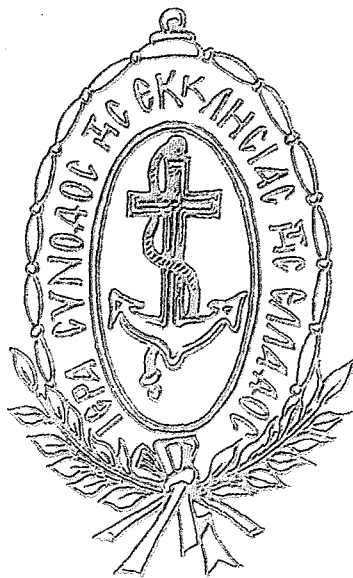

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΟΘ' – ΤΕΥΧΟΣ 4 – ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2002
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἰω. Γενναδίου 14 – 115 21 Ἀθήναι
Τηλ.: 010-72.18.308. Fax 010-72.18.336
<http://www.ecclesia.gr>
e-mail: iera-synodos@ath.forthnet.gr

Ἐκδίδεται

Προνοία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ.κ. **ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ**

ὑπὸ τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων
τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς
Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Διευθυντὴς τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων
Εὐάγγελος Π. Λέκκος
Θεολόγος - νομικὸς

Διευθυντὴς Συντάξεως τοῦ Δελτίου
Εὐάγγελος Δ. Θεοδώρου
Ὁμότης Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν
Τακτικὸν μέλος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἀκαδημίας
τῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῶν Τεχνῶν

Συλλογὴ ὕλης, διόρθωσις δοκιμῶν
Ἀριστομένης Μασσάγγας
Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν
Χρήστος Καραγιάννης, Μ.Θ.

Τυπογραφεῖον
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΛΙΒΑΝΗ ΑΒΕ
Σόλωνος 98 – 106 80 Ἀθήνα
Τηλ.: 010-36.61.200. Fax 010-36.17.791
<http://www.livanis.gr>

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Ἀναπομπὴ δεήσεως ὑπὲρ ἐπικρατήσεως καὶ
παγιώσεως τῆς εἰρήνης εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολήν 243

ΕΠΕΙΓΟΥΣΑ ΕΚΚΛΗΣΗ

τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου
Πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις Πρέσβη τοῦ Ἰσραὴλ 244

ΔΗΛΩΣΗ

τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου
Γιὰ τὸ Ναὸ τῆς Γεννήσεως στὰ Ἱεροσόλυμα 246

ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Ἐπὶ τῷ Εὐαγγελισμῷ τῆς Θεοτόκου καὶ
τῇ ἐνάρξει τοῦ Ἀγώνος τῆς Ἀνεξαρτησίας 247

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΗ

Πρὸς τὸν Ἰρανό πρόεδρο Μοχαμέτ Χανταμί κατὰ
τὴν ἐπίσκεψή αὐτοῦ στὴν Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν 249

ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Εὐαγγέλου Δ. Θεοδώρου
Ἐπίσκεψις ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
στὸ Βατικανὸν 252

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

Σεβ. Μητροπολίτου Παραμυθίας, Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου κ. Τίτου
Ἡ Ὁρθοδοξία καὶ ὁ διαχρονικὸς ρόλος της στὴν Ἱστορία 255

ΛΟΓΟΣ ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ

Θεοφ. Ἐπισκόπου Σαλῶνων κ. Θεολόγου
Εἰς τὸν αἰοίδιμον Μητροπολίτην Κερκύρας, Παξῶν
καὶ Διαποντίων Νήσων κυρὸν Τιμόθεον (Τριβιζᾶν) 259

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Γρ. Θ. Στάθη
Ἡ ψαλτικὴ ἔκφραση τοῦ μυστηρίου τῆς Θείας Εὐχαριστίας 262

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

270

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

274

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

300

ΠΡΑΞΕΙΣ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ

307

ΠΙΝΑΞ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΠΡΟΣ ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΙΑΝ ΕΚΛΟΓΙΜΩΝ

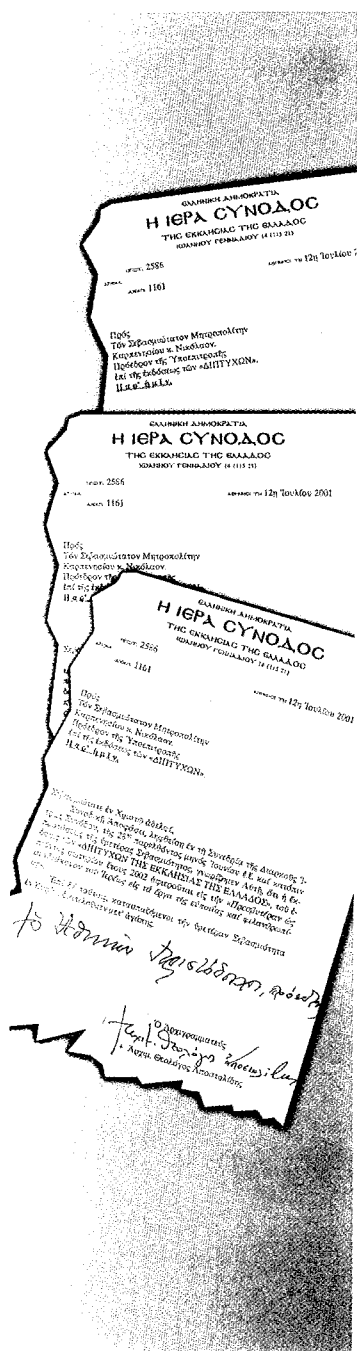
317

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

318

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ ΤΗΣ
ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Ἀναπομπή δεήσεως
ὕπὲρ ἐπικρατήσεως καὶ
παγιώσεως τῆς εἰρήνης
εἰς τὴν
Μέσσην Ἀνατολὴν

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθμ. Πρωτ. 1090
Διεκπ. 563

Ἀθήνησι τῇ 2ᾳ Ἀπριλίου 2002

ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Πρὸς
τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν καὶ
τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἐκ Συνοδικῆς Ἀποφάσεως, ληφθείσης ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 2ας ὁδεύοντος μηνὸς Ἀπριλίου ἐ.ἔ., γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, συμμετέχουσα εἰς τὴν ἀγωνίαν μεθ' ἧς ἅπας ὁ κόσμος παρακολουθεῖ τὰ ἐν τῇ Μέσῃ Ἀνατολῇ γεγονότα, ἀπεφάσισεν ἐν τῇ ὡς ἄνω Συνεδρίᾳ Αὐτῆς, ὅπως τὴν προσεχῇ Κυριακῇ 7ην Ἀπριλίου ἐ.ἔ. ἀναπεμφθῇ δέησις μετὰ τὸ «*Εἴη τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου...*» εἰς ἅπαντας τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπὲρ ἐπικρατήσεως καὶ παγιώσεως τῆς εἰρήνης εἰς τὴν ὡς εἴρηται εὐαίσθητον περιοχὴν τῆς ὑψηλίου.

Ὁ τύπος τῆς δεήσεως ἐνδείκνυται νὰ εἶναι ὁ ἑξῆς:

Ὁ Διάκονος:

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου...

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῆς ἐπικρατήσεως τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, τῆς πάντα νοῦν ὑπερεχούσης, εἰς σύμπασαν τὴν ὑπ' οὐρανὸν οἰκουμένην, ἰδίᾳ δὲ εἰς τὴν πολυπαθὴν περιοχὴν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, ἔνθα ἐβημάτισαν οἱ ὡραῖοι πόδες, οἱ εὐαγγελιζόμενοι τὴν εἰρήνην, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακούσαι...

Ὁ Ἱερεὺς:

Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός...

Ὁ Ἱερεὺς:

Εἰρήνη πᾶσι...

Ὁ Λαός:

Καὶ τῷ πνεύματί Σου.

Ὁ Διάκονος:

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ Λαός:

Σοὶ Κύριε.

Ὁ Διάκονος:

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Λαός:

Κύριε ἐλέησον.

8 Ἀπριλίου, 2002
 Αὐτοῦ Ἐξοχότητα
 Πρέσβην Δαυίδ Σασόν,
 Πρεσβεία τοῦ Ἰσραήλ
 Ἀθήνα

**ΤΟΥ ΜΑΚ.
 ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
 ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΝ
 ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΡΕΣΒΗ
 ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ**

Ἀγαπητὲ κ. Πρέσβη,

Σὲ συνέχεια τῆς τηλεφωνικῆς μας ἐπικοινωνίας πρὶν ἀπὸ λίγα λεπτά, παρακαλῶ σημειώστε ὅτι παρακολουθοῦμε μὲ ἰδιαίτερη ὁδὸν τὰ γεγονότα ποὺ λαμβάνουν χώρα στοὺς Ἁγίους Τόπους κατὰ τὴ διάρκεια τῶν τελευταίων ἡμερῶν. Ὁ κύκλος τῆς βίας καὶ τῆς ἀπώλειας ἀθῶων ἀνθρώπων καὶ ἀπὸ τὶς δύο πλευρὲς, ὅπως καὶ ἡ καταστροφὴ οἰκιῶν καὶ περιουσιῶν, μᾶς ἐμβάλλουν σὲ βαθύτατη ἀνησυχία.

Προβληματίζομαστε ἰδιαίτερα ἀκούγοντας συγκεχυμένες πληροφορίες προερχόμενες ἀπὸ τὴ Βηθλεέμ, σύμφωνα μὲ τὶς ὁποῖες οἱ ἰσραηλινὲς δυνάμεις ἀπει-

Ὁ Ἱερεὺς:

Ὁ Ὑψίστος καὶ Φιλάνθρωπος Δεσπότης, ὁ Θεὸς τῆς Εἰρήνης, ἧς οὐκ ἔστιν ὄριον, καὶ πατὴρ τῶν οἰκτιρισμῶν, ὁ ποιήσας πᾶν γένος ἀνθρώπων κατοικεῖν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ διαμερίσας ἔθνη, ὀρίσας καὶ τὰς ὁροθεσίας αὐτῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφοτέρωθεν ἐν καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας, ἔγειρον τὴν δυναστείαν Σου καὶ ἔλθε εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον Σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ κατάπεμψον τὸν θεῖον Σου φωτισμὸν ἐπὶ τοὺς ἡγήτορας τῶν ἐθνῶν, ὁδηγῶν αὐτοὺς τοῦ γινῶναι τὴν ὁδὸν Σου καὶ τὴν ἀλήθειάν Σου.

Ἐπιδιὰφίλευσον ἄνωθεν τὴν σὴν εἰρήνην, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν, εἰς τὴν πολυπαθὴ περιοχὴν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, ἵνα αὕτη ἐπικρατήσῃ καὶ παγιωθῇ εἰς τὸν ἱερὸν χώρον, ἐνθα ἐβημάτισαν οἱ εὐαγγελιζόμενοι αὐτὴν ὠραῖοι πόδες τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐμπλησον εἰρήνης τὴν γῆν, ἧτις προσήνεγκέ Σοι, τῷ Παντοκράτορι Θεῷ, τὸ σπῆλαιον, ἐνθα ἐτέχης καὶ ἀνεκλήθης ὁ ἄρχων τῆς εἰρήνης, ἦν στρατιὰ Ἀγγέλων εὐηγγελίσθη τῷ κόσμῳ διὰ τοῦ οὐρανοῦ ὕμνου «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».

Χάρισαι εἰρήνην εἰς τὸν τόπον, ἐνθα ἐκουσίως ἐπὶ τοῦ ὅπλου αὐτῆς, δηλονότι τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ἐτανύθη τὸ Πανάγιον καὶ Πανάσπιλον Σῶμά Σου, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς καταλλαγῆς τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν Θεόν.

Ὅμβρους εἰρήνης ἐκ τῶν ἀκενώτων Σου πηγῶν κατάπεμψον εἰς τὴν περιοχὴν, ἐνθα ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν αὐτὴν ἐδωρήσω τῇ ἀνθρωπότητι διὰ τοῦ θεορρήτου χαίρετισμοῦ Σου «Εἰρήνη ὑμῖν».

Ναί, Ἐπουράνιε Βασιλεῦ!, ὁ πάσης εὐεργεσίας πλουσιοπάροχος δοτὴρ ἀγαθός, ὁ δίδους ὑπερεκπερισσοῦ, ὃν αἰτούμεθα καὶ νοοῦμεν, ἐπισκίασον ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν ἀντιμαχομένων, σβέσον τὰ φρυγάματα τῶν ἐθνῶν καὶ χάρισαι αὐτοῖς βαθεῖαν καὶ ἀναφαίρετον εἰρήνην, ἵνα ἐν γαλήνῃ ἡρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωσιν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι. Κατεύθυνον τὰς βουλὰς αὐτῶν εἰς ἐξάλειψιν πάσης ἀπειλῆς ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, ἕως οὔ, ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς συναδελφώσεως, καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως Σοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἐλθέτω δὴ ἐφ' ἅπαντα τὸν κόσμον ἡ Βασιλεία Σου, Βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, Βασιλεία χρηστότητας, δικαιοσύνης καὶ εἰρήνης.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ὢντως εὐφροσύνη τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περὰ τῶν τῆς γῆς καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Κόσμου καὶ Σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Εἴτα Ἀπόλυσις.

Ἐντολὴ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ὁ Σαλῶνων ΘΕΟΛΟΓΟΣ

λοῦν νὰ παραβιάσουν τοὺς ἱεροὺς χώρους τοῦ Ναοῦ τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου, πού ἀποτελεῖ ἓνα ἀπὸ τὰ Ἅγια Προσκυνήματα γιὰ ὅλη τὴ Χριστιανοσύνη, προκειμένου νὰ προχωρήσουν σὲ συλλήψεις προσώπων πού ἀναζητήσαν ἐκεῖ ἄσυλο.

Ἐὰν τὰ ὅσα ἀκούγονται ἰσχύουν, τότε πρόκειται γιὰ μίᾳ ἐξαιρετικῇ σοβαρῇ ἐξέλιξι με βαρύτατες ἐπιπτώσεις σὲ ὁλόκληρο τὸν Χριστιανικὸ κόσμο.

Ἡ Ὁρθόδοξη Χριστιανικὴ Ἐκκλησία ἀποδίδει μεγάλη σημασία στὴν παροχὴ ἀσύλου σὲ ὅλους ὅσοι τὸ ζητοῦν. Ἀναμφίβολα, γνωρίζετε ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας, στὸ διάβα τῆς ἱστορίας Της, προσέφερε καταφύγιο καὶ ἄλλως πὼς προστάτευσε χιλιάδες ἄτομα ἀνεξαρτήτως θρησκευήματος ἀπὸ διωγμοὺς ἢ καὶ βέβαιο θάνατο.

Καλοῦμε τὴν κυβέρνησή σας, ἀκόμη καὶ αὐτὴ τὴ στιγμή, νὰ ἐνεργήσει με ἐγκράτεια, προκειμένου νὰ περισώσει τὸ ἠθικὸ κεφάλαιο πού ἔχει συσσωρευθεῖ ὡς ἀποτέλεσμα τῶν δεινῶν πού ὑπέστη ὁ λαός σας στὸ πρόσφατο παρελθόν.

Προσευχόμαστε νὰ ἐπικρατήσῃ ἡ σύνεση ἔναντι τοῦ ἐνστίκτου γιὰ ἐκδίκηση, ὥστε νὰ σπάσῃ ὁ κύκλος τῆς συνεχῶς αὐξανόμενης βίας.

† Χριστόδουλος

Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος

Κοιν: Μονσινιὸρ Paul Tabet, Nuncio τοῦ Βατικανοῦ στὴν Ἀθήνα.

Ἀρχιεπίσκοπος George Carey, Προκαθήμενος Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας.

Δρ. Konrad Raiser, Γενικὸς Γραμματέας Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν.

Keith Clements, Γενικὸς Γραμματέας ΚΕΚ.

Μονσινιὸρ Noel Treanor, Γενικὸς Γραμματέας COMECE.

April 8, 2002

His Excellency

Ambassador David Sasson

Embassy of Israel

Athens

Dear Mr. Ambassador,

Further to our conversation of a few minutes ago, kindly note that it is with great distress that we have been following the events taking place in the Holy Land during the last few days. The cycle of violence and loss of innocent life on both sides, not to mention the destruction of homes and property, are deeply troubling.

We are particularly troubled by confused reports from Bethlehem that seem to suggest that Israeli forces are threatening to violate the sacred space of the Church of the Nativity, one of the most holy places for all Christians, in order to arrest persons seeking refuge there.

If these reports are true, this would be a very grave development that would have a profound impact on the entire Christian world.

The Orthodox Christian Church has taken very seriously the role of providing sanctuary to those who have sought it. You no doubt know that our Church, throughout its history, has sheltered and otherwise protected from abuse, even death, thousands of persons of all religions.

We beseech your government, even at this time, to act with restraint in order to conserve the moral capital that has accrued as a result of the suffering of your people in the recent past.

We pray that wisdom prevail over the impulse for revenge, in order that the cycle of everincreasing violence be broken.

† Christodoulos

Archbishop of Athens and All Greece

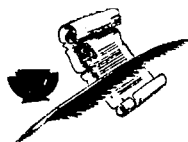
cc: Mgr. Paul Tabet, Apostolic Nuncio, Athens.

Archbishop George Carey, Primate of the Church of England.

Dr. Konrad Raiser, Secretary General, World Council of Churches.

Keith Clements, Secretary General, ΚΕΚ.

Mgr. Noël Treanor, Secretary General, COMECE.

Για τὸ Ναὸ τῆς Γεννήσεως στὰ Ἱεροσόλυμα

Σχετικὰ μὲ τὴν ἀνατίναξη μιᾶς ἐκ τῶν εἰσόδων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Γεννήσεως στὴ Βηθλεέμ, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος ἔκανε τὴν ἀκόλουθη δήλωση:

«Παρακολουθοῦμε μὲ μεγάλη ἀγωνία τὶς ἐξελίξεις στοὺς Ἁγίους Τόπους. Εἶναι φυσικὸ νὰ ἔχουμε ἰδιαίτερες εὐαισθησίες, διότι εἶναι τὰ πανάγια προσκυνήματα, τὰ περισσότερα ἐκ τῶν ὁποίων, ὅπως γνωρίζετε, ἀνήκουν καὶ εἰς τὴν Ἑλληνορθόδοξη Ἐκκλησία, στὸ Ἑλληνορθόδοξο Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων.

Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή ἔχουμε σταθεῖ στὸ πλευρὸ τοῦ Πατριάρχου Εἰρηναίου καθὼς ἐπίσης καὶ τῶν ἄλλων Ἀγιοταφитῶν. Προσευχόμεθα καὶ προβαίνουμε σὲ κάθε διάβημα, τὸ ὁποῖο θὰ ἀποτρέψει τὴν αἵματοχυσία καὶ βεβαίως καὶ κάθε καταστροφικὴ ἐνέργεια σὲ βάρος τοῦ ἀρχαίου μνημείου ὅλης τῆς χριστιανοσύνης, ποὺ εἶναι ὁ ναὸς τῆς Γεννήσεως στὴν Βηθλεέμ. Ἔχω τὴν διαβεβαίωση τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἰσραηλινοῦ πρέσβους κ. David Sasson ὅτι ἡ κυβέρνησή του ἔχει δώσει σαφεῖς ἐντολές νὰ μὴ θιγῇ τὸ μνημεῖο καὶ νὰ μὴν ὑπάρξει αἵματοχυσία.

Σήμερα, αὐτὴν τὴν ὥρα, πληροφορούμεθα ὅτι ἔγινε κάποια ἀνατίναξη μιᾶς ἐκ τῶν εἰσόδων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ. Ἄν αὐτὸ εἶναι ἀληθές, γεννᾷ μέσα μας ἀπογοήτευση, μεγάλη θλίψη καὶ ἀποδοκιμασία. Γιατὶ οἱ Ναοὶ πάντοτε ἦσαν χῶροι ἀσύλου, ἐντὸς τῶν ὁποίων κατέφευγαν πολλοὶ καταδιωκόμενοι.

Καὶ ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῶν Παλαιστινίων πρέπει νὰ ἐπιδειχθεῖ νηφαλιότης, διότι εἶναι συγκεχυμένες οἱ πληροφορίες καὶ αὐτὴ τὴ στιγμή δὲν εἴμαστε σὲ θέση νὰ ἐπιμερίσουμε τὶς εὐθύνες. Ἐκεῖνο ποὺ μᾶς ἐνδιαφέρει εἶναι νὰ ἐπικρατήσῃ ἡ εἰρήνη καὶ βεβαίως καὶ τὸ ἀρχαῖο μνημεῖο τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου μας νὰ παραμείνῃ ἄθικτο, ὅπως τὸ σεβάστηκαν τόσοι αἰῶνες καὶ τόσοι κατακτητές. Ἐνῶνουμε τὶς προσευχές μας καὶ ὡς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μὲ ὅλο τὸν Ὁρθόδοξο Λαὸ μας, προκειμένου νὰ ὑπάρξει παύση τῶν κακῶν καὶ τελικὰ νὰ ἐπικρατήσουν νηφάλιες σκέψεις καὶ ἡ εἰρήνη νὰ παγιωθεῖ σὲ αὐτὴ τὴν πολύπαθη περιοχὴ τοῦ κόσμου.

Ἔχω ἔρθῃ σὲ συνεννόηση μὲ τὸν Μακαριώτατο Πατριάρχη Ἱεροσολύμων κ. Εἰρηναῖο καὶ τοῦ ἔχω δηλώσει ὅτι εἴμεθα στὸ πλευρὸ του ἔτοιμοι γιὰ συμπαράσταση σὲ κάθε αἴτημά του, τὸ ὁποῖο θὰ μᾶς ὑποβληθεῖ. Ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν μᾶς ἔχει ὑποβληθεῖ αἴτημα νὰ ἀποστείλωμε ἀνθρωπιστικὴ βοήθεια. Ἐχομε μέχρι σήμερα δύο φορὲς ἐπιχορηγήσει ὡς Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος μὲ σοβαρὰ χρηματικὰ ποσὰ τὸ Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων, πρὶν ἀκόμη ξεσπάσῃ ὁ πόλεμος αὐτός, καὶ εἴμαστε βεβαίως πάντοτε ἔτοιμοι καὶ διατεθειμένοι νὰ προσφέρουμε καὶ ἄλλη βοήθεια, ἐὰν αὐτὸ χρειαστεῖ».

Τοῦ
Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

ΕΠΙ ΤΩ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΩ
ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
ΚΑΙ ΤΗ ΕΝΑΡΞΕΙ
ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ ΤΗΣ
ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ

Παιδιά μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Διπλή εἶναι ἡ σημερινὴ ἐορτὴ, ποὺ μᾶς γεμίζει χαρὰ μεγάλη. Εἶναι ἡ ἡμέρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς σωτηρίας τῆς Οἰκουμένης καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ ξεπεσμέ-
νου ἀνθρώπου καὶ παρὰλληλα εἶναι ἡ ἡμέρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς ἐλευθερίας
τοῦ σκλαβωμένου Γένους τῶν Ἑλλήνων.

Ἡ ὑπερκόσμια χαρὰ εἶναι τὸ μήνυμα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεο-
τόκου, ὅπως ἡ χαρὰ εἶναι τὸ μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρα μας Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821. Εἶναι συναίσθημα ποὺ ἐπι-
κρατεῖ στὸν καθένα ποὺ βιώνει τὸν θρίαμβο τοῦ φωτὸς ἐπὶ τοῦ σκότους στὸν
Εὐαγγελισμό, τῆς ζωῆς ἐπὶ τοῦ θανάτου στὴν Ἀνάσταση καὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ
τοῦ πολιτισμοῦ ἐπὶ τῆς σκλαβιάς καὶ τῆς βαρβαρότητας στὴν Ἐπανάσταση τῆς
Παλιγγενεσίας.

Ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριὴλ ἀπευθυνόμενος στὴν Ἀειπάρθενο Μαρία τῆς λέγει:
«**Χαῖρε** Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί...». Ὁ Κύ-
ριός μας μετὰ τὴν Ἀνάστασή Του ἀπευθυνόμενος στὶς ἁγίες Μυροφόρους καὶ
τοὺς Μαθητὲς Του τοὺς προσφωνεῖ μὲ τὸ «**Χαίρετε**». Καὶ ὁ ποιητὴς μας Τάκης
Παπατσώνης, στὴν «Ἐθνεγερσία» του, παρομοιάζει τὴν Ἑλλάδα μὲ τὴ Θεοτόκο
καὶ γράφει:

«Ἦρθε ἡ στιγμή ποὺ ὁμοιώθηκε ἡ Ἑλλάδα

μὲ Παναγία καὶ εἶπε πάλι Ἐκείνη

τὸ Ἰδοὺ, ἡ δούλη κι ἐγὼ τοῦ Κυρίου.

Κοινολογεῖτο ἀπὸ παντοῦ ὁ θεῖος λόγος

· στὰ φανερά: Ἐγγὺς τὸ Πάσχα, ἐτοιμασθῆτε».

Γιὰ τὸ «**Χαῖρε**» ὁ διδάχος τοῦ Γένους Ἡλίας Μηνιάτης ἀνέτεμψε δέηση πρὸς
τὴν Ἀειπάρθενο Μητέρα τοῦ Σωτῆρα μας σὲ κήρυγμά του στὴ Βενετία, στὶς 25
Μαρτίου τοῦ 1688, λέγοντας μεταξὺ ἄλλων: «Λοιπὸν εὐσπλαγχνε Μαριάμ, πα-
ρακαλοῦμεν σε διὰ τὸ “Χαῖρε” ἐκεῖνο, ὅπου μᾶς ἐπροξένησε τὴν χαρὰν. Διὰ τὸν
ἀγγελικὸν ἐκείνον Εὐαγγελισμόν, ὅπου ἐστάθη τῆς σωτηρίας μας τὸ προοίμιον·
Χάρισε τοῦ Γένους μας τὴν προτέραν τιμὴν. Ἀσκήσασέ το ἀπὸ τὴν κοπρίαν τῆς
δουλείας εἰς τὸν θρόνον τοῦ βασιλικοῦ ἀξιώματος, ἀπὸ τὰ δεσμὰ εἰς τὸ σκήπτρον,
ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσίαν εἰς τὸ βασίλειον. Καὶ ἂν ἐτοῦταις ἡ φωναῖς δὲν σὲ παρα-
κινοῦσιν εἰς σπλάγχχνος, ἃς σὲ παρακινήσωσιν ἐτοῦτα τὰ πικρὰ δάκρυα, ὅπου μᾶς
πέφτουν ἀπὸ τὰ μάτια. Ἀλλ’ ἀνίσως καὶ ἐτοῦτα δὲν φθάνουσιν, ἃς σὲ παρα-
κινήσωσιν αἱ φωναί, καὶ ἡ παρακάλεσες τῶν Ἀγίων σου, ὅπου ἀκαταπαύστως
φωνάζουσιν ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς τρισαθλίου Ἑλλάδος. Φωνάζει ὁ Ἀνδρέας ἀπὸ
τὴν Κρήτην. Φωνάζει ὁ Σπυρίδων ἀπὸ τὴν Κύπρον. Φωνάζει ὁ Ἰγνατίος ἀπὸ
τὴν Ἀντιόχειαν. Φωνάζει ὁ Διονύσιος ἀπὸ τὰς Ἀθήνας. Φωνάζει ὁ Πολύκαρ-
πος ἀπὸ τὴν Σμύρνην. Φωνάζει ἡ Αἰκατερίνη ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρειαν. Φωνάζει
ὁ Χρυσόστομος ἀπὸ τὴν Βασιλεύουσαν Πόλιν. Καὶ δείχνοντάς σου τὴν σκλη-
ροτάτην τυραννίδα τῶν ἀθέων Ἀγαρηνῶν, ἐλπίζουσιν ἀπὸ τὴν ἄκραν σου
εὐσπλαγχνίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους τὴν ἀπολύτρωσιν».

Ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος εἰσήκουσε τὶς δεήσεις τῶν ἁγίων Μαρτύρων καὶ Νεο-
μαρτύρων τοῦ Γένους καὶ τὸ ἀπελευθέρωσε. Καὶ τώρα αὐτὸ τὸ Γένος μας βρί-
σκεται μπροστὰ στὴ νέα πρόκληση τῆς Ἱστορίας του, δηλονότι στὴν πορεία ποὺ
ξεκίνησε ἐντὸς τῆς Ἐνωμένης Εὐρώπης. Ἐπὶ αἰῶνες οἱ πρόγονοί μας μέσα ἀπὸ

χιλιάδες δυσκολίες, ταλαιπωρίες, βασανιστήρια, μαρτύρια μᾶς βάρβαρης τυραννίας παρέδωσαν σὲ ἡμᾶς ἓνα Ἕθνος εὐρωστο πού ἔχει διατηρήσει τὴ μνήμη του, τὶς ρίζες του, τὴν πνευματικότητά του. Καὶ σὲ ἡμᾶς καὶ στοὺς μετὰ ἀπὸ ἡμᾶς ἔλαχε ἡ εὐθύνη τῆς συνέχειας τοῦ Γένους. Τώρα οἱ συνθήκες εἶναι διαφορετικές ἀπὸ ἐκείνες τῆς σκλαβιάς. Τώρα δὲν ἔχουμε νὰ ἀντιμετωπίσουμε τὸν βάρο κατακτητῆ, ἀλλὰ τὴν ἀλλοτριώσή μας μέσα σὲ ἓνα κόσμο στὸν ὁποῖο ἐπικρατεῖ ἡ ἀθεΐα καὶ ὁ ἐγωισμός, ὁ συγκρητισμός καὶ ὁ ἄμορφος πολιτισμός.

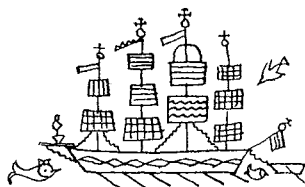
Τώρα λοιπὸν ἔχουμε ὅσο ποτὲ ἄλλοτε ἀνάγκη νὰ σφικταγκαλιάσουμε τὸν Κύριό μας καὶ νὰ ζητήσουμε τὴν προστασία τῆς Μητέρας του Παναγίας, τῆς ὁποίας τὸν Εὐαγγελισμό πανηγυρίζουμε σήμερα. Τώρα ὅσο ποτὲ ἄλλοτε ὀφείλουμε νὰ ἀκούσουμε τὸ λόγο τοῦ ἥρωα τοῦ Ἀγώνα τοῦ 1821 Στρατηγοῦ Γιάννη Μακρυγιάννη, πού ἔγραψε στὰ Ἀπομνημονεύματά του: «Τὸ λοιπὸν ἂν θέλωμε τὸ λίγο νὰ γένῃ μεγάλο, πρέπει νὰ λατρεύμεν τὸν Θεόν, ν' ἀγαπᾶμε πατρίδα· νᾶχωμεν ἀρετὴ· τὰ παιδιά μας νὰ τὰ μαθαίνωμε γράμματα». Τώρα πρέπει νὰ ἀρθοῦμε στὸ ὕψος τῶν περιστάσεων καὶ μαζὶ μὲ τὸν ἑαυτό μας νὰ περισώσουμε τὸ νόημα τοῦ 1821 καὶ τὸ χαρποιοὺ Μήνυμα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου.

Ζοῦμε σὲ μία ἐποχὴ πού τὸ κοινωνικὸ σύστημα, τὸ ὁποῖο διαχειρίζονται οἱ ἄρχοντες τοῦ κόσμου τούτου, θέλει νὰ ὑπονομεύσει τὴν πνευματικότητα καὶ γενικὰ τὸν πολιτισμὸ μας. Ὅπως ἔγραψε ὀρθὰ ὁ Ἅγγελος Τερζάκης τὸ καταχθόνιο στρατήγημά του συνίσταται στὸ νὰ κάνει τὸν κάθε Ἕλληνα πολίτη ὑπονομευτὴ τοῦ ἑαυτοῦ του. Τὸν ἐξαγοράζει μὲ τὴν ἄνεση. Τὸν ἐξαγοράζει μὲ τὴν ἀναισθησία πού ὑποθάλλεται κατάλληλα καὶ πονηρά. Τὸν καθιστᾷ μόνον τοῦ παραγωγὸ τοῦ ἀναισθητικοῦ πού θὰ τὸν παραδώσει στὸν δράκο. Καὶ ὁ σημαντικὸς διανοούμενος πιστοποιεῖ ὅτι «μία Κίρκη μᾶς ἔχει κτυπήσει μὲ τὸ ραβδί

τῆς καὶ μᾶς ἔκανε χοίρους προτοῦ πάrouμε τὸ δρόμο γιὰ τὸν μακελάρη καὶ ὕστερα γιὰ τὴ χύτρα τῆς».

Αὐτὸς εἶναι καὶ ὁ λόγος πού τὸ ἴδιο αὐτὸ σύστημα ἔχει ὑποβαθμίσει τὸ Εἰκοσιένα, τὸ μῆνυμά του, τὶς θυσίες ὁσων ἀγωνίσθηκαν μὲ ὑπερηφάνεια καὶ ἀξιοπρέπεια γιὰ τοῦ Χριστοῦ τὴν Πίστη τὴν Ἁγία καὶ τῆς Πατρίδος τὴν Ἐλευθερία. Κατὰ βάθος μάλιστα, λόγω τοῦ εὐδαιμονισμοῦ, τῆς ξιπασιάς καὶ τῆς δουλοφροσύνης ἐναντὶ τῶν ὑλικά ἰσχυρῶν πού διακατέχει τοὺς ἡγέτες του, τὸ σύστημα ἔχει σβῆσει ἀπὸ τὴ μνήμη του τὸ '21 καὶ θέλει νὰ τὸ διαγράψει καὶ ἀπὸ τοὺς Ἕλληνες, γιὰ τὸ βλέπει ὡς ἐμπόδιο στὴν ἀφομοίωσή τους στὴ χοάνη τοῦ συγκρητισμοῦ καὶ στὴν ὑποταγὴ τους στὸ παντοδύναμο τίποτε, στὸ πανίσχυρο μηδὲν τῆς ἀνθρώπινης ἐξαθλίωσης.

Ὅμως δὲν θὰ τοὺς περάσει. Οἱ Ἕλληνες ἀπέδειξαν στὸ θέμα τῶν ταυτοτήτων καὶ συνεχῶς μὲ τὶς ἐνέργειές τους τεκμηριώνουν τὸ γεγονὸς ὅτι κρατοῦν ζωντανὸ στὴ μνήμη τους τὸν Εὐαγγελισμό τῆς Θεοτόκου καὶ τὸν Εὐαγγελισμό τοῦ Γένους καὶ μὲ πρωτοποροῦσα τὴν Ἐκκλησία τους προσφέρουν τὴν πνευματικὴ καὶ πολιτισμικὴ διακονία τους στὴν Ἐνωμένη Εὐρώπη, χωρὶς ἔχνος ἔπαρσης ἀλλὰ καὶ χωρὶς κανένα σύμπλεγμα κατωτερότητας. Καὶ πρέπει ὅλοι νὰ γνωρίζουν ὅτι ἡ Ἐκκλησία μὲ τὸν παλμὸ τῆς θρησκευούσας ψυχῆς τῶν παιδιῶν τῆς θὰ ἀποτελεῖ μέχρι συντελείας τοῦ αἵωνος τεράστια καὶ ἀποτελεσματικὴ δύναμη ἀντίστασης ἐναντὶ ὅλων ὅσοι νομίζουν ὅτι ἦρθε ἡ ὥρα νὰ ἀνατρέψουν τὴν πνευματικὴ ἱστορία τοῦ Γένους, νὰ ἐξουθενώσουν τὴν ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπεια καὶ νὰ διαστρέψουν τὴν Ἀλήθεια μετατρέποντας τὴν τυραννία σὲ δῆθεν ἀνθρώπινα δικαιώματα, τὸ μυστήριο τῆς ζωῆς σὲ μηχανιστικὸ φαινόμενο καὶ τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ εἰκόνα τοῦ Θεοῦ σὲ πριόνι καὶ ἐργαλεῖο τῶν σκοπιμοτήτων τους.

**Πρὸς τὸν Ἰρανό προέδρου
Μοχαμέτ Χανταμί κατὰ
τὴν ἐπίσκεψή αὐτοῦ
στὴν Ἀρχιεπισκοπὴ
Ἀθηνῶν (15.3.2002)**

Τοῦ
Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Ἀξιοσέβαστε Χογιατολεσλάμ Σεγιέντ Μοχαμέτ Χανταμί, ἐξοχώτατε κύριε Πρόεδρε τῆς Ἰσλαμικῆς Δημοκρατίας τοῦ Ἰράν, χαίρετε καὶ καλῶς ἤλθατε!

Χαίρω διότι στὸ πρόσωπό σας ὑποδέχομαι ὄχι μόνον τὸν θρησκευτικὸ ἡγέτη μὲ τὴν ἐξαιρετικὴ φιλοσοφικὴ καλλιέργεια, ἀλλὰ ἐπίσης τὸν Πρόεδρο μιᾶς φίλης χώρας, τὸν ἡγέτη ἐνὸς ἀξιοθαύμαστου λαοῦ μὲ σημαντικὴ συμβολὴ στὸν πολιτισμὸ, ἐνὸς λαοῦ τὸν ὁποῖον οἱ Ἕλληνες ἀπὸ ἀρχαίων χρόνων τιμοῦν ιδιαιτέρως.

Παρακολουθοῦμε κατὰ τὸ δυνατόν τίς προσπάθειές σας γιὰ τὴν προώθηση ἐνὸς διαθρησκειακοῦ καὶ διαπολιτισμικοῦ διαλόγου, διαβάσαμε δὲ μετὰ προσοχῆς τὰ κείμενα τῶν ὁμιλιῶν σας στὰ πανεπιστήμια τῆς Φλωρεντίας καὶ Seton Hall, ὅπως ἐπίσης καὶ στὴ Γενικὴ Συνέλευση τοῦ ΟΗΕ. Τὰ κείμενα αὐτὰ ἐπιβεβαιώνουν τὴ φήμη σας ὡς ἡγέτου μεγάλης πνοῆς.

Ὅπως καλῶς γνωρίζετε, τὸ ἀπόλυτο χριστιανικὸν ἰδεῶδες τῆς ἐνιαίας οἰκουμενικῆς πολιτείας δὲν μπόρεσε νὰ σαρκωθεῖ στὴν Εὐρώπῃ τῶν Μέσων Χρόνων. Ὁ ἴδιος ὁ χριστιανικὸς κόσμος δὲν μπόρεσε νὰ ἀποφύγει τὴ μετατροπὴ τῶν διαφορῶν σὲ ρήγματα, τὰ ὁποῖα κατέληξαν σὲ σχίσματα. Δὲν ἠθέλησε νὰ θέσει τὰ πνευματικὰ στοιχεῖα τῆς πίστεώς του ὁδηγοὺς στὴ ζωὴ του. Παράλληλα, οἱ νέοι ἱστορικὰ λαοί, οἱ ἀποκαλούμενοι ἀπὸ τοὺς ἀρχαιοτέρους «βάρβαροι», εἶδαν τὸν τότε κόσμον ὡς πεδίο ἀνταγωνισμοῦ καὶ κυριαρχίας μᾶλλον, παρὰ ὡς χώρον πολιτισμοῦ μὲ πνευματικὴ κατεύθυνση.

Βαθμιαῖα, τὸ χριστιανικὸ οἰκουμενικὸ πολιτειακὸ ἰδεῶδες ἐξέπεσε σὲ ἴδρυση πολυφυλετικῶν ἡγεμονιῶν, ἡ τελευταία τῶν ὁποίων διελύθη μόλις στὸν Πρῶτον Παγκόσμιον Πόλεμον. Ἀλλὰ οἱ ἡγεμονίες αὐτὲς εἶχαν ἀρχίσει αἰῶνες πρὶν νὰ παραδίδονται στὴν πυρὰ πού ἀναβε στὴν ἡπειρὸ μας τὸ σύνθημα «ἓνα ἔθνος, ἓνα κράτος». Ἡ μοίρα τῆς Εὐρώπης ἀνετέθη ἔτσι στὸν ἐθνικισμό, ὁ ὁποῖος ἐξέθρεψε τίς ρατσιστικὰς ἰδεολογίες. Τὸ τρομερὸ αὐτὸ ζεῖγμα ὑπῆρξε ρομφαία θανάτου, ἡ ὁποία ἀνέσκαπτε συνεχῶς τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν ἐπνιγε στὸ αἷμα τῶν λαῶν τῆς, ἔτσι ὥστε μετὰ τὸν Δεύτερον Παγκόσμιον Πόλεμον δὲν ὑπῆρχε οἰκογένεια πού νὰ μὴ θρηνεῖ τουλάχιστον ἓνα θῦμα.

Σὲ ὅλη τὴ διάρκεια τῆς πορείας τῶν λαῶν μέσα στὸν πόνο καὶ τὸ αἷμα, καὶ μέσα καὶ πέρα ἀπὸ τὴν Εὐρώπην, οἱ θρησκείες δυστυχῶς ὑπῆρξαν ἐνίοτε πυρομαχικά, ἀντὶ νὰ εἶναι διάκονοι εἰρήνης. Τοῦτο δὲν μπορεῖ νὰ ἀποδοθεῖ, βέβαια, στὴ θεωρητικὴ διδασκαλία τοῦ χριστιανισμοῦ, ἀλλὰ στὴν ἐκμετάλλευσή τῆς ἀπὸ ἐπιτήδειους καιροσκόπους τῆς ἐξουσίας. Οὔτε αὐτὸ ἀφορᾷ στὴν ὀρθόδοξη Ἐκκλησίᾳ μας, ἡ ὁποία δὲν ἐπέτρεψε νὰ χρησιμοποιηθεῖ ὡς μέσο καὶ ὄργανο πολιτικῶν ἐπιδιώξεων. Παρὰ ταῦτα, ἐφθάσαμε στὸ σημεῖο νὰ κατηγοροῦμεθα ὅτι ἀνεχόμεθα νὰ χρησιμοποιεῖται ἡ θρησκεία γιὰ σκοποὺς ἰδιοτελεῖς ἢ εὐτελεῖς. Ἀσφαλῶς, ὑπῆρξαν μέσα στοὺς αἰῶνες πιστοί, ἱερεῖς, ἱεράρχες, οἱ ὁποῖοι ἔδωσαν τὴ μαρτυρία τους στὸν Κύριον ἀγωνιζόμενοι ὑπὲρ τῆς εἰρήνης. Ἅγιες μορφές, πού ἔσωζαν τὸν κόσμον μὴ συστοιχούμενες μὲ τὸν κόσμον. Ἀλλὰ, διαβάζοντας τὴν ἱστορίαν, διαπιστώνουμε ὅτι γενικὰ ἡ θρησκευτικὴ συνείδηση τῶν λαῶν δὲν ὑπῆρξε παράγων ἀποτροπῆς τῆς ἐπιθετικότητος, ἐξ αἰτίας τῆς ἀσυνέπειάς τῆς.

Χάριτι Κυρίου, ὁ Εὐρωπαῖος ἄνθρωπος ἐφριξε πλέον μὲ τὰ ἴδια του τὰ ἔργα καί, διαρκούντος τοῦ Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου, ἓνας μικρὸς ἀριθμὸς χριστιανῶν διανοουμένων καὶ μαχητῶν τῆς Ἀντίστασης στρατεύθηκε μὲ σκοπὸ τὴν

υπέρβαση τῶν ἐθνικισμῶν καὶ τῇ δημιουργίᾳ ἐνὸς κοινοῦ εὐρωπαϊκοῦ οἴκου. Ἔτσι ἄρχισε ἐκ νέου ἡ πορεία πρὸς τὴν ἔνωση τῆς Εὐρώπης καὶ τὴν προκοπὴ τῶν λαῶν τῆς ἐν εἰρήνῃ, ἐλευθερίᾳ, δικαιοσύνῃ καὶ ἀσφαλείᾳ.

Ἀλλὰ ὁ πλανήτης ὁλόκληρος εἶναι πιασμένος στὸ δόκανο τοῦ πολέμου καὶ τῶν συγκρούσεων. Ὁ 20ὸς αἰώνας μᾶς ἄφησε βαρεῖα κληρονομιά: περισσότερες ἀπὸ 40 ἔνοπλες συγκρούσεις γίνονται σὲ περίπου 35 σημεία τῆς γῆς.

Καὶ θὰ πρέπει, ὅλοι ὅσοι πιστεύουμε στὸν Θεό, ὅλοι ὅσοι θρησκευόμεθα, νὰ τολμήσουμε νὰ δοῦμε καὶ νὰ ποῦμε τὴν ἀλήθεια: οἱ θρησκείες δὲν ἔχουν κάνει αὐτὸ ποὺ πρέπει γιὰ νὰ βοηθήσουν τὸν κόσμον νὰ καταλάβει ὅτι ἡ σύγκρουση δὲν εἶναι ἡ λύση, ἡ σύγκρουση εἶναι τὸ πρόβλημα.

Οἱ θρησκείες, βέβαια, δὲν διαθέτουν μηχανισμοὺς ἀναγκαστικῆς ἐπιβολῆς τῶν ἀποφεῶν των. Ὁ χριστιανισμὸς ἰδιαίτερα, καὶ μάλιστα ἡ Ὁρθόδοξη, δὲν ἀνεμίχθη στὴν πολιτικὴ καὶ δὲν ἠθέλησε νὰ ἀποκτήσει κοσμικὴ πολιτικὴ ἐξουσία. Παρὰ ταῦτα, ἔχουν ρόλο νὰ παίξουν γιὰ τὴν ἀποτροπὴ τῶν συγκρούσεων. Μποροῦν νὰ συνενώσουν τὶς δυνάμεις των, νὰ συνεννοηθοῦν, καὶ νὰ ἐπηρεάσουν καὶ τοὺς λαοὺς καὶ τὶς ἐξουσίες, ὥστε νὰ μὴ χρησιμοποιηθεῖ ἡ θρησκεία ὡς ὅπλο ἐναντίον ἄλλης θρησκείας.

Γιὰ παράδειγμα, ἔχω πλήρη τὴν πεποίθησιν ὅτι ἐὰν οἱ Ὁρθόδοξοι καὶ Καθολικοὶ χριστιανοὶ εἶχαν ἐργασθεῖ μὲ μουσουλμάνους ἀπὸ κοινοῦ, ἐὰν εἶχαν ὑψώσει κοινὴν ἀσπίδα εἰρήνης, ἐὰν εἶχαν συνεργασθεῖ τόσον σκληρὰ ὅσον ὁ Θεὸς ἀπαιτεῖ, ἄλλη θὰ ἦταν ἡ μοῖρα τῶν λαῶν τῆς αἰμόφυρτης Γιουγκοσλαβίας.

Ἡ Μέση Ἀνατολή —τὴν ὁποία εὐλόγως ὁ Εὐρωπαῖος ἄνθρωπος αἰσθάνεται συγγενή του—, ἔχει μεταβληθεῖ σὲ γῆ θρήνου καὶ κλαυθοῦ καὶ ὀδυρμοῦ. Καὶ ἐνῶ εἶναι κατανοητὸ σὲ ὅλους ὅτι οἱ λαοὶ ἐκεῖ πάσχουν ὄχι βέβαια ἀπὸ περίσσειμα ἐπιθετικότητος ἀλλὰ ἀπὸ ἑλλειψὴ ἐλευθερίας, δικαιοσύνης καὶ ἀσφαλείας, ἐν τούτοις οἱ θρησκείες δὲν κατανοοῦν ἐνίοτε ὅτι εἶναι δική των εὐθύνη τὸ ὅτι οἱ δυνάμεις τῆς κόλασης δίνουν στὸν πόλεμον θρησκευτικὸ διαβατήριο. Ἡ ἱερὴ πόλις Ἱερουσαλὴμ πρέπει νὰ ἀπαιτήσουμε νὰ γίνῃ πόλις τῆς εἰρήνης, τῆς δικαιοσύνης, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς θυσίας.

Πρέπει νὰ ζητήσουμε ἀπὸ τοὺς Ἰσραηλινοὺς νὰ βροῦν στὴ Βίβλο καὶ τοὺς Προφῆτες τὴ δύναμιν νὰ παλέψουν γιὰ τὴν εἰρήνη, καθὼς ὁ Θεὸς ἐπιτάσσει. Πρέπει νὰ ζητήσουμε ἀπὸ τοὺς Ἰσλαμικοὺς λαοὺς νὰ βροῦν μέσα στὸ Κοράνιο καὶ τὴ λαμπρὴ σιῖτικὴ διδασκαλία τὴ δύναμιν νὰ

παλέψουν γιὰ τὴν εἰρήνη.

Ἐμένα θὰ μοῦ ἐπιτραπῇ ἐδῶ νὰ ἀναφερθῶ σὲ δυὸ σημεία, ποὺ ὁ κάθε χριστιανὸς ἔχει ὑποχρέωση νὰ θυμᾶται πάντοτε καὶ νὰ ζεῖ μὲ βάση αὐτά: τὸ τί ὁ Κύριος μᾶς εἶπε μετὰ τὴν ζωὴ ἐν ἐρήμῳ καὶ ἐν τάφῳ.

Ἐξερχόμενος τῆς ἐρήμου ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς, ἄρχισε τὴ διακονία Του ζητώντας ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους νὰ μετανοήσουν (Ματθ. 4, 17). Στὴν πρώτη Του ὁμιλία ἐξήγησε τὸ νόημα αὐτῆς τῆς ἐντολῆς, ποὺ ἡ ἀγάπη του γιὰ μᾶς τὴν ἔκανε νὰ ὁμοιάζει μὲ παράκληση. Ζήτησε νὰ μετανοήσουμε καὶ νὰ γίνουμε εἰρηνοποιοί, ἐλεήμονες, φιλόανθρωποι — τὸ ὁποῖον ἐξήγησε πὼς σημαίνει *φιλάδελφοι*, ἀφοῦ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι παιδιὰ τοῦ Θεοῦ. Ἐξήγησε ὅτι δὲν ἀρκεῖ ἡ τήρηση τῶν θρησκευτικῶν κανόνων γιὰ νὰ μᾶς δεχθεῖ ὁ Θεός, ἀλλὰ χρειάζεται ὑπερβαση τῶν κανόνων (Ματθ. 5, 20), χρειάζεται πνεῦμα διακονίας καὶ αὐτοθυσίας, πνεῦμα δικαιοσύνης. Διατυπώνει δὲ τὸν ὑψιστὸ ἠθικὸ κανόνα: νὰ μὴ κάνεις παρὰ μόνον ὅσα θὰ ἤθελες νὰ σοῦ κάνουν (Ματθ. 7, 12).

Ἔως ἐδῶ, ὅσα εἶπε εἶναι μία διδασκαλία ποὺ θὰ μπορούσε νὰ θεωρηθεῖ ἠθικὴ. Μία διδασκαλία ποὺ ἀσφαλῶς μπορεῖ νὰ ἀκολουθήσῃ κάθε ἄνθρωπος, ἀκόμη καὶ μὴ χριστιανός. Ὅμως, ὁ Ἰησοῦς δὲν ἀρκεῖται σὲ αὐτὴ τὴν ὑπέροχῃ ἠθικῇ διδαχῇ. Μᾶς ὁδηγεῖ ἐνα βῆμα πιὸ πέρα, πρὸς τὴν πλήρη ὑπέρβαση τῆς ἠθικῆς: μᾶς ζητᾷ νὰ *ἀγαπᾶμε* τοὺς ἐχθρούς μας (Ματθ. 5, 38-48). Ὅχι μόνο νὰ δείχνουμε κατανόηση, ὄχι μόνο νὰ τοὺς σεβόμαστε, ἀλλὰ νὰ τοὺς ἀγαπᾶμε! Κι αὐτό, ὄχι γιὰ νὰ εἴμαστε καλοὶ ἄνθρωποι, ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Θεὸς *βρίσκεται* στὸ πρόσωπο τοῦ καταδιωγμένου, τοῦ φυλακισμένου, τοῦ βασανισμένου. Ὁ Θεὸς *κατοικεῖ* στὴ μάνα ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ θρέψῃ τὰ παιδιὰ της, στὸ ὄρφανὸ καὶ στερημένο παιδί, στὸν γέρο ποὺ τοῦ γκρέμισαν τὸ σπίτι. Ὁ Οἶκος τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνήμερου, τοῦ ἀσθενούντος, τοῦ πάσχοντος (Ματθ. 25, 31-46).

Ὁ κόσμος αὐτὸς εἶναι βασίλειον τοῦ θανάτου. Ὁ θάνατος καὶ ὁ πόνος θὰ κυριαρχοῦν, ὅποια κι ἂν εἶναι ἡ καρδιά μας. Ἀλλὰ ὑπάρχει εἰδοποιὸς διαφορὰ ἀνάμεσα στὸν σεισμὸ καὶ τὸν πόλεμον: τὸ ὅτι ὁ πόλεμος εἶναι ἔργο ἀνθρώπου. Αὐτὴ εἶναι ἡ διαφορὰ ἀνάμεσα στὴν ἀσθένεια τοῦ σώματος καὶ στὶς κακουχίες τοῦ καταδιωγμένου: τὸ ὅτι οἱ κακουχίες αὐτὲς εἶναι ἔργο ἀνθρώπου. Τὸ μέγα σκάνδαλο τῆς ὑπαρξῆς κακοῦ παραμένει, «πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ δι' οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται» (Ματθ. 18, 7).

Ἐξερχόμενος τοῦ τάφου ὁ Ἰησοῦς ἐμφανίστηκε στοὺς μαθητὲς του λέγων: «Εἰρήνη ὑμῖν» (Ἰωάν. 20, 19). Δὲν ἐπρόκειτο γιὰ μιὰν εὐχὴ χωρὶς ἀντίκρουσμα: στὸ Μυστικὸ Δεῖπνο εἶχε ἤδη διευκρινίσει ὅτι «εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν» (Ἰωάν. 14, 27). Ἡ εἰρήνη ποὺ ὁ Θεὸς παρέχει δὲν διαφέρει ἀπὸ τὴν εἰρήνην ποὺ ὁ ἄνθρωπος ζητᾷ, ἀλλὰ διαφέρει τὸ τί δίνει ὁ Θεὸς καὶ τί βρῖσκουμε ἢ παίρνουμε ἢ δημιουργοῦμε στὸν κόσμο. Ἡ εἰρήνη ποὺ μᾶς δίνει ὁ Θεὸς εἶναι ἡ δύναμις νὰ ζοῦμε μέσα στὸν κόσμο τῆς σύγκρουσης καὶ τοῦ πολέμου μένοντας εἰρηνοποιοί, μένοντας στὴ διακονία τῶν θυμάτων, ἀναγνωρίζοντας πάντοτε στὸ πρόσωπο τοῦ πάσχοντος ἀνθρώπου τὸ βλέμμα τοῦ πάσχοντος Θεοῦ.

Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος καὶ ὁ τρόπος, γιὰ καὶ μὲ τὸν ὁποῖο ἐμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι χριστιανοὶ ἀνταποκρινόμαστε θερμὰ στὴν ἐκκλησιολογικὴ συνεννόηση τῶν θρησκειῶν πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς εἰρήνης. Γι' αὐτὸ καὶ αἰσθανόμαστε κατὰ πάντα ἔτοιμοι νὰ ἐργασθοῦμε μαζί σας, νὰ συνεργασθοῦμε μὲ τὸ Ἰσλάμ καὶ μὲ τίς ἄλλες θρησκείες ὑπὲρ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς καταλλαγῆς τοῦ κόσμου.

Υπάρχει μεγάλη ἀνάγκη νὰ κατανοήσουν οἱ πολιτικοὶ ἡγέτες ὅτι ζοῦμε πιά σ' ἓναν κόσμο ὅπου κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ἀσφαλὴς —εἴτε εἶναι πανίσχυρη ὑπερδύναμις εἴτε εἶναι ἀσήμαντο κρατίδιο. Ἡ τεχνολογικὴ ἐκρηκτικὴ καὶ τὸ συνακόλουθο γκρέμισμα τῶν ἀποστάσεων ἔκαναν καὶ τὰ πιὸ ἀπόρρητα σύνορα διάτρητα. Ἡ καταπίεση, τὸ κυνηγητό, ἡ τιμωρία καὶ οἱ προσπάθειες ταπεινώσεως καὶ ἐξόντωσης τοῦ ἀντιπάλου, δὲν ἦταν ποτὲ λύση τοῦ προβλήματος. Ἀκόμη λιγότερο ἰσχύει αὐτὸ στὶς μέρες μας, ὅπου ἡ ἐπίθεση δὲν ἀπαιτεῖ μεραρχίες, οὔτε χρῆμα.

Δὲν ὑπῆρξε οὔτε ἓνας πόλεμος στὴν παγκόσμιον ιστορίαν ποὺ νὰ εἶχε ὡς καρπὸ τοῦ τὴν εἰρήνην. Ὡς προσθέσω ἐδῶ ὅτι ἡ εἰρήνη δὲν εἶναι προϊόν ὑπερεξοπλισμοῦ, οὔτε τεχνολογικῆς ὑπεροχῆς, οὔτε δυνατοτήτων βομβαρδισμοῦ, οὔτε νέων μεθόδων καταπίεσης. Δὲν εἶναι ὅμως οὔτε καὶ τὸ ἀποτέλεσμα συζητήσεων καλῆς θέλησης.

Αὐτὲς τίς κρίσιμες ὥρες, καλούμεθα νὰ κατανοήσουμε ὅτι οἱ πόλεμοι, οἱ ἐνοπλεις συγκρούσεις, ἡ τρομοκρατία καὶ ἡ χρῆσις βίας, δὲν μποροῦν πιά νὰ στρέφονται κατὰ ἐπιλεγμένου στόχου· εἴμαστε ὅλοι, πάντοτε, ὁ ἐπιλεγμένος στόχος.

Αὐτὲς τίς σκοτεινὲς ὥρες, καλούμεθα νὰ κατανοήσουμε ὅτι ἡ συνεννόηση τῶν θρησκειῶν μὲ σκοπὸ τὴν προώθηση μορφῶν ἀλληλεγγύης πρὸς τὰ θύματα τῶν πο-

λέμων καὶ τῶν συγκρούσεων, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν ἐθνικότητα, τὴν πολιτιστικὴ ταυτότητα καὶ τίς θρησκευτικὲς πεποιθήσεις, εἶναι μιὰ ἠθικὴ δύναμις ἐνάντια στὸν πόλεμο καὶ τὴν καταπίεση. Ἔργο τῆς πίστεως δὲν εἶναι ἡ κατασκευὴ ἰδεολογίας, ἀλλὰ ἡ ἀμέριστη συμπαράσταση στὸ θῦμα, στὸ ὅποιο θῦμα.

Θὰ ἔχετε ἐλπίζω πληροφορηθεῖ τὰ τῆς πρωτοβουλίας τῆς Ἐκκλησίας μας γιὰ μιὰ διαθρησκειακὴ διάσκεψη. Σκοπὸς τῆς διάσκεψης αὐτῆς δὲν εἶναι μόνον μιὰ ἀκόμη καταγγελία τῆς τρομοκρατίας (πράξη ποὺ ὅσο χρήσιμη καὶ νὰ εἶναι, πάντως δὲν συνιστᾷ ἀντιμετώπιση τοῦ προβλήματος μὲ θρησκευτικὰ κριτήρια), ἀλλὰ ἡ ἀναζήτησις συγκεκριμένων τρόπων μὲ τοὺς ὁποίους θὰ ἔχουμε ἀμεση καὶ ζωτικὴ παρέμβαση τῶν θρησκειῶν στὰ σημεῖα κρίσεως, μὲ σκοπὸ νὰ πάψει ἡ θρησκεία νὰ ἀποτελεῖ μέρος τῆς δυναμικῆς τῆς σύγκρουσης καὶ νὰ γίνεται μέρος τῆς δυναμικῆς τῆς καταλλαγῆς. Ἡ πλειοψηφία τῶν ἀνθρώπων τῆς θρησκείας ἐργάζεται πρὸς τὴν κατεύθυνση αὐτή. Κάποιες ἀσήμαντες μειοψηφίες χρησιμοποιοῦν τὴν θρησκεία γιὰ ἐγκληματικούς σκοπούς.

Ἐξ ἄλλου, στὴ χώρα μας φιλοξενοῦνται ἡ καὶ διαμένουν μονίμως πολλὲς χιλιάδες Ἰρανοί, Πακιστανοί, Κοῦρδοι καὶ μουσουλμάνοι ἀπὸ ἄλλες χώρες, γι' αὐτὸ καὶ ὁ διαθρησκειακὸς διάλογος θὰ εἶναι χρήσιμος τόσο γι' αὐτοὺς ὅσο καὶ γιὰ τίς χώρες τους, μὲ τίς ὁποῖες διατηροῦν στενοὺς δεσμούς. Τόσο ἡ Ἐκκλησία ὅσο καὶ ἡ Πολιτεία στὴ χώρα μας βλέπουν τὰ μέλη τῆς μουσουλμανικῆς μειονότητας στὴν Ἑλλάδα ὡς ἰσότιμα μέλη τῆς ἐλληνικῆς κοινωνίας. Κοινὴ μας μέριμνα πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἐξασφάλισις ἀρμονικῆς καὶ εἰρηνικῆς συμβίωσης ὅπου-δήποτε, χριστιανῶν καὶ μουσουλμάνων. Ἡ Ἀθήνα εἶναι ἡ πόλις τῆς εἰρήνης, τῆς δικαιοσύνης, τῆς καταλλαγῆς καὶ τῆς ἀγάπης. Κι αὐτὸς τῆς ὁ χαρακτήρας τονίζει τὴ δυναμικὴ ποὺ ἀπὸ αὐτὴν ἐκπορεύεται. Θὰ πρέπει ὅμως νὰ ὁμολογήσουμε ὅτι γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῆς συνεννόησής μας, χρειάζεται νὰ ξεπεραστοῦν πολλὰ προβλήματα καὶ νὰ ἀναζητηθεῖ ὁ κοινὸς κώδικας ἐπικοινωνίας μας.

Συγχαίρω ἐν τῇ προσώπῳ σας τὸν εὐγενῆ περσικὸ λαό, καὶ εὐχομαι νὰ ἔχει σταθερῶς αὐξητικὴν ἀπτήρηση ἡ πολιτικὴ σας, ἡ ὁποία ἔχει ὡς ἄξονες τόσο στὶς ἐσωτερικὲς ὅσο καὶ στὶς διεθνεῖς υποθέσεις, τὸν σεβασμὸ τοῦ προσώπου καὶ τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ διαλόγου.

Καὶ εὐχομαι νὰ ἔχουμε ζωτικὴ τὴν ὑποστήριξή σας στὴν πρωτοβουλία μας γιὰ τὴ συγκρότηση διαθρησκειακοῦ μετώπου στὴν ὑπηρεσία τῆς καταλλαγῆς.

**ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΣΤΟ ΒΑΤΙΚΑΝΟ**

Ὁ παρελθὼν μῆνας Μάρτιος 2002 ἐπισημάνθηκε μὲ δύο σημαντικές συναντήσεις καὶ συνομιλίες ἡγετικῶν στελεχῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μὲ τὴν Ἡγεσία τόσο τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας, ὅσον καὶ τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν. Ἡ πρώτη ἐκ τῶν συναντήσεων αὐτῶν συναρτᾶται πρὸς τὴν πρόσφατη ἐπίσκεψι τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴν Ἐκκλησία τῆς Ρώμης, ἡ ὁποία ἐπίσκεψις ἀποτελεῖ σταθμὸ στὴν ἱστορία τῶν σχέσεων τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, διότι μετὰ τόσο πολλοὺς αἰῶνες χωρισμοῦ ἐπιδιώχθηκε μὲ τὴν ἐπίσκεψι αὕτη ἡ ἑναρξίς ἀμοιβαίας γνωριμίας καὶ συνεργασίας ἐπὶ πρακτικῶν ζητημάτων. Οἶκοθεν νοεῖται ὅτι ἡ Ρωμαιοκαθολικὴ καὶ Ἑλληνορθόδοξη αὕτη προσέγγις δὲν ὑποκαθιστᾷ, οὔτε εἶναι δυνατόν νὰ ἔχῃ σκοπὸ νὰ ὑποκαταστήσῃ, ἀλλὰ θὰ ὑποβοηθήσῃ κατὰ τι τὸν ἐπίσημο Ὁρθόδοξο-Ρωμαιοκαθολικὸ Θεολογικὸ Διάλογο, τὸν ὁποῖο —ἀνάμεσα σὲ Συμπληγάδες πέτρες— διεξάγει ἕως τώρα ἡ σχετικὴ Διεθνὴς Μικτὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐπισήμου Θεολογικοῦ Διαλόγου, ἡ ὁποία —συμπροεδρευομένη ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Παπικῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὴν προώθησι τῆς Χριστιανικῆς Ἑνότητος Καρδινάλιου Walter Kasper καὶ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Αὐστραλίας κ. Στυλιανοῦ— προσπαθεῖ νὰ ἄρῃ τὰ ἐμπόδια, τὰ ὁποία ἐπιπροσθοῦν στὴν ἀποκατάστασι τῆς οὐσιαστικῆς κοινωνίας καὶ ἐνότητος μεταξὺ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν. Ἡ μερικὴ ἀλληλοπεριχώρησις τῆς πρακτικῆς καὶ τῆς θεωρητικο-δογματικῆς προσπάθειας ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ τοῦ ὅτι ἐκπρόσωποι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος συμμετέχουν καὶ στὴν ἐπίσημη Διεθνῇ Μικτὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Θεολογικοῦ Διαλόγου, ὁ ὁποῖος εὐχόμεθα νὰ συνεχισθῇ ἀπροσκόπτως, ὑπερνικώντας τίς γνωστὲς δυσκολίες, οἱ ὁποῖες, ὡς μὴ ὄφελε, παρουσιάσθηκαν στὴ Βαλτιμόρη.

Ἡ Ἀντιπροσωπεία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀπετελεῖτο ἐκ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονος, ἐκ τοῦ μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν του στὴν Ἑλλάδα ἐκδημήσαντος πρὸς Κύριον ἀειμνήστου Μητροπολίτου Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων κυροῦ Τιμοθέου, τοῦ ὁποίου εἴη ἡ μνήμη αἰωνία, ἐκ τῶν Θεοφ. Ἐπισκόπων Θερμοπυλῶν κ. Ἰωάννου καὶ Ἀχαΐας κ. Ἀθανασίου καὶ ἐκ τῶν Πανοσ. Ἀρχιμανδριτῶν κ. Ἰγνατίου Σωτηριάδου καὶ κ. Ἐπιφανίου Οἰκονόμου.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς κ. Παντελεήμων παρέδωκε στὸν Πάπα Ἰωάννη-Παῦλο Β' ἐπιστολὴν τοῦ Μακ. Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, στὴν ὁποία, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ἐπισημαίνεται ὅτι οἱ δογματικὲς διαφορὲς, ποὺ χωρίζουν Ὁρθοδοξία καὶ Ρωμαιοκαθολικισμό, μὴ καθιστώντας ἐφικτὴ τὴν συμπροσευχὴ καὶ τὴν εὐχαριστιακὴν χρῆσιν κοινοῦ ποτηρίου, δὲν ἀποκλείουν τὴν ἐπιδίωξιν συνεργασίας σὲ ἐπίπεδο κοινωνικό, πολιτιστικό, ἐκπαιδευτικό, οἰκολογικὸ καὶ βιοηθικό. Γι' αὐτὸ ἡ κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ἱ. Συνόδου ἀποστολὴ στὴ Ρώμην τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ἀποσκοπεῖ στὴ δημιουργία μιᾶς γέφυρας ἐπικοινωνίας, συμφιλίωσης καὶ ἐμπιστοσύνης μεταξύ μας στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση, ὥστε ἡ μαρτυρία ἡμῶν ὡς Χριστιανῶν νὰ εἶναι πιὸ ἔντονη, πιὸ ἀξιόπιστη καὶ πιὸ ἀποτελεσματικὴ σὲ μία κοινωνία, ποὺ εἶναι ἐτοιμὴ νὰ ἀπολέσει τίς παραδοσιακὰς ἀξίες τῆς πίστεως στὸν Ἀυτρωτὴ Χριστό».

Ἡ ἐφημερίς τοῦ Βατικανοῦ «L'Osservatore Romano» (Ὁ Ρωμαῖος Παρατηρητής) στὴν περίοπτη πάνω-πάνω θέσι τῆς πρώτης σελίδος τοῦ φύλλου τῆς 15ης

Τοῦ
κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ Δ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ**
Ὁμοτίμου Καθηγητοῦ
τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν,
Τακτικοῦ Μέλους
τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἀκαδημίας
τῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῶν Τεχνῶν

Μαρτίου έ.ε. περιγράφει τὰ τῆς ἐπισκέψεως τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας, ἀναφέρει τὸ περιεχόμενο τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Μακ. Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ παραθέτει ωραία φωτογραφία τοῦ Πάπα περιβαλλομένου ἀπὸ τοὺς Ἕλληνες ἐπισκέπτες καὶ τὰ ἡγετικά στελέχη τοῦ Παπικοῦ Συμβουλίου γιὰ τὴν προώθησι τῆς χριστιανικῆς ἐνότητος.

Τὸ δημοσίευμα τῆς ἐφημερίδος «Ὁ Ρωμαῖος Παρατηρητής» ἐξαιρεῖ τὸ γεγονός, ὅτι ὁ Πάπας ἀπευθυνόμενος πρὸς τὰ Μέλη τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τόνισε ὅτι «ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς συνεργασίας» γιὰ νὰ ἀντιμετωπισθῇ ἡ ἀναπτυσσομένη τάσις πρὸς ἄρνησι τῆς υπερβατικῆς διαστάσεως τοῦ ἀνθρώπου καὶ γιὰ νὰ ὁδηγηθῇ ἡ Εὐρώπη «νὰ ἐπανεύρῃ τίς χριστιανικὲς ρίζες τῆς στὴν πληρότητά τους». Ὁ Ποντίφηξ προσέθεσεν ὅτι εἶναι ἀναγκαῖα ἡ «Οἰκουμένη τῆς ἀγιότητος», ἡ ὁποία μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ θὰ ὁδηγήσῃ στὴν πλήρη κοινωνία, ἡ ὁποία «δὲν σημαίνει ἀπορρόφηση ἢ συγχώνευσι, ἀλλὰ συνάντησι ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ».

Τὸ ἴδιο δημοσίευμα τῆς ἐφημερίδος «L'Osservatore Romano» καταλήγει ὡς ἑξῆς: «Ὁ ἐπικεφαλῆς τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας Μητροπολίτης Ἀττικῆς Παντελεήμων ἐξέφρασεν ἐνώπιον τοῦ Πάπα τὴν εὐχή, ἡ ἐπίσκεψις στοῦ Βατικανοῦ νὰ συντελέσῃ στοῦ νὰ δημιουργηθῇ μίᾳ νέα περίοδος χριστιανικῆς ἀγάπης καὶ καρποφόρου συνεργασίας ἀνάμεσα στὶς Ἐκκλησίες».

Γιὰ ὅλα τὰ ἀνωτέρω δίδει πληροφορίες καὶ τὸ σχετικὸ Ἀνακοινωθὲν τῆς Ἱ. Συνόδου.

Ἀναμένοντες μὲ ἐνδιαφέρον τὴν ἐπίσημη ἔκθεσι γιὰ τὰ συμπληρωθέντα στὴ Ρώμη περὶ τῆς εὐκαιρίας συνεργασίας στὸν κοινωνικό, πολιτισμικό, ἐκπαιδευτικό, βιοηθικό καὶ οἰκολογικό τομέα, ὅπως καὶ γιὰ τὸ ζήτημα τῆς συνταγματικῆς προστασίας τοῦ χριστιανικοῦ προσανατολισμοῦ τῆς Εὐρώπης, εὐχόμεθα νὰ ἔχῃ θετικά πρακτικὰ ἀποτελέσματα τὸ ἐπανειλημμένως ἀπὸ τὰ συναντηθέντα στελέχη τῶν δύο Ἐκκλησιῶν μνημονευθὲν, ὅτι «ἐκεῖνα, ποὺ τίς ἐνώνουν εἶναι πολὺ περισσότερα ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ τίς χωρίζουν, καὶ καθιστοῦν ἀναγκαῖα τὴν συνεργασία σὲ βάσεις ἀλληλοκατανοήσεως».

Ἡ εἰλικρινὴς πρακτικὴ συνεργασία ἰδίως πρὸς προβολὴ τῆς χριστιανικῆς ταυτότητος τῆς Εὐρώπης θὰ υποβοηθήσῃ ἀναμφιβόλως καὶ τὸν θεολογικὸ διάλογο. Πρὸ 27 ἐτῶν ὁ γράφων σὲ διάλεξι του εἶχε διακηρύξει τὰ ἑξῆς, ποὺ δημοσιεύθηκαν ἀργότερα: «Ἡ οὐσιαστικὴ διαφορὰ ἀπόψεων ὡς πρὸς τὸ πρωτεῖο ἢ ἀλάθητο τοῦ Πάπα ἢ ὡς

πρὸς τὴν ἄστοχην προσθήκην τοῦ Filioque στοῦ Σύμβολο τῆς Πίστεως, ἡ ὁποία διαφορὰ, ὑποδαυλισθεῖσα ἀπὸ ἱστορικοὺς λόγους καὶ λαοψυχολογικοὺς παράγοντες, ὑπερύψωσε τὸ “τεῖχος τοῦ αἵχους” καὶ δημιούργησε, ὡς μὴ ὠφελεν, ὁλόκληρες βιβλιοθήκες μὲ τὴν Contra Graecos καὶ τὴν Contra Latinos πολεμικὴ φιλολογία — ἡ διαφορὰ, λέγω, αὐτὴ δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἐμποδίσῃ ν’ ἀφυπνισθοῦμε ἀπὸ τὸν μακραίωνα ὕπνο καὶ νὰ συνειδητοποιήσωμε, ὅτι οἱ δύο Ἐκκλησίες, ἔστω μὲ ψυχραμένους σχέσεις... ὁμολογοῦν σχεδὸν τὴν ἴδια πίστι στὴν ἱερὴ παράδοσι, στὴν ἀποστολικὴ διαδοχὴ τῶν ἐπισκόπων, στὰ ἑπτὰ Μυστήρια, στὶς ἑπτὰ Οἰκουμενικὲς Συνόδους τῶν ὀκτῶ πρώτων αἰώνων. Καὶ οἱ δύο Ἐκκλησίες ἔχουν τὸν ἴδιον σεβασμὸ πρὸς τὴν Παναγία, τοὺς Ἁγίους, τοὺς Μάρτυρες, τὸν Μοναχικὸ θεσμὸ κ.λπ.» (Περιοδ. «Προβλήματα», Ἰανουάριος 1978, σ. 16). Ἐπομένως, γιὰ τὸ ἀπαιτούμενο στὰ πρακτικὰ ζητήματα ἡθός, ποὺ προσδιορίζεται ἀπὸ τὴν πίστι καὶ τὸ δόγμα, ὑπάρχει κατὰ μέγιστο μέρος τὸ ἀναγκαῖο δογματικὸ καὶ θεωρητικὸ υπόβαθρο, ποὺ εἶναι δυνατό νὰ ὑποβοηθήσῃ τὴν ἀναγκαῖα συνεργασία σὲ πολλοὺς τομεῖς. Ὅπως εἶχε διακηρύξει κάποτε ὁ ἀειμνηστὸς Καθηγητὴς Παν. Τρεμπέλας, ἀναφερόμενος σὲ δημόσιο χώρῳ γιὰ τίς ἐπαφές μας μὲ Ρωμαιοκαθολικοὺς, «ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· πᾶν πνεῦμα ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν» (Α’ Ἰωάν. δ’, 2).

Μὲ συγκρατημένη αἰσιοδοξία ἐκφράζομε χαρὰ καὶ ἐλπίδες γιὰ τὰ συζητηθέντα καὶ ἀποφασισθέντα στὴ Ρώμη μεταξὺ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν καὶ γιὰ τοὺς φιλόφρονες λόγους, τοὺς ὁποίους χρησιμοποίησε ὁ Πάπας στὴν προσφώνησί του πρὸς τὰ Μέλη τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐξαιρόντας τὴ συμβολὴ τῆς Ὁρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἀνατολῆς στὴ διαμόρφωσι πολλῶν τομέων τοῦ πνευματικοῦ βίου τῆς Δύσεως. Εἶναι σημαντικὴ ἡ διασπῶσα τοὺς μηχανισμοὺς τοῦ Βατικανοῦ — ἐλπίζομεν εἰλικρινῆς — διαβεβαίωσις τοῦ Πάπα ὅτι ἡ συνάντησις καὶ συνεργασία τῶν δύο Ἐκκλησιῶν δὲν ἀποβλέπει στὴν «ἀπορρόφηση ἢ συγχώνευσι» τῆς μιᾶς ἀπὸ τὴν ἄλλη, πράγμα ποὺ σημαίνει ὅτι προβάλλεται ἐκ μέρους τοῦ Προκαθημένου τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας πρόθεσις ἐγκαταλείψεως κατὰ κάποιον τρόπο στὴν πράξι τῆς παλαιότερας ἱμπεριαλιστικῆς πολιτικῆς τοῦ Βατικανοῦ. Ἀρὰ γε οἱ μνημονευθέντες μηχανισμοὶ τοῦ Βατικανοῦ θὰ ἀνεχθοῦν μίᾳ τέτοια πρόθεσι; Ὁψόμεθα.

Ἡ Ἀντιπροσωπεία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μετὰ τοῦ Πάπα Ρώμης Παύλου — Ἰωάννου Β΄ καὶ Μελῶν Ρωμαιοκαθολικῶν Ἐπιτροπῶν, εἰς ἀναμνηστικὴν φωτογραφίαν (Servizio Fotografico de "L'O.R." τοῦ Βατικανοῦ).

Ἄς ἐλπίσωμεν ὅτι ἡ εἰλικρινὴς καὶ ἀνυστερόβουλη συνεργασία θὰ ὑποβοηθήσῃ τὴν ἀποδυνάμωσι καὶ ἐξάλειψι τοῦ — ἥδη ἐπανειλημμένως καταδικασθέντος στὰ πλαίσια τοῦ ἐπισήμου θεολογικοῦ διαλόγου — Οὐνιτισμοῦ καὶ θὰ καταστήσῃ δυνατὴ τὴ συνέχισι καὶ ἐκ νέου ἐνεργοποίησι τοῦ ὑπὸ τὶς εὐλογίες τοῦ Σεπτοῦ Οἴκου-μενικοῦ Πατριαρχείου διεξαγομένου ἕως τώρα, ἀλλὰ κινδυνεύοντος, διαλόγου αὐτοῦ μεταξὺ τῆς καθ' ὅλου Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ Ρωμαιοκαθολικισμοῦ, ὁ ὁποῖος διάλογος ἔχει ὥς σκοπὸ τὴν ἐξεύρεσι τρόπων ἄρσεως οὐσιωδῶν ἐκκλησιολογικῶν καὶ ἄλλων διαφορῶν καὶ πρὸς ἀποκατάστασι τῆς κοινωνίας καὶ ἐνότητος μεταξὺ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν. Ὄταν αὐτὸ ἐπιτευχθῇ, τότε εὐκολώτερον οἱ προτεσταντικὲς ἐκκλησίες θὰ στρέφονταν ἐλκυόμενες πρὸς ἔνωσι μὲ μὴ ἀκτινοβολοῦσα πανίσχυ-

ρη Χριστιανικὴ Ἐκκλησία, στὴν ὁποία συνεκτικὸς δεσμὸς θὰ ἦταν ὃχι τὸ διασπαστικὸ Πρωτεῖον ἐξουσίας, ἀλλὰ τὸ ἐνοποιοῦν Πρωτεῖον τιμῆς. Ὅλοι οἱ ἀπανταχοῦ τῆς γῆς Χριστιανοὶ τότε, χωρὶς καχυποψίες καὶ ἀναστολές, θὰ ἔστρεφαν τὸ βλέμμα τους μὲ ἀγάπη πρὸς τὸν Πατριάρχῃ τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας, τοῦ ὁποίου ἡ καθέδρα ἦταν στοὺς πρώτους χριστιανικοὺς αἰῶνες «*Προκαθήμενῃ τῆς ἀγάπης*» καὶ ἔχει ἁγιασθῇ μὲ τὸ αἷμα τῶν Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου καὶ ἀναριθμήτων μαρτύρων. (Πρβλ. Εὐαγγ. Θεοδώρου, Σχέσεις Ὁρθοδοξίας καὶ Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας, περ. «Ἐκκλησία», 15 Ὀκτωβρίου 1994, σ. 595).

Στὸ ἐπόμενο τεῦχος θὰ σχολιάσωμε καὶ τὴν ἐπίσκεψι στὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος τοῦ Γεν. Γραμματέως τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν.

Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΚΑΙ Ο ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΟΣ ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ*

Ἐξοχώτατε κύριε Πρόεδρε τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας,

Λαμπρὴ καὶ ἐπίσημη Ἑορτὴ τῆς Ὁρθοδοξίας σήμερα, Κυριακὴ Α' τῶν Νηστείων, καὶ ἡ Ἐκκλησία μας πανηγυρίζει τὸν θρίαμβο τῆς ὁρθοδόξου πίστεως στὸν ἀγώνα τῆς κατὰ τῆς πλάνης καὶ τῶν αἱρέσεων, ποὺ ἀνεφάνησαν σὲ ὅλη τὴν διαδρομὴ τῆς ἱστορίας τῆς, γιὰ τὴν διατήρηση καθαρῆς καὶ ἀλώβητης τῆς παραδοθείσης πίστεως ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἀποστόλων. Ἐὰν οἱ αἱρέσεις εἶχαν ἐπικρατήσει, ὁ Χριστιανισμὸς θὰ ἀποτελοῦσε μιὰ ἀπλὴ ἀνθρώπινη θρησκεία ἢ κοσμοθεωρία ἀνάμεσα στὶς πολλές, καὶ θὰ εἶχαν καταστρέψῃ τὸ κοσμοσωτήριο ἔργο του. Οἱ σκληροὶ ὁμως ἄγῳνες ἀπὸ τὴν πρώτη ἀποστολικὴ ἐποχὴ μὲ τοὺς ἁγίους ἀποστόλους καὶ τοὺς μεγάλους πατέρες καὶ διδασκάλους τῆς Ἐκκλησίας ἀπεμάκρυναν ἀπὸ τὸν ἀγρὸ τοῦ Θεοῦ τὰ ἐπικίνδυνα καὶ ἐπιβλαβῆ ζιζάνια τῶν πλανῶν καὶ τῶν αἱρέσεων καὶ περιχαράκωσαν τὴν πίστη μέσα στὰ ἅγια δόγματα τῆς Ἐκκλησίας.

Ὅταν λέμε τὴν λέξη «Ὁρθοδοξία» ἐννοοῦμε τὴν ὁρθὴ πίστη τοῦ Εὐαγγελίου ποὺ μᾶς ἐδίδαξε ὁ Χριστὸς καὶ οἱ ἀπόστολοι. Ἡ ὁρθὴ πίστη προϋποθέτει τὴν ὁρθὴ ἐρμηνεία τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἀπὸ τὴν ὁρθὴ πίστη πηγάζει ἡ ὁρθὴ σχέση μὲ τὸν Θεό, ἡ ὁποία γιὰ τὸν Ὁρθόδοξο Χριστιανό, δὲν εἶναι μιὰ πίστη ἀναιμική, ποὺ προβάλλει σὰν μιὰ ἔμφυτη ἀναζήτηση τοῦ θείου καὶ φύσει ὑπάρχει σὲ κάθε ἀνθρώπινη ψυχὴ, ἀλλὰ μιὰ σχέση στενὴ, μιὰ σχέση συγγενική, μιὰ σχέση πατέρα πρὸς τὰ παιδιά του. Ἀπὸ αὐτὴ δὲ τὴν ὁρθὴ σχέση μὲ τὸν Θεὸ πηγάζει καὶ ἡ ὁρθὴ πράξη καὶ ἡ ὁρθὴ θεώρηση ὅλων τῶν πραγμάτων καὶ προβλημάτων τῆς ζωῆς καὶ ἡ ἐπωφελὴς ἀντιμετώπισή τους.

Ὁ Χριστὸς, ὁ ἰδρυτὴς καὶ θεμελιωτὴς τῆς πίστεώς μας, δὲν ἦλθε στὸν κόσμον σὰν ἓνας ἀπὸ τοὺς πολλοὺς σοφοὺς, διδασκάλους, προφῆτες, ἀναμορφωτὲς τῆς κοινωνίας, γιὰ νὰ δημιουργήσῃ κάποια νέα θρησκεία, ἀνάμεσα στὶς πολλές, ἀλλὰ ἦλθε σὰν ὁ ἴδιος ὁ Κύριος καὶ Θεός, ὁ δημιουργὸς καὶ συντηρητὴς τοῦ κόσμου. Αὐτὸς μᾶς μίλησε γιὰ τὴν προαιώνια ὑπαρξὴ Του. «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος» (Ἰωάν. 1, 1). Μᾶς μίλησε γιὰ τὴν ἐν χρόνῳ σάρκωσή Του. «Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν» (Ἰωάν. 1, 14). Ἐκήρυξε τὴν ἀπόλυτὴ ταυτότητά του μὲ τὸν οὐράνιο Πατέρα λέγοντας «ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐσμέν» καὶ «ὁ ἑώρακώς ἐμέ ἑώρακε τὸν πατέρα». Σὲ αὐτὸ ἄλλωστε τὸ σημεῖο καὶ τὸ ἰουδαϊκὸ Συνέδριο ἐστήριξε τὴν θανατικὴ καταδίκη, διότι, καθὼς ἔλεγαν, «οὐ μόνον ἔλυε τὸ σάββατον, ἀλλὰ καὶ πατέρα ἴδιον ἔλεγε τὸν Θεόν, ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν τῷ Θεῷ» (Ἰωάν. 5, 18).

Αὐτὸς ὁ Κύριος μᾶς ἐδίδαξε πίστη καὶ ὁμολογία στὸν ἓνα τριαδικὸ Θεό, παραγγέλλοντας στοὺς ἀποστόλους, νὰ μαθητεύσουν ὅλα τὰ ἔθνη καὶ νὰ βαπτίσουν τοὺς πιστοὺς στὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Σύμφωνα μὲ τὴν δική του παραγγελία πιστεύουμε, ὅπως ὁμολογοῦμε καὶ στὸ Σύμβολο τῆς Πίστεως,

Στὸν ἓνα ἀληθινὸ καὶ ἀδιαίρετον Θεό. Στὸν πατέρα τὸν παντοκράτορα καὶ δημιουργὸ τῆς ὁρατῆς καὶ ἀόρατης κτίσης.

Πιστεύουμε στὸν μονογενῆ καὶ προαιώνιο Υἱὸ καὶ Λόγο τοῦ Θεοῦ, ποὺ γιὰ

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου
Παραμυθίας, Φιλιατῶν
καὶ Γηρομερίου κ. **ΤΙΤΟΥ**

* Πανηγυρικὴ Ὁμιλία ἐκφωνηθεῖσα κατὰ τὴν Συνοδικὴ καὶ Ἀρχιεπισκοπικὴ θεία Λειτουργία εἰς τὸν Καθεδρικό Ναὸ τῶν Ἀθηνῶν, τὴν Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας (24 Μαρτίου 2002).

τὴν σωτηρία τῶν ἀνθρώπων σαρκώθηκε ἀπὸ τὴν Παρθένο Μαρία μετὰ τὴν ἐπενέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ ἔγινε ὁμοίος μας, ἐκτὸς τῆς ἁμαρτίας. Ἐδίδαξε, ἐθαυματούργησε, σταυρώθηκε, ἀναστήθηκε ἀπὸ τοὺς νεκρούς, ἀνελήφθη στὸν οὐρανὸ μετὰ δόξα, καὶ στὸ τέλος θὰ ἔλθῃ κατὰ τὴν Β' Παρουσία νὰ κρίνῃ «ζῶντας καὶ νεκρούς» καὶ νὰ βασιλεύσῃ αἰώνια.

Πιστεύουμε στὸ Ἅγιο Πνεῦμα, τὸν Παράκλητο, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ποὺ ἐκπορεύεται ἀπὸ τὸν Πατέρα καὶ συμπροσκυνεῖται μετὰ τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱό, ποὺ μίλησε μετὰ τὸ στόμα τῶν προφητῶν καὶ κατευθύνει τὴν Ἐκκλησία στὸν αἰώνιο προορισμὸ τῆς.

Πιστεύουμε στὴν μία Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία, τὸ Ταμεῖο τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν κιβωτὸ τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων.

Ὁμολογοῦμε τὸ σωτήριο Βάπτισμα τοῦ Χριστοῦ γιὰ ἄφεση ἁμαρτιῶν.

Περιμένουμε μετὰ ἀκλόνητη ἐλπίδα ἀνάσταση τῶν νεκρῶν καὶ αἰώνια ζωὴ.

Τιμᾶμε ἀκόμη τὴν Θεοτόκο, τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς, τὸ καθαρῶτατο δοχεῖο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀπὸ τὰ σπλάγχνα τῆς ὁποίας ἐσαρκώθη ὁ Κύριος καὶ ἔγινε ἡ αἰτία τῆς σωτηρίας ὅλου τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Τιμοῦμε τὸν Τίμιο Σταυρό, ἐπάνω στὸν ὁποῖο ἔπαθε καὶ ἔχυσε τὸ Πανάγιον αἷμα τοῦ ὁ Κυρίου, γιὰ τὴν σωτηρία τοῦ κόσμου. Αὐτὸν τὸν Σταυρὸ καθαγίασε τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ καὶ τὸν μετέβαλε ἀπὸ ξύλο κατάρας σὲ ξύλο ζωῆς, σύμβολο καὶ πνευματικὸ παντοδύναμο ὄπλο τῆς Ἐκκλησίας.

Τιμοῦμε τοὺς ἁγίους, σὰν πιστοὺς ἀθλητὲς τῆς πίστεως καὶ θεράποντες τοῦ Θεοῦ, τοὺς ὁποίους Ἐκεῖνος περιέβαλε μετὰ τὴν θεϊκὴ Του χάρι, τοὺς ἁγίασε καὶ τοὺς ἐδόξασε.

Τιμοῦμε τὰ χαριτόβρυτα ἱερὰ λείψανα, ποὺ παρέχουν χάρι καὶ βοήθεια στοὺς πιστοὺς.

Τιμοῦμε τὶς ἅγιες εἰκόνες, ὡς ἱερὰ σύμβολα, ἐπάνω στὰ ὁποῖα εἰκονίζεται ἡ ἀνθρώπινη φύση τοῦ Χριστοῦ καὶ γεγονότα τῆς ζωῆς του. Ἐπίσης, οἱ μορφές καὶ σκηνές ἀπὸ τὴν ζωὴ τῆς Θεοτόκου καὶ ὅλων τῶν ἁγίων, πρὸς τοὺς ὁποίους καὶ μεταβαίνει ἡ τιμητικὴ τους προσκύνηση.

Στὸ πνεῦμα τῆς Ὁρθοδοξίας ἐνώθηκαν ἁρμονικὰ τὸ χριστιανικὸ καὶ τὸ ἑλληνικὸ πνεῦμα. Ἡ λέξις «Ἕλλην» ἦταν συνώνυμη τοῦ εἰδωλολάτρη. Ἡ ἀρχαία ἑλληνικὴ μυθολογία καὶ τὸ δωδεκάθεο τοῦ Ὀλύμπου, ποὺ ἀποτελοῦσε καὶ τὴν ἐπικρατοῦσα τότε θρησκεία, ἦσαν στοιχεῖα

ξένα καὶ ἀπαράδεκτα γιὰ τὸν χριστιανισμό, ποὺ σκοπὸν εἶχε νὰ καταργήσῃ αὐτὴ τὴν δαιμονολατρεία μετὰ ὅλες τὶς προεκτάσεις τῆς καὶ νὰ ὁδηγήσῃ τοὺς ἀνθρώπους στὴν γνώση καὶ τὴν ἐλευθερία τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ.

Ἡ Ὁρθοδοξία, μετὰ τοὺς μεγάλους πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, διείδε ὅτι στὸν ἑλληνισμό δὲν ὑπῆρχε μόνο ἓνα στεῖρο καὶ ἐπικίνδυνο εἰδωλολατρικὸ πνεῦμα, ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἔπρεπε νὰ φυλαχθῇ, ἀλλὰ ὑπῆρχε καὶ ἓνα ἑξοχο, φωτεινὸ καὶ δημιουργικὸ πνεῦμα, ποὺ ἔλαμπε μέσα ἀπὸ τὰ ἔργα καὶ τὸν πολιτισμὸ τῶν μεγάλων φιλοσόφων, ποιητῶν, ρητόρων, μαθηματικῶν, ἀστρονόμων, ἱατρῶν, ἀρχιτεκτόνων, πολλοὺς ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐχαρακτήρισε σὰν «πρὸ Χριστοῦ Χριστιανούς», καθὼς καὶ τοὺς νόμους καὶ τὴν ὁργάνωση μιᾶς δημοκρατικῆς πολιτείας.

Ὑπῆρχε ἀκόμη καὶ ἓνα ἄλλο θαυμάσιο ὄργανο, ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα, ἡ ὁποία ἦταν καὶ ἡ καθομιλουμένη γιὰ ὅλους τοὺς γνωστοὺς λαοὺς γύρω ἀπὸ τὴν Μεσόγειο καὶ πρὸ μακριά, καὶ μετὰ τὴν ὁποία μποροῦσε νὰ ἐκφράσῃ τὶς πρὸ λεπτεῖς καὶ ὑψηλές ἰδέες τοῦ χριστιανισμοῦ. Ἡ Ὁρθοδοξία, σὰν τὴν μέλισσα, ἐργάσθηκε χωρὶς προκατάληψη, καὶ διάλεξε τὸ καθαρὸ νέκταρ τῆς γνώσεως, ποὺ ὑπῆρχε στὸν ἑλληνισμό, καὶ χρησιμοποίησε τὴν γλῶσσα, μετὰ τὴν ὁποία ἐκήρυξε τὸν λόγο τοῦ εὐαγγελίου σ' ὅλοκληρο τὸν κόσμον.

Τὸ ἑλληνικὸ πνεῦμα πάλι καθαγιασθηκε καὶ ἐξωραίσθηκε, θέτοντας τὸν ἑαυτὸ του στὴν ὑπηρεσία τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Αὐτὴ τὴν θαυμάσια μίξη καὶ συνεργασία βλέπουμε στὰ σοφὰ καὶ μεγαλειώδη συγγράμματα τῶν μεγάλων πατέρων τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ κραταιὰ Ρωμαϊκὴ αὐτοκρατορία, ποὺ κατὰ τὴν ἐμφάνιση τοῦ χριστιανισμοῦ κυριαρχοῦσε κυρίως ἐπάνω στοὺς λαοὺς τῆς Μεσογείου, μετὰ τὴν παύση τῶν διωγμῶν, τὴν ἀνεξίθνησκέα μετὰ τὸ διάταγμα τῶν Μεδιολάνων τοῦ 313 μ.Χ. καὶ τὴν μεταφορὰ τῆς πρωτεύουσας τοῦ κράτους στὴν Κωνσταντινούπολη, ἄρχισε βαθμιαίως νὰ χάνῃ τὴν δύναμή της καὶ τὴν αἴγλη της, γιὰ νὰ ἀλλοιωθῇ τελικὰ ἀπὸ τὸ ἑλληνοχριστιανικὸ πνεῦμα τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἀπὸ τότε ὑποχωρεῖ ἀπὸ τὴν ἱστορικὴ σκηνὴ ἡ παλαιὰ Ρώμη καὶ παραχωρεῖ τὴν θέσιν της στὴν νέα Ρώμη, τὴν Κωνσταντινούπολη, γιὰ νὰ δημιουργηθῇ μιὰ νέα μεγάλη Βυζαντινὴ αὐτοκρατορία μετὰ λαμπρὸ πνεῦμα καὶ πολιτισμὸ, ποὺ θὰ κρατήσῃ καὶ θὰ λάμψῃ γιὰ χίλια καὶ πλέον χρόνια, μέχρι τὴν πτώση της στοὺς Ὀθωμανοὺς Τοῦρκους κατὰ τὸ ἔτος 1453 μ.Χ.

Μέσα σ' αὐτὴ τὴν χιλιετία ἡ Ἐκκλησία ἔδωσε σκλη-

ροὺς ἀγῶνες, γιὰ νὰ διατηρήσῃ καθαρή καὶ ἀνόθευτη τὴν χριστιανικὴ πίστι, μέσα σ' ἓνα κόσμο ρευστὸ καὶ μεταλλασσόμενο, μέσα στὸν ὁποῖο περιφέρονταν καὶ ἀναμειγνύονταν ἰδέες διάφορες, χριστιανικές, ἰουδαϊκές, εἰδωλολατρικές, ἀθεϊστικές καὶ ἄλλες, τὶς ὁποῖες ἀντιμετώπισε μὲ τὴν Ἀποστολικὴ Σύνοδο τοῦ 50-51 μ.Χ., μὲ τὶς τοπικὲς καὶ κυρίως τὶς ἑπτὰ Οἰκουμενικὲς Συνόδους, καὶ τέλος μὲ τὴν Σύνοδο τῆς Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ἔτους 843 μ.Χ. μὲ τὴν αὐτοκράτειρα Θεοδώρα, ἡ ὁποία ἀνεστήλωσε τὶς ἅγιες εἰκόνες καὶ ἐσφράγισε τὸν θρίαμβο τῆς Ὁρθοδοξίας. Στὴν χρονικὴ αὐτὴ περίοδο, ἐνεφανίσθησαν καὶ ἔλαμψαν οἱ μεγάλοι καὶ σοφοὶ πατέρες καὶ διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας Μ. Ἀθανάσιος, Κύριλλος Ἀλεξανδρείας, Κύριλλος Ἱεροσολύμων. Οἱ μεγάλοι Καππαδόκες Πατέρες Μ. Βασίλειος, Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, Γρηγόριος ὁ Νύσσης, ὁ ἀπὸ τὴν Ἀντιόχεια τῆς Συρίας μέγιστος ἐκκλησιαστικὸς ρήτορας Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ὁ μέγας δογματολόγος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, ὁ καθηγητὴς τῆς μοναστικῆς ζωῆς Θεόδωρος Στουδίτης, ὁ Μέγας Φώτιος, ὁ Μάξιμος ὁ ὁμολογητής, ὁ Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, ὁ Μᾶρκος ὁ Εὐγενικός κ.ἄ., οἱ ὁποῖοι μὲ ὑπεράνθρωπους ἀγῶνες, μὲ διωγμούς, φυλακές, ἐξορίες, βασανισμούς καὶ θάνατο, ἀγωνίσθηκαν γιὰ τὴν ἐπικράτηση τῆς ἀληθινῆς πίστεως καὶ τὸν θρίαμβο τῆς Ὁρθοδοξίας.

Στὴν βυζαντινὴ αὐτὴ περίοδο ἀνεδείχθησαν μεγάλοι καὶ σοφοὶ αὐτοκράτορες, σπουδαῖοι ἐπιστήμονες, μεγάλοι στρατηλάτες ποὺ ἐπεξέτειναν τὰ ὅρια τῆς αὐτοκρατορίας, Ἅγιοι Πατριάρχες, σοφοὶ διδάσκαλοι, σπουδαῖοι ὑμνογράφοι, μουσουργοί, ἀγιογράφοι, ἀρχιτέκτονες, ποιητές, λογοτέχνες, φλογεροὶ Ἱεραπόστολοι, ὅπως οἱ Θεσσαλονικεῖς Κύριλλος καὶ Μεθόδιος, ποὺ ἐξεπολίτισαν καὶ ἐξεχριστιάνισαν λαούς, ὅπως τοὺς Σλαύους καὶ τοὺς Ρώσους. Αὐτὴ ἡ περίοδος ἐδημιούργησε ἓνα λαμπρὸ ἑλληνοχριστιανικὸ πολιτισμὸ καὶ εἶναι πολὺ σημαντικὴ γιὰ τὴν ἱστορία τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, καὶ ὅσοι θέλουν νὰ τὴν ἀγνοοῦν, ἢ τὸ χειρότερο νὰ τὴν καταπολεμοῦν, ἀδικοῦν τὴν ἱστορία καὶ τὸ ἔθνος.

Στὴν σκοτεινὴ περίοδο τῆς Τουρκοκρατίας, μέσα στὸ βαθὺ σκοτάδι τοῦ φόβου, τῆς ἀγωνίας καὶ τῆς ἀμάθειας, μία φλόγα σιγοκαίει κάτω ἀπὸ τὴν στάχτη τῆς σκλαβιάς καὶ ζεσταίνει, φλογίζει καὶ φωτίζει τὴν ψυχὴ τοῦ σκλαβωμένου γένους, καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ φλόγα τῆς ὀρθόδοξης χριστιανικῆς πίστεώς του. Αὐτὴ ἐφύλαξε ζωντανὴ τὴν ταυτότητά του, αὐτὴ τοῦ ὑπενθύμιζε διαρκῶς τὴν κατα-

γωγή του, τὸ ἔνδοξο παρελθόν του, τὴν ἱστορία του, τὴν γλῶσσα του καὶ τὸν πολιτισμὸ του. Αὐτὴ τοῦ ἐδίδασκε τὰ γράμματα μὲ τοὺς ταπεινοὺς παπᾶδες καὶ καλογήρους στὸ κρυφὸ σχολεῖο, αὐτὴ περιέσωσε πλεῖστα ἀπὸ τὰ ἔργα τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς γραμματείας, αὐτὴ ἐμφυσοῦσε τὸν πόθο τῆς ἐλευθερίας, αὐτὴ ἐνίσχυε ὕλικά καὶ πνευματικὰ τὸν ἀγῶνα τῆς ἐλευθερίας, μὲ ἀπειρες θυσίες καὶ ἐκτελέσεις ἀρχιερέων, ἱερέων, μοναχῶν, καὶ ἀπλῶν πιστῶν ἀνθρώπων. Αὐτὴ ἐμψύχωνε καὶ ἐνδυνάμωνε τὰ παλικάρια τῆς Φιλικῆς Ἐταιρείας, αὐτὴ ἀναβετὴν φλόγα τῆς ἐπαναστάσεως καὶ μέσα στὸ σκλαβωμένο γένος καὶ ἔξω στοὺς λαοὺς τῆς Εὐρώπης, ποὺ κατέφευγαν καὶ ζητοῦσαν τὴν συνδρομὴ τους γιὰ τὴν ἐπίτευξη τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ ὀνείρου τους, τὴν ἀπελευθέρωση τοῦ γένους. Αὐτὴ ἐφλόγισε τὴν ψυχὴ τῶν ραγιάδων μὲ τὰ πύρινα κηρύγματα τοῦ Πατροκοσμᾶ καὶ ἄλλων διδασκάλων. Αὐτὴ ἐσήκωσε τὸ λάβαρο τῆς ἐπαναστάσεως μὲ τὸν Παλαιὸν Πατρὸν Γερμανὸ καὶ ἐσήμανε τὴν ἀπαρχὴ τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ τῆς ἐθνικῆς παλιγγενεσίας. Αὐτὴ ἐνεψύχωνε τοὺς μακεδονομάχους καὶ τὸν στρατό μας στοὺς βαλκανικοὺς ἀγῶνες γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση τῶν βορείων ἐπαρχιῶν, τῆς Ἡπείρου, τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης. Αὐτὴ ἔδωσε ἐθνομάρτυρες στὴν Μικρασιατικὴ καταστροφὴ, ὅπως τὸν Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως Γρηγόριον τὸν Ε' καὶ τὸν Χρυσόστομο Σμύρνης. Αὐτὴ εὐλογοῦσε καὶ ἐμψύχωνε τοὺς ἥρωες τοῦ ἀλβανικοῦ ἔπους. Αὐτὴ ἀκόμη συνετέλεσε, μὲ τὴν πνευματικὴ τῆς ζωῆς, στὴν ἀναγέννηση τοῦ νεωτέρου ἑλληνισμοῦ.

Στὴν σύγχρονη ἐποχὴ ἡ ἑλληνικὴ Ὁρθοδοξία ἐπιτελεῖ ἓνα πολὺ μεγάλο ἔργο σὲ παγκόσμιον κλίμακα. Στὴν Ἑλλάδα, ἀσκεῖ σπουδαῖο πνευματικὸ καὶ φιλανθρωπικὸ ἔργο, ποὺ ἀποβλέπει στὴν κατὰ Χριστὸν πνευματικὴ καλλιέργεια τοῦ λαοῦ μας, μὲ λειτουργικὲς καὶ εὐχαριστιακὲς συνάξεις, ποὺ ἀποτελοῦν τὸ κέντρο τῆς πνευματικῆς τῆς ζωῆς, μὲ ὁμιλίες καὶ κηρύγματα, μὲ ἐκδόσεις πνευματικῶν καὶ οἰκοδομητικῶν βιβλίων, μὲ ραδιοφωνικὲς καὶ τηλεοπτικὲς ἐκπομπὲς καὶ παρουσιάσεις, μὲ τὴν ἀνθιση ἀκόμη τοῦ Ὁρθοδόξου μοναχισμοῦ, ὁ ὁποῖος συμβάλλει τὰ μέγιστα στὴν πνευματικὴ καλλιέργεια τοῦ λαοῦ μας. Ἀλλὰ μεγάλο εἶναι καὶ τὸ φιλανθρωπικὸ τῆς ἔργου, ποὺ γίνεται γιὰ τὴν ἀνακούφιση τῶν πτωχῶν καὶ ἀδυνάτων ἀδελφῶν μας, μὲ διάφορα ἰδρύματα, ὀρφανοτροφεῖα, οἰκοτροφεῖα, γηροκομεῖα, ἐπαγγελματικὲς σχολές, ἰδρύματα γιὰ ἄτομα μὲ εἰδικὲς ἀνάγκες, σχολὲς γο-

Στιγμιότυπο ἀπὸ τῆ Συνοδικῆ καὶ Ἀρχιεπισκοπικῆ θείας Λειτουργίας τὴν Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας στὸν Καθεδρικὸ Ναὸ τῶν Ἀθηνῶν (24.3.2002)

νέων, στέγες προστασίας ἀγάμων μητέρων, βρεφονηπιακοὺς σταθμούς, κατασκηνώσεις, ἐνοριακὰ συσσίτια γιὰ ἀπόρους καὶ οἰκονομικοὺς μετανάστες κ.ἄ.

Στὴν Εὐρώπη, τὴν Ἀμερική, καὶ τὸν ὑπόλοιπο κόσμο, ἡ ὀρθοδοξία, μὲ τὴν σοφὴ καθοδήγηση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τὴν συμβολὴ καὶ τῶν ἄλλων Πρεσβυγενῶν Ὁρθοδόξων Πατριαρχείων, ἀσκεῖ ἓνα πολὺ σημαντικό ἔργο, ποὺ ἀποσκοπεῖ στὴν πνευματικὴ καλλιέργεια καὶ τὴν κατὰ Χριστὸν ζωὴ τῶν ὁμογενῶν, καὶ μὲ τὶς ἱεραποστολὲς τῆς μεταφέρει τὴν ὀρθόδοξη πίστη καὶ τὸ ὀρθόδοξο μήνυμα τῆς Ἀγάπης τῆς εἰρήνης καὶ τῆς συνεργασίας σὲ ὅλους τοὺς λαοὺς.

Ἐξοχώτατε Κύριε Πρόεδρε.

Ἄν σὲ κάθε ἐποχὴ ὑπῆρχαν δυσκολίες, μέσα ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἐπέρασε καὶ ἐμεγαλουργήσε ἡ ὀρθοδοξία, στὸν σύγχρονο κόσμο, οἱ δυσκολίες καὶ τὰ προβλήματα προβάλλουν πιὸ ἔντονα καὶ πιὸ ἀπειλητικὰ γιὰ τὴν παγκόσμια εἰρήνη καὶ ὁ ρόλος τῆς ὀρθοδοξίας πιὸ σημαντικός. Καὶ τὰ πιὸ σοβαρὰ ἀπὸ αὐτά, ἡ φτώχεια καὶ ἡ στέρηση ποὺ καταδικάζει σὲ λιμὸ τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ πληθυσμοῦ τῆς γῆς. Οἱ ἀρρώστιες, ποὺ ἀποδεκατίζουν ἀναρίθμητα πλήθη συνανθρώπων μας, κυρίως μικρὰ παιδιὰ τῶν πτωχῶν λαῶν. Ἡ ἀδικία ποὺ ὑφίσταται σὲς κοινωνικὲς μας σχέσεις καὶ μεταξὺ τῶν λαῶν. Ἡ ἀνεργία, ποὺ βυθίζει σὲ ἀπόγνωση καὶ ἀνασφάλεια τοὺς ἐργαζομένους, κυρίως τοὺς νέους. Ἡ παραβίαση τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων. Ἡ βία, ἡ διαφθορά, ἡ κρίση τῶν θε-

σμῶν καὶ τῶν ἀξιών. Ἡ τρομοκρατία, ποὺ δημιουργεῖ νέα κατάσταση φόβου καὶ ἀβεβαιότητας. Τὰ ἀτομικὰ ὅπλα, τὰ ὁποῖα ἔχουν σκορπισθῇ σὲ πολλοὺς λαοὺς. Τὰ χημικὰ καὶ τὰ βιολογικὰ ὅπλα, ποὺ μποροῦν νὰ παράγονται καὶ ἀπὸ μικροὺς λαοὺς καὶ ἀπὸ τρομοκρατικὲς ὁμάδες, ἀποτελοῦν κίνδυνο ἀφανισμοῦ ὅλου τοῦ κόσμου. Ὁ διαγραφόμενος κίνδυνος τῆς συγκρούσεως τῶν θρησκευτῶν προμηνεῖ παγκόσμιον ὄλεθρο. Στὸ σημεῖο αὐτὸ εἶναι γνωστὲς οἱ συγκινητικὲς προσπάθειες τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, ὁ ὁποῖος σὰν ἄγγελος εἰρήνης περιέρχεται ὅλα τὰ σημεῖα τῆς γῆς καὶ συνομιλεῖ μὲ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν θρησκευτῶν καὶ τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς, ἐπιδιώκοντας τὴν συμφιλίωση τῶν λαῶν καὶ τὴν εἰρηνικὴ συνύπαρξή τους. Οἱ σύγχρονες αἰρέσεις, τὰ ἐπικίνδυνα φθοροποιὰ θρησκευτά, ὁ σατανισμός καὶ ἄλλα, τὰ ὁποῖα ταλανίζουν τὸν σύγχρονο κόσμο καὶ δημιουργοῦν γενικὴ σύγχυση.

Μέσα ἀπὸ αὐτὴ τὴν σύγχυση, τὸν φόβο καὶ τὴν ἀγωνία τῶν λαῶν γιὰ τὴν ἀβεβαιότητα τῆς ζωῆς των καὶ γιὰ ἐπικειμένους πολέμους, ἐπαναστάσεις, τρομοκρατικὲς ἐνέργειες καὶ συμφορὲς, μιὰ ἐλπίδα προβάλλει στὸν ὀρίζοντα σὰν ἥλιος φωτεινός. Καὶ αὐτὴ εἶναι τὸ πνεῦμα τῆς ἀγάπης, τὸ πνεῦμα τῆς εἰρήνης, τὸ πνεῦμα τῆς συνεργασίας καὶ τῆς προόδου τῶν λαῶν. Εἶναι τὸ πνεῦμα τοῦ χριστιανισμοῦ, εἶναι τὸ πνεῦμα τοῦ ἑλληνισμοῦ, εἶναι τὸ πνεῦμα τῆς Ὁρθοδοξίας.

ΛΟΓΟΣ ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ

**ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΟΙΔΙΜΟΝ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ
ΚΕΡΚΥΡΑΣ, ΠΑΞΩΝ
ΚΑΙ ΔΙΑΠΟΝΤΙΩΝ
ΝΗΣΩΝ
ΚΥΡΟΝ ΤΙΜΟΘΕΟΝ
(ΤΡΙΒΙΖΑΝ)
(1939-2002)**

Τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Σαλῶνων
κ. **ΘΕΟΛΟΓΟΥ**
Ἀρχιεραγματέως
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

«Καὶ τὸν ἔπαινον αὐτοῦ ἐξαγγελεῖ Ἐκκλησία»
(Σοφ. Σειρᾶχ 39, 10)

Μακαριώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα, Σεπτὲ Προκαθήμενε τῆς καθ' Ἑλλάδα Ἀγιω-
τάτης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας,

Τιμιωτάτη καὶ πολυσέβαστος Χορεία τῶν Ἀγίων Ἀρχιερέων,
Θεόλεκτε τῶν Πρεσβυτέρων τε καὶ τῶν Διακόνων τῆς θεοσώστου ταύτης
Ἐπαρχίας Σύλλογε,

Ἐξοχώτατοι καὶ Ἐντιμότατοι Ἐκπρόσωποι τῆς τε πολιτικῆς καὶ τῆς στρα-
τιωτικῆς Ἡγεσίας τῆς Πόλεως καὶ τῆς ἐπαρχίας ταύτης,
Φιλόχριστε καὶ πενθηφόρε λαὸ τοῦ Θεοῦ,

Ἄλγος βαθὺ κατακαλύπτει ἀπὸ τετραμήρου ἤδη τὴν Ἀγιωτάτην Ἐκκλησίαν
τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁδὴν ὀξεῖα καθαιμάσσει τὰς καρδίας τοῦ ἀπορφανισθέντος
Ὁρθοδόξου Πληρώματος τῆς τοπικῆς ταύτης Ἐκκλησίας ἐπὶ τῇ ἀδοκῇ εἰς Κύ-
ριον ἐκδημία τοῦ πολυφιλήτου καὶ ἀειμνήστου Ἱεράρχου, Μητροπολίτου Κερ-
κύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων κυροῦ Τιμοθέου.

Ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ὁ γενναιόφρων καὶ συνετὸς ὀπλίτης τῆς παρατάξεως
Κυρίου, ὁ μειλίχιος καὶ εἰρηνικὸς Ποιμὴν, ὁ ρηξικέλευθος καὶ ἀσυμβίβαστος Ἱε-
ράρχης, ὁ ζηλωτὴς καὶ ἀπλοὺς Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων
Νήσων, ἐκοιμήθη τὸν ὕπνον τῆς αἰωνίου γαλήνης, μεριμνῶν ἕως τῆς ἐσχάτης του
πνοῆς καὶ ἐνασχολούμενος ἀνυστάκτως μὲ τὴν κατὰ Χριστὸν πρόοδον τοῦ πι-
στευθέντος αὐτῷ ποιμνίου.

Βαρὺ τὸ πλῆγμα διὰ τὴν Ἀγιωτάτην Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία ἐξα-
πίνης στερεῖται ἐνὸς διακεκριμένου Ἱεράρχου, μὲ ἀκμαίαν Ἐκκλησιαστικὴν συν-
είδησιν καὶ πολλὴν ἀφοσίωσιν πρὸς αὐτήν, μὲ ἀρτίαν θεολογικὴν συγκρότησιν
καὶ ἀδρὰν πολυμάθειαν, ἐνὸς Ἀρχιερέως ἀποδειχθέντος δοκίμου ἐν πᾶσιν, ἤδη
δὲ πορευομένου ἵνα λάβῃ «τὸν στέφανον τῆς ζωῆς, ὃν ἐπηγγείλατο ὁ Κύριος τοῖς
ἀγαπῶσιν αὐτόν» (Ἰακώβου 1, 2).

Ὁ Ἱερὸς τοῦτος Ἀμβων, ὁ ἐξαγγέλων τῷ φιλόχριστῳ λαῷ ρήματα ζωῆς αἰω-
νίου, ἐν συνοχῇ ψυχῆς εὐρισκόμενος σήμερον πρὸ τοῦ περὶ ἡμᾶς γενομένου ὄντως
φοβεροτάτου μυστηρίου τοῦ θανάτου, θά προετίμα ἵνα σιωπήσῃ, μὴ ἐπιθυμῶν ἵνα
ἐπιτείνῃ τὴν ὁδὸν τοῦ χριστωνύμου καὶ βαρυσταλῶντος ποιμνίου.

Ἐπιτραπῆτω αὐτῷ, ὅμως, Μακαριώτατε, ὅπως ἐν γενικαῖς γραμμαῖς, σκια-
γραφήσῃ, ὅση αὐτῷ δύναμις, τὴν εἰκόνα τοῦ ἐκλιπόντος Ἱεράρχου, καὶ προστή-
σεται τὴν ἐκκλησιαστικὴν δρᾶσιν αὐτοῦ, ἵνα δικαίως «καὶ τὸν ἔπαινον αὐτοῦ
ἐξαγγείλῃ ἡ Ἐκκλησία» (Σοφ. Σειρᾶχ 39, 10).

Ὁ πρὸς τὴν ἀγήρω ἤδη μακαριότητα πορευόμενος προκείμενος ἡμῖν σεπτὸς
Ἱεράρχης, ἐγεννήθη ἐν τῇ μυροβόλῳ νήσῳ τῶν Φαιάκων ἐν ἔτος πρὸ τῆς ἐνάρ-
ξεως τοῦ ἐνδόξου διὰ τὸ φιλόχριστον Ἔθνος ἡμῶν Ἑλληνοῖταλικοῦ πολέμου,
λαβὼν τὸ ὄνομα τοῦ Πρωτοκλήτου μαθητοῦ τοῦ Κυρίου. «Ἐν παιδείᾳ καὶ νο-
θεσίᾳ Κυρίου» παρηκολούθησεν τὰ γράμματα τῆς ἐγκυκλίου Παιδείας, «τὰ ду-
νάμενα σοφίσαι τοῖς ἀνθρώποις», εἰς τὴν ἰδιαιτέραν Πατρίδα του. Εἰς τὸν ἥδὴν
ἀγρὸν τῆς παιδικῆς του καρδίας ἐνεσπάρη ὑπὸ τῶν εὐσεβῶν γονέων του, οἱ
ὅποιοι αὐτὸν «ἐπλάττον καὶ ἐμόρφουν τοῖς τῆς εὐσεβείας δόγμασι», καὶ ἐβλά-
στησεν ὡς καρπὸς εὐκλεῆς ὁ πόθος τῆς «ἐξ ὅλης καρδίας» ἀφοσιώσεώς του εἰς
τὸν Θεόν. Ἐκ τῶν πρώτων αὐτοῦ χρόνων ἐβημάτισεν «ἐν τοῖς τοῦ Πατρὸς τοῦ

ἐν Οὐράνοις», ἦτοι ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἔνθα ἀπέκτησε τοῦτο μὲν ὑγιὲς ἐκκλησιαστικὸν φρόνημα, τοῦτο δὲ λατρευτικὴν παιδείαν, οὗ τὴν τυχοῦσαν.

Ἐνωτισθεὶς τὸν ἱερὸν λόγον τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου «*ἡδεῖα ἡ Πατρίς*», ἐξεπλήρωσε τὰς στρατιωτικὰς του ὑποχρεώσεις «*τῇ φιλότῳ Πατρίδι τὰ τροφεῖα ἀποδούς*», ἐπιδιώκων ἵνα ὑπηρετήσῃ τὴν δόξαν καὶ τὸ μεγαλεῖον αὐτῆς, ὡς τοῦτο εἶχε ὁραματισθῇ ὁ περικλεὲς συμπατριώτης αὐτοῦ, Ἰωάννης Καποδίστριας, πρῶτος μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐν συνεχείᾳ ἀποθέμενος τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον εἰσηλθεν εἰς τὰς ἀγγελιομμήτους τάξεις τοῦ Μοναχικοῦ Πολιτεύματος καὶ περιεβλήθη τὸ ἱερὸν καὶ θεοφιλὲς ἀγγελικὸν σχῆμα εἰς τὴν γῆν τῶν Λακεδαιμόνων, ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Σπάρτης Κυπριανοῦ, ὑπὸ τοῦ ὁποῦ ἔχειροτονήθη καὶ εἰς τὸν πρῶτον τῆς Ἱερωσύνης βαθμὸν, δηλονότι τὸν τοῦ Διακόνου, τὸ ἔτος 1962 λαβὼν τὴν Θεῖαν Χάριν, τὴν τὰ ἀσθενῇ θεραπεύουσιν καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσαν.

Μετὰ ταῦτα, παρηκολούθησε τὰς Σπουδὰς τῆς Ἱερᾶς Ἐπιστήμης εἰς τὸ ἐν τῷ κλεινῷ ἄστει τῶν Ἀθηνῶν Πανεπιστήμιον, ἔνθα ἐνετράφησεν φιλοπόνως εἰς τὴν μελέτην τῆς Θεολογικῆς γνώσεως, ὥστε «*ἐνδοξάζεσθαι ὁ Θεὸς ἐν τοῖς θαυμασίοις Αὐτοῦ*». Συγχρόνως, μετὰ τῆς διακρινούσης αὐτὸν ἐπιμελείας, κατέστη ἀκριβὲς γνώστης καὶ «*τῶν γλωσσῶν τῶν ἀνθρώπων*».

Τὸ 1967 ἡ ἄφατος καὶ ἄμετρος τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης φιλανθρωπία τὸν ἡξίωσεν, διὰ τῆς τελεσιουργοῦ Χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἵνα λάβῃ ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίου Παντελεήμονος Ἀχαρνῶν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ἀρχιερέως τὴν τῆς Ἱερατείας τρισμέγιστον Χάριν.

Τὸ αὐτὸ ἔτος, τῇ πατρικῇ συνδρομῇ τοῦ Μεγάλου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἀθηναγόρου, τοῦ ἀπὸ Κερκύρας, καὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Θυατείρων καὶ Μεγάλης Βρεταννίας Ἀθηναγόρου Κοκκινάκη, μετέβη εἰς Ἀγγλίαν διὰ μεταπτυχιακὰς σπουδὰς. Ἐπὶ ἐν ἔτος παρηκολούθησε Κοινωνιολογίαν καὶ ἀγγλικὴν Φιλολογίαν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Sussex καὶ διωρίσθη πρῶτος Προϊστάμενος τῆς Ἑλληνορθοδόξου Κοινότητος τοῦ Brighton, ὅπου διωργάνωσεν τὴν Ἑλληνικὴν Κοινότητα καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον.

Μετὰ ἐν ἔτος διωρίσθη Προϊστάμενος τῆς Κοινότητος καὶ Διευθυντὴς τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου εἰς τὴν νευραλγικὴν Κοινότητα τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου Ἀνατολικοῦ Λονδίνου, ὅπου διωργάνωσεν Ἑλληνικὸν Σχολεῖον, ἐνῶ παρὰλλήλως διωργάνωσεν τὴν Ἑλληνικὴν

Κοινότητα καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον τοῦ South – End on Sea.

Κατὰ τὸ αὐτὸν ἔτος ἐνεγράφη εἰς τὸ Βασιλικὸν Κολλέγιον «*King's College*» τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Λονδίνου, ἔνθα ἔλαβε «*Master τῆς Φιλοσοφίας*» εἰς τὴν ἔδραν τῆς Δογματικῆς Θεολογίας. Παρὰλλήλως, εἰς εἰδικὸν Κολλέγιον παρηκολούθησεν ἀγγλικὴν Φιλολογίαν καὶ Φιλοσοφίαν εἰς τὸ Βασιλικὸν Ἰνστιτοῦτον τῆς Φιλοσοφίας τοῦ Λονδίνου, τοῦ ὁποῦ ἀνεκηρύχθη καὶ μέλος.

Ἐπανελθὼν, μετὰ τὸ πέρασ τῶν σπουδῶν του, εἰς τὴν πατρίαν χθὼνα τὸ 1970, διωρίσθη Προϊστάμενος εἰς τὸν ἱστορικὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Γεωργίου – Καρύτση Ἀθηνῶν, ὅπου ὑπηρετήσεν μετ' ἐνζήλου ἱεροπρεπείας ἐπὶ μίαν 15ετίαν. Εἰς τὸν ἐν λόγω Ναὸν διεκρίθη διὰ τὰ ὑψηλὰ στάθμης κηρύγματα αὐτοῦ, διὰ τὸ ἦθος καὶ τὸ πολὺπλευρον ποιμαντικὸν καὶ κοινωνικὸν αὐτοῦ ἔργον, τὰς διαλέξεις καὶ πολιτιστικὰς ἐκδηλώσεις, τόσον εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν, ὅσον καὶ εἰς τὸ Φιλολογικὸν Σύλλογον «*Παρνασσός*», καθὼς καὶ διὰ τὴν ποιμαντικὴν του διακονίαν εἰς τὸ Ὁφθαλματρεῖον Ἀθηνῶν.

Παρὰλλήλως ἐδίδαξε δογματικὴν Θεολογίαν ἐπὶ μίαν διετίαν εἰς τὴν Νυκτερινὴν Ἱερατικὴν Σχολὴν Ἀθηνῶν, ἐνῶ διωρίσθη ὡς ὑπάλληλος εἰς τὰς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὅπου ὑπηρετήσεν ἐπὶ δέκα πέντε ἔτη, τὸ πρῶτον ὡς Γραμματεὺς τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Ποιμαντικοῦ Ἔργου καὶ Θείας Λατρείας, παρουσιάσας λαμπρὰν δραστηριότητα.

Ὁ ἀοίδιμος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων κυρὸς Τιμόθεος διετέλεσεν ὡσαύτως ἐπὶ πενταετίαν Διευθυντὴς τοῦ ἰδιαίτερου Γραφείου τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κυροῦ Σεραφεῖμ εἰς τὴν Ἱεράν Σύνοδον καὶ ἀκολούθως, εὐμενεῖ προκρίσει τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ συμφώνῳ γνώμῃ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, προήχθη εἰς τὴν περιόπτον, ἀλλὰ καὶ περίφροντον καὶ πολὺπλαγκτον θέσιν τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Εἰς τὴν ἀνωτάτην αὐτὴν διοικητικὴν θέσιν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διηκόνησεν ἐπὶ μίαν τριετίαν διακριθεὶς διὰ τὸ ἦθος, τὴν ἐργατικότητα, τὴν ἐντιμότητα καὶ τὰς διοικητικὰς δεξιότητάς του.

Τὴν δὲ 2αν Μαΐου 1984, πρόφρονι ἐπινεύσει τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, «*ἐκλήθη καθάπερ Ἀαρὼν*» καὶ «*ἐτέθη ἐπὶ τὴν ἀείφωτον τῆς ἰδιαιτέρας αὐτοῦ Πατρίδος, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων λυχνίαν*», διὰ νὰ λάμπῃ τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἵνα ἰδῶσιν τὰ καλὰ τῆς Πίστεως ἡμῶν ἔργα καὶ δο-

ξάζωσι τὸν Πατέρα ἡμῶν τὸν ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.

Ταύτην τὴν ἀρχιερατικὴν Διακονίαν ἐπληροφόρησε θεοφιλῶς δεκαοκταετίαν ὁλόκληρον ὁ ἀοίδιμος Ἱεράρχης, ἐργαζόμενος ἀπὸ πρωΐας ἕως βαθείας νυκτὸς διὰ τὴν κατὰ Χριστὸν προκοπὴν τοῦ ποιμνίου τοῦ τοῦ ἐν-επιστεύθη ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ. Μεστὸν εὐχύμων καρπῶν ὑπῆρξε τὸ φιλανθρωπικὸν ἔργον τοῦ ἀποδεικνυόμενον καὶ διὰ τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἰδρύσεως, ὁργανώσεως καὶ ὑποδειγματικῆς λειτουργίας Ἱδρυμάτων, ἅτινα καὶ ἤδη προσφέρουσι στοργὴν καὶ ἀγάπην πρὸς τοὺς πονοῦντας καὶ θλιβομένους. Ἐν τούτοις τοῖς Ἱδρύμασιν πρυτανεύουσιν θέσιν κατέχει ὡς κορυφαία ἔκφρασις τῆς ἀγαπῶσης καὶ αἰεὶ ἀγωνιώσης καρδίας του, ἐκεῖνο τὸ τῆς Πλατυτέρας, τὸ προοριζόμενον ἵνα ἀνακουφίσῃ τοὺς πόνους καὶ τὰς θλίψεις τῶν ἐν ἀσθενείᾳ εὐρισκομένων ἀδελφῶν ἡμῶν. Ὁ λόγος τοῦ πάντοτε ἦτο δυνατός, ἐμπειρικός, ὀρθόδοξος, παραδοσιακὸς ἀλλὰ καὶ τολμηρὸς καὶ ἐπικαιρὸς καὶ διὰ τοῦτο λίαν ἐπιστηρικτικὸς καὶ ὠφέλιμος. Τὸ ἐκραιῶν φρόνημα, τὸ ἀδούλωτον πνεῦμα, ἡ ἀκαμπτος προσήλωσις εἰς τὸ ὀρθὸν καὶ τὸ δίκαιον, ἡ ἀκατάβλητος ἀγωνιστικότης, θαυμαστῶς καὶ ἰσομερῶς συνηρμοσμένα μετὰ φιλοστοργίας καὶ εὐαισθησίας ψυχικῆς, ἐξαρχατῆριζον τὸν προκείμενον ἡμῖν νεκρόν.

Ὅτε δέ, κατὰ τὰς ἀνεξιχνιάστους βουλὰς τοῦ Κυρίου ἐπλήρωσε τὸν χρόνον τῆς ἐπὶ γῆς παροικίας του, «*θεαρχίῳ νεύματι*» ἐλήφθη καὶ μετεφυτεύθη ὡς ἐλαία κατὰ καρπὸς εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν καὶ μακαρίαν ὁ οὐρανοπολίτης ἦδη Ἱεράρχης.

Διὰ πάντα ταῦτα ἔνδακρυς καὶ σιγῶν προσεύχεται ὁ Ἱερός καὶ εὐαγὴς Κλῆρος τῆς θεοσώστου ταύτης Ἐκκλησιαστικῆς ἐπαρχίας, ὑπὲρ τοῦ ὁποῦ ἐναγώνιος καὶ συνεχὴς ὑπῆρξεν ἡ μέριμνα τοῦ ἀοιδίμου Ἱεράρχου, τοῦ καὶ ἀόκνως κοπιᾶσαντος, ὥστε νὰ ἀναδεικνύωνται Κληρικοὶ εὐλαβεῖς, σεμνοπρεπεῖς, πλήρεις ἐνθέου ζήλου, μετὰ προφητικὴν ἐνόρασιν καὶ τόλμην, κάτοχοι τῆς Ἱερᾶς τε καὶ τῆς θύραθεν παιδείας, ἱκανοὶ καὶ ἔτοιμοι νὰ ὑπερμαχήσων τῶν τῆς πίστεως Ἀληθειῶν εἰς τοὺς δυσχεεῖς μέρους καὶ ἐν πολλοῖς ἀποκαλυπτικοῖς χρόνοις.

Διὰ πάντα ταῦτα ὡς λύχνοι καιόμενοι ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ καὶ ὡς θυμιάματα εὐωδιάζοντα, συνοδεύουσιν αὐτὸν σήμερον αἱ διάπυροι προσευχαὶ τῶν θρηνοδούντων Μοναχῶν τῆς Ἱερᾶς ταύτης Μητροπόλεως, ὑπὲρ τῶν ὁποίων συνεχὴς καὶ ἀδιάπτωτος ὑπῆρξεν ἡ Πατρική του μέριμνα καὶ ἀγάπη.

Διὰ πάντα ταῦτα, καίτοι ἡ κατ' ἄνθρωπον θλίψις πληροῖ τὰς ψυχὰς ἀπάντων ἡμῶν, κλήρου καὶ λαοῦ, στοι-

χοῦντες τῇ θεοδιδάκτῳ πίστει ἡμῶν, θαρροῦμεν ἔνεκα τῆς ἐπιφωσκούσης ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν βεβαίας ἐλπίδος, ὅτι οὗτος μεταβέβηκεν ἐκ τῶν λυπηρῶν καὶ προκαίρων εἰς τὰ εὐφρόσυνα καὶ αἰώνια. Ἡ συμπαθεστάτη καὶ λίαν προσφιλὴς εἰκὼν τοῦ θὰ παραμένῃ ἔσσει ἐγκεχαραγμένη γράμμασιν ἀνεξιτήλοις εἰς τὰς καρδίας πάντων ἡμῶν καὶ εἰς τὸν κώδικα τῶν τιμιωτέρων ἀναμνήσεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Καὶ νῦν, σεπτὲ Ποιμενάρχα, τῆς ἀπορφανισθείσης ταύτης Ἱερᾶς Μητροπόλεως, πορεύου ἐν εἰρήνῃ, τὴν μακαρίαν τρίβον, τὴν ἄγουσαν πρὸς τὴν ἄνω φωτοφορίαν, ἔνθα «*ὁ τῶν ἐορταζόντων ἦχος ὁ ἀκατάπαυστος*» καὶ ἡ ἄληκτος χαρὰ τῶν ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων Ἀγίων, ἵνα λάβῃς τὸν στέφανον τὸν ἀμαράντινον, «*ὃν ἐπηγγέλατο Κύριος τοῖς ἀγαπῶσιν Αὐτόν*». Συνοδεύουσί σε σήμερον αἱ ὑποκάρδιοι εὐχαὶ τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας, προεξαρχούσης Αὐτῆς τῆς Αὐτοῦ Μακαριότητος τοῦ μεγάλου Προκαθημένου Αὐτῆς καὶ σύμπαντος τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου. Συνηγοροῦσιν ὑπὲρ σοῦ οἱ ἀδιάλειπτοι ἀγῶνες καὶ αἱ καθ' ἡμέραν ἀγωνίαι σου, τὰ δάκρυά σου καὶ οἱ στεναγμοὶ σου ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας. Ἀπολογοῦνται διὰ σέ, δι' ὅσα ἐν βίῳ ὡς ἄνθρωπος ἡμαρτες, οἱ ὑπὸ σοῦ ἔργοις τε καὶ λόγοις στηριχθέντες, παιδευομένης καὶ εὐεργετηθέντες. Πορεύητι τὸ λοιπὸν ἀγαλλόμενος, πολυσέβαστε Ἱεράρχα εἰς τὸν ἀνέσπερον τόπον τῆς ἀναπαύσεως, ἔνθα ἀναμένει σε μετὰ ἀναπεπταμένας τὰς χεῖρας ὁ τηλαυγὴς φάρος τῆς ζωῆς σου, ὁ ἐν Ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν Σπυρίδων, Ἐπίσκοπος Τριφυθοῦντος, ὁ Θαυματουργός, ὁ τῆς Κερκύρας πολιοῦχος καὶ ἡμῶν ἀπάντων ἀκοίμητος προστάτης καὶ βοηθός, τοῦ ὁποῦ τὸ χαριτόβρυτον, ἀδιαλώβητον καὶ θεοδόξαστον λείψανον ὡς θησαυρὸν τιμαλφέστατον κατέχει ἡ νῆσος αὕτη καὶ τοῦ ὁποῦ τὰς Ἱερᾶς Ἑορτᾶς μεθ' ὑποδειγματικῆς εὐλαβείας καὶ λαμπρότητος προέκρινες καὶ ἀνύψωσες, ὡς ἔκφρασις τῆς πρὸς αὐτὸν τιμῆς, ἀγάπης καὶ λατρείας.

Καὶ νῦν, Μακαριώτατε δέσποτα, ὕψωσον τὰς Ἀγίας χεῖρας σου καὶ δεηθῇ μετὰ τῆς περιστοιχούσης σε Σεβασμίας Ἱεραρχίας, ἔτι ἅπαξ, ὅπως ὁ Πανάγαθος Θεὸς δεχθῇ καὶ ἀναπαύσῃ τὸν μεταστάντα πιστὸν λάτριν καὶ γνήσιον ποιμένα τῆς Ἐκκλησίας Του ἐν χώρᾳ ζώντων καὶ ἐν σκηναῖς δικαίων.

ΤΙΜΟΘΕΟΥ

τοῦ Σεβασμιωτάτου καὶ Θεοπροβλήτου Μητροπολίτου,

τῆς Ἀγιωτάτης Μητροπόλεως

Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων,

ἡμῶν δὲ Πατρὸς καὶ Ποιμενάρχου, αἰωνία ἡ μνήμη.

Η ΨΑΛΤΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ ΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΣ(*)

Τοῦ κ. **ΓΡ. Θ. ΣΤΑΘΗ**
Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου
Ἀθηνῶν

Προοίμιο

«Οὕκουν ἔνεστι *πρᾶξις ἐν ἀνθρώποις*, ἥτις ἄνευ μουσικῆς τελεῖται. Θεῖοι μὲν ὕμνοι καὶ τιμαί, μουσικῇ κοσμοῦνται· ἑορταὶ δὲ ἴδιαι καὶ πανηγύρεις πόλεων [*μουσικῇ*] ἀγάλλονται· πόλεμοι δὲ καὶ ὁδῶν πορεῖαι διὰ μουσικῆς ἐγείρονται τε καὶ καθίστανται· ναυτιλίας τε καὶ εἰρεσίας, καὶ τὰ χαλεπώτατα τῶν χειρωνακτῶν ἔργα, ἀνεπαχθῇ ποιεῖ, τῶν πόνων γινομένη παραμύθιον».¹

Προτίμησα τὸν ἀρχαιοελληνικὸν αὐτὸν ὕμνο τῆς μουσικῆς, ποὺ ἐπλεξε ὁ θεωρητικὸς Ἀριστείδης Κοῦντιλιανός, ἀπ' τὴς πολλῆς παρεμφερεῖς τῶν πατέρων τῆς Ἐκκλησίας ὑμνολογίης γιὰ τὴν μουσικὴ. Δὲν μπορῶ ὅμως νὰ παραλείψω τὸν στίχο τοῦ ἰδιομέλου «*ἦχος καθαρὸς ἑορταζόντων*», γιὰ νὰ τὸν ἀποδώσω στὴν κατ' ἐξοχὴν «*πρᾶξιν ἐν ἀνθρώποις*», τὴν Λειτουργία· δηλαδὴ τὸ ἔργο τοῦ λαοῦ. Ἀπ' τὴν ἀρχὴ αὐτὴ ἐδῶ εἶναι ὁλοφάνερο ὅτι δὲν νοεῖται δημόσια σύναξη γιὰ κοινὴ ἀναφορὰ στὸ Θεὸ χωρὶς ἓνα ἡχητικὸ-ψαλτικὸ ἔνδυμα τοῦ λόγου τῆς ἀναφορᾶς μας· «οὕκουν ἔνεστι *πρᾶξις ἄνευ μουσικῆς*». Ὁ λόγος ὅμως καθ' αὐτόν, τὸ εἶδος τοῦ καὶ ἡ μορφὴ του, προσδιορίζει καὶ τὸ ἀντίστοιχο ἡχητικὸ ἔνδυμα, μὲ τοὺς εἰδικoὺς μελοποιητικoὺς κανόνες καὶ τὴν ἀπολυπραγμόνητη παραδοχὴ τῆς ψαλτικῆς παραδόσεως, ἡ ὁποία ἐγγυᾶται τὴν ὁρθότητα τῆς ἀναπέμφεως τῆς ἀναφορᾶς μας, ὅπως ἔκαναν οἱ γενεές τῶν γενεῶν μέχρι τώρα.

«*Ἡ ψαλτικὴ ἐκφραση τοῦ μυστηρίου τῆς θείας Εὐχαριστίας*», εἶναι ἓνας καλὸς τίτλος γιὰ μιὰ εἰσήγησιν· τὸ θέμα ὅμως εἶναι μεγάλο καὶ καίριο. Πρόκειται, οὐσιαστικά, γιὰ θέματα Αἰσθητικῆς στὸ χῶρο τῆς Ψαλτικῆς Τέχνης. Καὶ ἡ Αἰσθητικὴ προϋποθέτει, ἀκριβῶς, τὴν ἐπιτέλεση μιᾶς καλλιτεχνικῆς πράξεως, στὸν ὕψιστο βαθμὸ τελειότητος· ἀλλοιῶς, θὰ πρόκειται γιὰ ἔργο μέτριο, ἢ κακὸ καὶ ἀνάξιον λόγου, καὶ μὲ τὸ ὁποῖο δὲν ἀσχολεῖται ἡ Αἰσθητικὴ. Στὴν προκείμενη ὑπόθεση, τὸ μυστήριον τῆς θείας Εὐχαριστίας, ἡ πράξις εἶναι πολύτεχνη· ὑπάρχει ὁ λόγος, κυρίως εὐχητικὸς ἀλλὰ καὶ ὕμνητικὸς, ὑπάρχει ἡ δομὴ μὲ συντελεστές τοὺς κληρικoὺς καὶ τοὺς ψάλτες, ὑπάρχει ὁ χῶρος τελέσεως, ὁ ἱερὸς ναὸς μὲ τὴν διάκρισιν σὲ Ἱερὸ Βῆμα καὶ σὲ κυρίως Ναὸ καὶ σὲ Νάρθηκα, ὑπάρχει ἡ μουσικὴ, ὑπάρχουν ἄμφια, θυμιάματα, ἀρώματα, χρώματα, κίνηση, λαμπάδες, φῶς· γνόφος καὶ ἀνάτασις πρὸς τὰ ἐπουράνια, ἡ μέσα στὸ γνόφωμα χαμήλωμα τῶν οὐρανῶν, –ὅπως καὶ νὰ 'ναι, ἀναφορὰ καὶ προσωπικὴ σχέση μὲ τὸ Θεό. Ἄν θυμηθοῦμε καὶ τὴν περιγραφὴ τῆς οὐράνιας λειτουργίας στὸ βιβλίον τῆς Ἀποκαλύψεως, μποροῦμε ἴσως νὰ συλλογισθοῦμε καλὰ, γιὰ τὸ ποιά πρέπει νὰ 'ναι καὶ ἡ δική μας «ἐπὶ γῆς» Λειτουργία καὶ «ἀπὸ γῆς» Ἀναφορὰ μας πρὸς τὰ οὐράνια.

Γυρνῶ πάλι στοὺς ὅρους αἰσθητικὴ καὶ τελειότητα τῆς πράξεως. Ὁ λόγος στὸ μυστήριον τῆς θείας Εὐχαριστίας εἶναι τέλειος· καὶ ἡ δομὴ του εἶναι ἀριστοτεχνικὴ· ἡ μουσικὴ παράδοση εἶναι καὶ αὐτὴ τέλεια – ὑπερέλεια· τὸ ἴδιο καὶ οἱ ναοὶ καὶ οἱ εἰκόνες καὶ ὅλα τὰ ποικίλματα τῶν καλῶν τεχνῶν, ποὺ διακονοῦν τὴν λατρεία. Τί ἀπομένει, ἢ τί δὲν εἶναι τέλειο; Ἡ δική μας τέλεσις καὶ ἐπιτέλεσις· ἢ

* Εἰσήγησις κατὰ τὸ Γ' Πανελλήνιον Λειτουργικὸν Συμπόσιον στελεχῶν ἱερῶν Μητροπόλεων – «*Λατρεύσωμεν εὐαρέστως τῷ Θεῷ*», ποὺ πραγματοποιήθηκε στὴν Ἱερὰ Μητρόπολιν Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως στὴ Θεσσαλονίκη, 14-17 Ὀκτωβρίου 2001.

1. Ἀριστείδου Κοῦντιλιανοῦ, Βιβλίον Β' 64. – Πρβλ. Χρυσάνθου, *Θεωρητικὸν Μέγα τῆς* τῆς Μουσικῆς, Τεργέστη 1832, σ. 210, § 447.

ἐκφορὰ τοῦ λόγου, ἡ ποιότητα τῆς ψαλτικῆς, ἡ κίνησή μας, οἱ ἐπιλογές μας γιὰ τὰ σκεύη γιὰ τὰ ἄμφια γιὰ τὰ μυστήρια, γιὰ τὸ μεγαλοκραύγασμα, γιὰ τοῦτο γιὰ ἐκεῖνο γιὰ πολλὰ πράγματα. Τί μπορεῖ νὰ κάνει ἡ Αἰσθητική, καὶ μάλιστα μονάχα γιὰ τὴν ψαλτική ἐκφραση; Ἴσως μόνο νὰ θίξει κάποιες ἀρχές, ποὺ πρέπει νὰ γνωρίζουμε ὅτι διέπουν τὴν ψαλτική τῆς λατρείας μας, καὶ εἰδικότερα σήμερα, τὴν ψαλτική τοῦ μυστηρίου τῆς θείας Εὐχαριστίας. Οἱ ἀρχές αὐτὲς ἀπὸ μόνες τους παρέχουν καὶ τὸ μέτρο τῆς ὀλιγορίας μας ν' ἀκολουθοῦμε τὸν ἁγιασμένο δρόμο τῆς παραδόσεως, καὶ συγχρόνως αὐτὸν τὸ δρόμο τῆς ἐπαναγωγῆς στὸ πρωτότυπο κάλλος.

α. Διαστολὴ τῶν Μυστηρίων καὶ τῶν Ἀκολουθιῶν

Ὅπως καλὰ γνωρίζουμε ὅλοι, τὸ μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας ἀνήκει στὴν ἐνότητα τῶν ἑπτὰ Μυστηρίων. Ἡ ἄλλη ἐνότητα εἶναι οἱ ἑπτὰ, πάλι, Ἀκολουθίες τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νυχθημέρου. Δυὸ βασικὲς διαφορὲς μεταξὺ τῶν Μυστηρίων καὶ τῶν Ἀκολουθιῶν, ἀπὸ περισσότερες ἄλλες μικρές, εἶναι οἱ ἀκόλουθες. Πρώτη· οἱ ἑπτὰ Ἀκολουθίες τελοῦνται κατὰ τακτὲς ὥρες τοῦ νυχθημέρου, ἐνῶ τὰ ἑπτὰ Μυστήρια δὲν τελοῦνται σὲ τακτοὺς καιροὺς, παρὰ μονάχα ἂν τελοῦνται σὲ συνύφανση μὲ τὸ μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας, ὅπως συμβαίνει μὲ τὸ μυστήριο τῆς Ἱερωσύνης ἢ τοῦ Γάμου ἢ τοῦ Βαπτίσματος, κατὰ τὸ ἀρχαῖον ἔθος. Δεύτερη διαφορὰ· ὁ λόγος στὰ Μυστήρια εἶναι κυρίως εὐχητικός, ἐνῶ στὶς Ἀκολουθίες εἶναι κυρίως ὑμνητικός. Μὲ ἄλλα λόγια· στὰ Μυστήρια δὲν ἔχουμε πολλὴ μουσική, ἔχουμε δὲ σχεδὸν μόνο μουσική, μὲ πολυεῖδεια ὕμνων καὶ πολυποικιλία ψαλτικῆς ἐπιτηδεύσεως στὶς Ἀκολουθίες, καὶ μάλιστα στὸν Ἑσπερινὸ καὶ τὸν Ὅρθρο.

β. Ὁ εὐχητικός λόγος εἶναι τὸ πρωτεῦον στὰ Μυστήρια

Ὅλοι, δυστυχῶς, δὲν γνωρίζουμε τὸν εὐχητικὸν λόγον τῶν Μυστηρίων, οὔτε βέβαια καὶ τῆς θείας Εὐχαριστίας, τοῦ ὁποσδήποτε συχνότερα ἀπὸ τ' ἄλλα μυστήρια παρακολουθοῦμε. Εἶπα παρακολουθοῦμε, γιατί αὐτὸ συνήθως συμβαίνει· δὲν πράττουμε μαζὶ αὐτὴν τὴν πράξη, δὲν συμμετέχουμε, δὲν εἶναι ἔργο μας ἡ Λειτουργία, ὅπως θὰ ἔπρεπε. Ἀκοῦμε μονάχα τίς δεήσεις, «*τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*», ἀπ' τὸν διάκονο ἢ τὸν ἱερέα, καὶ μόνο, πάλι, τὰ ἀκροτελεύτια τῶν Εὐχῶν, τῶν θαυμασίων αὐτῶν λειτουργικῶν κειμένων, ποὺ καλύπτει, γιὰ τὴν ἀναφορὰ τοῦ ἀνθρώπου

στὸν Θεό, δὲν ἔγιναν σὲ ὅλη τὴν οἰκουμένη, οὔτε πρόκειται νὰ γίνουν. Βέβαια τὰ παρακελεύσματα τῶν τυπικῶν διατάξεων, «*μυστικῶς*» καὶ «*ἐκφώνως*», κυρίως, ἀλλὰ καὶ πολλὲς ἄλλες παρεμφερεῖς διατυπώσεις γιὰ τὸν τρόπο ἀναγνώσεως καὶ ἐκφορᾶς τῶν Εὐχῶν εἶναι γνωστὰ πράγματα.² Πάντως, ὁ ὁποῖος λόγος γράφεται γιὰ νὰ ἀναγινώσκει, ὅταν μάλιστα ἀφορᾷ σὲ πολλοὺς ἢ σὲ ὅλους. Αὐτό, ἄλλωστε, ἐπιζητεῖται στὸ μυστήριο· ἡ συμμετοχὴ ὅλων. Πρωτεῦει ὁ λόγος στὰ μυστήρια, γιατί πρόκειται γιὰ ἄμεση ἀναφορὰ, καὶ ἡ ἀναφορὰ θέλει διάλογο· διάλογο μεταξὺ αὐτῶν ποὺ ἀναφέρονται, γιὰ νὰ ᾖ κοινὴ ἡ ἀναφορὰ καὶ νὰ προσφέρεται «*ἐν ὁμονοίᾳ καὶ εἰρήνῃ*», καὶ διάλογο μὲ τὸν Θεό, τοῦ ὁποῖου ὁ λόγος εἶναι ἄμεσος μέσα ἀπ' τίς θεῖες γραφές.

Ἡ μουσικὴ στὸ μυστήριο ἐνδύει τὸν λόγο συγκεκριμένων ὕμνων καὶ μὲ συγκεκριμένη μελικὴ ἐπιτήδευση, ποὺ θὰ δοῦμε ὕστερα ἀπὸ λίγο. Μᾶς διαφεύγει ὁμοῦς ὁ τρόπος ὁ ἐκφωνητικός, μὲ τὸν ὁποῖο ἐκφέρεται ὁ εὐχητικός λόγος. Κι ἐδῶ πρέπει νὰ γνωρίζουμε τὴν βασικὴ διάκριση· οἱ Δεήσεις ἐκφωνοῦνται καὶ οἱ Εὐχὲς ἀναγινώσκονται. Ἀκόμα· οἱ Εὐχὲς διακρίνονται στὸ κύριο τμῆμα τους ποὺ ἀναγινώσκεται καὶ στὸ ἀκροτελεύτιο, ποὺ ἀπαραιτήτως ἐκφωνεῖται. Κι ἀκόμα, καὶ τὸ κύριο τμῆμα τῶν Εὐχῶν ἀναγινώσκεται τουλάχιστον ἱεροπρεπῶς, κατὰ τὸ λόγιον τοῦ Γρηγορίου Θεολόγου «*ἱερούργοῦμεν τὸν λόγον*». Ἐδῶ ἡ μουσικὴ πρέπει νὰ κατονόμαρχε στὸν ἱερούργον τὴ βάση τοῦ ἤχου, στὸν ὁποῖο ψάλλεται ἡ Λειτουργία, γιὰ νὰ τὴν «*βαστᾷ*» ὡς βαστακτὴς καὶ ὁ λειτουργὸς ἱερεὺς ἢ ἀρχιερεὺς. Τὸ λέω ἥπια, γιὰ νὰ μὴ πῶ πῶς πρέπει οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς νὰ εἶναι καὶ καλλιτέχνες ψάλτες. Ἀλλοιῶς, χάνουμε ἐξ ἀρχῆς ἓνα βασικὸ στοιχεῖο τῆς ἰσορροπίας, αἰσθητικά, μουσικῆς ἐκφράσεως. «*Κακῷ δὲ μὴ χρῆσις ποτὲ βοηθῷ· κρεῖττον γὰρ ἢ μὴ ψάλλειν ἢ μόνον, ἢ μετὰ βοηθῷ· ἀπολέσει γὰρ καὶ τὸ σὸν τότε μέλος*», λέει ὁ Γαβριὴλ ἱερομόναχος.³ Κι εἴμαστε μάρτυρες τῶν κακοφωνιῶν πολλὰς φορὲς καὶ τῆς καταστροφῆς τῆς γενικότερης μουσικῆς ἀπολαύσεως.

Καὶ τὰ ἐκφώνως λεγόμενα, Δεήσεις καὶ ἀκροτελεύτια τῶν Εὐχῶν, πρέπει νὰ ἀπαγγέλλονται ἐκφώνως, μὲ

2. Βλ. τὴν εἰδικὴ γιὰ τὸ θέμα διατριβή, Γ. Ν. Φίλια, *Ὁ τρόπος ἀναγνώσεως τῶν εὐχῶν στὴ λατρεία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας*, Ἀθήνα 1997.

3. Βλ. τὴν τελευταία κριτικὴ ἔκδοση, Christian Hannick und Gerda Wolfram, *Gabriel Hieromonachos*, Wien 1985, σ. 96.

τὸν τρόπο ἀκριβῶς πού ἡ παραμελημένη ἐκφωνητική σημειογραφία ὑπαγορεύει καὶ ἡ παράδοση κανοναρχεῖ⁴, καὶ ὄχι νὰ ψάλλονται, καὶ μάλιστα μὲ ἐπιτηδειότερο τρόπο ἂν ὅ,τι ψάλλουν οἱ ψάλτες. Οἱ διάκονοι καὶ οἱ ἱερεῖς ἅς μὴ ζηλῶνουν τὴν δόξαν καὶ τὰ καμώματα τῶν ψαλτῶν· δὲν εἶναι ψάλτες. Ἄν ψάλλουν μὲ φωνητικούς μετεωρισμούς καὶ λαρυγγισμούς καὶ λιγώματα, δὲν συμβάλλουν στὸν σκοπὸ τῆς ἀναφορᾶς· ἴσα ἴσα καταστρέφουν καὶ μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ μιὰ ἀκόμα πτυχή τῆς Λειτουργίας, ἀπὸ ἀποψη αἰσθητικῆς θεωρήσεως τῆς τελείσεως τοῦ μυστηρίου.

γ. Τὰ ψαλτὰ τμήματα τῆς θείας Εὐχαριστίας

Τὰ ψαλτὰ τμήματα τῆς θείας Εὐχαριστίας εἶναι λίγα καὶ συγκεκριμένα καὶ ἀφοροῦν σὲ συγκεκριμένους ὕμνους· ἄρα σὲ ποιητικὸ κείμενο. Αὐτὰ τὰ βασικά τμήματα εἶναι· ὁ Τρισάγιος Ὑμνος, καὶ μάλιστα ἡ περισσὴ του «*Δύναμις, Ἅγιος ὁ Θεός*», κατὰ τίς δεσποτικῆς καὶ μόνο ἐορτές, ὅπως ἀπαντᾷ σὲ βυζαντινὰ μουσικὰ χειρόγραφα, καὶ οἱ ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου «*Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε*» καὶ «*Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν*»· τὸ Ἀλληλουιάριον τοῦ Εὐαγγελίου, μὲ τοὺς ἀρμοδίους κατ' ἦχο, καθ' ἡμέρα καὶ καθ' ἐορτὴ ψαλμικούς στίχους· ὁ Χερουβικός ὕμνος «*Οἱ τὰ χερουβὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες*» καὶ οἱ ἀντὶ τοῦ χερουβικοῦ γνωστοὶ ἄλλοι ὕμνοι «*Νῦν αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν*», «*Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ*» καὶ «*Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία*»· τὰ Λειτουργικά τῆς θείας Εὐχαριστίας, κυρίως τοῦ Μεγάλου Βασιλείου «*Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος – Ἀμήν – Ἀμήν – Σὲ ὑμνοῦμεν – Ἐπὶ σοὶ χαίρει*»· τὸ μεγαλυνάριον

4. Γιά σπουδὴ καὶ ἐρευνα αὐτῆς τῆς παραμελημένης πτυχῆς τῆς λατρείας μας, τῆς ἐκφωνητικῆς πράξεως, πού ἔχει καὶ εὐρύτερες λειτουργικῆς διαστάσεις γιὰ τὴν καλύτερη κατανόηση τοῦ λόγου στὴ λατρεία, διωργανώθηκε ἀπὸ τὸ Ἰδρυμα Βυζαντινῆς Μουσικολογίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ πραγματοποιήθηκε σχετικὴ Διημερίδα, 9-10 Νοεμβρίου 2001, μὲ θέμα, ἀκριβῶς, «*Ἐκφωνητικὴ Σημειογραφία καὶ Πράξις*». Ἡ μοναδικὴ ἐπιστημονικὴ εἰσήγηση ἔγινε ἀπ' τὸν ὑποφαινόμενο Γρ. Θ. Στάθη μὲ τίτλο «*Ἱστορία καὶ παρουσίαση τῆς Ἐκφωνητικῆς Σημειογραφίας*». Ἡ Διημερίδα ἦταν διαρθρωμένη σὲ πέντε θεματικῆς ἐνότητες, τίς ἀκόλουθες: Α'. Ἡ ἐκφωνητικὴ ἢ "χῆμα" ἀνάγνωση τοῦ Προφητολογίου. – Β'. Ἡ ἐκφωνητικὴ ἀπαγγελία τοῦ Ἀποστόλου καὶ οἱ «ἀναγνώστες». – Γ'. Ἡ ἐκφωνητικὴ ἀπαγγελία τοῦ Εὐαγγελίου καὶ οἱ «εὐαγγελιστές». – Δ'. Ἡ ἐκφωνητικὴ ἀπαγγελία τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου καὶ τοῦ Κοντακίου τῶν Χριστουγέννων. Ε'. Ἡ ἀνάγνωση τῶν Εὐχῶν, ἡ ἐκφώνηση τοῦ «ἐκφώνως» ἀκροτελευτίου τους, ἡ ἐκφώνηση τῶν Αἰτήσεων (Δεήσεων). Ἀναμένεται σύντομα νὰ κυκλοφορήσῃ τὰ Πρακτικά.

«*Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς*»· καὶ ὁ Κοινωνικός Ὑμνος, πού εἶναι ψαλμικὸ κείμενο, ἐκτὸς ἀπὸ δυὸ περὶπτώσεις, δηλαδή τὰ Κοινωνικά τοῦ Πάσχα «*Σῶμα Χριστοῦ με-ταλάβετε*» καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς «*Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα*». Γι' αὐτοὺς τοὺς ὕμνους τῆς θείας Εὐχαριστίας ἔχουμε σταθερὴ ψαλτικὴ παράδοση ἀπ' τοὺς βυζαντινοὺς ιγ' - ιδ' αἰῶνες.

Στὴν παγιωθεῖσα λειτουργικὴ πράξις ἔχουμε στὴν ἀρχὴ καὶ τὰ δύο Ἀντίφωνα μὲ ὑποψάλματα τὰ βραχέα τροπάρια «*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*» καὶ «*Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ*», καθὼς καὶ τὰ εἰσοδικὰ τροπάρια, ἀπολυτίκια καὶ κοντάκια. Κι ὅταν πρόκειται γιὰ τὴν ψαλμώδηση τῶν Τυπικῶν, ἀντὶ τῶν Ἀντιφώνων, ἔχουμε καὶ τροπάρια ἀπὸ τὸν κανόνα τῆς ἐορτῆς στιχολογούμενα μὲ τοὺς Μακαρισμούς. Αὐτὰ τὰ ψάλματα πού ἀπαριθμῶ ἐδῶ προέρχονται ἀπὸ ἄλλες Ἀκολουθίες καὶ ἀνήκουν σὲ ἄλλα μελοποιητικὰ εἶδη καὶ συγκεκριμένα τὸ Εἰρμολογικὸ καὶ τὸ σύντομο Παπαδικό. Παρεμβαλλόμενα, στοὺς οἰκείους τόπους, στὴν ἀτμόσφαιρα τοῦ καθ' αὐτὸ Παπαδικοῦ μέλους, ἀργοῦ καὶ καλοφωνικοῦ, τῶν βασικῶν ὕμνων τῆς Λειτουργίας, συμβάλλουν σὲ ποικιλία μελική - ρυθμική - ὑμνητική, καὶ νεαροποιοῦν τὴν νηφαλιότητα τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν πιστῶν στὴν λατρεία. Εὐκόλα, ὡστόσο, αὐτὰ τὰ ψάλματα διακρίνονται σὰν «στάσιμα», κάπως παρὰταιρα στὸ διάγραμμα τοῦ μυστηρίου. Κι ὅταν παραφορτώνονται μουσικά, ἡ τροπαρική, μὲ τὴν προσθήκη δηλαδὴ πολλῶν ἀπολυτικίων κατὰ τὴν εἴσοδο, καταντοῦν καταστροφικά τῆς συμμετρίας τῶν στοιχείων πού ἀπαρτίζουν τὴν σύνολη πράξι. Τὸ ἴδιο δὲν εὐσταθεῖ καὶ ἡ παρεμβολὴ τῆς ἀκριτοῦς καὶ μακρόσυρτης μνημονεύσεως «*πάντων τῶν ἀμνημονεύτων*» κατὰ τὴν μεγάλη εἴσοδο. Ἄς τὸ συλλογισθοῦμε καλά.

δ. Ὁ ἦχος τῶν ψαλμάτων τῆς θείας Εὐχαριστίας: ὁ δεῦτερος κυρίως καὶ ὁ πλ. β'

Ἐνα θέμα, καθαρὰ μουσικὸ-ψαλτικό, πού λίγο προσέξαμε μέχρι τώρα, εἶναι ὁ ἦχος ἢ οἱ ἦχοι, στὸ μέλος καὶ τὰ ιδιώματα τῶν ὁποίων παραδόθηκε νὰ ψάλλονται οἱ βασικοὶ ὕμνοι τῆς Εὐχαριστίας, πού μνημόνευσα παραπάνω, ἀλλὰ καὶ τὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ σταθερὰ ἄλλα ψάλματα, τὰ ὁποῖα πάλι ἀνέφερα. Ὁ ἦχος αὐτὸς εἶναι κατ' ἐξοχὴν ὁ δεῦτερος χρωματικός, ἐναλλασσόμενος μὲ τὸν πλάγιον δεῦτερον, ἐπίσης χρωματικόν. Ὁ Τρισάγιος Ὑμνος, τὰ Λειτουργικά τῆς Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασι-

λείου, τὸ Μεγαλυνάριο Ὡξιὸν ἔστιν, ψάλλονται μέχρι σήμερον σὲ δεύτερο ἦχο, καὶ πρωτοπαρὰδόθησαν μελι-σμένα σὲ β' ἢ σὲ πλ. β' ἦχο τὸ Ἀλληλουιάριο, τὸ Εἰσοδικό, τὸ Χερουβικό⁵, ἀκόμα καὶ τὸ Κοινωνικὸ καὶ τὸ εἰς τὴν ἀπόλυση «Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον». Σὲ δεύτερο ἦχο ψάλλονται καὶ τὰ Ἀντίφωνα, καὶ ὁ ἀρχαῖος ὕμνος «Ὁ μονογενὴς Υἱός». Ὡλη, δηλαδή, ἡ Λειτουργία.

Τί συμβαίνει, λοιπόν, μὲ τὴν προτίμηση καὶ παράδοση αὐτῇ; Πρέπει ἐδῶ νὰ μουσικολογήσω λίγο περὶ τοὺς ἦχους καὶ εἰδικότερα περὶ τὸ ἦθος καὶ τὸν χαρακτήρα τῶν χρωματικῶν ἦχων. Γνωρίζουμε ὅτι καὶ ἡ ἀρχαία Ἑλληνικὴ Μουσικὴ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Ψαλτικὴ Τέχνη, βυζαντινὴ καὶ μεταβυζαντινὴ, διακρίνει τρία γένη μελῶν· τὸ διατονικόν, τὸ χρωματικόν καὶ τὸ ἑναρμόνιο. Καὶ διατονικόν εἶναι τὸ γένος, τοῦ ὁποῖου τὰ διαστήματα τῶν τετραχόρδων καὶ πενταχόρδων εἶναι φυσικὰ μεγέθη τόνων, δηλαδή τόνοι μείζονες, ἐλάσσονες καὶ ἐλάχιστοι. Χρωματικόν γένος εἶναι ἐκεῖνο ποὺ ἔχει ἀλλοιωμένα - χρωματισμένα τὰ ἐνδιάμεσα φυσικὰ διαστήματα τοῦ τετραχόρδου καὶ ἔχει κι ἓνα διάστημα τριτημόριον τοῦ μείζονος τόνου. Καὶ ἑναρμόνιο γένος εἶναι ὅταν στὸ τετραχόρδο ὑπάρχει καὶ διάστημα τεταρτημορίου τοῦ μείζονος τόνου. Τὸ ἄκουσμα ποὺ παρὰγεται ἀπ' τὴν τοιαύτη ἢ τοιαύτη διαδοχὴ διαστημάτων τῶν τετραχόρδων εἶναι διαφορετικὸ καὶ ἐμποιεῖ διαφορετικὴ διάθεση στοὺς ἀκροῶμενους.

Ὁ ἀρχαῖος διδάσκαλος Ἀριστείδης Κοϊντιλιανὸς λέει χαρακτηριστικὰ: «Εἰσὶ δὲ τισι καὶ κατὰ γένη καὶ ἡλικίας πρὸς εἶδη τινὰ μελωδίας ἐπιτηδειώτητες· αἱ μὲν γὰρ παίδων, δι' ἡδονήν· αἱ δὲ γυναικῶν, κατὰ πολὺ διὰ λύπην· αἱ δὲ πρεσβυτῶν, δ' ἐνθουσιασμόν».⁶ Στηριζόμενος

5. Εἶναι γνωστὸ καὶ παραδεδομένο ὅτι καὶ οἱ ἀντὶ Χερουβικοῦ ὕμνοι Νῆν αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν καὶ τοῦ δείτνου σου τοῦ μουσικοῦ ψάλλονται σὲ πλ. β' ἦχο. Στὴν ψαλτικὴ μελοποιῖα ἀπ' τὸν ἰδ' αἰῶνα καὶ δῶθε ὁ ἄλλος ἀντὶ Χερουβικοῦ ὕμνος Σιγασάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία, μᾶς παρὰδόθηκε σὲ πλ. α' ἦχο. Ὡστόσο, ἀρχικά καὶ αὐτὸς ὁ ὕμνος ψαλλόταν σὲ ἦχο πλ. β'. Τὴν σχετικὴ μαρτυρία συναντᾶμε στὸ πρόσφατο καλὸ βιβλίον τοῦ Θεοδώρου Ξ. Γιάνκου, *Κανόνες καὶ Λατρεία*, Θεσσαλονίκη 2001, σ. 147, ὑπόσημ. 1., ὅπου μεταφέρεται ἡ σημαντικὴ ἀναγραφὴ ἀπ' τὸ χφ. Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης Παρισιῶν, gr. 319, ιβ' αἰ.: «Ιστέον δὲ ὅτι κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν τῶν ἐγκαινίων ψάλλεται καὶ χερουβικόν ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ ὡς μεμελισμένον, ἦχος πλ. β' Σιγασάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία ... αἰ.η.λοῦια». {Πρβλ. R. Taft, «The Great Entrance», *Orientalia Christiana Analecta*, 200, Ρώμη 1975, σσ. 55, 76-77}.

6. Ἀριστείδου Κοϊντιλιανοῦ, Βιβλίον Β' 67. – Πρβλ. Χρυσάνθου, *Θεωρητικόν*, σ. 199, § 441.

σ' αὐτὸ τὸ χωρίο ὁ Χρυσάνθος, ὁ θεωρητικὸς τῆς Νέας Μεθόδου ἀναλυτικῆς σημειογραφίας, διδάσκει: «Διὰ τοῦτο καὶ λέγεται ὅτι οἱ δύο χρωματικοὶ ἦχοι ἀρμόζουσιν εἰς τοὺς νέους, καὶ οἱ τέσσαρες διατονικοὶ εἰς τοὺς ἀνδρας, καὶ οἱ δύο ἑναρμόνιοι εἰς τοὺς γέροντας. Ἔτι διὰ μερικὴν ἀρέσκειαν λέγονται καὶ ταῦτα. Ἄλλοι μὲν ἦχοι φαίνονται δραστικοὶ τὸ Ἔαρ, ἄλλοι δὲ τὸ Θέρος, ἄλλοι δὲ τὸ Φθινόπωρον, καὶ ἄλλοι τὸν Χειμῶνα. Καὶ πάλιν, ἄλλοι μὲν ἦχοι ἀρέσκουσι τὴν ἡμέραν, ἄλλοι δὲ τὴν νύκτα, ἄλλοι δὲ τὴν μεσημβρίαν, καὶ ἄλλοι τὴν ἐσπέραν».⁷ Αὐτὰ εἶναι ὀρθὰ καὶ ἀξιοπρόσεκτα, γιατί παρατηροῦνται καὶ στὴ μουσικὴ, καὶ μάλιστα τὴν λατρευτικὴν, τῶν ἄλλων λαῶν καὶ θρησκευτικῶν παραδόσεων.

Ἐδῶ ἀρκεῖ νὰ ἀναφέρω τὴν χρῆση τῶν ἦχων, κυρίως στὴ μελοποίησιν τῶν ἰδιομέλων, ἄρα καὶ τῶν δοξαστικῶν, ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὰ βυζαντινὰ καὶ μεταβυζαντινὰ Στιχηράρια, πρᾶγμα ποὺ μποροῦμε νὰ τὸ γενικεύσουμε καὶ γιὰ τὰ ἄλλα ψαλτικὰ εἶδη. – Ὁ α' ἦχος εἶναι ὁ συχνότερος καὶ ἀπαντᾷ κυρίως σὲ ἰδιόμελα τῶν δεσποτικῶν ἐορτῶν. – Ὁ β' ἦχος ἀπαντᾷ σὲ ἰδιόμελα σὲ μνήμες μαρτύρων, καὶ ἐναλλάσσεται μὲ τὸν πλ. β'. Εἶναι, πάντως, φανερό ὅτι προτιμᾶται γιὰ τὴν ἱστορήσιν καὶ ἐξύμνησιν τῶν παθημάτων καὶ τῶν ἀγωνισμάτων. – Ὁ τρίτος ἀπαντᾷ ἀραιὰ καὶ μαζί μὲ τὸν ἀκόμη ἀραιότερο βαρὺ ἦχο ἀπαντᾷ τὴν Μ. Τεσσαρακοστήν, γιὰ ἡχητικὴν εὐφροσύνη, λόγω τοῦ χαρμοσύνου χαρακτῆρος τους. – Ὁ δ' ἦχος ἀπαντᾷ σὲ ἐγκωμιαστικὰ τροπάρια ἁγίων. – Ὁ πλ. α', ὅπως καὶ ὁ α', εἶναι ἦχος ἱλαρὸς καὶ ἀπαντᾷ σὲ δεσποτικὰς ἐορτὰς κυρίως καὶ σὲ ἐορτὰς ἁγίων μὲ μεγάλῃ διάδοσιν. – Ὁ πλ. δ' ἦχος εἶναι ὁ κατ' ἐξοχὴν μεγαλοπρεπὴς καὶ δεσποτικὸς ἦχος. Ἄν ἀνακαλέσουμε στὴ μνήμη μας τὰ γνωστότερα δεσποτικὰ δοξαστικά, ἢ τὰ Ἀνοιξαντάρια, ἢ τὸ Μασκάριον ἀνὴρ, ἀκόμα καὶ τὰ Τυπικά τῆς Λειτουργίας, θὰ συνειδητοποιήσουμε τὴν ἀλήθειαν τοῦ πράγματος γιὰ τὸν πλ. δ' ἦχο.

Ἐπιστρέφω στοὺς δύο χρωματικοὺς ἦχους, τὸν δεύτερο καὶ τὸν πλάγιον δεύτερο γιὰ νὰ κάνω τὴν παρατήρησιν ὅτι ἀνήκουν σὲ δύο διαφορετικὰ εἶδη τοῦ χρωματικοῦ γένους· στὸ μαλακὸ χρῶμα ὁ δεύτερος καὶ στὸ σκληρὸ ὁ πλάγιος δεύτερος. Ὁ πλάγιος δεύτερος, ἀπ' τὴ φύσιν του ὡς πλάγιος μὲ βάση σὲ χαμηλὴ φωνητικὴ περιοχὴ, ἐκτείνεται ψηλὰ κι εὐκόλως ἐναλλάσσει τὸ τετραχόρδον τοῦ στὴν ψηλὴ φωνητικὴ περιοχὴ μὲ διατονικόν τε-

7. Χρυσάνθου, *Θεωρητικόν*, σ. 199-200, § 441.

τράχορδο, καὶ προσφέρει ἄρα διπλὴ καὶ τριπλὴ μελικὴ ποικιλία. Κι εἶναι πρόσφορα ἐδῶ τὰ ἐξάστιχα ἱαμβεῖα αὐτῶν τῶν δύο ἤχων στὴν Παρακλητικὴ·

*Κἂν δευτέραν εἴληφας ἐν τάξει θέσιν
ἀλλ' ἡδονὴ πρώτη σοι τῷ μελιρρύτῳ.
Τὸ σὸν μελιχρὸν καὶ γλυκύτατον μέλος
ὅσῃ πιαίνει, καρδίας τ' ἐνηδύνει.
Σειρῶνες ἦδον δευτέρου πάντως μέλη·
οὕτω πρῶως σοι ρεῖ μελισταγὲς μέλος.*

Ὁ Χρῦσανθος χαρακτηρίζει ὡς ἐξῆς τὸν β' ἥχο· «Τὸ ἦθος τούτου τοῦ ἤχου σώζει χαρακτῆρα ἐμψυχοῦντα καὶ κεντῶντα· ἔτι δὲ καὶ λυποῦντα καὶ πάθος ἐνστάζοντα». (Θεωρητικόν, σ. 149, § 332).

*Ἐκτος μελωδός, ἀλλ' ὑπέρπρωτος πέλεις·
ὁ δεύτερος σὺ τῶν μελῶν δευτερεύων.
Τὰς ἡδονὰς σὺ διπλοσυνθέτους φέρεις,
τοῦ δευτέρου πως δευτερεύων δευτέρως.
Σὲ τὸν μελιχρὸν, τὸν γλυκύν, τὸν τέττιγα,
τὸν ἐν πλαγίοις δεύτερον, τίς οὐ φιλεῖ;*

Καὶ πάλι ὁ Χρῦσανθος λέγει γιὰ τὸν πλ. β' ἥχο· «Τὸ ἦθος τούτου τοῦ ἤχου σώζει χαρακτῆρα ἀρμόζοντα εἰς ἄσματα ἐπικῆδεια, καὶ εἰς μελέτας ὑψηλὰς καὶ θείας». (Θεωρητικόν, σ. 161-2, § 361).

Φαίνονται λίγο θεωρητικά αὐτὰ ἐδῶ· ἀπορρέουν ὁμως ἀπ' τὴν παρατήρηση ὅτι πράγματι ἔτσι συμβαίνει. Κι ἀφοῦ ἔτσι συμβαίνει κι ἡ παράδοση τὰ κατέστησε παραμόνιμα στοιχεῖα, αὐτὰ εἶναι τὰ ἀρμόδια γιὰ τὴν ψαλτικὴ ἔκφραση τοῦ μυστηρίου, ὡς «ἐπιτήδεια εἰς μελέτας ὑψηλὰς καὶ θείας». Ἄς θυμηθοῦμε ἐδῶ, ὅτι ὁ Μέγας Κανὼν καὶ τὰ Τριῶδια ἢ καὶ ὁλόκληροι Κανόνες τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος μελίσθησαν σὲ πλ. β' καὶ β' ἥχο, ὅσον ἀφορᾷ στὴν ἔκφραση τοῦ στοιχείου τοῦ πάθους καὶ τοῦ πόνου. Κι ἂς θυμηθοῦμε ἀκόμα ὅτι ὁ ἐπιλύχνιος ὕμνος *Φῶς ἱλαρόν*, καὶ τὰ ἑωθινὰ ἐξαποστειλάρια εἶναι κι αὐτὰ σὲ ἥχο δεύτερο, καὶ ἂς συνδυάσουμε τὸν ἥχο μὲ τὸν καιρὸ τῆς ἡμέρας· ἡλιοβασίλεμα τὴ μιὰ φορὰ, χάραμα τῆς μέρας κι ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου τὴν ἄλλη φορὰ. Κι ὁ καιρὸς τῆς θείας Εὐχαριστίας, πάλι, εἶναι καιρὸς ἑωθινός. Προβάλλει ὅτι ὁ β' ἥχος καὶ γενικὰ οἱ χρωματικοὶ ἥχοι ἀρμόζουν ἢ καὶ ἐκφράζουν τὴν ἀπαλότητα καὶ ἡπιότητα τοῦ φωτός, καὶ ἐνστάζουν ἀνάλογα συναισθήματα στὶς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων. Τὸ μελιχρὸ καὶ γλυκύτατο μέλος ποὺ πιαίνει τὰ ὅσῃ καὶ ἐνηδύνει τίς καρδιές, καὶ

τὸ μελισταγὲς πάλι μέλος ποὺ ρεῖ πρῶως, εἶναι τὸ ἀρμοδιότερο νὰ κατανύξει τίς ψυχές, κατὰ τὸν καιρὸ τοῦ μυστηρίου, καὶ νὰ βοηθήσει στὴν συναισθησὴ τοῦ φόβου Θεοῦ καὶ μαζί τοῦ πόθου, νὰ ἀναχθοῦμε λίγο ψηλότερα, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου· «ὅταν γὰρ τὸν Θεὸν διψήσῃ ἡ ψυχὴ, πρῶτον μὲν τῷ φόβῳ κατανύσσεται, ἔπειτα δὲ τῷ πόθῳ».⁸

ε. Ὁ Τρισάγιος Ὑμνος καὶ οἱ ἀντὶ Τρισαγίου Ὑμνοι

Ὁ Τρισάγιος Ὑμνος Ἅγιος ὁ Θεὸς καὶ ὁ ἀντὶ Τρισαγίου στίς ἑορτὲς τοῦ Σταυροῦ *Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν*, παραδόθηκαν σὲ δεύτερο ἥχο, ὡς μόνιμα στοιχεῖα τοῦ μυστηρίου τῆς θείας Εὐχαριστίας. Ὁ ἀντὶ Τρισαγίου βαπτισματικὸς Ὑμνος *Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε*, εἶναι σὲ α' ἥχο, ἀκριβῶς ἐπειδὴ προέρχεται ἀπ' τὸ μυστήριον τοῦ Βαπτίσματος, ὅπου ὁ χαρακτήρας ὁ μουσικὸς προσιδιάζει μὲ τὸ διατονικὸ ὕμνητικὸ ἦθος καὶ παραβγαίνει μὲ τὸ φῶς καὶ τὸ φῶτισμα ἐκείνου τοῦ μυστηρίου. Ἡ ψαλμώδηση τοῦ Τρισαγίου ὕμνου εἶναι ἰδιότυπη ἀντιφωνικὴ. Γιὰ τὸ τρισσὸν τῆς ὕμνησεως ψάλλεται τρεῖς φορὲς, καὶ ἐπιτείνεται ἡ τριαδικὴ ὕμνηση μὲ τὴν μικρὴ Δοξολογία *Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι· Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ ...* κ.λπ., καὶ ἐπαναλαμβάνεται μιὰ περισσὴ ἀκόμα φορὰ μὲ μέλος ἔντεχνο καὶ καλοφωνικὸ, μὲ τὸ παρακείμενον *Δύναμις*. Ἡ περισσὴ αὐτῇ μᾶς παραδόθηκε ἀπ' τὸν ἰδ' αἰῶνα σὲ μελισματικὸ ὕφος καὶ μὲ παρεμβολὴ κρατήματος, ἀλλὰ μόνον νὰ ψάλλεται κατὰ τίς δεσποτικὲς ἑορτὲς, καὶ μάλιστα σὲ ἀρχιερατικὴ καὶ πατριαρχικὴ λειτουργία. Τὸ μέλος, ὡς ἀντίφωνο, εἶναι ὅμοιο ἢ ἀκριβῶς τὸ ἴδιο κατ' ἀντιστοιχίαν τῶν στίχων, τὸ δὲ κράτημα εἶναι τὸ ἡχητικὸ ἀνάπαυμα, μαζί μὲ τὴν ἀνάγκη τῆς καλύψεως τοῦ λειτουργικοῦ χρόνου. Κι ὅταν δὲν ὑπάρχει αὐτὴ ἡ ἀνάγκη, τὸ κράτημα παρατείνει τὴν ἀνάτασή μας καὶ τὴν μετᾶστασή μας στοὺς ὑπερουράνιους χώρους, ὅπου ἡ τρισάγια καὶ τριαδικὴ ὕμνηση μᾶς ἀνύψωσε, μὲ τὰ φτερά τοῦ ἱλαροῦ β' ἤχου· καὶ δὲν θὰ θέλαμε, δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ θέλουμε, νὰ μᾶς κατεβάσουν σύντομα ἀπὸ ἐκεῖ! ...

ς. Τὸ Ἀλληλουιάριον τοῦ Εὐαγγελίου

Ἐπιθυμῶ ἐδῶ νὰ προσφέρω μιὰ συγκεκριμένη, τὴν πιὸ ἄρτια, τυπικὴ διάταξη γιὰ τὴν ψαλμώδηση τοῦ Ἀλλη-

8. Θεογνώστου, «Περὶ πράξεως καὶ θεωρίας καὶ περὶ Ἱερωσύνης», κβ' — *Φιλοκαλία*, ἔκδοσις «Ἀστέρος», τόμος Β', σ. 259.

λουιαρίου τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τὴν τελετουργικὴ πράξη τῆς προσφορᾶς τοῦ θυμιάματος καὶ τῆς ἐτοιμασίας τοῦ διακόνου γιὰ τὴν ἐκφωνητικὴ ἀπαγγελία τοῦ Εὐαγγελίου «ἐν τῷ τεταγμένῳ τόπῳ», καὶ στοὺς καιροὺς μας βέβαια ἀπ' τὸν ἄμβωνα.

«Ὁ διάκονος· *Πρόσχωμεν. Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀλληλουία, Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν. Καὶ ψάλλεται τὸ Ἀλληλουιάριον, ὑπὸ τοῦ λαοῦ, ὁ δὲ διάκονος θυμῷ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν κύκλῳ σταυροειδῶς καὶ ὅλον τὸ Βῆμα. Ὁ δὲ ἱερεὺς εὐχεται καθ' ἑαυτὸν· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· Ἑλλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ... καὶ λέγει τὸ Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου ..., ἕως τέλους. Ὁ δὲ διάκονος, ὡς εἴπομεν, λαβὼν τὸν θυμιατὸν μετὰ τοῦ θυμιάματος πρόσσει τῷ ἱερεῖ λέγων· *Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸ θυμίαμα.* Τοῦ δὲ ἱερέως συνήθως εὐλογησαντος καὶ τὴν εὐχὴν εἰπόντος, καὶ τοῦ διακόνου θυμιάσαντος, τότε ἱερατεῖον ὅλον, ἅμα δὲ καὶ τὸν ἱερέα καὶ ἀποθεμένου τοῦ θυματοῦ, ἔρχεται πρὸς τὸν ἱερέα καὶ ὑποκλίνας αὐτῷ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ... λέγει· *Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸν εὐαγγελιστὴν τοῦ ἁγίου ἀποστόλου [δεῖνος].* Ὁ δὲ ἱερεὺς σφραγίζων αὐτὸν καὶ λέγων· *Ὁ Θεὸς διὰ πρεσβειῶν τοῦ ἁγίου, ἐνδόξου, ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ [δεῖνος].* Καὶ ὁ διάκονος εἰπὼν τὸ Ἀμήν καὶ προσκυνήσας ἀπέρχεται καὶ στὰς ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας Τράπεζης μετ' εὐλαβείας, αἶρει τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ ἱερέως καὶ ἐξελθὼν διὰ τῶν ἁγίων θυρῶν ἀπέρχεται καὶ ἴσταται ἐν τῷ τεταγμένῳ τόπῳ, προπορευομένων δηλονότι τῶν μανουαλίων μετὰ λαμπάδων». {Χφ. EBE 752 (ις' αἰ.), φφ. 20α-21α}⁹.*

Ἡ βυζαντινὴ καὶ μεταβυζαντινὴ ψαλτικὴ παράδοση μᾶς διέσωσε, ἀρχίζοντας μὲ μέλος σὲ β' ἦχο, μὴ μεγάλη ἐνότητα Ἀλληλουιάρων σὲ ὅλους τοὺς ἦχους, καὶ πολλὰ σὲ ἴδιους ἦχους ἀπὸ πολλοὺς μελουργοὺς. Οἱ συνθέσεις αὐτὲς ἀναπτύχθηκαν μέχρι καὶ ἐννέα ἀλληλουία, χωρὶς ὅμως τοὺς ψαλμικοὺς στίχους. Γνωρίζουμε, – καὶ ἀναγράφονται μὲ σαφήνεια καὶ κατὰ τάξιν στὸ βιβλίον τοῦ

Ἀποστόλου–, ὅτι ὁ κύκλος τῶν Ἀλληλουιάρων εἶναι κανονισμένος γιὰ ὅλες τὶς ἡμέρες καὶ ἑορτὲς μὲ τοὺς ἀρμόδιους στίχους κατὰ τοὺς ἀρμόδιους πάντοτε ἦχους. Στὴν σύγχρονη λειτουργικὴ μας παράδοση ἀτόνησε ἡ ψαλτικὴ αὐτὴ πράξη, καὶ περιέπεσε σὲ δευτερεῖον στοιχεῖο ἡ προσφορὰ τοῦ θυμιάματος, πρὸ τῆς ἐκφωνήσεως τοῦ εὐαγγελικοῦ λόγου. Αὐτὴ ἡ παράλειψη καὶ ἀπεμπόληση προξενεῖ μεγάλη βλάβη στὸ μυστήριον· ἀφαιρεῖ τὸ γνόφο τοῦ θυμιάματος καὶ περικόπτει ἓνα ζωτικὸ συμβολικὸ μέλος τῆς ὅλης πράξεως. Καὶ τὸ πρᾶγμα πρέπει νὰ θεραπευθῇ.

ζ. Τὸ Χερουβικόν

Ἡ ἀρχαιότερη μελοποίηση τοῦ Χερουβικοῦ ὕμνου, καὶ μάλιστα τοῦ «*Νῦν αἱ δυνάμεις*», στὰ τέλη τοῦ ιγ' αἰῶνος ἀπ' τὸν Νικηφόρο Ἡθικό, εἶναι σὲ πλάγιο δευτερο ἦχο. Σὲ πλ. β' πάλι ἦχο εἶναι καὶ τὸ «*Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ*». Καὶ τὸ πρῶτο καθ' αὐτὸ Χερουβικό, «*Οἱ τὰ χερουβίμ*», μελίσθηκε σὲ β' ἦχο. Κατὰ τὴν ἐξέλιξη καὶ ἀνάπτυξη τῆς μελοποιΐας καὶ τὴν ἐνασχόληση ὅλων τῶν μεγάλων μελοποιῶν νὰ ποιήσουν καὶ Χερουβικά, σειρὲς ὁλόκληρες, καὶ μάλιστα δυὸ καὶ τρεῖς, ἔχουμε ἓνα ἀρίφνητο πλουτισμὸ τοῦ μέλους τοῦ Χερουβικοῦ, ποὺ ὁμοίος του εἶναι μόνο τὸ Κοινωνικό. Χάρη σὲ μιὰ θαυμάσια διδακτορικὴ διατριβὴ τοῦ μαθητοῦ μου Κωνσταντίνου Καραγκούνη «*Ἡ παράδοση καὶ ἐξήγηση τοῦ μέλους τῶν Χερουβικῶν στὴ βυζαντινὴ καὶ μεταβυζαντινὴ μελοποιΐα*», γνωρίζουμε ὅτι ἀπ' ἀρχῆς τῆς μελοποιΐας μέχρι περὶ τοὺς τὰ τέλη τοῦ ιθ' αἰῶνος ἀριθμοῦνται ὑπὲρ τὰ χίλια διακόσια Χερουβικά, μελοποιήματα διακοσίων περὶ τοὺς μελουργῶν.

Τὸ μέλος τοῦ Χερουβικοῦ, ἀνεξάρτητα τώρα ἀπ' τὸν ἦχο μὲ τὸν ὅποιο μελίζεται καὶ ψάλλεται, ἀνήκει στὸ Παπαδικὸ γένος μελοποιΐας καὶ μπορεῖ νὰ διακρίνεται, ὡς πρὸς τὴν ἔκταση καὶ τὴν μελοποιητικὴ βέβαια μεταχείριση σὲ ἀπλὸ παπαδικό, σὲ ἀργὸ παπαδικό, σὲ καλοφωνικό, ἀκόμα καὶ σὲ ἀσματικὸ παπαδικό καὶ μὲ δίχορη ἐναλλάξ ψαλμώδηση, μὲ παρεμβολὲς δυὸ καὶ τρεῖς καὶ τέσσερις φορὲς κρατημάτων ἀνὰ ψαλτικὸ πόδα. Ἀφήνοντας αὐτὲς τὶς ἰδιαιτερότητες, μὲ μουσικολογικὸ καθαρὰ ἐνδιαφέρον πιά, στὴν ψαλμώδηση ἐνὸς κοινοῦ Χερουβικοῦ, πρέπει νὰ παρατηρήσουμε ὅτι ἐπῆλθε μὴ μεγάλη ἀλλαγὴ ὡς πρὸς τὴν μορφή, ἀπ' τὰ τέλη τοῦ ιη' αἰῶνος καὶ πιὸ πολὺ τὸν ιθ' αἰῶνα. Τὸν αἰῶνα μας, τὸν εἰκοστὸ ποὺ πέρασε, καὶ μάλιστα τὴν δευτέρην πεντηκον-

9. Βλ. καὶ Γρηγορίου Θ. Στάθη, *Κυριακὰ Ἀλληλουιάρια τοῦ Εὐαγγελίου* [διὰ τὸν καιρὸν τῆς προσφορᾶς τοῦ θυμιάματος, μελισθέντα κατ' ἦχον μετὰ τῶν ἀρμοδίων στίχων αὐτῶν], Ἀθήνα (Αποστολικὴ Διακονία) 2001, σ. 2.

ταετία, τὸ Χερουβικὸ γνῶρισε καὶ ἀκόμα μεγαλύτερη ἀλλαγὴ, — καταστροφὴ θά 'λεγα, μὲ ψαλτικὲς φωνητικὲς ἐμμονὲς σὲ συγκεκριμένους λέξεις, κυρίως στὴν ἀρχή, σὰν μιὰ ἀνάγκη μουσικῆς εἰσαγωγῆς στὴν ὅλη σύνθεση, καὶ στὴν λέξη «τριάδι», σὲ συνδυασμὸ κυρίως μὲ τὴν μακρότερη ἀπ' ὅσο πρέπει θυμίαση τοῦ ἱερουργοῦντος ἀρχιερέως ἀπ' τὴν ὥραία πύλη, μὲ ὅ,τι συνεπάγεται αὐτό, σὲ βαθμὸ ἐκκοσμικεύσεως. Στὶς ἐσχάτες μέρες αὐτὴ ἡ μεγάλη μελικὴ ἀνισορροπία κατάντησε σὲ χωλότητα καὶ ἀναπηρία τέτοια, ὥστε νὰ ψάλλεται μονάχα ἡ λέξη «οἱ τὰ χερουβίμ», νὰ παρατρέχονται χῦμα οἱ ἄλλες λέξεις καὶ νὰ πλατύνεται, χωρὶς τελειωμό, τὸ μέλος στὴ λέξη «τριάδι», καὶ νὰ κολοβώνεται ὅλη ἡ σύνθεση στὴ συνέχεια μὲ ἐπὶ τροχάδην ψαλμῶδηση, καὶ μὲ γρήγορο, καὶ σχεδὸν στὰ κρυφά, ψελλισμὸ τῆς φράσεως «ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὄλων ὑποδεξόμενοι», ποὺ βέβαια δὲν εἶναι ὀρθό· ἡ διακοπὴ γιὰ τὴν εἴσοδο εἶναι ἀμέσως μετὰ τὸ «ὡς τὸν βασιλέα».

Νὰ σχολιάσω ἐδῶ καὶ νὰ προσφέρω τοὺς σχετικούς κανόνες μελισμοῦ τοῦ Χερουβικοῦ Ὑμνου, ἀπ' τὸ Θεωρητικὸ τοῦ Χρυσάνθου καὶ ἀπ' τὴν χιλιόχρονη πράξη τῆς μελοποιΐας, εἶναι μᾶλλον ἀνώφελο. Δὲν μπορῶ ὅμως νὰ μὴ πῶ πῶς οἱ μελικὲς περίοδοι σὲ μιὰ παπαδικὴ σύνθεση, μὲ τίς συγκεκριμένους «θέσεις» τῆς μελοποιΐας, εἶναι σύμμετρες καὶ ἰσόρροπες, ἡ διαδοχὴ τους εἶναι ὁμαλὴ καὶ ἀρμόδια καὶ ἡ ποικιλία τους ἐπιλεκτικὴ, ἡ μετάθεσή τους σὲ χαμηλὲς καὶ σὲ ψηλὲς φωνητικὲς περιοχὲς εἶναι πάλι σύμμετρη γιὰ τὴν δημιουργία τῶν καταλλήλων ἀντιθέσεων καὶ τῆς ἐντάσεως τῆς ἀνατάσεώς μας ἢ τῆς περιστολῆς μας στὰ γήινα, ἀφοῦ πρέπει νὰ μελίζονται οἱ ἔννοιες «κατὰ τὰ νοούμενα», καὶ οἱ καταληκτικὲς φράσεις ἢ οἱ ἀποδόσεις τῶν μεγάλων μελικῶν τόξων εἶναι πάντοτε ὅμοιες, γιὰ νὰ 'ναι προσιτὲς στοὺς ἀκροῦμενους, τουλάχιστον αὐτὲς οἱ μελικὲς γραμμὲς, ποὺ θὰ μποροῦν νὰ τίς σιγοψέλνουν κι αὐτοί. Κι ἐδῶ πάλι, ὅπως καὶ στὸν Τρισάγιο Ὑμνο, τὸ Κράτημα, ὅταν ἐπιβάλλεται τὸν καιρὸ τῆς εἰσόδου, θέλει νὰ μᾶς ἀποδεσμεύσει ἀπ' τὴν προσήλωσή μας στὸ κείμενο καὶ νὰ μᾶς συνεπάρεῖ στοὺς οὐρανούς, κοντὰ στὸ θρόνο τοῦ βασιλέως τῆς δόξης ποὺ τὸν δορυφοροῦν ἀοράτως οἱ ἀγγελικὲς τάξεις. Αὐτὸ λέει ὁ ὕμνος· καὶ γιατί νὰ μᾶς ἀφαιρεῖ ἢ ἀγνωσία καὶ ἡ ἀγευστία τῆς βυζαντινῆς εὐμέλειας αὐτὴν τὴν μετάσταση κι αὐτὴν τὴν γεύση οὐρανῶν; Ἰσα ἴσα πρέπει νὰ γνωρίζουμε ἐμεῖς πρῶτα καὶ νὰ διδάξουμε καὶ τοὺς ἀδελφούς μας στὴ λατρεία νὰ αἰσθάνονται ἔτσι.

η. Ἡ ἀναφορὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

Ἡ συμβολὴ τοῦ «λαοῦ», ὅπως παλαιὰ σημειώνεται στὰ Τυπικά, μὲ μέλος στοὺς λόγους τῆς Ἀναφορᾶς τοῦ Μ. Βασιλείου, δηλαδὴ «Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος Σαβῶθ» καὶ ἑξῆς, εἶναι πάλι σὲ β' ἤχο κι εἶναι βυζαντινὴ παράδοση τοῦ τέλους τοῦ ιγ' καὶ ἀρχῶν τοῦ ιδ' αἰῶνος. Δὲν συμβαίνει τὸ ἴδιο καὶ γιὰ τὰ ἴδια αὐτὰ λόγια τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου. Πολὺ ἀραιὰ ὑπάρχει μελοποίησή τους, καὶ μόνο στὰ τέλη τοῦ ιη' αἰῶνος σὲ ὀλοκληρωμένη μορφή. Αὐτὸ σημαίνει πῶς τὸ μουσικὸ ἔνδυμα τῶν λεγομένων Λειτουργικῶν, ἦταν ἀπλό καὶ ἀπέριττο, σὲ ὕφος ἐκφωνητικῆς ἀπαγγελίας· ἴσα ποὺ νὰ τονίζεται τὸ νόημα τῶν λόγων καὶ νὰ ἀκούγεται ἡ χαμηλόφωνη ἀνάγνωση τῆς Ἀναφορᾶς. Αὐτὸ συμβαίνει καὶ σήμερα στὶς καθημερινὲς Λειτουργίες τῶν Μοναστηριῶν, κι αὐτὴ ἡ παράδοση πρωτογράφηκε μὲ σημάδια, τὸν περασμένο αἰῶνα, πρὶν ἀπ' τὴν πρωτοψαλτικὴ ἐπιβολὴ σὲ ὅλους τοὺς ἤχους τῶν Λειτουργικῶν, πρᾶγμα ποὺ παρακίνησε τοὺς λειτουργοὺς ν' ἀποκρίνονται κι αὐτοὶ μὲ ψαλτικά καμώματα στὸν κάθε ἤχο.

Τὰ Λειτουργικὰ τοῦ Μ. Βασιλείου εἶναι μιὰ θαυμάσια καὶ λιτὴ μελωδία, ποίημα τοῦ Ἰωάννου τοῦ Γλυκέος τῶν ἀρχῶν τοῦ ιδ' αἰῶνος, σὲ σύντμηση ἀπ' τὸν Ἰωάννη Πρωτοψάλτη τῶν μέσων τοῦ ιη' αἰῶνος. Τὰ μελικὰ τόξα ἐπαναλαμβάνονται σὰν ἐπάλληλα κύματα, γιὰ νὰ 'ναι εὐκόλοφα καὶ ἀπ' τοὺς πιστοὺς, καὶ δημιουργοῦν τὸ ἡχητικὸ ὑπόστρωμα γιὰ νὰ ἐκτυλίσσεται πάνω του ἡ ἐξομολογητικὴ ἀναφορὰ μας καὶ ἡ ἀνάμνηση ὅλων «τῶν γεγενημένων δι' ἡμᾶς καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν».

θ. Τὸ Μεγαλυνάριον Ἀξιόν ἐστιν

Μέχρι πολὺ πρόσφατα στὸ Ἅγιον Ὄρος, καὶ μάλιστα στὴ Μεγίστη Λαύρα, τὸ μόνο μεγαλυνάριο ποὺ ἐπέβαλε ἡ παράδοση νὰ ψάλλεται ἦταν τὸ σὲ β' ἤχο «Ἀξιόν ἐστιν». Στὶς πανηγύρεις μόνο τῶν μονῶν γινόταν ἡ παραχώρηση νὰ ψαλῇ σὲ ἄλλο ἤχο, καὶ πάντοτε μπροστὰ στὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου. Καὶ μὲ ρίγος θυμᾶμαι τοὺς γέροντες στὸ χωριό μου καὶ σ' ὅλα τὰ χωριά, νὰ κατεβαίνουν ἀπ' τὸ στασίδι τους, ὅταν ψάλλεται τὸ Ἀξιόν ἐστιν, ὅπως κάνουν κι ὅταν ψάλλεται τὸ τροπάριο Ὁ μονογενὴς Υἱός. Μὲ μιὰ λαϊκὴ θεολογία νοιώθουν τὸ θαῦμα τῆς ἐνανθρωπήσεως καὶ τὸ εὐλαβοῦνται ἔτσι. Οἱ πολλὲς καὶ ποικίλες συνθέσεις σὲ ὅλους τοὺς ἤχους καὶ σὲ κλαδικὰ μέλη ἤχων τοῦ Ἀξιόν ἐστιν ἀπ' τοὺς σύγχρονους

ψάλτες μας, εἶναι ἓνα ἄξιοπρόσεκτο γεγονός καθ' αὐτό καὶ θέλει νὰ ἐκφράσει τὴν μὲ ὅλη τὴν ἰσχύ καὶ τὴν δύναμη τῆς ψυχῆς καὶ τῆς τέχνης τὴν ἐπιτήδευση ὕμνηση κατ' ἄξιαν τῆς Θεοτόκου. Δὲν συνοδεύεται ὁμως πάντοτε αὐτὴ ἡ ἀγαθὴ διάθεση καὶ μὲ σοβαρὴ μουσικὴ καὶ ἀρμόδια τῶν λόγων τοῦ μεγαλυνναρίου, καὶ μάλιστα ὅταν πρόκειται γιὰ προσαρμογὴ ἐξωτερικῆς μουσικῆς, καὶ ἐννοῶ τουρκικῆς, παρμένης ἀπὸ κάποιο τραγουδι παθητικὸ, τὶς περισσότερες φορές. Κι εἶναι ἀνοίκειο μιὰ μελικὴ φράση ποὺ ἐξυμνεῖ τὰ μάτια καὶ τὰ φρύδια καὶ τὰ κάλλη κάποιας γυναίκας, νὰ θέλουμε μ' αὐτὴ νὰ στολίσουμε «τὴν τιμιωτέραν τῶν χερουβίμ». Τόσο πρέπει ν' ἀπολέσουμε τὸ μέτρο τῆς σοβαρότητας στοὺς καιροὺς μας;

ι. Τὸ Κοινωνικόν

Τὸ Κοινωνικὸ ὡς μελοποίημα ἀποτελεῖ τὴν μεγαλύτερη ἴσως ἐνότητα ὁμοειδῶν συνθέσεων τοῦ Παπαδικοῦ μέλους, ἀπ' τὶς ἀρχὲς τοῦ ἰδ' αἰῶνος. Τὴν μεγαλύτερη, γιατί εἶναι πολλὰ σὲ ἀριθμὸ τὰ Κοινωνικά, τὰ τῶν Κυριακῶν, τῆς Ἑβδομάδος καὶ τῶν ἑορτῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ, καὶ ὅλοι οἱ μελοποιοὶ σὲ ὅλες τὶς ἐποχὰς μελοποίησαν κάποια Κοινωνικά. Ἡ στεργὴ αὐτὴ παράδοση κανοναρχεῖ ὅτι μόνο ὁ ἓνας στίχος τοῦ ψαλμοῦ ψάλλεται ὡς Κοινωνικό, καὶ ὄχι καὶ ἄλλοι στίχοι. Αὐτὸ εἶχε σὰν συνέπεια τὴν διαμόρφωση μιᾶς διμεροῦς μελικῆς μορφῆς τοῦ Κοινωνικοῦ· τὸ πρῶτο μέρος μιὰ λιτὴ πλατεῖα μελωδία πάνω στὶς λέξεις τοῦ στίχου, σχετικὰ σύντομη, καὶ τὸ δεύτερο μέρος μιὰ μελισματικὴ ψαλμώδηση τῶν τριῶν Ἀλληλούια, μὲ ἀνάταση τῆς μελωδίας καὶ μὲ ἐπιβολὴ ἡχημάτων, ὄχι κρατημάτων ἐδῶ, γιὰ ν' ἀποπληρωθῇ ὁ χρόνος τῆς ἐτοιμασίας τῆς μεταλήψεως.

Κι ἐδῶ εἶναι καὶ μιὰ περίπτωση ποὺ χρειάζεται λίγη συζήτηση. Τί ψάλλεται κατὰ τὴν μετάληψη τῶν πιστῶν; Σιγοῦν οἱ ψάλτες; Ὁχι, δὲν σιγοῦν· ὁμως ἀντὶ νὰ συνεχίσουν νὰ ψάλουν τὸ Κοινωνικό, ὅπως θὰ ἔπρεπε, ψάλ-

λουν Καταβασίες, Αἶνους, Πολυελέους καὶ φαιδρὲς μελωδίες σὲ ψαλμικοὺς στίχους ἢ καὶ ἐξωλειτουργικούς, μὲ εὐρωπαϊζόντα τρόπο. Μιὰ ἄλλη καταστροφὴ αὐτὴ ἐδῶ ποὺ γίνεται στὴν τέλεση τοῦ μυστηρίου τῆς θείας Εὐχαριστίας. Τὸ μέλος τῶν Κοινωνικῶν, τῶν μεγάλων μελουργῶν ἐπιτηδεύεται νὰ διακονήσῃ τὸ μυστήριον καὶ νὰ ντύσῃ ὅσο πιὸ ἀρμόδια μπορεῖ τὸ ψαλμικὸ κείμενο, γιὰ νὰ μποροῦν καὶ οἱ πιστοὶ μὲ τὰ φτερά αὐτὰ τῆς μουσικῆς νὰ συναντήσουν τὸν ἀόρατο ἀγγελικὸ κόσμον ποὺ «αἰνεῖ τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν», καὶ νὰ συμπάλουν μὲ τοὺς ἀγγέλους, γιὰ ὅλα καὶ γιὰ τὸ θαῦμα τῆς σωτηρίας τους μὲ τὴν μετάληψη, ποὺ αὐτὴν τὴν ὥρα μεταδίδεται.

Ἐπίλογος

«Μετὰ τῆς προσηκούσης εὐλαβείας ἐνταῦθα παραγινώμεθα, ὅπως μὴ ἀντὶ ἁμαρτημάτων ἀφέσεως προσθήκην τούτων ποιησάμενοι οἴκαδε πορευώμεθα. Τί δ' ἔστι τὸ ζητούμενον καὶ ὁ παρ' ἡμῶν ἀπαιτεῖται; τὸ τοὺς θεοὺς ἀναπέμποντας ὕμνους, φόβῳ πολλῷ συνεσταλμένους καὶ εὐλαβεῖα κεκοσμημένους, οὕτω προσφέρειν τούτους».¹⁰ Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος μᾶς τοποθετεῖ πάλι στὴν ἀφετηρία τοῦ θέματος· «τί δὲν εἶναι τέλειον στὴν θεία Εὐχαριστία;» καὶ ἀποκρίνομαι πάλι, «ἡ δικὴ μας τέλεση καὶ ἐπιτέλεση· δηλαδὴ ἡ δικὴ μας ἀτέλεια». Ἀτελὴ εἶναι καὶ ὅσα εἶπα, τόση ὥρα ποὺ εἵχατε τὴν καλωσύνη νὰ μὲ ἀνεχτήτε. Οἱ τελειότεροι ἅς συμπληρώσουν, καὶ ἅς γίνουμε τέλειοι κατὰ τὸ θεῖον λόγιον, τουλάχιστον στὴν τέλεση τοῦ ὑπερτελείου μυστηρίου τῆς θείας Εὐχαριστίας, καὶ μὲ τὸ ἀρμόδιο ἐνδυμα τῆς ψαλτικῆς ἐκφράσεως.

Σὰς εὐχαριστῶ.

10. Χρυσόστομον, Ὁμιλία εἰς Ἡσαΐαν Α', PG 56, 99γ.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

«Διακονία στην Ἑνωμένη Εὐρώπη»

**«Διακονία στην Ἑνωμένη
Εὐρώπη»**

**Σχέσεις Ἐκκλησίας καὶ
Ἔθνους**

Ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν πατρίδα

**Ἀναγκαῖος ὁ αὐτοέλεγχος
τῶν ραδιοτηλεοπτικῶν
σταθμῶν**

**Αὐτοέλεγχος καὶ κατασταλ-
τικὰ μέτρα**

**Ἀπαιτεῖται λογικὴ καὶ ἠθικὴ
συνέπεια**

**«Μνημονεύετε Ἀλέξανδρο
Παπαδιαμάντη»**

**Ὑπόδειγμα ἐκκλησιαστικοῦ
ὑπαλλήλου**

Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος σὲ μὴνυμά του, ἀναφερόμενο στὴν Ἐθνικὴ μας ἑορτὴ, τόνισε, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, τὰ ἑξῆς: «Τώρα τὸ Γένος μας βρίσκεται μπροστὰ στὴ νέα πρόκληση τῆς Ἱστορίας του, δηλονότι στὴν πορεία ποὺ ξεκίνησε ἐντὸς τῆς Ἑνωμένης Εὐρώπης. Οἱ πρόγονοί μας μέσα ἀπὸ χιλιάδες δυσκολίες, ταλαιπωρίες, βασανιστήρια, μαρτύρια μιᾶς βάρβαρης τυραννίας παρέδωσαν σὲ ἐμᾶς ἓνα Ἔθνος εὐρωστο ποὺ ἔχει διατηρήσει τὴ μνήμη του, τίς ρίζες του, τὴν πνευματικότητά του. Καὶ σὲ ἐμᾶς καὶ στοὺς μετὰ ἀπὸ ἐμᾶς ἔλαχε ἡ εὐθύνη τῆς συνέχειας τοῦ Γένους.

»Τώρα οἱ συνθήκες εἶναι διαφορετικὲς ἀπὸ ἐκείνες τῆς σκλαβιάς. Τώρα δὲν ἔχουμε νὰ ἀντιμετωπίσουμε τὸν βάρβαρο κατακτητὴ, ἀλλὰ τὴν ἀλλοτριώσή μας μέσα σὲ ἓνα κόσμο στὸν ὁποῖο ἐπικρατοῦν ἡ ἀθεΐα καὶ ὁ ἐγωισμός, ὁ συγκρητισμός καὶ ὁ ἄμορφος πολιτισμός».

Ἄλλ' ὅμως οἱ θέλοντες νὰ σβησθῇ ἀπὸ τὴ μνήμη τῶν Ἑλλήνων τὸ 1821 δὲν θὰ κατορθώσουν τίποτε. «Οἱ Ἕλληνες, —ὡς ἐπισημαίνει ὁ Μακαριώτατος—, ἀπέδειξαν στὸ θέμα τῶν ταυτοτήτων καὶ συνεχῶς μὲ τίς ἐνέργειές τους τεκμηριώνουν τὸ γεγονὸς ὅτι κρατοῦν ζωντανὸ στὴ μνήμη τους τὸν Εὐαγγελισμό τῆς Θεοτόκου καὶ τὸν Εὐαγγελισμό τοῦ Γένους καὶ μὲ πρωτοποροῦσα τὴν Ἐκκλησία τους προσφέρουν τὴν πνευματικὴ καὶ πολιτισμικὴ διακονία τους στὴν Ἑνωμένη Εὐρώπη, χωρὶς ἴχνος ἑπαρσης, ἀλλὰ καὶ χωρὶς κανένα σύμπλεγμα κατωτερότητας. Καὶ πρέπει ὅλοι νὰ γνωρίζουν ὅτι ἡ Ἐκκλησία μὲ τὸν παλμὸ τῆς θρησκευουσας ψυχῆς τῶν παιδιῶν τῆς θὰ ἀποτελεῖ μέχρι συντελείας τοῦ αἰῶνος τεράστια καὶ ἀποτελεσματικὴ δύναμη ἀντίστασης ἐναντίον ὅλων ὅσοι νομίζουν ὅτι ἤρθε ἡ ὥρα νὰ ἀνατρέψουν τὴν πνευματικὴ ἱστορία τοῦ Γένους, νὰ ἐξουθενώσουν τὴν ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπεια καὶ νὰ διαστρέψουν τὴν Ἀλήθεια, μετατρέποντας τὴν τυραννία σὲ δῆθεν ἀνθρώπινα δικαιώματα, τὸ μυστήριό τῆς ζωῆς σὲ μηχανιστικὸ φαινόμενο καὶ τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ εἰκόνα τοῦ Θεοῦ σὲ πλῖνι καὶ ἐργαλεῖο τῶν σκοπιμοτήτων τους».

Σχέσεις Ἐκκλησίας καὶ Ἔθνους

Κατὰ τὸ καθιερωμένο γεῦμα, τὸ ὁποῖο, ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας, ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Κ. Στεφανόπουλος παρέθεσε στὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλο καὶ στοὺς Σεβ. Συνοδικοὺς Ἀρχιερεῖς, οἱ προσφωνήσεις τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Μακαριωτάτου ὑπέμνησαν τοὺς ἱστορικοὺς καὶ δεοντολογικοὺς δεσμοὺς Ἐκκλησίας καὶ Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Ἐὰν ὁ Ἀνώτατος Πολιτειακὸς Ἀρχὼν ἐτόνισεν ὅτι ἡ συνεργασία Ἐκκλησίας καὶ Κράτους «εἶναι ἀπαραίτητος ὄχι μόνον στοὺς χαλεποὺς καιροὺς μας, ἀλλὰ πάντοτε», ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπέμνησεν ὅτι «ἡ Ὁρθοδοξία ὑπῆρξε γιὰ τὸ Ἔθνος μας πραγματικῶς μία κιβωτός, μέσα στὴν ὁποία, σὲ καιροὺς δύσκολους, διεσώθησαν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῆς ὑπαρκτικῆς μας ὄντοτητας, καθὼς ἐπίσης τῆς Ἐθνικῆς καὶ Θρησκευτικῆς μας ταυτότητας. Τὸν ρόλο αὐτὸ συνεχίζει νὰ διαδραματίζει ἡ Ἐκκλησία μας, χωρὶς νὰ παραβιάζει, βεβαίως, τοὺς

διακριτοὺς ρόλους τῆς Πολιτείας καὶ τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὅποιοι ὑπάρχουν μέσα στὰ πλαίσια τῆς εὐνομούμενης συνταγματικῆς Πολιτείας μας».

Ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν πατρίδα

Ὁ διακεκριμένος δημοσιογράφος κ. Χρήστος Πασαλάρης σὲ πρόσφατο ἄρθρο του τόνισε, ὅτι τὰ «κανάλια καὶ οἱ ραδιοσταθμοὶ ποὺ δὲν μάχονται γιὰ τὴν Πατρίδα δὲν ἔχουν λόγο ὑπάρξεως. Ἔργο καὶ καθήκον τῶν Μέσων Ἐνημερώσεως εἶναι πρωτίστως νὰ ἀγωνίζονται γιὰ τὰ ἐθνικὰ θέματα, νὰ στηρίζουν τὴν πολιτικὴ ἐξουσία, ὅταν παλεύει γιὰ τὰ δίκαια τῆς Πατρίδας, νὰ τὴν ἐλέγχουν, ὅταν ἐνδίδει σὲ ξένες πιέσεις, νὰ ξεσηκώνουν τὸν λαό, ὅταν χρειάζεται νὰ πολεμήσει κατὰ τῶν ἐχθρῶν της...».

Οἱ ὑποδείξεις τοῦ κ. Πασαλάρη εἶναι σύμφωνες πρὸς τὴν μακραίωνα ἑλληνορθόδοξη παράδοσι. Ἐάν κατὰ τὰ ὁμηρικὰ ἔπη «οὐδὲν γλύκιον ἦς πατρίδος οὐδὲ τοκήων γίγνεται», ὁ Μ. Βασίλειος ἐπαινεῖ μὲ ἐπιστολὴ του Σωφρόνιο τὸν Μαγίστρο, διότι εἶναι τόσον φιλόπατρις, ὥστε «τὴν ἐνεγκοῦσαν καὶ θρέψασαν πατρίδα ἴσα γονεῦσι τιμᾶν» καὶ χαίρει, ὅτι ἐπ' αὐτοῦ ἄρχοντος «ὄναρ ἐπλούτισεν ἡ πατρίς ἡμῶν, ἄνδρα ἔχουσα τὸν τὴν ἐπιμέλειαν αὐτῆς ἐπιτραπέντα» (Migne Ἐ.Π. 32, 492). Σὲ ἄλλη ἐπιστολὴ του ἐξαίρει «τὸ τῆς Πατρίδος δίκαιον» καὶ τὸ νὰ εἶναι κάποιος «πατριώτης» (Αὐτ., 1065). Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος γράφει στὸν ἴδιο Σωφρόνιο: «Μητέρα τιμᾶν τῶν ὁσίων μητῆρ δὲ ἄλλη μὲν ἄλλου, κοινὴ δὲ πάντων πατρίς» (Migne Ἐ.Π. 37, 77). Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἀναφωνεῖ, ὅτι «οὐδὲν πατρίδος γλυκύτερον» (Migne Ἐ.Π. 49, 35).

Ἡ ἐκδήλωσις τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν πατρίδα δὲν εἶναι κακῶς νοούμενος ἐθνικισμός, οὔτε ρατσισμός, οὔτε ιδεολογικὸς «φο(υ)νταμενταλισμός».

Ἀναγκαῖος ὁ αὐτοέλεγχος τῶν ραδιοτηλεοπτικῶν σταθμῶν

Τὸ γεγονός ὅτι τὸ Ἐθνικὸ Συμβούλιο Ραδιοτηλεοράσεως (ΕΣΡ) ἀπεφάσισε τὴ συνέχισι τῶν τηλεπαιγνιδιῶν «Big Brother» καὶ «Bar», ὑποδεικνύοντας ἀπλῶς στοὺς ἐμπλεκομένους τηλεοπτικοὺς σταθμοὺς τὴν αὐτορρυθμισί τους μὲ στόχο τὴν προφύλαξι τῶν παιδιῶν καὶ νέων, δὲν εἶναι συμβατὸν πρὸς τὸ ὅτι ἐξέχοντες ἐκπρόσω-

ποι τῆς Ἐκκλησιαστικῆς, Πολιτειακῆς, Πολιτικῆς καὶ παντοειδοῦς Πνευματικῆς Ἠγεσίας μίλησαν γιὰ «τηλεσκοπιδία», γιὰ τηλεοπτικὰ «τοξικὰ ἀπόβλητα», γιὰ προβολὴ στοὺς νέους φθοροποιῶν προτύπων καὶ γιὰ πολιτισμικὸ κατήφορο, ποὺ ὡς αἰτία τοὺς ἔχουν τὸν ἀνταγωνισμό τῶν καναλιῶν καὶ τὸ ἀδίστακτο κυνήγι τοῦ ἐμπορικοῦ κέρδους.

Ἄς ἐλπίσωμε ὅτι ἡ συνιστωμένη ἀπὸ τὸ ΕΣΡ αὐτορρυθμισίς τῶν καναλιῶν, σὲ σχέσι πρὸς τὰ δύο ἐξευτελιστικὰ γιὰ τὴν ἀνθρώπινη προσωπικότητα τηλεπαιγνίδια, θὰ εἶναι οὐσιαστικὴ καὶ θὰ ἐπεκταθῇ καὶ σὲ ἄλλα ἀπαράδεκτα τηλεοπτικὰ προγράμματα. Ὡς κατ' ἐπανάληψιν ἔχομεν ἐπισημάνει, ἡ μορφή τῶν τηλεοπτικῶν προγραμμάτων καὶ τῆς καθ' ὅλου καλλιτεχνικῆς δημιουργίας σ' ἓνα ἐλεύθερο δημοκρατικὸ καθεστῶς δὲν χρειάζεται προληπτικὴ λογοκρισία, ἀλλὰ πρέπει νὰ εἶναι αὐτοελεγχόμενη μὲ συναίσθησι τῆς κοινωνικῆς τῆς εὐθύνῃς. Δὲν πρέπει ἡ ἐπιδίωξις τοῦ κέρδους νὰ τίθεται στὴν ὑπηρεσία τῆς καταστροφῆς τῶν ἀνθρωπιστικῶν καὶ πολιτιστικῶν ἀξιών.

Αὐτοέλεγχος καὶ κατασταλτικὰ μέτρα

Ἐπειδὴ ἀρχικῶς ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Ραδιοτηλεοράσεως εἶχεν ἐπιβάλλει τὴν μετὰ μίαν ἡμέραν ἀνακληθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἀπόφασίν του περὶ καταπαύσεως τῆς συνεχίσεως τῶν δύο «ἐκμαυλιστικῶν θεαμάτων», οἱ παντὸς εἶδους «προοδευτικοί» δημοσιογράφοι βρῆκαν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ξιφουλκήσουν ἐναντίον τῆς ἐπαινεθείσης ὑπὸ πολλῶν ἀρχικῆς ἀποφάσεως ἡ νὰ τὴν εἰρωνευθοῦν ποικιλοτρόπως.

Τὸ γεγονός αὐτὸ μᾶς δίδει ἀφορμὴ νὰ ὑπενθυμίσωμε, ὅτι ἡ ἀμφισβήτησις τῆς προληπτικῆς λογοκρισίας καὶ ἡ ἀναγκαιότης τοῦ αὐτοελέγχου δὲν αἶρουν τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ὑποχρέωσι τῆς ἐφαρμογῆς τῆς σχετικῆς κρατικῆς ποινικῆς νομοθεσίας πρὸς προστασίαν μὲ κατασταλτικὰ μέτρα τῶν ἀνωρίμων ἰδίως πολιτῶν καὶ τῆς νεολαίας ἀπὸ τὴν ἀπώλεια τῆς Αἰδοῦς, ποὺ εἶναι κατὰ τὸν Herder ἡ νεωτάτη τῶν Χαρίτων, καὶ ἀπὸ τὴν παντὸς εἶδους πνευματικὴ κανθαριδίνη.

Ἀπαιτεῖται λογικὴ καὶ ἠθικὴ συνέπεια

Σὲ συνάρτησι πρὸς τὰ προηγούμενα ἂς ἐπιτραπῇ νὰ ὑπομνήσωμε ὅτι τὸ Δημοκρατικὸ Κράτος ἔχει ὑποχρέωσι

μέ αποφάσεις τῶν εἰδικῶν Δικαστικῶν καί «Ἀνεξαρτήτων Ἀρχῶν», Συμβουλίων καί συλλογικῶν ὁργάνων να προστατεύη «μέ κατασταλτικά μέτρα ἰδίως τοὺς ἀνώριμους πολίτες καί τή νεολαία ἀπ' τήν καλλιτεχνική кан-θαριδίη. Τό δημοκρατικό Κράτος ἔχει ὑποχρέωσι νά πράττῃ αὐτό, ὅπως ἔχει ὑποχρέωσι νά περιορίσῃ τόσο τήν ἐλευθερία στή διάδοσι τῶν ναρκωτικῶν ἢ τῶν μεταδοτικῶν νοσημάτων, ὅσο καί τήν ἐλευθερία στίς ἐκδηλώσεις τῆς πανουργίας τῆς χωριζομένης ἀπ' τήν ἀρετή ἐπιστήμης, στήν κοινωνική ἀδικία, στήν πραγματοποίησι τῶν ἰδιοτελῶν σκοπῶν τῆς οἰκονομικῆς ὀλιγαρχίας κ.τ.τ. Εἶναι λοιπόν ἀσυνεπεῖς καί ἀντιφάσκουν πρὸς τὸν ἑαυτό τους ὅσοι στὸν τομέα τῆς ἐπιβολῆς κατασταλτικῶν μέτρων γιὰ τὸν περιορισμὸ τῆς ἀσυνδοσίας μερικῶν λ.χ. βιβλίων ἢ τηλεοπτικῶν ταινιῶν ὁμιλοῦν γιὰ σκοταδισμό, καλογερισμὸ καί ἀντιδραστικὸ πνεῦμα ἢ γιὰ κατάλυσι τῆς ἐλευθερίας, ἐνῶ σὲ ἄλλους τομεῖς, λ.χ. στὸν οἰκονομικὸ, γιὰ νά προφυλάξουν ἀπ' τήν ἀσυνδοσία τῆς ἀχαλίνωτης ἐλευθερίας τῆς ἰδιωτικῆς ἢ ἀτομικῆς πρωτοβουλίας καί αὐθαιρεσίας, ἢ ὅποια μπορεῖ ν' ἀναπτυχθῇ μέσα στὰ πλαίσια τοῦ ἀπόλυτου οἰκονομικοῦ-πολιτικοῦ φιλελευθερισμοῦ καί «καπιταλισμοῦ», συνιστοῦν ὄχι ἀπλῶς συνετὴ κατασταλτικὴ ἢ ρυθμιστικὴ κρατικὴ παρεμβατικὴ πολιτικὴ, μὰ ἔχουν ὡς σύνθημά τους τήν μέ διάφορες κρατικοποιήσεις ἢ κοινωνικοποιήσεις προληπτικὴ ἄρσι τῆς ἐλευθερίας κινήσεως τῶν ἀσυνειδήτων ἐκμεταλλευτῶν ἢ ἐκπροσώπων τῆς οἰκονομικῆς ὀλιγαρχίας. Ἡ στάσις μας ἀπέναντι στοὺς διάφορους τομεῖς τοῦ πολιτισμοῦ (λ.χ. τὸν καλλιτεχνικὸ ἢ οἰκονομικὸ) πρέπει νά διέπεται ἀπ' τήν ἴδια λογικὴ καί ἠθικὴ νομοτέλεια καί συνέπεια. (Πρὸς ἀποφυγὴ παρεξηγήσεως τονίζομε, πὼς ἀναφέραμε ἓνα παράδειγμα ἀπ' τήν οἰκονομικὴ σφαῖρα μόνον γιὰ ἐνίσχυσι ἐκείνου, ποὺ εἴπαμε γιὰ τήν παρατηρούμενη σὲ πολλοὺς ἑλλειψι συνέπειας στήν ἀξιολόγησι τῶν τηλεοπτικῶν προγραμμάτων καί ὄχι γιὰ νά πάρωμε ἐδῶ θετικὴ ἢ ἀρνητικὴ στάσι πάνω σ' ἓνα ἐπίκαιρο οἰκονομικοπολιτικὸ ζήτημα).» (Εὐαγγ. Θεοδώρου, Τέχνη καί Ἐλευθερία, Ἀθήνα, 1974, σσ. 42-43).

«Μνημονεύετε Ἀλέξανδρο Παπαδιαμάντη»

Στὸ τέλος Δεκεμβρίου 2001 πραγματοποιήθηκε στήν αἴθουσα τοῦ Κέντρου Μελετῶν τῆς Ἱ. Μονῆς Κύκκου, στὸν Ἀρχάγγελο, τὸ ΚΕ' Θεολογικὸ Συνέδριό τῆς ἀκτινοβόλου Παγκύπριας Ἐνώσεως Ἑλλήνων Θεολόγων μέ

γενικὸ θέμα «Μνημονεύετε Ἀλέξανδρο Παπαδιαμάντη».

Τὴν ἑναρξὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου κήρυξε ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. Χρυσόστομος, ὁ ὁποῖος στὸν χαιρετισμὸ του μέ τήν διακρίνουσα τὸ λόγο του γλαφυρότητα τόνισε, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, τὰ ἐξῆς: «Ὁ Ἀλέξανδρος Παπαδιαμάντης εἶναι ὁ διαχρονικὸς καί πάντοτε ἐπίκαιρος καταξιωμένος λογοτέχνης-πεζογράφος μας... Στήριξε μέ πολλὴ συνέπεια καί θεμελίωσε μέ βαθιὰ ἀγάπη τὸ πλούσιο συγγραφικὸ του ἔργο στήν Ἑλληνικὴ μας Ὁρθόδοξία. Ὑψηλοὶ στόχοι του ἦσαν νά ἀπαλλάξῃ τὸν λαὸ μας ἀπὸ τὴν κενόδοξη ξενομανία, νά καταστήσῃ εὐρύτερα γνωστὰ τὰ γνήσια ἑλληνικά μας ἥθη καί ἔθιμα, νά τονίσει τὸν πλοῦτο τῶν ἀρετῶν, ποὺ χαρακτηρίζουν τὸν λαὸ μας, καί γενικότερα νά τονώσει τὸ φρόνημα τοῦ ὅπου γῆς Ἑλληνισμοῦ μπροστὰ στὰ βάσανα, στίς δοκιμασίες καί στοὺς καύμους τῆς ζωῆς.

»Ἰδοῦ, λοιπόν, γιατί χαρακτηρίσαμε τὸν Ἀλέξανδρο Παπαδιαμάντη διαχρονικὸ καί πάντοτε ἐπίκαιρο. Σὲ μέρες δύσκολες ἀπὸ πνευματικὴ ἀποψη, κύρια γνωρίσματα τῶν ὁποίων εἶναι ἡ χαλάρωση τῶν δεσμῶν τοῦ σύγχρονου Ἑλληνισμοῦ μέ τήν παράδοσή του, ἡ ξενομανία καί ὁ κλονισμὸς τῆς θρησκευτικῆς του πίστεως στήν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν μας καί στὸν Τριαδικὸ Θεό, ἀλλὰ καί σὲ καιροὺς κρίσιμους γιὰ τὰ μεγάλα μας ἔθνηκα προβλήματα, ἀνάμεσά τους, καί στήν πρώτη γραμμὴ, τὸ μεγάλο ἔθνικο πρόβλημα τῆς ἡμικατεχόμενης σήμερα νήσου μας, ἔχουμε ἀνάγκη, ὅπως πολὺ σοφὰ συμβουλεύει καί ὁ μεγάλος μας λογοτέχνης - ποιητὴς Ὀδυσσεὺς Ἐλύτης, νά «μνημονεύουμε Ἀλέξανδρο Παπαδιαμάντη». Χρειαζόμαστε καί σήμερα τὸν Ἅγιο τῶν Γραμμῶν μας, τὸν Κοσμοκαλόγηρο Ἀλέξανδρο Παπαδιαμάντη, ὥστε νά μὴ ξεστρατίσουμε ἀπὸ τὴν πορεία μας. Ἀντίθετα νά μείνουμε ὀρθοὶ καί ἄκαμπτοι προασπιστὲς καί καλλιεργητὲς τῶν ἑθνικῶν καί θρησκευτικῶν ἀξιῶν τῆς Ὁρθόδοξης Χριστιανικῆς μας πίστεως. Ἐχουμε, ἀκόμη, ἀνάγκη νά «μνημονεύουμε Ἀλέξανδρο Παπαδιαμάντη», ὥστε, ὅπως ἀκριβῶς ὁ ἴδιος, ἔτσι καί ἐμεῖς «να ὑμνῶμεν μετὰ λατρείας τὸν Χριστὸν μας, νά περιγραφῶμεν μετ' ἔρωτος τὴν φύσιν καί νά ζωγραφῶμεν μετὰ στοργῆς τὰ γνήσια Ἑλληνικά ἔθνη!»

Ὑπόδειγμα ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου

Δὲν εἴθισται οἱ Στῆλες τῶν Παρατηρήσεων καί Σχολίων τοῦ περιοδικοῦ αὐτοῦ νά προβάλλουν λαϊκοὺς

ἐκκλησιαστικούς ὑπαλλήλους. Ἄς ἐπιτραπῇ ὁμως νὰ κάμουμε μιὰ ἐξαίρεσι. Πρόκειται γιὰ τὸν προσφάτως ἐκδημήσαντα εἰς Κύριον σὲ ἡλικία 64 ἐτῶν Γραμματέα τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου Δημήτριο Γ. Δημητριάδη, ὁ ὁποῖος ἐνσάρκωσε τὸ ἰδεῶδες λαϊκοῦ ἐκκλησιαστικοῦ λειτουργοῦ, ὁ ὁποῖος διακρινόταν ὄχι μόνον γιὰ τὴν ἀρίστη ἐκτέλεσι τῶν συμβατικῶν του ὑπαλληλικῶν ὑποχρεώσεων, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴ θαλερὴ ἐκκλησιαστικὴ του συνειδησι, ἡ ὁποία τὸν ὠθοῦσε νὰ αὐξάνῃ ἐθελοντικῶς τὰ ὠράρια ἐργασίας του γιὰ νὰ ἐκδηλώσῃ τὴν ἀγάπην καὶ ἀλτρουϊστικὴν διάθεσίν του πρὸς ὅλους, ὅσοι ἔρχονταν σ' ἐπαφὴ μὲ τὴν Ἱ. Ἀρχιεπισκοπὴν Κύπρου, ἐξυπηρετοῦσε τοὺς πάντες μὲ αὐτοθυσίαν καὶ ὑποδειγματικὴ ἀφοσίωσιν καὶ γι' αὐτὸ ἦταν ἀγαπητὸς εἰς ὅλους, ὅσοι τὸν ἐγνώριζαν στὴν Ἱ. Ἀρχιεπισκοπὴν Κύπρου.

Ὅλοι οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ὑπάλληλοι πρέπει νὰ ἐμπνέωνται ἀπὸ τὴν προσωπογραφίαν του, τὴν ὁποία εὐγλωττῶς παρουσίασε στὸν ἐπικηδεῖο λόγο του ὁ Θεοφ. Χωρεπίσκοπος Τριμυθοῦντος κ. Βασίλειος, ὁ ὁποῖος, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Ὁ Δημήτριος ἀπὸ τὸ 1960 μέχρι σήμερα ὑπηρετήσε μὲ παραδειγματικὸ ζήλο καὶ ἀφοσίωσιν τὸ ἔργο τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς ἀπὸ διάφορες θέσεις. Ἦταν στενὸς συνεργάτης τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου τοῦ Γ' καὶ ἔζησε καὶ συνεργάστηκε μαζί του ὅσο λίγοι μὲ μοναδικὴ ἀφοσίωσιν. Κοντὰ στὸν Ἐθνάρχη ἔζησε τίς τραγικὲς μέρες τοῦ πραξικοπήματος, τῆς τουρκικῆς εἰσβολῆς, τῆς ἀναγκαστικῆς φυγῆς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου στὸ ἐξωτερικόν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐπανόδου του. Αὐτὰ καὶ ἄλλα πολλὰ γεγονότα εἶχαν σφραγίσῃ ἀνεξίτηλα τὴ ζωὴν του, καὶ δὲν παρέλειπε νὰ τὸ ἐκφράζει ὅταν τοῦ διδόταν εὐκαιρία.

»Τὴν ἴδια, ὁμως, πίστη καὶ ἀφοσίωσιν ἐπεδείκνυε καὶ πρὸς τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Χρυσόστομο, γιὰ τὴν πίστην καὶ ὑπηρετοῦσε τὸν ἐκκλησιαστικὸν θεσμό.

»Ὡς Γραμματέας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς ὑπηρετήσε τὴν Ἐκκλησίαν ἀπὸ τὰ Γραφεῖα Θρησκευτικῆς Διαφωτίσεως, Διεκκλησιαστικῶν Σχέσεων, Ἐξωτερικῆς Ἱε-

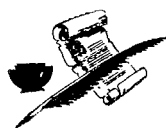
ραποστολῆς καὶ σὲ πολλοὺς ἄλλους τομεῖς. Ἐκεῖνα ποὺ τὸν διέκριναν στὴν ἐργασία του ἦσαν ἡ ἀποτελεσματικότητά του καὶ τὸ πρακτικόν του μυαλόν, ἀπαραίτητα γιὰ τὴν ἐκβαση μιᾶς ὑποθέσεως, ποὺ ἀνελάμβανε νὰ διεκπεραιώσῃ. Διακρινόταν γιὰ τὴν προθυμίαν του νὰ ἐξυπηρετήσῃ ὅλους ὅσοι τοῦ ζητοῦσαν βοήθειαν ἢ κάποια συμβουλὴ. Ἡ μακρόχρονη πείρα του στὸ χωρὸν τῆς ἐργασίας προσέφερε στὸν ἴδιον τὴ βεβαιότητα γιὰ τὸν τρόπο λύσεως ἐνὸς προβλήματος καὶ ἐνέπνεε ἐμπιστοσύνην τοῖς ἐνδιαφερομένοις γιὰ τὴν ἀγαθὴ ἐκβαση τῆς ὑποθέσεώς τους. Ἦταν καὶ θὰ παραμείνῃ στὴ μνήμην μας ὁ Δημήτριος μὲ τὸ ἐκπληκτικόν τάλαντον νὰ γνωρίζῃ πρόσωπα καὶ πράγματα καὶ ποὺ ἀποτελοῦσε ζωντανὴ ἀναφορὰ καὶ βοήθειαν γιὰ κάθε τί ποὺ τοῦ ζητοῦσαμε.

Ὁ Δημήτριος, μὲ τὸ τάλαντον τῆς κοινωνικότητος, διατηροῦσε ἀγαθὰς σχέσεις μὲ πρόσωπα κάθε ἡλικίας καὶ θυσιάζε πάντοτε χρόνον γιὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τοὺς συνανθρώπους του, ὄχι μόνον στὸ χωρὸν τῆς ἐργασίας, ἀλλὰ παντοῦ. Αὐτὸ φαίνεται ἐνδεικτικὰ ἀπὸ τὴ συμμετοχὴν του καὶ τὴ δραστηριοποίησίν του στὸ Σύλλογον Ἀποφοίτων τοῦ Παγκυπρίου Γυμνασίου, στὸ Διοικητικόν Συμβούλιον τῆς Σχολῆς Τυφλῶν, στὸ Διοικητικόν Συμβούλιον τοῦ Κέντρου Συνδιασκέψεων Ἀγίας Νάπας.

Πολλὰς φορὰς εἶχε ἐπιφορτισθεῖ μὲ τὴν εὐθύνην τῆς ἐκπροσωπήσεως τῆς Ἐκκλησίας σὲ διεκκλησιαστικὰ συνέδρια στὴν Κύπρον καὶ στὸ Ἐξωτερικόν, ὅπου καὶ ἐξετιμᾶτο πάντοτε ἡ προσφορά του καὶ ὁ εὐχάριστος χαρακτήρας του. Ἰδιαιτέρως ὑπηρεσίαν προσέφερε στὸ Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν Μέσης Ἀνατολῆς.

Ὁ Δημήτριος ἦταν, ὄντως, πολυτάλαντος. Ἦταν ἀκριβὴς γνώστης τῆς Ἐκκλησιαστικῆς καὶ Λατρευτικῆς Τάξεως. Συνεδύαζε, ἐπίσης, τὴ γνώσιν τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς καὶ ἐπέμενε στὴν κατὰ τάξιν τέλεσιν τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν. Ἡ Μονὴ τοῦ Ἀγίου Παντελεήμονος εὐτύχησε τὰ τελευταῖα χρόνια νὰ τὸν ἔχει καὶ ὡς ἱεροψάλτην καὶ ὡς πολύτιμον συμπαραστάτην καὶ βοηθόν γιὰ ὅλες τίς ὑποθέσεις τῆς.

Ε.Δ.Θ.

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ της 11ης Μαρτίου 2002

Ιερά Σύνοδος

Αρχιεπισκοπή Αθηνών

Ιεραὶ Μητροπόλεις

Βεροίας, Ναούσης και

Καμπανίας

Δημητριάδος

Νεαπόλεως και Σταυρουπό-
λεως

Νέας Σμύρνης

Νικαίας

Φθιώτιδος

Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων

Διεθνὴς Ἀνθρωπιστικὸς Ὄρ-
γανισμὸς τῶν Ὁρθοδόξων
Χριστιανῶν (IOCC)

Ρωμαιοκαθολικὴ Ἐκκλησία

Συνήλθε ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ, ἀπὸ 5ης ἕως 8ης Μαρτίου ἐ.ε., στὴν τακτικὴ κατὰ μῆνα Συνεδρία τῆς ἡ Διαρκῆς Ἱερᾶ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Κατὰ τὶς Συνεδριάσεις:

Α. Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ἐνημέρωσε τὰ μέλη τῆς Δ.Ι.Σ.:

– Γιὰ τὸ θέμα τῆς Ἑνορίας τοῦ Ἁγίου Σώστη.

– Γιὰ τὴν Ἐπιτροπὴ, ἡ ὁποία ἐπρόκειτο νὰ μεταβεῖ καὶ ἤδη εὐρίσκεται στὸ Βατικανὸ ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Καρδινάλιου Walter Kasper Προέδρου τοῦ Ποντιφικικοῦ Συμβουλίου γιὰ τὴν Ἑνότητα τῶν Χριστιανῶν, γιὰ νὰ ἀνταλλάξει ἀπόψεις καὶ νὰ ἐνημερωθεῖ σὲ κλίμα ἀμοιβαιότητος μὲ τὶς ἀρμόδιες Ἐπιτροπὲς τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ θεμάτων ποιμαντικῆς μέριμνας καὶ προβληματισμοῦ γιὰ τὸν σύγχρονο ἄνθρωπο, τὰ ὁποῖα θὰ προταθοῦν καὶ ἀπὸ τὶς δύο πλευρὲς ἐν ὧσι τῆς προοπτικῆς ποὺ δημιουργεῖται στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἑνωση μὲ ὅσα ὑπ' αὐτῆς ἔχουν θεσμοθετηθεῖ καὶ πρόκειται νὰ προταθοῦν γιὰ τὸ μέλλον τῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης.

– Γιὰ τὸ σχέδιο Νόμου περὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

– Γιὰ τὴν ἐπικείμενη ἐπίσκεψη τοῦ Ἐξοχωτάτου Προέδρου τοῦ IPAN στὴν Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπή.

– Γιὰ τὶς δυνατότητες ἀξιοποιήσεως τοῦ πακέτου ΠΡΟΝΤΙ γιὰ τὴν ἐκτέλεση Ἐκκλησιαστικῶν ἔργων.

– Γιὰ τὴν συμβολὴ τῆς Ἐκκλησίας μας στὴν ἐπιτυχίᾳ τῆς Ὀλυμπιάδας τοῦ 2004 καὶ κυρίως σὲ ὅ,τι ἀφορᾷ στὴν ἐνεργὸ συμμετοχὴ τῆς στὸν τομέα τοῦ ἐθελοντισμοῦ.

Β. Κατὰ τὴν διάρκεια τῶν Συνεδριῶν τῆς Δ.Ι.Σ. παρουσίασαν εἰσηγήσεις:

α) Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θηβῶν καὶ Λεβαδείας κ. Ἱερώνυμος μὲ θέμα: «Ἡ Ἐκκλησία καὶ τὰ Μέσα Ἐνημέρωσεως σήμερα».

β) Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθιμος μὲ βάση τὸ ἐγγράφο ποὺ εἶχε ὑποβάλει στὴν Ἱερὰ Σύνοδο γιὰ τὶς ἐργασίες τῆς Δ.Ι.Σ. καὶ γιὰ τὰ θέματα ποὺ μπορεῖ νὰ ἀπασχολήσουν τὴν Ἱερὰ Σύνοδο.

γ) Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθιμος μὲ θέμα: «περὶ καύσεως τῶν νεκρῶν».

Γ. Κατὰ τὴν διάρκεια τῶν ἐργασιῶν τῆς ἡ Δ.Ι.Σ. ἀποφάσισε:

– Νὰ παραπεμφθεῖ πρὸς ἄρσιν κάθε ἀμφιβολίας τὸ θέμα τῆς Ἑνορίας τοῦ Ἁγίου Σώστη στὴν Ι.Σ.Ι., προκειμένου αὐτὴ νὰ ἐπαναβεβαιώσῃ τὴν ἤδη κανονικῶς καὶ ἐγκύρως ληφθεῖσα ἀπόφαση περὶ ἐπανυπαγωγῆς τῆς παραπάνω ἐνορίας στὴν Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν.

– Νὰ ἀποσταλεῖ Ἐγκύκλιος πρὸς τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες γιὰ τὸ θέμα τῆς καύσεως τῶν νεκρῶν, σχετικὰ μὲ τὸ ὁποῖο ἔχει διατυπωθεῖ ἡ ἀμετακίνητη θέσις τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία στηριζόμενη στὴν διδασκαλία καὶ στὴν μακράννη παράδοσή της ἀποδέχεται μόνο τὴν ταφὴ καὶ ὄχι τὴν καύση τῶν νεκρῶν καὶ νὰ παραπεμφθεῖ τὸ θέμα στὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας προκειμένου νὰ ἐξετασθοῦν τὰ ἐπὶ μέρους ποιμαντικὰ ζητήματα ποὺ θὰ προέ-

κυπταν ἀπὸ μιᾶ πιθανῆς θέσπισης τῆς καύσεως τῶν νεκρῶν ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας.

– Νὰ κληθεῖ ὁ Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Ναυπάκτου Ἀρχιμανδρίτης κ. Σπυρίδων Λογοθέτης μετὰ τῶν Ἡγουμενοσυμβούλων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἐκ Συνοδικῶν Ἀρχιερέων, προκειμένου νὰ ἐξευρεθοῦν οἱ προϋποθέσεις διευθετήσεως τῶν προβλημάτων ποὺ ἔχουν ἀνακύψει μετὰ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος καὶ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ναυπάκτου.

Τὸν Ἡγούμενο καὶ τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιο συνήντησαν οἱ Σεβασμιώτατοι Συνοδικοὶ Ἀρχιερεῖς: α) Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθimos β) Γρεβενῶν κ. Σέργιος καὶ γ) Θηβῶν καὶ Λεβαδείας κ. Ἱερώνυμος. Μετὰ τὴν συνάντησιν ἡ Δ.Ι.Σ. ἀπεφάσισε, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου κ. Ἱεροθέου, νὰ ὑπάρξει μιὰ μορφή συμφωνίας, ἡ ὁποία θὰ ἀρχίσει ἀμέσως μετὰ τὴν συνάντησιν τοῦ Ἡγουμένου καὶ τῶν Μοναχῶν μετὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναυπάκτου, βάσει τῆς κανονικῆς τάξεως τῆς Ἐκκλησίας γιὰ ὑπακοή καὶ ἐμπρακτὴ ἐκφραση σεβασμοῦ τῶν Ἱερῶν Μονῶν καὶ τῶν Μοναστικῶν Ἀδελφοτήτων πρὸς τὸν οἰκεῖο Ἱεράρχη.

– Νὰ ἀποστείλει συγχαρητήρια ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Δημοσιογράφο κ. Γεώργιο Παπαδάκη καὶ τοὺς συνεργάτες του γιὰ τὴν τηλεοπτικὴ ἐκπομπή «Καλημέρα Ἑλλάδα» ποὺ συνεπλήρωσε δέκα χρόνια ἐπιτυχημένης προβολῆς μέσα σὲ κλίμα εὐπρεπείας καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπο καὶ τὴν Ἐκκλησία.

– Νὰ γίνῃ ἀναφορικὰ μετὰ τὸ πρόβλημα τῶν αἰρέσεων καὶ εἰδικὰ ὅσον ἀφορᾷ στοὺς Χιλιαστὲς, Πεντηκοστιανούς, Νεοπαγανιστὲς καὶ Σαηεντολόγους, μιὰ Πράξη-Διαμαρτυρία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὴν παρατηρούμενη πολλὰς φορὲς καταπίεση τῶν πνευματικῶν ἐλευθεριῶν τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν ποὺ εἶναι μέλη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

– Νὰ ὀρίσῃ τὸν Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτη κ. Κύριλλο Μισιακούλη, Γραμματέα τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Νομοκανονικῶν καὶ Δογματικῶν Ζητημάτων, ὡς ὁμιλητὴ κατὰ τὸν Ἑσπερινὸ τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας, ὁ ὁποῖος θὰ τελεσθῇ τὴν 23-3-2002 στὸν Ἱερό Καθεδρικό Ναὸ τῶν Ἀθηνῶν.

– Νὰ περιαχθεῖ δίσκος στὶς Ἱερὲς Μητροπόλεις τοῦ Λεκανοπεδίου Ἀττικῆς γιὰ νὰ ἐνισχυθοῦν οἱ ἐμπερίστατοι κάτοικοι τοῦ Κονγκό.

– Νὰ ἀνατεθεῖ στὴν Ἀποστολικὴ Διακονία ἡ ἐπανέκδοση βοηθημάτων γιὰ τὸ Θεῖο Κήρυγμα (Κυριακοδρομίων), ἀφοῦ μελετηθεῖ τὸ θέμα τῆς ἐπικαιρότητας τῶν κειμένων καὶ τῆς γλώσσας.

– Νὰ ἀποσταλεῖ οἰκονομικὴ ἐνίσχυση στοὺς πληγέντες ἀπὸ φυσικὲς καταστροφές καὶ ἀσθένεια κατοίκους τῆς Ἀκτῆς τοῦ Ἐλεφαντοστοῦ καὶ τῆς Σουαζιλάνδης.

– Νὰ συγκληθεῖ ἀπὸ 3-6 Νοεμβρίου ἐ.ἔ., στὸ Συνεδριακὸ Κέντρο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος, τὸ 4ο Πανελλήνιο Λειτουργικὸ Συμπόσιο Στελεχῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων μετὰ θέμα: «Τὸ Μυστήριον τοῦτο Μέγα ἐστὶ. Ὁ Γάμος στὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν».

– Νὰ ἐκπροσωπήσῃ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὶς ἐκδηλώσεις «Παύλεια» ποὺ θὰ γίνουν στὴν Βέροια ἀπὸ 26-29 Ἰουνίου ἐ.ἔ., ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. Ἀλέξανδρος.

Δ. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀσχολήθηκε ἐπίσης μετὰ θέματα τῆς Ε.Κ.Υ.Ο., μετὰ διάφορα ὑπηρεσιακὰ θέματα τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν, ἐγκρίσεις ἀποσπάσεων Κληρικῶν στὸ ἐξωτερικόν, ἰδρύσεις Ἱερῶν Μονῶν καὶ διορισμοὺς μελῶν Ἐπισκοπικῶν Δικαστηρίων Ἱερῶν Μητροπόλεων κ.λπ.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ τῆς 15ης Μαρτίου 2002

Ἀφικνεῖται τὴν προσεχῇ Τετάρτη 20 Μαρτίου ἐ.ἔ. καὶ ὥρα 17:50 μετὰ τὴν πτήση 136 τῆς Ὀλυμπιακῆς στὴν Ἀθήνα γιὰ ἐπαφὲς μετὰ τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλο καὶ τὰ Μέλη τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν δόκτωρ Konrad Raiser συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Ἀναπληρωτὴ Γενικὸν Γραμματέα κ. Γεώργιο Λαμπόπουλο καὶ τὴν Γραμματέα τῆς Ἐπιτροπῆς «Ἐκκλησία καὶ Οἰκουμενικὰ Σχέσεις», κ. Teny Pirri - Simonian.

Ὁ κ. Raiser, ὁ ὁποῖος γεννήθηκε στὸ Μαγδεμβούργο τῆς Γερμανίας τὸ 1938 ἔχει σπουδάσει Προτεστάντικὴ Θεολογία, Κοινωνιολογία καὶ Κοινωνικὴ Θεολογία καὶ χρημάτισε καθηγητὴς τῆς Συστηματικῆς Θεολογίας στὴν Προτεστάντικὴ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ruhr στὸ Bochum. Ἐλαβε μέρος σὲ πολλὰς οἰκουμενικὰς συσκέψεις, συνόδους καὶ ἐπισκέψεις Ἐκκλη-

σιών. Ὡς στέλεχος τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν ἦταν ὑπεύθυνος γιὰ τὰ προγράμματα τῶν Διασκέψεων τοῦ Ναϊρόμπι (1975) καὶ τοῦ Βανκούβερ (1983). Ἦταν σύμβουλος καὶ μέλος τῶν συντακτικῶν ἐπιτροπῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου τῆς Βασιλείας (1989) καὶ τῆς Παγκόσμιας Συνέλευσης γιὰ τὴ Δικαιοσύνη, τὴν Εἰρήνη καὶ τὴν Ἐνότητα τῆς Δημιουργίας στὴ Σεοῦλ (1990). Ἔλαβε μέρος στὴ Σύνοδο τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν (Π.Σ.Ε.) στὴν Καμπέρα τὸ 1991 ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Εὐαγγελικῆς Ἐκκλησίας τῆς Γερμανίας. Γενικὸς Γραμματέας τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν ἀναδείχθηκε τὸ 1993.

Ὁ κ. Raiser θὰ ἐπισκεφθεῖ τὴν Πέμπτη 21 Μαρτίου στίς 10:30 τὴν Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ στίς 12:00 θὰ συναντηθεῖ μὲ τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλο. Κατὰ τὴ συνάντηση αὐτὴ θὰ παρευρίσκονται καὶ οἱ ἐκπρόσωποι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν, καὶ οἱ ἐκπρόσωποι τῆς Ἐκκλησίας μας στὴν Εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ Διαλόγου μὲ τὸ Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἴδιας ἡμέρας θὰ συναντηθεῖ μὲ τὴν Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων στὴν Αἴθουσα Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Τὴν Παρασκευὴ 22 Μαρτίου ὁ κ. Raiser θὰ ἐπισκεφθεῖ τὴν Ἀκρόπολη, τὸ Βυζαντινὸ Μουσεῖο, τὸ Κέντρο Βιοηθικῆς καὶ θὰ ἔχει ἐπαφὲς μὲ τὴν Ἑλληνικὴ Εὐαγγελικὴ Κοινότητα. Θὰ ἀναχωρήσει γιὰ τὴ Γενεύη τὴν ἐπόμενη μέσῳ Θεσσαλονίκης.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ τῆς 15ης Μαρτίου 2002

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀναγγέλλει μὲ βαθύτατη συγκίνηση τὴν ἐκδημία πρὸς Κύριον τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων κυροῦ Τιμοθέου. Ἡ ἐξόδιος Ἀκολουθία θὰ ψαλεῖ τὴν προσεχῇ Τρίτην 19 Μαρτίου 2002, στίς 12.00, στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ Ὑπεραγίας Θεοτικῆς Σπηλαιωτίσης Κερκύρας, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου. Τοποτηρητὴς τῆς χηρευούσης Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων ὁρίσθηκε

ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Παραμυθιάς, Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου κ. Τίτος.

Ὁ μακαριστὸς Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων κυρὸς Τιμόθεος (Τριβιζᾶς), γεννήθηκε στὸν Ἀγρὸ Κερκύρας τὸ 1939. Ἀπεφοίτησε ἀπὸ τὴν Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν τὸ 1967 καὶ συνέχισε στὴν Ἀγγλία σπουδὲς Κοινωνιολογίας, Δογματικῆς Θεολογίας καὶ Φιλοσοφίας, στίς Η.Π.Α. Ποιμαντικὴ Ναυτικῶν καὶ στὴ Ρώμῃ Τουρισμοῦ. Διάκονος χειροτονήθηκε τὸ 1962 καὶ Πρεσβύτερος - Ἀρχιμανδρίτης τὸ 1967. Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων ἐξελέγη τὸ 1984.

Ὑπηρετήσε ὡς Ἱερατικῶς Προϊστάμενος Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων καὶ Διευθυντὴς Ἑλληνικῶν Σχολείων τῆς Ἀγγλίας. Στὴν Ἀθήνα χρημάτισε Ἱερατικῶς Προϊστάμενος τοῦ Ἱ. Ν. Ἀγίου Γεωργίου Καρύκη, Γραμματεὺς Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν καὶ ἐπὶ τριετία Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀφοῦ προηγουμένως ἐπὶ πενταετία ὑπηρετήσε παρὰ τῷ ἰδιαιτέρῳ Γραφείῳ τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ὑπῆρξε μέλος τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἱονίου Πανεπιστημίου ἀπὸ τὸ 1984 ἕως τὸ 1997. Τὸ 1989 μὲ Συνοδικὴ Ἀπόφαση ὁρίσθηκε ὑπεύθυνος σχέσεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ Ε.Ο.Κ. Ὡς τῆς ἐκδημίας τοῦ ἦταν Μέλος τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 145ης Συνοδικῆς Περιόδου (2001-2002), τακτικὸ Ἀρχιερατικὸ Μέλος τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τῆς Ε.Κ.Υ.Ο., τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων καὶ τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Παρακολουθήσεως Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων. Ἔλαβε μέρος σὲ ἀποστολὰς καὶ συνέδρια στὰ Ὁρθόδοξα Πατριαρχεῖα καὶ τίς ἐτερόδοξες Ἐκκλησίες. Γνώριζε ἀπταιστως τὴν Ἀγγλικὴ καὶ συνέγραψε πολλὰς πραγματεῖες καὶ ἄρθρα στὴν ἑλληνικὴ καὶ ἀγγλική. Τὸ 1995 βραβεύτηκε γιὰ τὸ συνολικὸ τοῦ ἔργο ἀπὸ τὴν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ τῆς 20ῆς Μαρτίου 2002

Στίς 13 Μαρτίου ἐ.δ. υἱοθετήθηκε μὲ ὁριακὴ πλειοψηφία ἀπὸ τὴν Ὀλομέλεια τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου ἡ ἐκθεση τῆς κ. Izquierdo Rojo σχετικὰ μὲ τίς γυναικες καὶ τὸν φονταμενταλισμό, μὲ τὴν ὁποία, μεταξὺ ἄλλων, ζητεῖται ἀπὸ τίς τρεῖς μονοθεϊστικὲς θρησκείες

«πού αποτελοῦν ἀναπόσπαστο τμήμα τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ» νὰ ἀποκηρύξουν τὸν φονταμενταλισμό.

Δυστυχῶς στὴ συγκεκριμένη ἔκθεση, πού ἀπευθύνεται στὰ κράτη-μέλη τῆς Ε.Ε., τῶν ὁποίων οἱ πληθυσμοὶ ἀσπάζονται στὴ συντριπτικὴ τους πλειοψηφία τὸν Χριστιανισμό, δὲν ἐγίνε κανένας διαχωρισμὸς μεταξὺ τῶν θρησκειῶν καὶ ἔτσι δόθηκε, ἐλπίζουμε ὄχι σκόπιμα, ἡ λανθασμένη ἐντύπωση ὅτι καὶ ὁ Χριστιανισμὸς παρουσιάζει φονταμενταλιστικὲς τάσεις.

Συμφωνοῦμε ἀπόλυτα ὅτι πρέπει νὰ στηλιτευθοῦν καὶ μάλιστα κατηγορηματικὰ οἱ κακομεταχειρίσεις τῶν γυναικῶν στὶς ἰσλαμικὲς χώρες, πολλῶ δὲ μᾶλλον ἡ καταδικὴ γυναικῶν σὲ θάνατο γιὰ λόγους τιμῆς (!). Ὅμως, τέτοιες πρακτικὲς εἶναι ἄγνωστες στοῦ Χριστιανισμοῦ, ὁ ὁποῖος ἀποδοκιμάζει σθεναρὰ τὸν φονταμενταλισμὸ καὶ οἰανδήποτε πράξη βίας πού γίνεται στοῦ ὀνόματος τῆς θρησκείας ἐναντίον οἰουδήποτε ἀδελφοῦ μας, κηρύσσοντας τὴν ἀγάπη.

Οἱ φονταμενταλιστικὲς πρακτικὲς οὐδέποτε εἶχαν σχέση μὲ τὴ διδασκαλία τῆς Ὁρθόδοξης Πίστεως καὶ ζωῆς. Ἰδιαίτερα, ὅσον ἀφορᾷ στὶς γυναῖκες, πού συχνὰ πέφτουν θύματα τέτοιων πρακτικῶν σὲ ὀρισμένες χώρες, δὲν μπορεῖ νὰ παραθεωρεῖται ὅτι στὴν Καινὴ Διαθήκη ὑπάρχει γιὰ πρώτη φορὰ ἡ ριζοσπαστικὴ ἀναφορὰ στὴν ἰσότητα μεταξὺ γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν («οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ, πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἓστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ», Γαλ. 3, 28) καὶ ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς τίμησε καὶ ἀνύψωσε τὴ γυναῖκα. Οὔτε μπορεῖ νὰ ἀποκρύπτεται ὅτι ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία στέκεται δίπλα στὴν κακοποιημένη γυναῖκα, στὴν ἀγαμὴ μητέρα, στὴ χήρα, ὡς μάνα στοργικὴ, κάνοντας τὸ πᾶν γιὰ νὰ τὴ στηρίξει, νὰ ἀπαλύνει τὸν πόνο τῆς καὶ νὰ τῆς προσφέρει διεξόδους ζωῆς.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ τῆς 20ῆς Μαρτίου 2002

Τὴν προσεχῇ Κυριακῇ, 24 Μαρτίου 2002, Α' Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐορτάζει τὴν ἀναστήλωση τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων καὶ τὸν θρίαμβο τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ὅπως εἶναι γνωστὸ ἡ ἐορτὴ αὕτὴ καθιερώθηκε τὸ 842, ἀφοῦ ἐκόπασε ἡ Εἰκονομαχία, ἀπὸ τὴν Αὐτοκράτειρα Θεοδώρα καὶ τὸν Πατριάρχη Κωνσταν-

τινουπόλεως Μεθόδιο τὸν Ὁμολογητῇ.

Τὴν παραμονή, Σάββατο 23 Μαρτίου 2002 καὶ ὥρα 18:00, στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ τῶν Ἀθηνῶν θὰ τελεσθεῖ Μέγας Πανηγυρικὸς Ἑσπερινὸς χοροστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ μὲ τὴ συμμετοχὴ τῶν Σεβασμιωτάτων Συνοδικῶν Ἀρχιερέων. Τὸν πανηγυρικὸ τῆς Ἑορτῆς θὰ ἐκφωνήσῃ ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Κύριλλος Μησιακούλης, Γραμματεὺς τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Δογματικῶν καὶ Νομοκανονικῶν Ζητημάτων.

Τὴν Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας, 24 Μαρτίου 2002, στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ τῶν Ἀθηνῶν θὰ τελεσθεῖ Ἀρχιεπισκοπικὴ καὶ Συνοδικὴ Θεία Λειτουργία, χοροστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου. Κατ' αὐτὴν τὸν πανηγυρικὸ τῆς ἡμέρας θὰ ἐκφωνήσῃ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Παραμυθίας, Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου κ. Τίτος.

Στὴν Θεία Λειτουργία θὰ λάβουν μέρος καὶ Κληρικοὶ ἄλλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἀπὸ ἐκείνους πού ἐνδημοῦν στὴν Ἑλλάδα. Πρὶν ἀπὸ τὴν Ἀπόλυση τῆς Θείας Λειτουργίας θὰ πραγματοποιηθεῖ Λιτάνευση τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων σὲ ἀνάμνηση τῆς λιτανευτικῆς πομπῆς, μὲ τὴν ὁποία πραγματοποιήθηκε ἡ ἀναστήλωση τῶν Εἰκόνων τὸ 842.

Κατὰ τὴν Θεία Λειτουργία τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας θὰ παραστῇ ὁ Ἐξοχώτατος Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Κωνσταντῖνος Στεφανόπουλος, μέλη τῆς Κυβερνήσεως, Βουλευτές, οἱ Πρέσβεις τῶν Ὁρθοδόξων Κρατῶν καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι.

Τὴν μεσημβρία τῆς ἰδίας ἡμέρας ὁ Ἐξοχώτατος Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Κωνσταντῖνος Στεφανόπουλος παραθέτει στὸ Προεδρικὸ Μέγαρο ἐπίσημο Πρόγευμα πρὸς τιμὴν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου καὶ τῶν Συνοδικῶν Ἀρχιερέων.

Τὴν προσεχῇ Δευτέρα 25 Μαρτίου ἐπίσης, περὶ ὥραν 21.00, ὁ Πρέσβυς τῆς ἐν Ἀθήναις Πρεσβείας τῆς Ρωσικῆς Ὁμοσπονδίας κ. Μιχαὴλ Μποτσάρνικοφ, παραθέτει δεῖπνο πρὸς τιμὴν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου καὶ τῶν Συνοδικῶν Ἀρχιερέων μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς ἐορτῆς τῆς Ὁρθοδοξίας. Τὸ γεγονός αὐτὸ λαμβάνει χώρα γιὰ τρίτη συνεχῇ χρονίαν σὲ ἀνταπόδοση τῆς ἀπὸ σειρά ἐτῶν

δεξιώσεις, τὴν ὁποία ὀργανώνει ἡ ἐλληνικὴ Πρεσβεία στὴ Μόσχα πρὸς τιμὴν τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας καὶ Πάσης Ῥωσίας κ. Ἀλεξίου.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ τῆς 1ης Ἀπριλίου 2002

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἔχει καθορίσει τὴν Γ' ἐβδομάδα τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ἐκάστου ἔτους, ὡς ἐβδομάδα Ἱερατικῶν Κλήσεων καὶ μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτοῦ τοῦ ἑορτασμοῦ, ἀπὸ 1ης ἕως 7ης Ἀπριλίου ἐ.ἔ. κατὰ τὴν Συνεδρίαν Αὐτῆς τῆς 7ης Φεβρουαρίου ἐ.ἔ., ἤχθη εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς πραγματοποιήσεως τῶν ὡς κάτωθι ἐνεργειῶν καὶ ἐκδηλώσεων:

α) Ἀποστολὴ Συνοδικοῦ Μηνύματος πρὸς τοὺς Ἐκπαιδευτικούς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαίδευσως.

β) Ἀποστολὴ Συνοδικοῦ Γράμματος πρὸς ὅλους τοὺς Ἱεροσπουδαστὰς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχολείων καὶ Σχολῶν.

γ) Συνοδικὴ Ἐγκύκλιος πρὸς τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν καὶ τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀνάγνωσιν αὐτῆς ἐπ' Ἐκκλησιαίς τὴν Κυριακὴν τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, 7 Ἀπριλίου ἐ.ἔ.

δ) Εἰδικὸν δῶρον ἀφιέρωμα - ἐκπομπὴ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰς Ἱερατικὰς Κλήσεις τὴν Τρίτη 2 Ἀπριλίου ἐ.ἔ.

ε) Τέλεσις Θείας Λειτουργίας ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, τὸ Σάββατον 6 Ἀπριλίου, παρουσίᾳ ἀντιπροσωπείας Καθηγητῶν καὶ Ἱεροσπουδαστῶν ἐκ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχολείων καὶ Σχολῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ παράθεσις, ὑπὸ τῆς Σχολῆς, κοινοῦ γεύματος.

Ἡ ἐβδομάς τῶν Ἱερατικῶν Κλήσεων, δι' ὅλων τῶν ἀνωτέρω ἐκδηλώσεων, ποὺ θὰ πραγματοποιηθοῦν καὶ μὲ τὰς κατὰ τόπους ἐκδηλώσεις, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῶν οἰκείων Ποιμεναρχῶν, θὰ δώσει καὶ ἐφέτος τὴν δυνατότητα καὶ τὴν εὐκαιρίαν, τόσον εἰς τὸν ἱερόν Κλήρον, ὅσον καὶ εἰς τὸν εὐσεβῆ λαόν, νὰ κατανοήσουν τὸ ὕψηλόν ἔργον τοῦ ἱερέως ταυτοχρόνως δὲ νὰ καταπολεμηθῇ ἡ ἀντικληρικὴ ἀντίληψις, ὥστε νὰ προσέλθουν στὶς τάξεις τοῦ ἱεροῦ Κλήρου τῆς Ἀγίας μας Ἐκκλησίας ἄξιοι, πνευματικὰ κατηρτισμένοι καὶ μορφωμένοι Κληρικοί.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ τῆς 2ας Ἀπριλίου 2002

Συνήλθε σήμερα στὴν τακτικὴ κατὰ μῆνα Συνεδρία τῆς ἡ Διαρκῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου. Ἐκ τῆς Συνεδρίας ἀπουσίαζαν οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Μαρωνείας κ. Δαμασκηνὸς καὶ Ἰωαννίνων κ. Θεόκλητος.

Γενομένης προσευχῆς ἐνεκρίθησαν οἱ ἀποφάσεις ποὺ ἐλήφθησαν σύμφωνα μὲ τὴν Συνοδικὴ Ἐξουσιοδότηση, ἀπὸ τὴν ἐπομένη τῆς τελευταίας Συνεδρίας τοῦ προηγουμένου μηνὸς Μαρτίου 2002 καὶ μέχρι τῆς χθὲς 1.4.2002.

Ἀρχομένης τῆς Συνεδρίας, ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος, Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος, ὡμίλησεν εὐφρόνως, τιμητικῶς καὶ ὀφειλετικῶς γιὰ τὸν αἰφνιδῶς κοιμηθέντα ἐν Κυρίῳ μακαριστὸ Μητροπολίτη Κερκύρας κυρὸ Τιμόθεο, ὁ ὁποῖος ἦταν καὶ μέλος τῆς Διαρκούς Ἱερᾶς Συνόδου κατὰ τὴν παροῦσα περίοδο. «*Ἡ προσφορά καὶ ὁ ζήλος τοῦ γιὰ τὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας μέσῳ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν...*», εἶπε ὁ Μακαριώτατος γιὰ τὸν μεταστάντα ἱεράρχη, «*... καθὼς καὶ τὸ συνολικὸ ἔργο τοῦ στὴν Ἱερὰ Μητρόπολιν Κερκύρας, τὸν κατατάσσουν στὴ χορεία τῶν καταξιωμένων Μητροπολιτῶν. Αὐτοῦ τοῦ ἀοιδίμου ἱεράρχου τίς πολὺτιμες ὑπηρεσίες στερήθηκε ἡ Ἀγία μας Ἐκκλησία πρόωρα καὶ ἀπροειδοποίητα*». Ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος καὶ τὰ Μέλη τῆς Διαρκούς Ἱερᾶς Συνόδου ἔψαλαν Τρισάγιον στὸ Παρεκκλήσιο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, «*ὕπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου*», τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Κερκύρας κυροῦ Τιμοθέου.

Ἀκολούθως ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ἀρτης κ. Ἰγνάτιο, ὁ ὁποῖος ἀνέλαβε καθήκοντα Συνοδικοῦ Μέλους, εἰς πληρῶση τῆς κενῆς θέσης, ἡ ὁποία προέκυψε ἐκ τῆς ἐκδημίας τοῦ κυροῦ Τιμοθέου. Στὴν ὡσαύτως κενὴ θέση τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Παρακολουθήσεως Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων ἐτοποθετήθη ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σύρου κ. Δωρόθεος καὶ στὴν θέση τοῦ μέλους τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σάμου κ. Εὐσέβιος, μὲ ἀναπληρωτὴ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ὑδρας κ. Ἐφραίμ.

Στὴ συνέχεια ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος ἀνεφέρθη

στην επίσκεψη καὶ συνεργασία πού εἶχε στὴν Ἀρχιεπισκοπὴ μὲ τὸν Ὑπουργὸ Ἑσωτερικῶν καὶ Δημοσίας Διοικήσεως κ. Κωνσταντῖνο Σκανδαλίδη γιὰ:

- α) τὸν ἐθελοντισμὸ, στὸν ὁποῖο ἔχει παράδοση ἡ Ἐκκλησία,
- β) τὴν συμμετοχὴ τῆς Ἐκκλησίας στὰ Προγράμματα Ἐπιμορφώσεως Δημοσίας Διοικήσεως πρὸς ἐκπαίδευση τῶν στελεχῶν τῆς,
- γ) τὴν ἀποδοτικώτερη συνεργασία τῆς Ἐκκλησίας μὲ τοὺς Δήμους καὶ τὶς Κοινότητες γιὰ ἔργα κοινοῦ ἐνδιαφέροντος,
- δ) τὴν προώθηση τοῦ θέματος τῆς ἐγκρίσεως 75 θέσεων τακτικῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ
- ε) γιὰ τὴν καύση τῶν νεκρῶν.

Για τὸ τελευταῖο αὐτὸ θέμα ὁ κ. Ὑπουργὸς διευκρίνησεν ὅτι ἡ πρόταση τῶν ἑπτὰ Βουλευτῶν περὶ τοῦ δικαίωματος καύσεως τῶν νεκρῶν ἀφορᾷ στοὺς ἑτεροθρηκοὺς καὶ στοὺς ἑτεροδόξους. Ὁ Μακαριώτατος ἐπληροφόρησε τὸν Ὑπουργὸ κ. Κωνσταντῖνο Σκανδαλίδη, ὅτι ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος μὲ πρόσφατη καὶ ὁμόφωνη ἀπόφασή της, ἐπανέλαβε τὴν πιστὴ τήρηση τῆς μακραίωνος παραδόσεως γιὰ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ὅτι δηλαδὴ γιὰ τὰ πνευματικὰ τέκνα καὶ τίμια μέλη της, θὰ ἰσχύει πάντοτε γιὰ τοὺς ἐν Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες ἡ ἐντὸς τῆς γῆς ταφή τῶν σωμάτων, κατὰ τὰ ἰσχύοντα καὶ καθιερωμένα.

Επὶ πλέον ὁ Μακαριώτατος ἀνεκοίνωσε στὰ Μέλη τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου:

- α) τὴν ἐπίσκεψη τοῦ Προέδρου τοῦ Ἰράν κ. Χαταμί στὴν Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ,
- β) τὴν ἐπίσκεψη τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν κ. Raiser,
- γ) τὴν διαβεβαίωση τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας κ. Πέτρου Εὐθυμίου γιὰ συνεδρίαση τῆς μεικτῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς προώθηση τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ τέλος
- δ) γιὰ τὸν πόλεμο τῆς Μέσης Ἀνατολῆς μεταξὺ Ἰσραηλινῶν καὶ Παλαιστινίων.

Γιὰ τὸ σημαντικώτατο αὐτὸ θέμα, ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος καὶ οἱ Σεβασμιώτατοι Ἱεράρχαι διετύπωσαν τίς ἀπόψεις τοὺς καὶ ἀπεφάσισαν ὅπως τὴν προσεχῇ Κυριακὴ 7 Ἀπριλίου, στὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας, εἰς ὅλους τοὺς Ἱερούς Ναοὺς ψαλῇ Εἰδικὴ Δέηση ὑπὲρ καταπαύσεως τοῦ πολέμου καὶ ἐπικρατήσεως τῆς εἰρήνης στὶς σχέσεις τῶν Παλαιστινίων καὶ τῶν Ἰσραηλινῶν.

Ἀκολούθως προσήλθον καὶ συμμετέσχον στὴ Συνεδρία τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐστάθιος, Πρόεδρος τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Οἰκονομικῶν καὶ ὁ Διευθυντὴς τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἐκκλησίας κ. Κωνσταντῖνος Πυραλινός. Σκοπὸς τῆς κοινῆς αὐτῆς Συνεδρίας τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου μετὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Σπάρτης καὶ τοῦ κ. Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. ἦταν ἡ ἐνημέρωση τῶν Σεβασμιωτάτων περὶ τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ἐνημέρωση καὶ ἡ συζήτηση διήρκεσαν ἐπὶ ὥρες καὶ εἶχαν ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον. Ἡ διαδικασία αὐτὴ θὰ συνεχισθῇ καὶ αὔριον, ὅποτε καὶ θὰ ἀνακοινωθοῦν πλεονα στοιχεία.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ τῆς 3ης Ἀπριλίου 2002

Συνῆλθε σήμερα στὴν δεύτερη τακτικὴ κατὰ μῆνα Συνεδρία της ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου καὶ συνέχισε τὴν συζήτηση ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως. Ἐκ τῆς Συνεδρίας ἀπουσίαζαν οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Μαρωνείας κ. Δαμασκηνός καὶ Ἰωαννίνων κ. Θεόκλητος.

Μετὰ τὴν προσευχὴ, λαβὼν τὸν λόγον ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος, προέβη στὶς ἐξῆς ἀνακοινώσεις:

1. Ὅτι εἶχε τηλεφωνικὴ ἐπικοινωνία μετὰ τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ. Εἰρηναίου, σχετικῶς μὲ τὴν κατάστασι πού ἐπικρατεῖ στοὺς Ἁγίους Τόπους καὶ στὰ κατεχόμενα ἐδάφη καὶ γιὰ τοὺς κινδύνους, πού μαζί μὲ ὅλο τὸν ἐκεῖ λαόν, ἀντιμετωπίζουν καὶ οἱ Κληρικοὶ καὶ Λαϊκοὶ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ ἀδελφοί μας. Εἰδικῶς δὲ ἐγίνε συζήτηση γιὰ τὴν κρισιμότητα τῆς καταστάσεως πού ἐπικρατεῖ στὴν Βηθλεὲμ καὶ στὸν ἱστορικὸ Ἱερὸ Ναὸ τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου. Ὁ Μακαριώτατος ἐξέφρασε τὴν συμπαραστάση τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴν σκληρὴ δοκιμασία ὅλων τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς καὶ διαβεβαίωσε τὸν Μακαριώτατο Πατριάρχη, ὅτι οἱ προσευχῆς καὶ οἱ δεήσεις πρὸς τὸν ἐν Τριάδι Θεὸν εἶναι διαρκεῖς γιὰ νὰ καταπαύσῃ ὁ πόλεμος, νὰ ἐπανέλθῃ ἡ εἰρήνη καὶ νὰ ἀναζητηθῇ ἡ λύσις τῶν προβλημάτων μὲ διάλογο καὶ διαπραγματεύσεις μετὰ τῶν ἐμπολέμων.

2. Μὲ ἀφορμὴ τὴν δημοσίευση στὴν ἐφημερίδα «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» τῆς 31ης Μαρτίου πορίσματος εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν περὶ πιθανῆς καταργήσεως τῶν φοροαπαλλαγῶν γιὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, στὰ ὁποῖα ἀνήκουν καὶ ὅλα τὰ Ἐκκλησιαστικά Νομικὰ Πρόσωπα, ὁ Μακαριώτατος ἔκανε πρόταση, ἡ ὁποία καὶ ἔγινε ἀποδεκτὴ, Ἐπιτροπὴ δύο Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν νὰ ἐπισκεφθεῖ τὸν Ὑπουργὸ Οἰκονομικῶν κ. Ἀπόστολο Φωτιάδη, γιὰ νὰ θέσει ὑπ' ὄψην του τίς ἀπόψεις τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τοῦ θέματος.

3. Ὅτι παρίσταται ἀνάγκη νὰ γίνῃ συζήτηση στὴν Διарκή Ἱερὰ Σύνοδο γιὰ τὸ περιεχόμενο καὶ τὴν μορφή τῶν ἀπὸ τοῦ Ἀμβωνος κηρυγμάτων, ὥστε νὰ ἐπιδιωχθῇ μία ἀνανέωση καὶ σύγχρονη προσαρμογὴ τοῦ κηρυκτικοῦ λόγου ἀπὸ τοὺς Ἱεροκήρυκες καὶ Ἱεουργοὺς τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ. Ἡ σχετικὴ εἰσήγηση γιὰ τὸ θέμα αὐτὸ ἀνετέθη στὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθιμο.

4. Ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Βαρσοβίας, Πρόεδρος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Πολωνίας κ. Σάββας, θὰ ἐπισκεφθεῖ ἐπισήμως τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς 13ης μέχρι καὶ τῆς 21ης τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Μαΐου ἐ.ε. Θὰ ἀνακοινωθεῖ προσεχῶς τὸ λεπτομερὲς πρόγραμμα.

5. Ὅτι ἀποτελεῖ ἐπεῖγον καὶ σημαντικὸ θέμα γιὰ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος ἡ καλλιέργεια τῶν Ἱερατικῶν Κλήσεων καὶ ἡ ἀνάδειξη νέων Κληρικῶν, Ἐφημερίων τῶν Ἑνοριακῶν Ναῶν, οἱ ὁποῖοι νὰ μποροῦν νὰ ἀνταποκριθοῦν στὰ σύγχρονα μεγάλα προβλήματα, τὰ ὁποῖα ἀντιμετωπίζει ὁ ἄνθρωπος τῆς ἐποχῆς μας. Στὴ συζήτηση τοῦ θέματος αὐτοῦ ἔγινε λόγος καὶ γιὰ τὴν ποιμαντικὴ μέριμνα τῆς Ἐκκλησίας, ὥστε νὰ προετοιμάζονται ὅσα ἀπὸ τὰ νέα κορίτσια ἐπιθυμοῦν γιὰ νὰ ἀναδειχθοῦν καλὲς σύζυγοι καὶ Πρεσβυτέρες τοῦ ἐγγάμου Κλήρου. Ἡ σχετικὴ εἰσήγηση γιὰ τὸ θέμα αὐτὸ ἀνετέθη στὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Θηβῶν καὶ Λεβαδείας κ. Ἱερόνυμο.

6. Ὅτι ὁ Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς τῆς Πειραικῆς Ἐκκλησίας, ὁ ὁποῖος μέχρι σήμερα προσέφερε πολὺτιμες ὑπηρεσίες στὸ Λαὸ μας, κινδυνεύει νὰ σταματήσει νὰ ἐκπέμπει, ἐπεὶ δὲν τοῦ παραχωρεῖται μία συχνότητα, ἴσως λόγῳ τοῦ πλήθους τῶν πολλῶν ραδιοσταθμῶν. Ἐπεὶ δὲ ὅμως ἐξετιμήθη ὅτι τὸ θέμα αὐτὸ μπορεῖ νὰ ρυθμιστεῖ θετικὰ ἀπὸ τὴν Πολιτεία, ὁ Σεβασμιώ-

τατος Μητροπολίτης Θηβῶν καὶ Λεβαδείας κ. Ἱερόνυμος θὰ ἐπισκεφθεῖ τὸν Ὑπουργὸ Τύπου κ. Χρήστο Πρωτόπαππα γιὰ νὰ ἐπιδώσει σχετικὸ ἔγγραφο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ νὰ ἐνημερώσει τὸν κ. Ὑπουργὸ γιὰ τὸ δίκαιο τοῦ αἰτήματος τῆς Ἐκκλησίας νὰ συνεχίσει νὰ ἐκπέμπει ὁ Σταθμὸς τῆς Πειραικῆς Ἐκκλησίας.

Ἀκολουθῶς ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μοναμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐστάθιος, Πρόεδρος τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Οἰκονομικῶν καὶ ὁ Διευθυντὴς τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἐκκλησίας κ. Κωνσταντῖνος Πυλαρινός, συνέχισαν τὴν ἐνημέρωση τῆς Διарκῆς Ἱερᾶς Συνόδου περὶ τῆς πορείας τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ περὶ τῶν στόχων καὶ τῶν δραστηριοτήτων τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. Εἰδικώτερα ὁ κ. Κ. Πυλαρινός ἀνεφέρθη στὰ ἐξῆς θέματα:

α. Στὴν ἀνάπτυξη τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ Ὁρησκευτικοῦ Τουρισμοῦ, σὲ συνεργασία μὲ τὸ Ὑπουργεῖο Ἀνάπτυξης καὶ στὴν χαρτογράφηση τοῦ ὁρησκευτικοῦ τουριστικοῦ ἐνδιαφέροντος, πρὸς χρῆσι τῶν τουριστῶν καὶ τῶν τουριστικῶν γραφείων.

β. Στὴ στήριξη τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου Παλιννοστούντων τῆς Ἐκκλησίας μας, τὸ ὁποῖο ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν καὶ ἰδιαίτερος κατὰ τὴν τελευταία περίοδο, συμπαρίσταται στὰ προβλήματα τῶν Ἑλλήνων ὁμογενῶν ποὺ ἐπέστρεψαν στὴν Πατρίδα.

γ. Στὴν καλὴ λειτουργία τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας, στὶς προοπτικὲς του καὶ στὴν αὐξηση τῆς ἀκροαματικότητός του.

δ. Στὸ σχεδιασμὸ γιὰ τὴν σύσταση τῆς «Ε.Π.Ε. ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ» σὲ συνεργασία μὲ τὴν «ΑΛΦΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΙΣΤΕΩΣ», γιὰ τὴν ἀσφάλιση ὅλης τῆς ἀκίνητης ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, ὑπὸ εὐνοϊκοὺς ὅρους.

ε. Στὴν προώθηση τῆς ἀνεγέρσεως τῶν νέων Βρεφονηπιακῶν Σταθμῶν, γιὰ τοὺς ὁποίους ἤδη ἔλαβαν τὴν πρώτη χρηματοδότηση πέντε Μητροπόλεις.

στ. Στὴν δημιουργία πιλοτικοῦ προγράμματος Σταθμοῦ Πρώτων Κοινωνικῶν Βοηθειῶν, γιὰ νὰ ἐξασφαλισθεῖ ἡ παροχὴ συμπαραστάσεως σὲ ἄτομα ποὺ ἔχουν ἀνάγκη στὰ μεγάλα ἀστικά κέντρα καὶ στὶς πόλεις.

ζ. Στὴν πρόταση τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 100 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου περὶ τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. καὶ στὴν ἀναθεώρηση τοῦ Κανονισμοῦ ὑπ' ἀριθμ. 116, γιὰ τὴν δικαιοτέρα ἐνίσχυση ὑπὸ τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. Ἐκκλησιαστικῶν Νομικῶν Προσώπων.

Μὲ ὅλους αὐτοὺς τοὺς στόχους, εἶπε ὁ κ. Πυλαρινός,

ἡ Ἐκκλησία μας ὄχι μόνον δὲν πρέπει νὰ ἐπικριθεῖ, διότι τάχα ὑποκύπτει στὴν ἐκκοσμίκευση, ἀλλὰ νὰ ἐνισχυθεῖ ἀπὸ ὅλους μας γιὰ νὰ μπορέσει νὰ ἐκπληρώσει τὴν μεγάλη πνευματική, κοινωνική καὶ ἐθνική ἀποστολή της μὲ τὸ καλύτερο δυνατό ἀποτέλεσμα.

Στὴ συνέχεια ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀνέγνωσε καὶ ἐνέκρινε τὴν σύσταση Ἀνώνυμης Ἑταιρείας μὲ κεφάλαιο 60.000 €, μὲ τὴν ἐπωνυμία «*Ἑταιρεία Διαχειρίσεως Χώρων Σταθμεύσεως Αὐτοκινήτων*». Τὸ πρῶτο Συμβούλιο τῆς Ἑταιρείας, θὰ συγκροτηθεῖ στὴν αὐριανὴ Συνεδρία τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου.

Τέλος ἡ Ἱερὰ Σύνοδος συνεζήτησε καὶ ἀπεφάσισε ἐπὶ ὑπηρεσιακῶν θεμάτων.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ τῆς 4ης Ἀπριλίου 2002

Συνῆλθε σήμερα τὴν τρίτη τακτικὴ κατὰ μῆνα Συνεδρία τῆς ἡ Διαρκῆς Ἱερᾶ Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου καὶ συνέχισε τὴν συζήτηση ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως. Ἐκ τῆς Συνεδρίας ἀπουσίαζαν οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Μαρωνείας κ. Δαμασκηνός καὶ Ἰωαννίνων κ. Θεόκλητος.

Γενομένης τῆς προσευχῆς, ἡ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος ἐπεξεργάσθη τὸ Καταστατικὸ τῆς Ἀνώνυμου Ἑταιρείας μὲ τὴν ἐπωνυμία «*Ὑποστήριξη ἐπιχειρησιακῶν καὶ χρηματοδοτικῶν προγραμμάτων, μελετῶν καὶ ἔργων Α.Ε.*». Σκοπὸς τῆς Ἑταιρείας αὐτῆς εἶναι ἡ ἐκπόνηση, ἡ διαχείριση καὶ ἡ παρακολούθηση τῆς ὑλοποιήσεως ἐπιχειρησιακῶν-ἀναπτυξιακῶν προγραμμάτων καὶ δράσεως στοὺς τομεῖς τῶν νέων τεχνολογιῶν τῆς ἐκπαιδεύσεως, τοῦ πολιτισμοῦ, τοῦ περιβάλλοντος, τῆς ἐπαγγελματικῆς κατάρτισεως, τῆς υγείας καὶ προνοίας, καθὼς καὶ στὴν ἀνάπτυξη καὶ διαχείριση ἔργων. Διευκρινίζεται ὅτι ἡ σύσταση τῆς Ἑταιρείας αὐτῆς ἦταν ἀπολύτως ἀπαραίτητη γιὰ τὴν πραγματοποίηση τῶν ἔργων τῆς Ἐκκλησίας μὲ τὴν ἐπιχορήγηση τῆς Πολιτείας πρὸς τὴν Ἐκκλησία ἀπὸ τὸ Γ' Κοινοτικὸ Πλαῖσιο Στήριξης τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως.

Ἀκολουθῶς ἡ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος προέβη στὴν ἐπιλογή τῶν μελῶν τοῦ πρώτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τόσο γιὰ τὴν «*Α.Ε. Διαχειρίσεως Χώρων Σταθμεύ-*

σεως Αὐτοκινήτων», ὅσο καὶ γιὰ τὴν παροῦσα Ἑταιρεία Ἐφαρμογῆς τῶν Χρηματοδοτικῶν Προγραμμάτων.

Συγκεκριμένα, Πρόεδρος τῆς πρώτης Ἑταιρείας ὠρίσθη νὰ εἶναι ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γρεβενῶν κ. Σέργιος καὶ τῆς δευτέρας Ἑταιρείας ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος π. Θωμᾶς Συνοδινός, Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Μετὰ τὸ διάλειμμα, οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθίμος καὶ Θηβῶν καὶ Λεβαδείας κ. Ἰερώνυμος ἐνημέρωσαν τὴν Διαρκῆ Ἱερὰ Σύνοδο γιὰ τὴν συνάντηση ποὺ εἶχαν, σύμφωνα μὲ ἀπόφαση τῆς Δ.Ι.Σ. μὲ τὸν Πανοσ. Ἀρχιμανδρίτη π. Νεκτάριο Μουλατσιώτη. Μετὰ τὰ ἐκτεθέντα ἡ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος ἀπεφάσισε:

1. Νὰ διαδηλώσει τὴν πλήρη διαφωνία της μὲ τις κατὰ καιροὺς πρωτοβουλίες τοῦ π. Νεκταρίου Μουλατσιώτη καὶ συνεργατῶν του, γιὰ τις ὁποῖες καὶ μεγάλο μέρος τοῦ Χριστεπωνύμου Πληρώματος ἔχει ἐκφράσει τὴν ἀντίθεσή του. Μὲ ἐμφαση τονίσθηκε ὅτι ἡ παρουσία τοῦ σχήματος τοῦ Ὁρθοδόξου Κληρικοῦ σὲ ἐκκοσμιευμένες ἐκδηλώσεις, ὅπως αὐτές, τῶν ὑπὸ τοῦ Λαοῦ ἀποκαλουμένων «*Παπαροκάδων*», εἶναι τελείως ἀντίθετες μὲ τὴν Ἱερὰ Παράδοση τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ θίγουν ἄμεσα τὰ ἰδεώδη τοῦ Ὁρθοδόξου Μοναχικοῦ Βίου. Οἱ Μοναχοὶ εἶναι ἀφιερωμένοι στὴ λατρεία τοῦ Θεοῦ, στὰ διακονήματα, στὴ μετάνοια καὶ στὴν πνευματικὴ ζωὴ τῶν κελλιῶν τοῦ μονήρους βίου καὶ ὄχι σὲ κοσμικὲς ἐκδηλώσεις.

2. Νὰ ἐκφράσει τὴν βαθυτάτη θλίψη της καὶ τὴν ἀποδοκιμασία της γιὰ τις δηλώσεις ποὺ ἐγίναν στὰ Μέσα Μαζικῆς Ἐνημερώσεως ἀπὸ τὸν π. Νεκτάριο Μουλατσιώτη, ἐναντίον τῶν Ἱεραρχῶν καὶ τοῦ Κλήρου γενικῶς τῆς Ἐκκλησίας μας, μὲ ἀπαραδέκτους, συκοφαντικούς καὶ ἀκατονομάστους ὑπαινιγμούς, ὡς καὶ συκοφαντικὲς καταγγελίες, ὅπως αὐτὴ περὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν Ἱερέων καὶ τῶν Μητροπολιτῶν. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος καλεῖ τὸν π. Νεκτάριο, ἐὰν ἔχει οἰαδήποτε συγκεκριμένη καταγγελία γιὰ παραπτώματα οἰουδήποτε Κληρικοῦ, νὰ προσέλθει στὰ Γραφεῖα της καὶ νὰ καταθέσει ἐνυπογράφως τὴν μήνυσή του καὶ νὰ κατονομάσει τοὺς μάρτυρες.

Στὴ συνέχεια ἡ Ἱερὰ Σύνοδος πληροφορηθεῖσα παρὰ τῶν ὡς ἄνω δύο Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν, τὴν δήλωση τοῦ π. Νεκταρίου Μουλατσιώτη ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ παραμείνει στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ τὴν ὁποία προέρχεται, ὑπὸ τὴν προϋπόθεση τῆς τα-

κτοποιήσεως τῆς κανονικότητος τοῦ ἰδίου καὶ τῶν συνεργατῶν του Κληρικῶν, ἀπεφάσισε κατ' ἄκρα ἐπιείκεια, κατ' ἐξαίρεση καὶ κατ' οἰκονομία νὰ παράσχει στὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Φωκίδος κ. Ἀθηναγόρα τὴν ἐγκρισή της γιὰ τὴν σύσταση Ἡσυχαστηρίου στὸ Τρίκορφο Λοκρίδος, ὅπου ὁ π. Νεκτάριος, ἐφ' ὅσον μάλιστα ἐδήλωσε ὅτι δέχεται αὐτὴ τὴν τακτοποίηση, σὲ συνεργασία καὶ μὲ τὴν συγκατάθεση τοῦ οἰκείου Μητροπολίτη καὶ μὲ τὴν ἐγκριση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, νὰ ἐγκαταστήσει, στὸ ἐκεῖ ὑπάρχον κτιριακὸ συγκρότημα, τὴν Μοναστικὴ Ἀδελφότητα, ὑπὸ τὴν μορφή τοῦ Νομικοῦ Προσώπου Ἰδιωτικοῦ Δικαίου καὶ γιὰ τὸ ὁποῖο θὰ ἰσχύουν, ὅπως καὶ περὶ τῶν ἄλλων Ἡσυχαστηρίων, ὅσα οἱ Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας καὶ οἱ Νόμοι τοῦ Κράτους ὑπαγορεύουν.

Ἀκολούθως ἡ Ἱερὰ Σύνοδος συνεζήτησε καὶ ἀπεφάσισεν ἐπὶ ὑπηρεσιακῶν θεμάτων.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ τῆς 5ης Ἀπριλίου 2002

Συνήλθε σήμερα στὴν τέταρτη κατὰ μῆνα Συνεδρία τῆς ἡ Διαρκῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου στὴ συνηθη αἴθουσα τοῦ Συνοδικοῦ καὶ ἄρχισε τὴν συζήτηση ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς ἡμερησίας Διατάξεως. Ἀπὸ τὴν Συνεδρία ἀπουσίαζαν οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Δαμασκηνὸς καὶ Ἰωαννίνων κ. Θεόκλητος.

Γενομένης προσευχῆς ἀνεγνώσθησαν καὶ ἐνεκρίθησαν τὰ Πρακτικά τῆς προηγουμένης Συνεδρίας. Ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἀνιέρων καὶ ἀναποδείκτων ὑπαινιγμῶν τοῦ Ἀρχιμανδρίτου κ. Νεκταρίου Μουλατσιώτη, ποῦ μετεδόθησαν ἀπὸ τὰ ραδιοτηλεοπτικὰ Μέσα, συζητήθηκε ἡ συμμετοχὴ ἱερωμένων σὲ ραδιοφωνικὲς καὶ τηλεοπτικὲς ἐκπομπές. Ἐπειδὴ ὑπάρχουν προηγούμενες σχετικὲς Ἐγκύκλιοι, ἐπανεξετάσθη τὸ θέμα καὶ ἀπεφασίσθη νὰ σταλεῖ νέα Ἐγκύκλιος, γιὰ νὰ καταστεῖ γνωστὸν εἰς τοὺς Κληρικούς καὶ τοὺς Μοναχοὺς, ὅτι ἀπὸ τῆς λήψεως αὐτῆς καὶ τῆς γνωστοποιήσεως τοῦ περιεχομένου της, προκειμένου νὰ λάβουν μέρος σὲ ραδιοτηλεοπτικὲς ἐκπομπές, ὀφείλουν νὰ λαμβάνουν τὴν ἄδεια τοῦ οἰκείου Ποιμενάρχου. Ἐπειδὴ δίδεται ἡ ἐντύπωση ὅτι ὁ φέ-

ρων τὸ σχῆμα ἐκφράζει καὶ τὶς θέσεις τῆς Ἐκκλησίας, ἐλπίζεται ὅτι μὲ τὸ μέτρο αὐτὸ θὰ περισταλεῖ τὸ φαινόμενο νὰ ἐκλαμβάνονται ὡς θέσεις τῆς Ἐκκλησίας προσωπικὲς ἀπόψεις τῶν ὁμιλούντων.

Σχετικὰ μὲ τὸ θέμα τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ ἐπειδὴ διευτυπώθησαν διαφορετικὲς ἀπόψεις, διευκρινίζεται ὅτι:

α) ὁ Νόμος 2778/1999, ἄρθρον 52, δίδει ρητῶς στὴ Διαρκῇ Ἱερᾷ Σύνοδο τὸ δικαίωμα νὰ ἰδρύει ἀνώνυμες ἐταιρεῖες ἀναπτυξιακοῦ χαρακτήρος. Αὐτὸ ἐφήρμοσε ἡ Δ.Ι.Σ.

β) ὁ καθορισμὸς τῶν Μελῶν τῶν δύο Διοικητικῶν Συμβουλίων ἐγίνε μὲ πᾶσα ἐλευθερία καὶ διαφάνεια. Προαγγέληκε ἀπὸ τὸν Μακαριώτατο ὁ διορισμὸς καὶ παρεκλήθησαν τὰ Μέλη τῆς Δ.Ι.Σ. νὰ προτείνουν τὴν ἐπόμενη. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θηβῶν καὶ Λεβαδείας κ. Ἱερώνυμος ὑπέβαλε πρόταση, ἡ ὁποία καὶ υιοθετήθηκε.

γ) οἱ ἀνώνυμες ἐταιρεῖες εἶναι ἐπιταγὴ τῶν κανόνων ἀπορροφήσεως κονδυλίων τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, ἀλλὰ καὶ διευκολύνουν τὴν νόμιμη καὶ ἀξιόχρεω ἀξιοποίηση ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τῶν περιουσιακῶν της στοιχείων.

δ) ἡ Ἐκκλησία ἐνδιαφέρεται νὰ δημιουργήσῃ αὐξηση τῶν ἐσόδων της, μὲ τὰ ὁποῖα στηρίζονται τὰ εὐεργετικά γιὰ τὸ Λαὸ κοινωφελῆ της ἔργα.

Στὴ συνέχεια ἀνεγνώσθησαν τὰ πορίσματα ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψη στὸ Βατικανὸ τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ καθὼς φαίνεται ἀπὸ τὸ σύνολο τῆς Ἐκθέσεως, τὰ ἀποτελέσματα ἀπὸ τὴν ἐπικοινωνία καὶ συνεργασία αὐτὴ ὑπῆρξαν πολὺ σημαντικά, οἱ δὲ ἐκεῖ ἐκπρόσωποι τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας ἐχαρακτήρισαν τὸ γεγονὸς τῆς ἐπισκέψεως τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας μας ὡς ἰδιαίτερο καὶ σημαντικό στὴ ζωὴ τῶν Ἐκκλησιῶν. Διεπιστώθη ταῦτιση σὲ ὀρισμένα θέματα ποιμαντικοῦ βίου καὶ ποιμαντικῆς προνοίας. Ἐπίσης ἐπεβεβαιώθη συνεργασία τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, ἀνεξαρτήτως τῶν δογματικῶν διαφορῶν οἱ ὁποῖες συζητοῦνται σὲ ἐπίπεδο ἄλλων, ἐπισήμων θεολογικῶν διαλόγων. Ἐξεφράσθη δὲ ἡ ἐπιθυμία ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ συνεχισθῇ ἡ συνεργασία αὐτὴ ἐπ' ὠφελείᾳ ἀμφοτέρων τῶν Ἐκκλησιῶν.

Ἐνα ἀπὸ τὰ πρακτικὰ ἀποτελέσματα ποῦ συζητήθηκε, ἀλλὰ πρόκειται νὰ μελετηθῇ καὶ νὰ ληφθῇ ὀριστικὴ ἀπόφαση προσεχῶς, εἶναι ἡ ἀνταλλαγὴ ὑποτρό-

φων, κληρικῶν καὶ λαϊκῶν θεολόγων, μεταξύ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν γιὰ τὴν σπουδὴ τῆς Ὁρθόδοξης καὶ Ρωμαιοκαθολικῆς Θεολογίας ἀντίστοιχα.

Ὡς τώρα ἡ Ἐκκλησία μας παρέχει ὑποτροφίες σὲ Ὁρθόδοξους Κληρικούς καὶ λαϊκοὺς Θεολόγους ἀπὸ Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες τῶν Βαλκανίων, τῆς Ρωσίας κ.ἄ. γιὰ θεολογικὲς σπουδὲς στὴν Ἑλλάδα. Ἄλλωστε, Κληρικοὶ καὶ λαικοὶ θεολόγοι ἐξ Ἑλλάδος ἔκαναν σπουδὲς στὴ Ρώμη καὶ σὲ ἄλλα Πανεπιστήμια τῆς Δύσεως καὶ γιὰ τὴ βελτίωση τῆς ἐπιστημονικῆς των καταρτίσεως.

Ἀπεφασίσθη, τέλος, νὰ ἀποσταλοῦν εὐχαριστήριες ἐπιστολὲς στὸν Πάπα Ἰωάννη - Παῦλο Β', ποὺ ὑπεδέχθη προσωπικά τὴν Ἀντιπροσωπεία μας, ἐξέφρασε τὴν ἱκανοποίησή του γιὰ τὴν ἱστορικὴ αὐτὴ ἐπαφὴ καὶ ἐπικοινωνία καὶ ἔκανε εἰδικὴ μνηεὶα γιὰ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν κ. Χριστόδουλο, καὶ τοὺς Καρδιναλίους ποὺ προΐστανται τῶν Ἐπιτροπῶν, καθὼς καὶ στὰ Μέλη ποὺ μετέσχαν σ' αὐτήν.

Σχετικὰ μὲ τὸ πρόβλημα τῆς διαφορᾶς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου καὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Ναυπάκτου, ἡ Ἐπιτροπὴ ἡ ἐπιφορτισμένη μὲ τὴν ἐξέταση τοῦ θέματος, ἀποτελουμένη ἀπὸ τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθιμον, Γρεβενῶν κ. Σέργιον καὶ Θηβῶν καὶ Λεβαδείας κ. Ἱερώνυμον, ἐνημέρωσε τὴν Δ.Ι.Σ. γιὰ τίς καταβαλλόμενες ἀπὸ ὅλες τίς πλευρὲς προσπάθειες εὐρέσεως λύσεως καὶ κοινοῦ σημείου ἀποδοχῆς. Τὸ θέμα εὐρίσκεται σὲ ἐξέλιξη καὶ θὰ συζητηθῇ ἐκ νέου στὴ Σύνοδο τοῦ Μαΐου.

Ἡ Δ.Ι.Σ. ἀσχολήθηκε ἐπίσης μὲ διάφορα ἄλλα ὑπηρεσιακὰ θέματα.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

Συλλυπητήριο τηλεγράφημα γιὰ τὴν ἀπώλεια τοῦ πρώην Προέδρου τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας Σπ. Κυπριανοῦ

Πληροφορούμενος τὴν ἀπώλεια τοῦ πρώην Προέδρου τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας Σπύρου Κυπριανοῦ, μὲ τὸν ὁποῖο συνδεόταν μὲ μακρόχρονη φιλία, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστόδουλος ἀπέστειλε στὴ σύζυγο τοῦ ἐκλιπόμε-

ντος τὸ ἀκόλουθο συλλυπητήριο τηλεγράφημα:

«Ἐπὶ πρὸς Κύριον ἐκδημία φιλάτου συζύγου σας Σπύρου Κυπριανοῦ σᾶς ἐκφράζω τὴν βαθυτάτην συμπάθειάν μου. Ὁ ἀείμνηστος σύζυγός σας ὑπῆρξεν ἀέθριος καὶ φιλόπατρις πολιτικός, διορατικός καὶ σώφρων. Κατὰ τὴν τελευταίαν συνάντησίν μας εἰς Ἀθήνας αἱ περὶ κυπριακοῦ ἀπόψεις του ἐπροκάλεσαν τὸν ἐνθουσιασμόν μου διότι ἐταυτίζοντο μὲ τὰς ἀναλόγους πατριωτικὰς «θέσεις» τῆς Ἐκκλησίας μας. Δέομαι ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς μακαρίας ψυχῆς του μετὰ τῶν ἁγίων καὶ ὑπὲρ τῆς ἰδικῆς σας παρηγορίας καὶ τοῦ στηριγμοῦ εἰς τὰς δυσκόλους αὐτὰς στιγμὰς».

(13.3.2002)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Ἐπίσκεψη στὸν Μακαριώτατο τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, Δημοσίας Διοικήσεως καὶ Ἀποκέντρωσης κ. Κ. Σκανδαλίδη

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστόδουλος δέχθηκε σήμερα στὶς 5.15 τὸ ἀπόγευμα σὲ ἐπίσκεψη στὸ Ἀρχιεπισκοπικὸ Μέγαρο τὸν Ὑπουργὸ Ἐσωτερικῶν, Δημοσίας Διοικήσεως καὶ Ἀποκέντρωσης κ. Κ. Σκανδαλίδη.

Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς συνάντησης, ποὺ διήρκεσε περὶπου ἐνενήντα λεπτά, ὁ κ. Ὑπουργὸς ἔθεσε στὸν Μακαριώτατο τὸ ζήτημα τῆς ἀνάπτυξης τοῦ ἐθελοντικοῦ κινήματος καὶ τοῦ νομοθετικοῦ πλαισίου γιὰ τὸν ἐθελοντισμό, καθὼς, ὅπως τόνισε, «ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἓνας ἀπὸ τοὺς βασικοὺς παράγοντες δημιουργίας ἀνάλογων κινήματων μὲ γνωστὸ φιланθρωπικὸ ἔργο καὶ κοινωνικὴ πολιτικὴ, ποὺ καλύπτει ὅλη τὴ χώρα». Ἐπίσης ὁ κ. Ὑπουργὸς ἀποδέχθηκε τὴν πρόταση τοῦ Μακαριωτάτου γιὰ τὴ συμμετοχὴ κληρικῶν καὶ λαϊκῶν στελεχῶν τῆς Ἐκκλησίας στὰ σεμινάρια τοῦ Ἐθνικοῦ Κέντρου Δημοσίας Διοικήσεως. Τέλος, ὁ κ. Σκανδαλίδης ἐνημέρωσε τὸν Προκαθήμενο τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὴν κατάθεση πρότασης ὀκτῶ βουλευτῶν στὴ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων γιὰ τὸ θέμα τῆς καύσης τῶν νεκρῶν, τονίζοντας ὅτι θὰ θέσει τὸ ζήτημα ἀναλυτικότερα στὸ μέλλον ὅταν θὰ εἶναι ἑτοιμὴ μία πιὸ συγκεκριμένη πρόταση. Ἀπὸ τὴν πλευρὰ του ὁ Μακαριώτατος ἐξέφρασε τίς πάγιες θέσεις τῆς Ἐκκλησίας στὸ ὅλο ζήτημα, γιὰ τὸ ὁποῖο εἰσηγήθηκε σχετικὰ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθιμος κατὰ τὴ διάρκεια τῶν Συνεδριάσεων τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς

Συνόδου (Δ.Ι.Σ.) τὴν προηγούμενη ἐβδομάδα. Ἐπίσης ὑπογράμμισε τὴν ἀπόφαση τῆς Δ.Ι.Σ. νὰ παραπέμψει τὸ ζήτημα στὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας, προκειμένου νὰ ἐξετασθοῦν τὰ ἐπιμέρους ποιμαντικά ζητήματα ποὺ θὰ προέκυπταν ἀπὸ μία πιθανὴ θέσπιση τῆς καύσης τῶν νεκρῶν ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας.

(13.3.2002)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

**Ἐκδήλωση τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν
πρὸς τιμὴν τῶν ἐπιζώντων πολεμιστῶν
τοῦ πολέμου 1940-41**

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστόδουλος θὰ βραβεύσει, αὔριο Πέμπτη, 14 Μαρτίου ἐ.ἔ. καὶ ὥρα 6 τὸ ἀπόγευμα, τοὺς ἐπιζώντες πολεμιστὲς τοῦ πολέμου 1940-1941, οἱ ὁποῖοι ἀνήκουν στὸ ποίμνιο τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, στὸ πλαίσιο ἐκδήλωσης ἀπόδοσης φόρου τιμῆς ποὺ θὰ πραγματοποιηθεῖ στὸ Μεγάλو Ἀμφιθέατρο τοῦ Πολεμικοῦ Μουσείου Ἀθηνῶν.

Στὴν τιμητικὴ αὐτὴ ἐκδήλωση θὰ ὁμιλήσουν, ἐκτὸς τοῦ Μακαριωτάτου, ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Γενικῆς Συνομοσπονδίας Ἀναπήρων καὶ Θυμάτων Πολέμου κ. Ἱ. Τσιαπάρας καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Πανελληνίας Ὁμοσπονδίας Ἀναπήρων Στρατιωτικῶν Εἰρηνικῆς Περιόδου κ. Τ. Πουλημένος. Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἐκδήλωσης, τὴν ὁποία θὰ προλογίσει ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου Προσωπικοῦ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. π. Ἰάκωβος Μπιζαούρης, ἡ πρώην Ὑπουργὸς κ. Ἄννα Συνοδινού θὰ ἀναγνώσει κείμενα-ἀποσπάσματα τῆς ἐποχῆς τοῦ πολέμου, ἐνῶ θὰ προβληθεῖ εἰδικὸ φιλμ μὲ τὰ σημαντικότερα ἱστορικὰ γεγονότα τῆς περιόδου. Τὴν ἐκδήλωση θὰ πλαισιώσει μὲ τραγούδια τῆς ἐποχῆς ἡ χορωδία τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Ἀθανασίου Πολυδρόσου.

(13.3.2002)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

**Ἐγκαίνια ἐκθεσῆς ὑαλογραφίας
ἀπὸ τὸν Μακαριώτατο**

Τὰ ἐγκαίνια τῆς ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ἐκθεσῆς ὑαλογραφίας τοῦ κ. Κωνσταντίνου Σοφιαλίδη - Νομικοῦ μὲ τίτλο «Μνήμες ἀπὸ τὸ

παρελθόν», τέλεσε χθὲς στὶς 8.30 τὸ ἀπόγευμα στὸ Ζάππειο Μέγαρο ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστόδουλος, παρουσία τοῦ Ὑπουργοῦ τύπου & Μ.Μ.Ε. κ. Χρήστου Πρωτόπαπα, τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐξωτερικῶν κ. Ἱ. Μαγκριώτη, τοῦ Βουλευτῆ καὶ ὑποψηφίου Δημάρχου Ἀθηναίων κ. Χρήστου Παπουτσή, τῶν Βουλευτῶν κ.κ. Ψωμιάδη καὶ Καρρᾶ, τοῦ πρώην Πρωθυπουργοῦ κ. Γρίβα, τοῦ πρώην Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Κόκκινου, τοῦ πρώην Ὑπουργοῦ κ. Κανελλόπουλου καὶ ἐκπροσώπων τοῦ πνευματικοῦ καὶ καλλιτεχνικοῦ κόσμου.

Ὁ Μακαριώτατος εὐχαρίστησε τὸν κ. Σοφιαλίδη - Νομικό, ὁ ὁποῖος διαθέτει ὅλα τὰ ἔσοδα ἀπὸ τὴν πώληση τῶν ἔργων του γιὰ τὸ φιλανθρωπικὸ ἔργο τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, καὶ εὐχήθηκε στοὺς παρόντες πολιτικούς νὰ τοὺς δίνει ὁ Θεὸς ὑγεία καὶ δύναμη, προκειμένου νὰ συνεχίζουν νὰ προσφέρουν τὶς ὑπηρεσίες τους στὸ φιλότιμο λαὸ μας, ὥστε αὐτὸς νὰ ἐνισχύεται στὴν προσπάθειά του νὰ εἶναι συνδεδεμένος μὲ τὶς ρίζες του.

Ὁ Ὑπουργὸς Τύπου & Μ.Μ.Ε. κ. Χρήστος Πρωτόπαπας ἐπισήμανε ἀπὸ τὴν πλευρά του ὅτι οἱ Ἕλληνες ἀντλοῦμε ἀπὸ τὶς παραδόσεις μας δύναμη γιὰ νὰ προχωρήσουμε στὴν Ἑνωμένη Εὐρώπη. «Δὲν ξεχνάμε στὴν πορεία αὐτὴ οὔτε τὴ γλώσσα, οὔτε τὴ θρησκεία, οὔτε τὴν παράδοσή μας» τόνισε χαρακτηριστικὰ ὁ κ. Ὑπουργός.

Ἡ ἐκθεση, ποὺ περιλαμβάνει θαλασσογραφίες, βιτρό, σχέδια παλαιῶν ἀρχοντικῶν, ἀλλὰ καὶ σχέδια ἐμπνευσμένα ἀπὸ παραδοσιακὰ κεντήματα καὶ μικρὲς διακοσμητικὲς δημιουργίες, θὰ παραμείνει ἀνοικτὴ ἀπὸ τὶς 11 π.μ. ἕως τὶς 8 μ.μ. καθημερινὰ μέχρι τὴν Κυριακὴ 17 Μαρτίου ἐ.ἔ.

(13.2.2002)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

**Ἐπίσκεψη στὸν Μακαριώτατο τοῦ Προέδρου
τῆς Ἰσλαμικῆς Δημοκρατίας τοῦ Ἰράν
Μοχαμέτ Χαταμί**

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστόδουλος δέχθηκε σήμερα στὶς 11 τὸ πρωὶ στὸ Ἀρχιεπισκοπικὸ Μέγαρο τὸν Πρόεδρο τῆς Ἰσλαμικῆς Δημοκρατίας τοῦ Ἰράν Μοχαμέτ Χαταμί, ὁ ὁποῖος βρίσκεται σὲ επίσημη ἐπίσκεψη στὴ χώρα μας.

Τὸν Πρόεδρο Χαταμί συνόδευσαν, μεταξὺ ἄλλων, ὁ

Μετά τὴ Συνάντηση,
ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ
Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος
ξεναγεῖ τὸν Πρόεδρο
τῆς Ἰσλαμικῆς Δημοκρατίας
τοῦ Ἰράν κ. Μοχαμέτ Χαταμί
στοὺς χώρους
τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν κ. Χαραζὶ, ὁ Ὑπουργὸς Ἑνέργειας κ. Ζανγκανέ, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἰδιαίτερου Γραφείου τοῦ Προέδρου κ. Ἀλί Χαταμί καὶ ὁ Πρέσβης τοῦ Ἰράν στὴν Ἀθήνα κ. Μοαγιέντ. Ἡ Ἀντιπροσωπεία τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας ἀπαρτίζετο ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ κ. Δαυινῆλ, τὸν Θεοφ. Ἐπίσκοπο Μαραθῶνος κ. Μελίτωνα, τὸν Θεοφ. Ἐπίσκοπο Σαλῶνων, Ἀρχιγραμματέα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κ. Θεολόγο, τὸν Αἰδεσμ. Πρωτοπρεσβύτερο π. Θωμᾶ Συνοδινό, Πρωτοσύγκελλο τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, τὸν Πανοσ. Ἀρχιμανδρίτη π. Πατρίκιο Καλεῶδη, Διευθυντὴ τοῦ Γραφείου Ἐκκλησιαστικῆς Ἐθιμοτυπίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τὸν Πανοσ. Ἀρχιμανδρίτη π. Ἐπιφάνιο Οἰκονόμου, Ἐκπρόσωπο Τύπου τοῦ Μακαριωτάτου, τὸν Πανοσ. Ἀρχιμανδρίτη π. Ἰάκωβο Μπιζαούρη, Διευθυντὴ τοῦ Γραφείου Προσωπικοῦ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ τὸν Πανοσ. Ἀρχιμανδρίτη π. Ἰγνάτιο Σωτηριάδη, Γραμματέα τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων. Ἡ συνάντηση τῶν δύο Ἀντιπροσωπειῶν διήρκεσε περίπου μία ὥρα.

Μετά τὴν προσφώνηση τοῦ Μακαριωτάτου (βλ. σ. 249), στὴν ἀντιφώνησή του ὁ Πρόεδρος Χαταμί τόνισε ὅτι ἡ ἀνθρωπότητα ἔχει ἀνάγκη νὰ ἐφαρμόσει τὰ πνευματικὰ λόγια καὶ νὰ ἀκούσει τὰ ἐλπιδοφόρα μηνύματα ποὺ ἀκούσθηκαν ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Προκαθημένου τῆς

Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας. Οἱ πιστοὶ τῶν μονοθεϊστικῶν θρησκειῶν, ἀνέφερε, πρέπει νὰ προσεγγίσουν ὁ ἓνας τὸν ἄλλο, νὰ μελετήσουν τίς κοινὲς ρίζες τους καὶ νὰ προσπαθήσουν νὰ συνεργασθοῦν στὴν πορεία πρὸς τὴν ἐνότητα. Ὁ Ἰρανὸς Πρόεδρος ὑπογράμμισε ὅτι ὁ Θεὸς ἔχει ξεχασθεῖ ἢ περιθωριοποιηθεῖ στὸ πλαίσιο τοῦ σύγχρονου πολιτισμοῦ τῶν σπουδαίων ἐπιτευγμάτων καὶ πῶς ἡ μοναδικὴ λύση εἶναι ὁ ἄνθρωπος νὰ ἐπιστρέψει στὸ Θεὸ καὶ νὰ ἐφαρμόσει τὸ λόγο Του στὴν καθημερινότητά του. Ὅμως, ὅπως σημείωσε, ἐὰν οἱ θρησκεῖες δὲν ἀντιμετωπίζουν τοὺς πόνους καὶ τίς δυσκολίες τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἂν δὲν ἀγωνίζονται ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς εἰρήνης καὶ κατὰ τῶν πολέμων, τῆς τρομοκρατίας καὶ τῶν διακρίσεων, ὁ ἄνθρωπος δὲν θὰ τίς ἀκολουθεῖ. Καὶ συνέχισε: «Οἱ μονοθεϊστικὲς θρησκεῖες πρέπει ἰδιαίτερα νὰ προωθοῦν τὴν ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου, στὴν ὁποία βασίζεται ἡ πραγματικὴ πίστη, καὶ νὰ καταπολεμοῦν τὸ κακό... Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι παιδιά τοῦ Θεοῦ καὶ πρέπει νὰ ζοῦν ἐν ἐλευθερίᾳ, νὰ μὴν διώκονται καὶ νὰ μὴν καταπιέζονται... Ὡς Πρόεδρος κατέθεσα τὴν πρότασή μου στὸν Ο.Η.Ε. γιὰ τὴ δημιουργία ἐνὸς συνασπισμοῦ γιὰ τὴν εἰρήνη. Οἱ δυνάμεις ποὺ ἀπειλοῦν μὲ πυρηνικὰ ὅπλα δὲν ἀπειλοῦν ὀρισμένους λαοὺς, ἀλλὰ ὁλόκληρη τὴν ἀνθρωπότητα. Καὶ μὲ μία τέτοια ἐξέλιξη κανεὶς λαὸς δὲν θὰ εἶναι ἀσφαλῆς, οὔτε ὁ λαὸς τοῦ ὁποίου ἡ ἡγεσία ἀπειλεῖ μὲ τὴ χρήση

ἀνάλογων ὄπλων». Καί κατέληξε: «Στὸν κόσμον πρέπει νὰ ἐπικρατήσῃ ἡ εἰρήνη καὶ ἡ δικαιοσύνη, ποὺ προϋπόθεσή τους ἔχουν τὸν ἀλληλοσεβασμὸ καὶ ὄχι ἡ τρομοκρατία καὶ ἡ βία. Ἐμεῖς σφίγγουμε τὰ χέρια τῶν Ὁρθόδοξων καὶ τῶν πιστῶν τῶν μονοθεϊστικῶν θρησκειῶν γιὰ τὴ δημιουργία ἐνὸς τέτοιου πνευματικοῦ κόσμου». (15.3.2002)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Ἡ σημασία τῆς νηστείας

Στὴ σημασία τῆς νηστείας ἐξ ἀφορμῆς τῆς εἰσόδου στὴν Ἀγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστὴ ἀναφέρθηκε σήμερα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος παρουσιάζοντας ὄχι μόνο τὰ ὀφέλη ποὺ προκύπτουν ἐξ αὐτῆς στὴν ψυχὴ τοῦ πιστοῦ ἀλλὰ καὶ τὰ θετικὰ ἀποτελέσματα γιὰ τὴν ὑγεία τοῦ σώματος. Ὁ Μακαριώτατος ἐπίσης ἐπικρότησε καὶ ἐπιβράβευσε τὴ νεολαία, ἡ ὁποία σήμερα σ' ἀντίθεση μὲ τὰ παρελθόντα ἔτη, νηστεύει καὶ ἀκολουθεῖ στὴν πλειοψηφία της τίς νουθεσίες τῆς Ἀγίας Ἐκκλησίας. Ὅπως διευκρίνισε ὁ Μακαριώτατος, ἡ νηστεία εἶναι καὶ ὕλική καὶ πνευματική, καὶ γι' αὐτὸ πρέπει «καὶ ταῦτα ποιεῖν καὶ κάκεῖνα μὴ ἀφιέναι». Ὅπως ἐπεσήμανε χαρακτηριστικά, «ἡ νηστεία παραμένει πάντοτε πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολὴ γιὰ τὸν ἀγῶνα τῆς σωτηρίας. Εἶναι ὑπερασπιστὴς καὶ φύλακας καθ' ἑαυτὴν ἀρετῆς. Εἶναι ἡ μητέρα τῆς προσευχῆς, ὡς λέγει ὁ Ἅγιος Ἰσαὰκ ὁ Σύρος, καὶ ἡ πηγὴ τῆς σωφροσύνης καὶ τῆς φρονήσεως καὶ διδάσκαλος τῆς ἡσυχίας καὶ ὁδηγὸς ὅλων τῶν καλῶν ἔργων».

«Ἡ Ἐκκλησία μᾶς ἐφοδιάζει μὲ διάφορα μέσα ἢ ὅπλα πνευματικὰ γι' αὐτὸν τὸν ἀγῶνα ποὺ καλεῖται νὰ διεξάγῃ ὁ πιστὸς καθ' ὁδὸν πρὸς τὸ Πάσχα. Μὲ τὴν προσευχὴ καὶ ἰδιαίτερα μὲ τὴ νηστεία. Ὁ λαὸς μας γνωρίζει τὴ σημασία ποὺ ἔχει ἡ νηστεία καὶ παρατηρῶ τὰ τελευταῖα χρόνια ὅτι καὶ ἡ νεολαία μας ἀκόμη, ἡ ὁποία στὰ περασμένα χρόνια ἔμενε μακριὰ ἀπὸ αὐτὸ τὸ ἀσκητικὸ μέσο, τελικὰ ἐπανέρχεται στὶς ρίζες της» εἶπε χαρακτηριστικά ὁ Μακαριώτατος. Καὶ πρόσθεσε: «Τώρα πληροφοροῦμαι ὅτι ἡ νεολαία, ἡ ὁποία συχνάζει στὰ λεγόμενα «Φαστφουντάδικα», ἐκεῖ δηλαδὴ ὅπου πᾶνε τὰ παιδιά καὶ τρῶνε πρόχειρα, ζητοῦν νηστίσιμα φαγητά, μ' ἀποτέλεσμα οἱ ἐπιχειρήσεις ποὺ ἔχουν τὰ μαγαζιά αὐτὰ νὰ ἔχουν πλέον εἰσαγάγει καὶ πολλὰ νηστίσιμα φαγητά. Πράγμα ποὺ σημαίνει ὅτι ὑπάρχει ζήτησις. Γιατί, ἐὰν δὲν

ὑπῆρχε ζήτησις, κανεὶς δὲν θὰ ἐφτιαχνε φαγητά, γιὰ νὰ τὰ πετάει... Ἐπαινῶ καὶ ἐπιβραβεύω τὰ παιδιά μας, τὰ ὁποῖα πολλὰς φορὲς ἀποδεικνύονται ὅτι εἶναι σοφότερα ἀπὸ ἐμᾶς. Ἐμεῖς δὲ οἱ μεγαλύτεροι ἔχουμε χρέος καὶ καθήκον, ἐὰν θέλουμε τὰ παιδιά μας νὰ γίνονται καλύτερα ἀπὸ ἐμᾶς, νὰ τοὺς δίνουμε πάντα τὸ καλὸ παράδειγμα. Καὶ ἡ νηστεία εἶναι μιὰ εὐκαιρία, γιὰ νὰ δείξουμε ἀφενὸς γιὰ νὰ μπορούμε νὰ ἀξιοποιήσουμε τοὺς καρπούς τῆς νηστείας, ποὺ εἶναι ἡ σωφροσύνη, ἡ νηφαλιότητα, ἡ προσευχὴ καὶ οἱ ἄλλες πνευματικὲς ἐνασχολήσεις, οἱ ὁποῖες δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρξουν, ὅταν ὁ ἄνθρωπος τρώει συνέχεια καὶ τρώει ἀκατάλληλα ἐπὶ τὸ πλεῖστον φαγητά, τὰ ὁποῖα ἐπιβαρύνουν τὴν κατάστασις τῆς ὑγείας του».

«Ὁ λαὸς μας ἔρχεται πρὸς τὴ νηστεία —συνέχισε ὁ Μακαριώτατος— πιστεύοντας ὅτι ἡ νηστεία εἶναι μιὰ ἐμπρακτὴ ἀσκήσις, ἡ ὁποία βεβαίως ἀνταποκρίνεται καὶ στὸν ἀσκητικὸ χαρακτήρα τῆς Ὁρθόδοξίας καὶ τῆς πίστεώς μας. Καὶ ἂς μὴν φανεῖ αὐτὸ ὑπερβολικόν. Ἄς μὴν πεῖ κανεὶς ὅτι ἡ ψυχὴ μας μόνο μᾶς ἐνδιαφέρει καὶ τὰ ἄλλα ὅλα ἔχουν δευτερεύουσα σημασία. Ὁχι. Οἱ Πατέρες, οἱ ὁποῖοι ἔτσι ὅρισαν, ἦσαν θεόπνευστοι καὶ σοφοί. Αὐτοὶ λοιπὸν εἶπαν ὅτι μέσα ἀπὸ τὴν ἀσκήσις τοῦ σώματος προέρχεται ἡ τελείωσις καὶ ὁλοκλήρωσις τοῦ χαρακτῆρος. Γι' αὐτὸ θὰ ἤθελα νὰ ρίξω τὸ σύνθημα ἀπὸ τὴ θέσις αὐτὴ σήμερα γιὰ ὅλους τοὺς Ἕλληνες. Νὰ νηστεύετε. Νὰ ἀκολουθήσετε τίς συμβουλὲς τῆς Μητέρας μας Ἀγίας Ἐκκλησίας. Τρῶμε συνέχεια καὶ οἱ γιατροὶ ἔρχονται κάποτε καὶ μᾶς λένε: «σταματήστε ἐπιτέλους». Ἡ Ἐκκλησία αὐτὸ τὸ λέει εἴκοσι αἰῶνες! Ἐχουμε ὅμως συνηθίσει νὰ τὴν περιφρονούμε. Ἐχουμε συνηθίσει νὰ μὴν παίρνουμε στὰ σοβαρὰ αὐτὰ τὰ ὁποῖα λέγει. Χρειάζεται τάχα νὰ τὰ ἐπιβεβαιώνῃ αὐτὰ ἡ ἐπιστήμη, γιὰ νὰ τὰ παραδεχθοῦμε καὶ ἐμεῖς, ὅταν θέλουμε νὰ λεγόμεστε πιστοὶ καὶ εὐλαβεῖς χριστιανοί».

(17.3.2002)

(Ἐκ τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ἀθηνῶν)

Διάλεξις τοῦ Μακαριωτάτου στὴ Σχολὴ Ἐθνικῆς Ἀμύνης

Γιὰ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία στὸ παγκόσμιον περιβάλλον, τὴ συμβολὴ τῆς στὰ ἐθνικὰ θέματα καὶ τὴ διατήρησις τῆς ἐθνικῆς ταυτότητος μίλησε σήμερα τὸ με-

σημέρι ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστόδουλος στὸ πλαίσιο σχετικῆς διάλεξης, ποὺ ἔδωσε στὴν Σχολὴ Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

Ὁ Μακαριώτατος ἀναφέρθηκε ἐκτενῶς στὸ ρόλο ποὺ ἡ Ἐκκλησία ἔχει διαδραματίσει διαχρονικὰ στὴν ὀριοθέτηση τῆς ταυτότητας τοῦ ἔθνους, ὑπογραμμίζοντας ἰδιαίτερα τὴν ἥρωικὴ καὶ καθοριστικὴ συμβολὴ τοῦ κλήρου στὸν ἐθνικοαπελευθερωτικὸ ἀγῶνα τῆς πατρίδας μας. Ὅπως τόνισε, ἡ σχέση καὶ ἡ συνάφεια ἀνάμεσα στὴν Ἐκκλησία καὶ τὸ ἔθνος ἔχει ὠφελήσει σὲ μέγιστο βαθμὸ τὸ λαὸ μας, χωρὶς σὲ καμία περίπτωσι νὰ ἔχει βλάψει τὸν οἰκουμενικὸ χαρακτήρα τῆς Ὁρθοδόξιας, ποὺ κηρύσσει τὴν ἀγάπη πέρα ἀπὸ σύνορα καὶ ἀγκαλιάζει ὅλους τοὺς ἐμπερίστατους ἀδελφοὺς, ἀνεξαρτήτως φυλῆς ἢ θρησκείας. Ἡ συμπόρευση Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας ἦταν καὶ εἶναι ἀγαστή, συνέχισε, παρὰ τὸ ὅτι ἔπρεπε νὰ ἀντισταθεῖ. Αὐτὴ ἡ συμπόρευση, ἐπισήμανε, ἐξασφάλισε στὸν Ἕλληνα τὴ διάρκειά του καὶ λειτούργησε ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ποὺ διεσώθη διὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας ὑπογράμμισε ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ σύμβολα ποὺ χρειάζεται ὁ λαὸς μας, ἓνα σύμβολο ποὺ κανεὶς δὲν πετροβολᾷ καὶ δὲν ἀπαρνιέται, ἰδιαίτερα σὲ μία περίοδο ποὺ γίνεται τὸ πᾶν γιὰ νὰ στερηθεῖ αὐτὸς ὁ λαὸς τὰ πνευματικὰ του ἐρεῖσματα. Ὅπως τόνισε, σήμερα τὸ μεγαλύτερο πρόβλημα τῆς Ἑλλάδας εἶναι ἡ οὐσιαστικὴ της ἐπιβίωση, ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ ἐπιτευχθεῖ ἂν ἡ πίστη κλονίζεται καὶ ἂν οἱ ἀρχές καὶ οἱ ἀξίες διαβρώνονται. Ὁ λαός, ἰδιαίτερα οἱ νέοι ποὺ πιστεύουν στὴ θρησκεία καὶ στὴν οἰκογένεια, πρέπει νὰ ἀντισταθεῖ καὶ ἡ Ἐκκλησία μας, μία Ἐκκλησία μὲ πλούσιο ἱεραποστολικὸ ἔργο καὶ δραστηριότητες ποὺ τὴν καθιστοῦν πρότυπο πρὸς μίμηση στὸν Ὀρθόξο κόσμο, πρέπει νὰ ἐξακολουθήσει νὰ ἀποτελεῖ τὴν ἐγγύηση τῆς ἐνότητας τοῦ λαοῦ. Καὶ κατέληξε: «Σὲ μία περίοδο γεμάτη προκλήσεις, στὴν ὁποία κανένα κράτος τῆς Εὐρώπης δὲν εἶναι διατεθειμένο νὰ ἐγκαταλείψει τὴν ἰδιαίτερη ταυτότητά του, ἡ Ἐκκλησία θὰ προασπίζει αὐτὴν τὴν ταυτότητα, καθὼς δὲν εἶναι ἐγκλημα νὰ μιλᾷ κανεὶς γιὰ τὴν πατρίδα, γιὰ τὴ θρησκεία καὶ γιὰ τὴ γλῶσσα του».

(20.3.2002)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Ἐπίσκεψη τοῦ Γενικοῦ Γραμματέα τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν Dr. Konrad Raiser στὸν Μακαριώτατο

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστόδουλος δέχθηκε σήμερα στὶς 12 το μεσημέρι σὲ ἐπίσημὴ ἐπίσκεψη στὸ Ἀρχιεπισκοπικὸ Μέγαρο τὸν Γενικὸ Γραμματέα τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν (Π.Σ.Ε.) Δρ Konrad Raiser, ὁ ὁποῖος συνοδευόταν ἀπὸ τὸν ἀναπληρωτὴ Γενικὸ Γραμματέα κ. Γεώργιο Λαιμόπουλο καὶ τὴν Γραμματέα τῆς Ἐπιτροπῆς «Ἐκκλησία καὶ Οἰκουμενικὲς Σχέσεις» κ. Teny Pirri-Simonian.

Ἡ Ἀντιπροσωπεία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀπαρτίζετο ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας κ. Ἀμβρόσιο, Πρόεδρο τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Διορθοδόξων καὶ τῶν Διαχριστιανικῶν Σχέσεων, τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Περιστερίου κ. Χρυσόστομο καὶ τὸν Καθηγητὴ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν κ. Γ. Γαλίτη, ἐκπροσώπους τῆς Ἐκκλησίας μας στὸ Π.Σ.Ε., τὸν Αἰδεσιμ. Πρωτοπρεσβύτερο π. Θωμᾶ Συνοδινό, Πρωτοσύγκελλο τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, τὸν Κοσμήτορα τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν, Καθηγητὴ κ. Κ. Σκουτέρη, τὸν Καθηγητὴ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν κ. Βλ. Φειδᾶ, τὸν Καθηγητὴ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης κ. Π. Βασιλειάδη, τὸν Διευθυντὴ τοῦ Γραφείου Ἀλληλοβοηθείας καὶ Σχέσεων μετὰ τῶν Ξένων Ἐκκλησιῶν Δρ. Ἀντ. Παπαντωνίου, τὸν Αἰδεσιμ. Πρωτοπρεσβύτερο π. Στέφανο Ἀβραμίδη, Γραμματέα τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Διορθοδόξων καὶ τῶν Διαχριστιανικῶν Σχέσεων, τοὺς συνεργάτες τῆς ὡς ἂν Ἐπιτροπῆς Πανοσ. Ἀρχιμανδρίτες π. Προκόπιο Πετρίδη καὶ π. Ἰγνάτιο Σωτηριάδη καὶ τὸν Ἐκπρόσωπο Τύπου τοῦ Μακαριωτάτου, Πανοσ. Ἀρχιμανδρίτη π. Ἐπιφάνιο Οἰκονόμου.

Κατὰ τὴν προσφώνησή του ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας ἐξέφρασε τὴ χαρὰ του γιὰ τὴν ἐπίσκεψη τοῦ Δρ. Raiser στὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος (ιδρυτικὸ μέλος τοῦ Π.Σ.Ε. ἀπὸ τὸ 1948), «μία Ἐκκλησία ἀρχαία, ἀλλὰ καὶ σύγχρονη, μὲ βαθιὲς ἱστορικὲς ρίζες καὶ πνευματικὸ λόγο γιὰ ὅλα τὰ προβλήματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὸν σημερινὸ ἄνθρωπο». Ὁ Μακαριώτατος ἐπισήμανε ὅτι σὲ γενικὲς γραμμὲς ἡ συνεργασία μετὰ τοῦ Ὀρθοδόξου κόσμου καὶ τοῦ Π.Σ.Ε. ἔχει ἀποβεῖ ἀμοιβαία ἐπωφελὴς, καθὼς ἡ μὲν Ὁρθοδοξία ἀνταλλάσσει μὲ

ἄλλες Χριστιανικὲς Ἐκκλησίες καὶ Ὁμολογίες ἀπόψεις σὲ ζητήματα κοινού προβληματισμοῦ, τὸ δὲ Π.Σ.Ε. διευρύνει τοὺς ὀρίζοντές του καὶ ἐμπλουτίζεται μὲ τὴν οἰκουμενικὴ Ὁρθόδοξη μαρτυρία. Ὡστόσο, ὑπογράμμισε τὶς ἐπιφυλάξεις τῆς Ὁρθοδοξίας, ποὺ ἐδράζονται στὴ σταδιακὴ ἀπομάκρυνση τοῦ Π.Σ.Ε. ἀπὸ τοὺς ἀρχικούς στόχους καὶ τὸν ἀρχικὸ προσανατολισμό του, στὴν προβολὴ φιλελεύθερων θεολογικῶν καὶ ἠθικῶν ἀρχῶν στὸ πλαίσιο τῆς ἐνασχόλησής με διάφορα θέματα, ἀλλὰ καὶ τὶς προτεραιότητες καὶ τὶς ὑπάρχουσες δομές του, καὶ ἀναφέρθηκε στὴ δημιουργία τῆς Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Π.Σ.Ε., ποὺ ἐξετάζει τὸ ζήτημα τῶν προϋποθέσεων τῆς περαιτέρω παρουσίας τῆς Ὁρθοδοξίας στὸ Συμβούλιο. Ὁ Μακαριώτατος ἐξέφρασε τὴν ἱκανοποίησή του γιὰ τὸ ρόλο ποὺ ὁ Dr. Raiser διαδραματίζει στὴν ἐπικοινωνία τοῦ Π.Σ.Ε. μὲ τὸν Ὁρθόδοξο κόσμο πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς ἐπίλυσης τῶν προβλημάτων ποὺ ἔχουν παρουσιασθεῖ καὶ ἰδιαίτερα γιὰ τὴ συμβολὴ του στὴν καλλιέργεια κλίματος ἐνόητας, συνεργασίας καὶ κατανόησης μεταξὺ τῶν Ἐκκλησιῶν.

Στὴν ἀντιφώνησή του ὁ Dr. Raiser ὑπογράμμισε τὸν ἡγετικὸ ρόλο τοῦ Μακαριωτάτου στὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ στὸ εὐρωπαϊκὸ καὶ διεθνὲς γίνεσθαι, ἐπισήμανε τὸ σημαντικὸ ἔργο ποὺ ἐπιτελεῖ σὲ θέματα αἰχμῆς, ὅπως τὰ θέματα τῆς βιοηθικῆς, ἐνῶ ἀναφέρθηκε ἀναλυτικὰ στὸ ἔργο τῆς Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς ἀναζήτησης μίας κοινῆς γλώσσας ποὺ νὰ ἐκφράζει τὴν κοινὴ χριστιανικὴ παράδοση τῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης καὶ φυσικὰ πρὸς τὴν ἀνάδειξη νέων τρόπων συνεργασίας. Ὅπως σημείωσε, «βρισκόμαστε στὴν ἀρχὴ μίας νέας φάσης καὶ πρέπει ὅλοι μαζί νὰ προσπαθήσουμε νὰ ἀντιμετωπίσουμε τὶς προκλήσεις τῶν καιρῶν».

Στὴ διάρκεια τῆς συζήτησης ὁ Μακαριώτατος ἐπισήμανε ὅτι τὸ Π.Σ.Ε. πρέπει, ἀντιλαμβανόμενο τὶς ἐπιφυλάξεις τοῦ Ὁρθόδοξου κόσμου, νὰ γίνῃ μία κοινὴ πνευματικὴ ὁμάδα ἀντιμετώπισης τῶν ζητημάτων ποὺ ἀπασχολοῦν τὶς σύγχρονες κοινωνίες καὶ ὑπογράμμισε τὴ σημασία τῆς συνεργασίας ἐνόψει τῆς διαμόρφωσης τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Συντάγματος, καθὼς, ὅπως εἶπε, ἡ Εὐρώπη πρέπει νὰ διατηρήσῃ τὴ χριστιανικὴ της ταυτότητα. Ἐπίσης, ἀναφέρθηκε στὴ σύγκληση τῆς Διαθρησκειακῆς Συνάντησης τῶν Ἀθηνῶν κατὰ τῆς βίας καὶ τῆς τρομοκρατίας τὸν ἐρχόμενο Σεπτέμβριο, στὴν ὁποία καὶ προσκάλεσε τὸν Dr. Raiser. Ἀπὸ τὴν πλευρὰ του ὁ Γενικὸς Γραμματέας τοῦ Π.Σ.Ε. χαρακτήρισε τὴν πρωτοβουλία

αὐτῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος σημαντικὴ καὶ καλοδεχούμενη, ἐνῶ ἔδειξε ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον γιὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐπίσημης ἐπίσκεψης τῆς Ἀντιπροσωπείας Της στὸ Βατικανό. Καταλήγοντας ἐξῆρε τὴ συμβολὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὶς δραστηριότητες τοῦ Π.Σ.Ε. καὶ ἐξέφρασε τὴν σκέψη γιὰ σύγκληση τῆς Γενικῆς Συνέλευσης τοῦ Π.Σ.Ε. τὸ 2005 στὴν Ἀθήνα. (21.3.2002)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Ἐγκαίνια ἔκθεσης Βυζαντινῆς Ἀγιογραφίας ἀπὸ τὸν Μακαριώτατο

Τὰ ἐγκαίνια τῆς ἔκθεσης Βυζαντινῆς Ἀγιογραφίας μὲ ἔργα τῶν μαθητῶν τοῦ Ἑνιαίου Ἐκκλησιαστικοῦ Λυκείου Ἀθηνῶν Κωνσταντίνου Μάντζαρη καὶ Γεωργίου Ἀρβανίτη καὶ τοῦ δασκάλου τους Ἀγιογράφου Κωνσταντίνου Σακκά τέλεσε χθὲς τὸ ἀπόγευμα ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστόδουλος στὸ Πνευματικὸ Κέντρο τοῦ Δήμου Ἀθηναίων.

Κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ χαιρετισμοῦ του ὁ Μακαριώτατος ἀναφέρθηκε ἐκτενῶς στὰ Ἐκκλησιαστικὰ Σχολεῖα ἀπὸ τὰ ὁποῖα, ὅπως εἶπε, ἡ Ἐκκλησία φιλοδοξεῖ νὰ ἀντλεῖ ἄξια καὶ ἱκανὰ στελέχη. «Δὲν πρέπει ποτὲ νὰ ἐπιτρέψουμε τὴν ἀποκοπὴ τῶν σχολείων αὐτῶν ἀπὸ τὴν κοινωνία καὶ τὴν γκετοποίησή τους, γιατί τέτοιοι κίνδυνοι ἐνίστε ἐλλοχεύουν» σημείωσε χαρακτηριστικὰ ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας. Καὶ συνέχισε: «Θέλουμε τὰ στελέχη τῆς Ἐκκλησίας νὰ εἶναι μέσα ἀπὸ τὴν κοινωνία. Θέλουμε μέσα ἀπὸ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Σχολεῖα νὰ προσφέρεται στοὺς μαθητὲς ἡ δυνατότητα μίας δημιουργικῆς παρουσίας στὸ σύγχρονο κόσμο μὲ ἐφόδια καὶ πνευματικὰ ὅπλα τὸ Φῶς τοῦ Χριστοῦ, ὅπως αὐτὸ δίδεται μέσα ἀπὸ τὴν ἀποκεκαλυμμένη ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ Λόγου, τὸ Ἱερὸ Εὐαγγέλιο καὶ τὴν μακράννη παράδοση τῆς Ἐκκλησίας μας, ποὺ ἀποτελοῦσε πάντοτε καὶ ἀποτελεῖ προφυλακὴ τῶν πολιτισμικῶν δημιουργιῶν αὐτοῦ τοῦ λαοῦ καὶ αὐτοῦ τοῦ ἔθνους».

Ὁ Μακαριώτατος ἔκανε ἐπίσης ἰδιαίτερη ἀναφορὰ στὸ ζήτημα τῆς ἐπικείμενης σύγκλησης τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς Ἐκκλησίας-Πολιτείας ποὺ θὰ ἐπεξεργασθεῖ τὸ νομοσχέδιο γιὰ τὴν ἀναβάθμιση τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐκπαίδευσης, ζήτημα τὸ ὁποῖο ἀπασχόλησε τὴν Δ.Ι.Σ. κατὰ τὴ διάρκεια τῆς χθεσινῆς τῆς συνεδρίασης. Ἐπίσης εὐχαρίστησε ἰδιαίτερα τὸν Ὑπουργὸ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Π. Εὐθυμίου γιὰ τὴ συμπα-

ράσταση και υποστήριξη του στα έργα της Εκκλησίας, ενώ, απευθυνόμενος προς τους παρισταμένους κ. Ι. Κοινιδάρη, Γενικό Γραμματέα Θρησκευμάτων και κ. Κ. Κοντογιάννη, Γενικό Διευθυντή Εκκλησιαστικής Εκπαίδευσης, τους χαρακτήρισε σημαντικούς και απαραίτητους συνεργάτες στην αναβάθμιση της εκκλησιαστικής εκπαίδευσης. Στα εγκαίνια της έκθεσης παρέστη ακόμη και η Πρόεδρος του Πολιτισμικού Οργανισμού του Δήμου Αθηναίων κ. Έλλη Ευαγγελίδου.

Καταλήγοντας, ο Μακαριώτατος υπογράμμισε τη σημασία των εκκλησιαστικών τεχνών και τόνισε ότι οι βυζαντινές εικόνες είναι αγιασμένα αντικείμενα και αποτελούν πλούτο του Έθνους και της Ορθόδοξης.

*** Η έκθεση, η οποία θα διαρκέσει έως και την Παρασκευή 12 Απριλίου έ.ε., είναι ανοικτή για το κοινό καθημερινά από τις 9 π.μ. έως τη 1 μ.μ. και από τις 5 μ.μ. έως τις 9 μ.μ. (εκτός Δευτέρας και απογεύματος Κυριακής). (3.4.2002)

(Εκ του Γραφείου Τύπου)

Επίσκεψη στον Μακαριώτατο του Υπουργού Άμυνας της Ρωσικής Όμοσπονδίας κ. Σεργκέι Ίβανόφ

Ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ.κ. Χριστόδουλος συναντήθηκε σήμερα στις 7.40 το απόγευμα στο Αρχιεπισκοπικό Μέγαρο με τον Υπουργό Άμυνας της Ρωσικής Όμοσπονδίας κ. Σεργκέι Ίβανόφ, ο οποίος πραγματοποιεί από χθες επίσημη επίσκεψη στη χώρα μας προσκεκλημένος του ομολόγου του κ. Γιάννου Παπαντωνίου.

Τον κ. Ίβανόφ συνόδευαν ο Υφυπουργός Άμυνας της Ρωσικής Όμοσπονδίας κ. Μιχαήλ Ντιμτρίεφ, ο Πρέσβης της Ρωσικής Όμοσπονδίας στην Αθήνα κ. Μιχαήλ Μποτσάρνικοφ, ο Διευθυντής της Γενικής Διεύθυνσης Διεθνούς Στρατιωτικής Συνεργασίας του Υπουργείου Άμυνας, Αντιστράτηγος κ. Ανατόλι Μαζούρκεβιτς και ο Διευθυντής του Γραφείου του, Υποστράτηγος κ. Αντρέι Τσομπότοφ. Η ελληνική αντιπροσωπεία αποτεζετο από τον Έλληνα Πρέσβη στη Μόσχα κ. Δημήτριο Παρασκευόπουλο, τον Ακόλουθο Άμυνας της Πρεσβείας, Ταξίαρχο κ. Παναγιώτη Κάλφα και τον Αρχιεπίσκοπο κ. Αναστάσιο Σκλαβίδη.

Κατά τη διάρκεια της συνάντησης, που διήρκεσε τριάντα λεπτά, ο Μακαριώτατος εξέφρασε τη χαρά του

για την επίσκεψη του κ. Ίβανόφ και υπογράμμισε τους ιστορικούς δεσμούς πίστης, φιλίας, αδελφικής αλληλεγγύης και έν γένει πνευματικής συγγένειας, που συνδέουν τους δύο λαούς και τις δύο Εκκλησίες. Ο Προκαθήμενος της Ελλαδικής Εκκλησίας αναφέρθηκε στην επίσημη επίσκεψή του στη Ρωσική Ορθόδοξη Εκκλησία πέρυσι τον Μάιο και υπογράμμισε την ιδιαίτερη εντύπωση που του προκάλεσε «η πίστη που μιλά στις ψυχές του απλού λαού». «Έβδομήντα χρόνια μιās σκληρής αντιθρησκευτικής καταπίεσης δεν στάθηκαν ικανά να ξεριζώσουν αυτή την πίστη, που αποτελεί θεμέλιο των πνευματικών και των ήθικων αξιών, επί των οποίων πρέπει να εδράζονται ή κοινωνική συνοχή και ευημερία» τόνισε χαρακτηριστικά. Ο Μακαριώτατος αναφέρθηκε στο σεβασμό και στην εκτίμηση που ο Πρόεδρος της Ρωσικής Όμοσπονδίας κ. Βλαντιμίρ Πούτιν τρέφει προς τη Ρωσική Ορθόδοξη Εκκλησία και το πρόσωπο του Πατριάρχη Μόσχας και Πάσης Ρωσίας κ. Άλεξίου και εξέφρασε το θαυμασμό του για τη «γενναία χώρα της Ρωσίας, που αποδίδει όλες τις τιμές στους υπέρ της ελευθερίας ήρωες και μάρτυρές της, και το γενναίο ρωσικό λαό».

Επίσης ο Μακαριώτατος σημείωσε την έντονη ανησυχία του για τις δραματικές εξελίξεις στη Μέση Ανατολή, υπογραμμίζοντας το ρόλο που όλες οι θρησκείες πρέπει να διαδραματίσουν, για να παγιωθεί ή ειρήνη στον κόσμο. Αναφέρθηκε μάλιστα στην πρωτοβουλία της Εκκλησίας της Ελλάδος για τη σύγκληση Διαθρησκευτικής Διάσκεψης στην Αθήνα τον έρχόμενο Σεπτέμβριο, με στόχο την αναζήτηση συγκεκριμένων τρόπων με τους οποίους θα υπάρχει άμεση και ζωτική παρέμβαση των θρησκειών για την καταπολέμηση των φαινομένων βίας και τρομοκρατίας στον πλανήτη, και εξέφρασε την έλπιδα να μπορέσει να παραστεί αυτοπροσώπως ο Πατριάρχης κ. Άλέξιος.

Από την πλευρά του ο κ. Ίβανόφ επισήμανε και αυτός με τη σειρά του τους στενούς θρησκευτικούς και ιστορικούς δεσμούς μεταξύ των δύο λαών και των δύο Εκκλησιών και τόνισε «τις κοινές γεωστρατηγικές συνθήκες στις οποίες βρίσκονται σήμερα οι δύο χώρες, αντιμετωπίζοντας ταυτόσημες απειλές και προκλήσεις». Αναφέρθηκε μάλιστα ιδιαίτερα στις συναντήσεις που ο Μακαριώτατος είχε με τον Πρόεδρο Πούτιν πέρυσι τον Μάιο και τον Δεκέμβριο. Ο κ. Ίβανόφ υπογράμμισε τον καθοριστικό ρόλο της Ρωσικής Ορθόδοξης Εκκλησίας στην πνευματική αναγέννηση του Έθνους και τόνισε ότι τόσο Αυτή, όσο και ή

ρωσική κοινωνία αντιμετωπίζουν με μεγάλο σεβασμό, όπως άλλωστε συμβαίνει και στην Ελλάδα, το στράτευμα. Τέλος ο Υπουργός Ἀμυνας τῆς Ρωσικῆς Ὁμοσπονδίας χαρακτήρισε τὴν πρωτοβουλία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὴ σύγκληση Διαθρησκευτικῆς Διάσκεψης στὴν Ἀθήνα ἰδιαίτερα σημαντική, καθὼς, ὅπως εἶπε, οἱ μονοθεϊστικὲς θρησκείες μποροῦν νὰ ἐπηρεάσουν τὶς ἐξελίξεις πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς εἰρήνης καὶ τῆς σταθερότητας σὲ ἓναν κόσμο ἀνασφαλῆ καὶ ἀβέβαιο.

(4.4.2002)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Ἐπίσκεψη στὸν Μακαριώτατο τοῦ νέου Προέδρου τοῦ Δ.Σ.Α. κ. Δημ. Παξινού

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστόδουλος δέχθηκε σήμερα στὴ 1 τὸ μεσημέρι στὸ Ἀρχιεπισκοπικὸ Μέγαρο σὲ ἐθιμοτυπικὴ ἐπίσκεψη τὸν νέο Πρόεδρο τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν (Δ.Σ.Α.) κ. Δημήτρη Παξινό.

Ὁ Μακαριώτατος συνεχάρη τὸν κ. Παξινὸ γιὰ τὴν ἐκλογή του στὸ ἀξίωμα τοῦ Προέδρου τοῦ πλέον πολυπληθοῦς ἐπιστημονικοῦ συλλόγου τῆς χώρας καὶ τοῦ εὐχήθηκε καλὴ ἐπιτυχία στὸ δύσκολο ἔργο του. Ἐξῆρε δὲ ἰδιαίτερα τὸ ρόλο ποὺ ὁ δικηγόρος ὀφείλει καὶ μπορεῖ νὰ διαδραματίζει στὴ σύγχρονη κοινωνία, παρὰ τὶς αὐξημένες δυσκολίες ποὺ συναντᾷ στὴν ἀσκηση τοῦ λειτουργήματός του.

Ἀπὸ τὴν πλευρά του ὁ κ. Παξινὸς εὐχαρίστησε τὸν Μακαριώτατο γιὰ τὶς θερμὲς εὐχές του. Στὴ συνέχεια ἀναφέρθηκε στὰ προβλήματα τοῦ δικηγορικοῦ κλάδου, ἐνῶ τόνισε τὴ σημασία ποὺ ἔχει σήμερα ἡ ἀνάδειξη τοῦ θεσμικοῦ ρόλου τοῦ δικηγόρου, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀνοιγμὰ του πρὸς τὴν κοινωνία. Ἐπισήμανε δὲ ὅτι ὁ Δ.Σ.Α. ἔχει τὴ διάθεση νὰ συνδράμει στὸ πολυεπίπεδο φιλανθρωπικὸ καὶ κοινωνικὸ ἔργο τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ἐπεκτείνοντας, γιὰ παράδειγμα, τὸ Πρόγραμμα Νομικῆς Βοηθείας (Legal Aid) σὲ ἐνορίτες πού, λόγῳ οικονομικῆς ἀδυναμίας, χρῆζουν νομικῆς συμπαράστασης, ἐνῶ σημείωσε τὴ δυνατότητα συνεργασίας τοῦ Συλλόγου μετὰ τὴν Ἐκκλησία σὲ ζητήματα κοινοῦ ἐνδιαφέροντος.

Ὁ Μακαριώτατος ἐξέφρασε τὴν ἱκανοποίησή του γιὰ τὴν πρωτοβουλία τοῦ Προέδρου τοῦ Δ.Σ.Α. καὶ ὑπογράμμισε ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἀγκαλιάζει μετὰ τὶς φιλανθρωπικὲς καὶ κοι-

νωνικὲς Τῆς δράσεις ὅλους τοὺς συνανθρώπους μας, ἀνεξαρτήτως φυλῆς ἢ θρησκεύματος, καὶ ἰδιαίτερα τοὺς νέους.

(8.4.2002)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

ΙΕΡΑΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Βεροίας, Ναούσης καὶ Καμπανίας

Ἀρχισε τὴ λειτουργία του τὸ Κέντρο Ψυχικῆς Ὑποστήριξης, ποὺ θεσμοθέτησε ἡ Ἱερὰ Μητρόπολη Βεροίας, Ναούσης καὶ Καμπανίας.

Υπεύθυνος τοῦ Κέντρου εἶναι ὁ Ἀρχιμ. π. Ἀθανάσιος Παραβάντσος, ἱεροκήρυκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὁ ὁποῖος σπούδασε ἐπὶ τριετία στὸν Καναδὰ ποιμαντικὴ καὶ συμβουλευτικὴ ψυχοθεραπεία. Ὁ ἴδιος ἐξειδικεύθηκε στὸ ἄγχος, τὴν κατάθλιψη, τὰ προβλήματα συζυγίας καὶ τὶς σχέσεις γονέων-παιδιῶν.

Τὸ Κέντρο Ψυχικῆς Ὑποστήριξης στεγάζεται στὸ Πνευματικὸ Κέντρο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως (Βενιζέλου 29 - α' ὄροφος - τηλ. 03310 20 113) καὶ εἶναι ἀνοιχτὸ γιὰ τοὺς ἐνδιαφερόμενους κάθε Τετάρτη 6.00-8.00 τὸ ἀπόγευμα.

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

Ἱερὰ Μητρόπολις Δημητριάδος

Ἱερατικὴ Σύναξη στὸ Βόλο

Μετὰ τὴν εὐκαιρία τῆς εἰσόδου τῆς Ἐκκλησίας μας στὴν Ἀγία καὶ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ ὁργανώνεται Ἱερατικὴ Σύναξη τὴν Τρίτη 12 Μαρτίου 2002 καὶ ὥρα 11 π.μ. στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίας Παρασκευῆς Βόλου. Στὴν Ἱερατικὴ Σύναξη ἔχει προσκληθεῖ νὰ ὁμιλήσει ὁ ὁμότιμος καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ ΑΠΘ κ. Ἰωάννης Φουντούλης μετὰ θέμα «Ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων».

Ἱερατικὴ Σύναξη στὸν Ἀλμυρὸ

Σήμερα Πέμπτη 7 Μαρτίου 2002, στὶς 12 τὸ μεσημέρι θὰ γίνῃ ἱερατικὴ σύναξη στὸν Ἀλμυρὸ γιὰ τοὺς κληρικούς τῆς ἀρχιερατικῆς περιφέρειας Ἀλμυροῦ. Ἡ ἱε-

ρατική σύναξη γίνεται ενόψει της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής και αποτελεί εύκαιρία συμπνευματισμού των κληρικών, κοινού προβληματισμού, επικοινωνίας με τον επίσκοπο, αλλά και επίλυσης διαφόρων τρεχόντων προβλημάτων της αρχιερατικής περιφέρειας.

Τελευταία συνάντηση
του χειμερινού προγράμματος της
Ακαδημίας Θεολογικών Σπουδών

Η τελευταία συνάντηση του χειμερινού προγράμματος της Ακαδημίας Θεολογικών σπουδών που διοργανώνει η Ιερά Μητρόπολη Δημητριάδος με πρωτοβουλία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ιγνατίου, θα πραγματοποιηθεί το ερχόμενο Σάββατο 6 Απριλίου, στις 10 π.μ. στο συνεδριακό κέντρο FORUM, Δεληγιώργη 9 και Πολυμέρη.

Υπενθυμίζεται ότι όλες οι εισηγήσεις της φετινής χρονιάς περιστρέφονταν γύρω από το γενικό θέμα «Ορθοδοξία και νεωτερικότητα», όπου επιχειρήθηκε ο διάλογος της Χριστιανικής Θεολογίας με την μοντέρνα σκέψη.

Η συνάντηση παρουσιάζει εξαιρετικό ενδιαφέρον καθώς σε αυτή θα επιχειρηθεί η εξέταση των τάσεων της σκέψης, οι οποίες αναπτύχθηκαν μετά από την νεωτερικότητα. Οι εισηγήσεις αυτής της συνάντησης θα κινηθούν στο πλαίσιο του θέματος το οποίο είναι: «Από την νεωτερικότητα στη μετανεωτερικότητα. Ο λόγος της Θεολογίας και της Εκκλησίας».

Πρώτος εισηγητής θα είναι ο π. Ευάγγελος Γκανάς, πτυχιούχος θεολογίας – μηχανολόγος-μηχανικός Ε.Μ.Π. Σπούδασε ηλεκτρολόγος-μηχανικός στο Έθνικό Μετσόβειο Πολυτεχνείο και Θεολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Στα δημοσιεύματά του έχει ασχοληθεί με τη μελέτη της ευρωπαϊκής και ελληνικής λογοτεχνίας, με το φαινόμενο της δυτικής νεωτερικότητας καθώς και με το φιλοσοφικό έργο του Παναγιώτη Κονδύλη.

Δεύτερος εισηγητής θα είναι ο κ. Μιλτιάδης Κωνσταντίνου, Καθηγητής έρμηνείας της Παλαιάς Διαθήκης στο Α.Π.Θ. Γεννήθηκε στην Κοζάνη, σπούδασε Θεολογία στο Α.Π.Θ. και έκανε μεταπτυχιακές σπουδές στη Φιλολογία των αρχαίων ανατολικών λαών στο Τύμπγκεν της Γερμανίας. Το συγγραφικό του έργο περιλαμβάνει περισσότερες από 50 μελέτες. Είναι ιδρυτικό μέλος της Έταιρείας Οικουμενικών Μελετών και Διορθόδοξης Πληροφόρησης, ιδρυτικό μέλος της Ελληνικής

Βιβλικής Έταιρείας και ιδρυτικό μέλος του Θεολογικού Συνδέσμου που εκδίδει το περιοδικό «Καθ' όδον». Από τον Σεπτέμβριο είναι πρόεδρος του Τμ. Θεολογίας του Α.Π.Θ.

Ο τρίτος εισηγητής είναι ο κ. Μάριος Μπέγζος, Αν. Καθηγητής Συγκριτικής Φιλοσοφίας της Θρησκείας στο Παν. Αθηνών. Γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε θεολογία και φιλοσοφία στα Πανεπιστήμια Αθηνών, Γενεύης και Τυβίγγης, ενώ από το 1975 εργάζεται ως επισημονικός βοηθός του καθηγητή Νίκου Νησιώτη στη Θεολογική Σχολή Αθηνών. Το 1985 αναγορεύεται διδάκτωρ Θεολογίας με διατριβή για τη φιλοσοφία της θρησκείας του φυσικού Βέρνερ Χάιζενμπεργκ. Εκτός από την έδρα στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, διδάσκει μαθήματα φιλοσοφίας της θρησκείας στο Πανεπιστήμιο του Μαρβούργου της Γερμανίας κάθε έαρινό εξάμηνο (1991-1997). Είναι, επίσης, τακτικός συνεργάτης έγκυκλοπαιδειών, άρθρογράφος σε επιστημονικά περιοδικά και αθηναϊκές εφημερίδες (ΝΕΑ, ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ), διευθυντής της σειράς «Θρησκειολογία» των εκδόσεων «Ελληνικά Γράμματα», επιμελητής έκδοσης του «Θρησκειολογικού Λεξικού», καθώς επίσης και μέλος επιστημονικών εταιρειών στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Ο τελευταίος εισηγητής είναι ο κ. Δημήτρης Μπεκριδάκης, Μ.Phil. Θρησκειολογίας. Γεννήθηκε στη Χίο και σπούδασε Θεολογία στη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Στη συνέχεια έκανε μεταπτυχιακές σπουδές στον Τομέα Θρησκειολογίας, Φιλοσοφίας και Κοινωνιολογίας του Τμήματος Κοινωνικής Θεολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών και απέκτησε Δίπλωμα Ειδίκευσης (Master) στη Θρησκειολογία. Διατέλεσε Αρχισυντάκτης και κατόπιν Διευθυντής Επιστημονικών Θεμάτων του ειδικού περιοδικού ΘΕΟΣ & ΘΡΗΣΚΕΙΑ / GOD & RELIGION. Σήμερα είναι υπεύθυνος ύλης του Περιοδικού ΘΡΗΣΚΕΙΟΛΟΓΙΑ (Τριμηνιαία Επιστημονική Έκδοση για τη μελέτη της Θρησκευτικότητας). Δραστηριοποιείται επαγγελματικά στο χώρο της μετάφρασης.

Οι εισηγήσεις θα αρχίσουν στις 10 το πρωί, και θα ακολουθήσει συζήτηση.

Οι εκδηλώσεις πραγματοποιούνται με την ευγενική χορηγία της: Α. Μ. Hoteliers (Ξενοδοχειακές επιχειρήσεις, Α. Μουστακαλής).

Η είσοδος είναι ελεύθερη.

Συνάντηση τοῦ

«Συνδέσμου Ὁρθοδόξων Γυναικῶν τῆς Εὐρώπης»

Ὁ «Σύνδεσμος Ὁρθοδόξων Γυναικῶν τῆς Εὐρώπης», με ἔδρα τὴν Ἀθήνα, ὁργανώνει συνάντηση ἐργασίας στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Δημητριάδος τὸ Σάββατο-κύριακο 6/7 Ἀπριλίου 2002. Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει τὸ Σάββατο 6 Ἀπριλίου προσκύνημα στὴν Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Κάτω Ξενιάς, Ἑσπερινὸ στὴν Ἱερὰ Μονὴ Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Ἀγίου Γεωργίου Νηλείας, συνάντηση με τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιο, καὶ εἰσήγηση ἀπὸ τὴν Εὐάνθια Ἀδαμτζιλογλου, Δρ. Θεολογίας, στὰ πλαίσια τῆς Σύναξης Δοκίμων Διακονισσῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος.

Τὴν Κυριακὴ 7 Ἀπριλίου 2002 τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει Θεία Λειτουργία στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἀγ. Κων/νου Βόλου, προσκύνημα στὴν Ἱ. Μονὴ Τιμίου Προδρόμου Ἀνατολῆς Ἀγίας καὶ Ἑσπερινὸ στὴν Ἱ. Μονή. (Ἐκ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως)

**Ἱερὰ Μητρόπολις
Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως**

Με θέμα «Βία, τρομοκρατία, πόλεμος» ἔγινε στὸν Ἱ. Καθεδρικὸ Ναὸ τοῦ Τιμίου Προδρόμου Νεαπόλεως, στίς 21-2-2002 ἱερατικὴ σύναξη με ὁμιλητὴ τὸν καθηγητὴ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Βασίλειο Γιούλτση.

Στὴν εἰσηγησή του ὁ ὁμιλητὴς ἀνέλυσε τὴ θεολογική, ἱστορικὴ καὶ κοινωνιολογικὴ πλευρὰ τοῦ φαινομένου καλύπτοντας με ἐπιχειρήματα, στατιστικὲς καὶ ἱστορικὲς ἀναφορὲς τὸ θέμα του.

Κύρια σημεῖα τῆς εἰσηγήσεως ἦσαν:

1. Ἡ βία ὡς ἀποτέλεσμα τῆς πτώσεως τοῦ ἀνθρώπου.
2. Ἡ ἀνατροπὴ πολιτισμικῶν καὶ κοινωνικῶν δεδομένων βάσει σχεδιασμῶν τῶν Εὐρωπαίων καὶ Ἀμερικανῶν ἡγετῶν.
3. Τὰ ἀντίποινα στὸ ὄνομα τῆς ἀντιτρομοκρατίας καὶ οἱ ὀλέθριες συνέπειές τους (χρῆση τοξικῶν, ραδιενεργῶν οὐσιῶν, νέκρωση κάθε μορφῆς ζωῆς κ.λπ.).
4. Οἱ λεγόμενες «παράπλευρες συνέπειες» καὶ οἱ ἄδικοι θάνατοι ἀμάχων.
5. Ἡ δημιουργία τῆς θεωρίας τοῦ ὀλισμοῦ (μὴ ἀποδοχὴ τῆς παρουσίας ἐτέρου) καὶ ὁ δαιμονικὸς ἡγεμονισμὸς ποὺ με τὰ τεχνολογικὰ μέσα ποὺ διαθέτει προ-

σπαθεῖ νὰ ἐπιβληθῇ σ' ὅλον τὸν κόσμο.

6. Ἡ καλλιεργούμενη ἰδεολογικὴ ἀπάτη με τὴν παρουσίαση τοῦ Ἰσλάμ ὡς βαρβαρικῆς ἀπειλῆς.

Ὡς αἰτίες τῆς δημιουργίας τῶν φαινομένων τῆς βίας, τρομοκρατίας καὶ τοῦ πολέμου σημειώθηκαν:

1. Ἡ ἐγωπάθεια.
2. Τὸ δυτικὸ ἀνθρωπολογικὸ πρότυπο.
3. Τὸ ὄραμα τῆς παγκόσμιας κυριαρχίας κατὰ τὸ πρότυπο τῶν Ρωμαίων, ποὺ με τὸν ἐπεκτατισμὸ τους κατέστρεψαν ἢ ἐξαφάνισαν πολιτισμοὺς (Αἰγυπτιακὸ, Ἑλληνικὸ κ.ἄ.).
4. Ὁ δυτικὸς χριστιανισμὸς ὡς κακὸ πρότυπο ἐπεκτατισμοῦ καθ' ὑπόδειξιν τοῦ πάπα, με ἀποτέλεσμα τὴς ἀρπαγῆς καὶ τῆς λεηλασίας σὲ ὅλη τὴν ἐγγὺς Ἀνατολή.
5. Ὁ ἀποικιοκρατισμὸς με τὴν καταπίεση καὶ ἐκμετάλλευση τῶν λαῶν (κυρίως τοῦ τρίτου κόσμου), ἢ περιφρόνηση τῶν χωρῶν, ἢ σύγκρουση λαῶν καὶ πολιτισμῶν καὶ ἡ δημιουργία ἀντιδράσεων.

Ἀποτελέσματα:

1. Ἡ ἐκδίκηση καὶ ἡ ὀργὴ τῶν καταπιεσμένων λαῶν μέσῳ τῆς τρομοκρατίας.

2. Ἡ διαφαινόμενη τάση τῆς στροφῆς τῶν πολιτικῶν πρὸς τοὺς θρησκευτικοὺς ἡγέτες με τὴν ἐλπίδα ἀνεύρεσης λύσης εἰρήνης.

Στόχος: Ἡ ὑποχρεωτικὴ προσχώρηση τῶν «προηγμένων» λαῶν στὸ πνεῦμα καταλλαγῆς τῶν ἑτεροτήτων με σεβασμὸ πρὸς τοὺς «μικρότερους» καὶ πλέον ἀδύναμους λαοὺς.

Τὸν ὁμιλητὴ εὐχαρίστησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Νεαπόλεως & Σταυρουπόλεως κ. Διονύσιος καὶ ἀκολούθησε διαλογικὴ συζήτηση.

— Κατὰ τὸν μῆνα Μάρτιο ἐπεσκέφθη τὴν Ἱ. Μητρόπολη Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως ὁ Πρόεδρος τῆς Σερβικῆς Δημοκρατίας τῆς Βοσνίας κ. Σάροβιτς καὶ ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Ἰβανιτς, συνοδευόμενοι ἀπὸ τοὺς Ὑπουργοὺς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, Πολιτισμοῦ καὶ Ὑγείας.

Σκοπὸς τῆς ἐπισκέψεως ἦταν ἡ ἐκφραση τῆς εὐγνωμοσύνης καὶ τῶν θερμῶν εὐχαριστιῶν τοῦ Σερβικοῦ λαοῦ τῆς Βοσνίας πρὸς τὴν Ἱ. Μητρόπολη, ἡ ὁποία ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πολέμου στὴ γειτονικὴ χώρα μέχρι σήμερα δὲν ἔπαυσε νὰ ἐκφράζει τὰ φιλάδελφα —καὶ χωρὶς θρησκευτικὲς διακρίσεις— αἰσθηματὰ τῆς πρὸς τὰ ὀρφανὰ παιδιὰ τοῦ πολέμου, με χρηματικὴ μηνιαία

Ὁ Σεβ. Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως ἐν μέσῳ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Σερβικῆς Δημοκρατίας τῆς Βοσνίας

ἐπιδότηση 2.230 παιδιῶν μὴ συμπεριλαμβανομένης στὴν βοήθεια αὐτὴ καὶ τῆς συμπαράστασης σὲ φάρμακα, ρουχισμό καὶ τρόφιμα.
(19.3.2002)

π. Ν.Κ.

Ἱερὰ Μητρόπολις Νέας Σμύρνης

Τὴν ἀγωνία του γιὰ τὴν πορεία τῆς σύγχρονης ἐλληνικῆς κοινωνίας ἐξέφρασε γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ σήμερα (10 Μαρτίου) ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος ἀπὸ τὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς Ἀγίας Φωτεινῆς Ν. Σμύρνης. Ἐκανε λόγο γιὰ μεγάλη ἠθικὴ καὶ πνευματικὴ κρίση ποὺ διέρχεται ὁ τόπος καυτηριάζοντας ταυτόχρονα τὶς ἀπόψεις καὶ θέσεις αὐτῶν ποὺ ὑποστηρίζουν ὅτι ἡ εὐημερία, εὐτυχία καὶ προκοπὴ τοῦ σύγχρονου Ἑλλήνα ἐξαρτᾶται μόνο ἀπὸ τὰ οἰκονομικὰ μεγέθη. Ὁ Μακαριώτατος κατέκρινε τὴν ἀδιαφορία τῶν πολλῶν γιὰ τὰ πνευματικὰ ἐπισημαίνοντας ὅτι ἡ ἀδια-

φορία αὐτὴ ὁδηγεῖ σὲ πολιτισμικὴ παρακμὴ. Στηλίτευσε ἀκόμη τὴν εὐτέλεια τῆς δημόσιας καὶ ιδιωτικῆς ζωῆς ποὺ τραυματίζει καὶ πληγώνει, ὅπως ὑπογράμμισε, τὸ λαὸ μας.

«Μιλοῦμε πολὺ τακτικὰ γιὰ τὰ οἰκονομικὰ μεγέθη πάνω στὰ ὁποῖα πολλοὶ θέλουν νὰ στηρίξουν τὴν εὐημερία καὶ τὴν προκοπὴ τοῦ λαοῦ μας. Χωρὶς νὰ ἀρνεῖται κανεὶς τὴ σημασία ποὺ ἔχουν γιὰ τὴ ζωὴ μας καὶ γιὰ τὶς ἀνέσεις, οἱ ὁποῖες μᾶς εἶναι ἀπαραίτητες, δὲν θὰ πρέπει νὰ σιωπῇσει μπροστὰ στὸν κίνδυνο τῆς ἀλλοτρίωσης, ὁ ὁποῖος, ἐμφανίζεται πρὸ τῶν πυλῶν καὶ ἀπειλεῖ τὴν πνευματικὴ μας ὑπόσταση καὶ ὕπαρξη» εἶπε χαρακτηριστικὰ ὁ Μακαριώτατος. Καὶ πρόσθεσε: «Σήμερα ἰδιαίτερα, ποὺ ἡ πατρίδα μας καὶ ὁ κόσμος ὁλόκληρος διέρχεται μιὰ πολλὴ μεγάλη ἠθικὴ καὶ πνευματικὴ κρίση, ὁ ρόλος τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ τῶν κληρικῶν μας προβάλλει καθοριστικὸς γιὰ τὴν πορεία καὶ τὸ μέλλον αὐτοῦ τοῦ τόπου. Ὁ ρόλος τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὁ ρόλος τοῦ ἱερέως καὶ παντὸς κληρικοῦ εἶναι ἀκριβῶς νὰ ὑπενθυμίζει

σὲ ὅλους τὶς μεγάλες ἀλήθειες, τὶς ὁποῖες μερικές φορές προσπαθεῖ νὰ κρύψει ἡ ἐπίπλαστη ἐγκόσμια - ἐνδοκόσμια πραγματικότητα. Πρέπει ὡς Ἐκκλησία ποὺ εἴμαστε καὶ ὡς οἰκογένεια τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ νὰ δίνουμε τὴ μαρτυρία μας τῆς πραγματικῆς ἀλήθειας, τῆς ὁποίας ἀνάγκη ἔχει ὁ λαὸς μας».

«Σήμερα ὁ λαὸς μας εἶναι πονεμένος, εἶναι τραυματισμένος καὶ πληγωμένος» —συνέχισε ὁ Μακαριώτατος— «ἀπὸ τὴν εὐτέλεια τῆς δημόσιας καὶ ἰδιωτικῆς ζωῆς. Εἶναι πονεμένος, τραυματισμένος καὶ πληγωμένος ἀπὸ τὴν ἀδιαφορία τῶν πολλῶν γιὰ τὰ πνευματικά καὶ γιὰ τὸν καταιγισμό ὅλης αὐτῆς τῆς παραζάλης, ἡ ὁποία ὁδηγεῖ στὴν πολιτισμικὴ παρακμὴ αὐτὸν τὸν τόπο ποὺ γέννησε τὸ πνεῦμα καὶ τροφοδότησε διὰ αὐτοῦ ὁλόκληρὴ τὴν οἰκουμένη. Ὁ λαὸς μας εἶναι πονεμένος, πληγωμένος καὶ τραυματισμένος, ὅταν βλέπει τὴν εὐτέλεια τῆς κενότητας καὶ τὶς μικρότητες τῶν ἀνθρώπων νὰ ἀποτελοῦν τὸν ὁδηγὸ στὴ ζωὴ τους. Εἶναι πονεμένος αὐτὸς ὁ λαὸς καὶ ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ἀγάπη, ἀπὸ στοργή, ἀπὸ θαλπωρή. Ἐχει ἀνάγκη ἀπὸ τὸ λόγο τῆς ἀληθείας καὶ παρηγορίας, τὸν ὁποῖο μόνο ἡ Ἐκκλησία μπορεῖ νὰ προσφέρει στὸν ἄνθρωπο».

Λαμβάνοντας μάλιστα ἀφορμὴ ἀπὸ ἓνα γνωστὸ στίχο ἀγγλικοῦ τραγουδιοῦ, πολὺ γνωστὸ καὶ ἀγαπητὸ στοὺς νέους, τὸ ὁποῖο ἀναφέρει κατὰ λέξη πὼς «δὲν ἔχω ἀκόμη ἀνακαλύψει αὐτὸ τὸ ὁποῖο θέλω» μίλησε γιὰ μιὰ εἰλικρινὴ ὁμολογία καὶ ἐξωτερίκευση τοῦ ψυχικοῦ πόνου ποὺ ταλαιπωρεῖ κυρίως τὶς νεανικὲς καρδιές. Ἐνῶπιον τῆς κατάστασης αὐτῆς προβάλλει, ὅπως εἶπε καθοριστικὸς ὁ ρόλος τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Κληρικῶν μας γιὰ τὴν πορεία καὶ τὸ μέλλον αὐτοῦ τοῦ τόπου. Στὸ πρόσωπο τοῦ νεοχειροτονηθέντος πρεσβύτερου π. Ἀθανασίου Λαγουροῦ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος κάλεσε ὅλους τοὺς κληρικούς νὰ προβάλλουν τὴν χριστιανικὴ ἀγνὴ ἀγάπη, νὰ ἀνοίξουν τὶς πονεμένες καρδιές τῶν ἀνθρώπων καὶ νὰ ἐναποθέσουν τὰ πνευματικὰ φάρμακα στὶς πληγές γιὰ νὰ τὶς ἐπουλώσουν.

«Ὁ λαὸς μας καὶ ἰδιαίτερα ἡ νεολαία μας ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ἀγάπη καὶ ἀπὸ στήριξη. Αὐτὴ ἡ νεολαία, ἓνα τμῆμα τῆς ὁποίας τραγουδάει τὸ ἐσωτερικὸ δρᾶμα τῆς καρδιᾶς καὶ τῆς ψυχῆς της ὅταν λέγει στὴν ἀγγλικὴ γλῶσσα ὅτι δὲν ἔχω ἀκόμη ἀνακαλύψει αὐτὸ τὸ ὁποῖο θέλω. Αὐτὴ ἡ ὁμολογία δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ ἡ ἐξωτερίκευση ἑνὸς ψυχικοῦ πόνου, ὁ ὁποῖος πραγματικὰ ἔρχε-

ται γιὰ νὰ δείξει πόσο δεινοπαθοῦν οἱ νεανικὲς καρδιές. Ὁ λαὸς εἶναι πονεμένος, πληγωμένος, τραυματισμένος ἀπὸ τὰ καθημερινὰ κοινωνικά, τὰ οικονομικά καὶ τὰ λοιπὰ προβλήματα. Τὸ πρόβλημα τῆς ἀνεργίας, τὸ πρόβλημα τῆς ἀναξιοκρατίας, τὸ πρόβλημα τῆς ἀδικίας ποὺ ὑπάρχει σ' αὐτὴ τὴ ζωὴ. Ποῦ ἄλλου μπορεῖ κανεὶς νὰ στηριχθεῖ, παρὰ μόνο στὴν πίστη. Ἡ πίστη εἶναι ποὺ δίδει τὴν ἐλπίδα. Καὶ ἡ ἐλπίδα εἶναι ἐκείνη ποὺ κρατᾷ ὀρθοὺς τοὺς ἀνθρώπους. Γι' αὐτὸ ὑπάρχει ἡ Ἐκκλησία καὶ γι' αὐτὸ ὑπάρχουμε καὶ ἐμεῖς γιὰ νὰ δίδουμε χερί βοήθειας, ἐμπράκτου ἀναγνωρίσεως μὲ ἄλλα λόγια, τῶν ἀναγκῶν καὶ τοῦ πόνου ποὺ σφραγίζουν τὶς ἀνθρώπινες καρδιές», τόνισε ὁ Μακαριώτατος.

Καὶ ἀπευθυνόμενος στὸ πρόσωπο τοῦ χειροτονηθέντος πρεσβύτερου σ' ὅλους τοὺς ἱερεῖς εἶπε: «Ἐνα λόγο συμβουλῆς ἐπιθυμῶ αὐτὴ τὴ στιγμή νὰ σοῦ δώσω. Ὁπλίσου μὲ περίσσεια ἀγάπης καὶ μὲ τὴν ἀγάπη αὐτὴ ἀνοίγε τὶς καρδιές τῶν ἀνθρώπων, ὅπου καμὴ ἄλλη δύναμη δὲν μπορεῖ νὰ τὶς ἀνοίξει. Χρησιμοποίησε τὴν ἀγάπη σου πρὸς τὸν Θεὸ γιὰ νὰ ἀποτελεῖ τὸ ἐφαλτήριο γιὰ τὴν ἀγάπη σου πρὸς τοὺς ἀνθρώπους. Δὲν μᾶς ἔστειλε ὁ Θεὸς στὸν κόσμον γιὰ νὰ εἴμαστε οἱ εἰσαγγελεῖς Του, ἀλλὰ μᾶς ἔστειλε ὡς ἰατροὺς πνευματικούς γιὰ νὰ θέτομε πάνω στὶς πληγές τὰ κατάλληλα φάρμακα ποὺ ὁδηγοῦν πρὸς τὴ θεραπεία. Μὴν θελήσεις ποτὲ νὰ παρεξηγήσεις αὐτὸν τὸν ρόλο σου. Γιατί μόνο ἐὰν ταπεινωθεῖς καὶ μόνο ἐὰν ὑπηρετήσεις πραγματικὰ τὶς ἀνάγκες τοῦ λαοῦ μας, μόνο τότε θὰ ἀναδειχθεῖς ἄξιος τῆς πίστεώς σου καὶ μόνο τότε μέσα στὶς καρδιές μας θὰ χαρίσεις τὴν ἱκανοποίηση καὶ τὴν παρηγορία».

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος καὶ οἱ Μητροπολίτες Μηθύμνης κ. Χρυσόστομος καὶ Νικαίας κ. Ἀλέξιος ποὺ συλλειτουργήσαν τέλεσαν μνημόσυνο γιὰ τὴ συμπλήρωση ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τὴν ἐκδημία τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Ν. Σμύρνης κυροῦ Ἀγαθαγγέλου. Ὁ Μητροπολίτης Νικαίας κ. Ἀλέξιος ἀναφέρθηκε στὴ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τοῦ ἐκδημήσαντος ἱεράρχου τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ ὁποῖος ἀκολούθησε ὅπως εἶπε τὸν ἐνάρετο βίον κατὰ τὴ διάρκεια τῆς διακονίας του.

(Ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Φωτεινῆς)

Ἱερὰ Μητρόπολις Νικαίας

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Νικαίας κ. Ἀλέξιος, στὰ πλαίσια τῶν ποιμαντικῶν του δραστηριοτήτων, ἐπεσκέφθη

την Γέμιπτην 7 Μαρτίου τὸ 1ο Λύκειο Νικαίας, πλαισιούμενος ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου Πειραιῶς κ. Βασιλείου Μπιένου, τοῦ Προϊσταμένου Εἰσαγγελέων Ἐφετῶν κ. Εὐαγγέλου Φλωράτου, τοῦ Συμβούλου Ἐπικρατείας κ. Ἐμμανουὴλ Δαρζέντα, καθηγητοῦ Πανεπιστημίου, τῶν Βουλευτῶν κ.κ. Ἀν. Νεράτζη καὶ Ἰωαν. Διαμαντίδη καὶ τοῦ Δημάρχου Κορυδαλλοῦ κ. Στεφανοῦ Χρήστου, ὅπου εὐλόγησε καὶ ἐπεκοινώνησε μὲ ὅλα τὰ παιδιά, ποὺ σπουδάζουν ἐκεῖ, καθὼς καὶ μὲ τοὺς εκπαιδευτικούς.

Παράλληλα ἐνίσχυσε τοὺς μαθητὲς μὲ τὸ ποσὸν τῶν 1500 εὐρώ διὰ τὰ ἐξοδα τῆς πενθήμερης προγραμματισμένης ἐκδρομῆς τους.

(8.3.2002)

— Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Νικαίας κ. Ἀλέξιος, τὴν Δευτέρα 8 Ἀπριλίου, ἐπεσκέφθη τὸ Γενικὸ Περιφερειακὸ Νοσοκομεῖο Νικαίας, ἐτέλεσε τὸν Ἀγιασμό καὶ ἐγκαινίασε τὴν νέα πτέρυγα τοῦ Νεφρολογικοῦ Κέντρου τοῦ Νοσοκομείου. Ὁ Σεβασμιώτατος εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ ἐπικοινωνήσῃ μὲ τὸ ἱατρικὸ καὶ νοσηλευτικὸ προσωπικόν, καθὼς καὶ μὲ τὸν Διοικητὴ τοῦ Νοσοκομείου καὶ τὸν Διευθυντὴ τοῦ Νεφρολογικοῦ Κέντρου, ἐπιβεβαιώνοντας ἀκόμα μιὰ φορὰ τὴν ἀριστη συνέργασιν τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας μὲ τοὺς παράγοντες τοῦ εὐαίσθητου τομέα τῆς Υγείας.

Ἀκολούθως, σήμερα Τρίτη 9 Ἀπριλίου καὶ στὶς 11.30 τὸ πρωῒ, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Νικαίας κ. Ἀλέξιος, ἐτέλεσε τὸν Ἀγιασμό καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐγκαινίασε τὴν νέα σχολικὴ βιβλιοθήκη τοῦ 5ου Λυκείου Αἰγάλεω. Ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης εὐλόγησε τὴν λειτουργίαν τῆς καὶ εὐχήθηκε στοὺς μαθητὲς καὶ στοὺς καθηγητὲς τοῦ σχολείου, ἡ νέα βιβλιοθήκη νὰ ἀποτελέσῃ πηγὴ γνώσεως καὶ δημιουργίας γιὰ ὅλη τὴν σχολικὴ κοινότητα.

Ἀς σημειωθεῖ, τέλος, ὅτι ἡ νέα σχολικὴ βιβλιοθήκη πῆρε τὸ ὄνομα «Πέργαμος», πρὸς τιμὴ τῶν ἀλησμόνων πατρίδων.

(9.4.2002)

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

Ἱερὰ Μητρόπολις Φθιώτιδος

Μήνας Εὐαγγελισμοῦ

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Φθιώτιδος μὲ σκοπὸ τὴν εὐαισθητοποίηση καθε χριστιανοῦ ὡς πρὸς τὸ χρέος καὶ τὴν

ἀνάγκη προσεγγίσεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς ἀπεφάσισε νὰ ὀνομάσῃ τὸν μῆνα Μάρτιο, κατὰ τὸν ὁποῖο ἐορτάζουμε τὸν Εὐαγγελισμό τῆς Θεοτόκου, «Μῆνα Εὐαγγελισμοῦ» καὶ νὰ διοργανώσῃ πλῆθος ἐκδηλώσεων λατρευτικοῦ, πολιτιστικοῦ, κοινωνικοῦ, πνευματικοῦ περιεχομένου, στὶς ὁποῖες προσκαλεῖ τὸ Χριστεπώνυμο πλήρωμά τῆς νὰ συμμετάσχει.

Μακάρι ὁ Μάρτιος νὰ φέρῃ πνευματικὴ ἀνοιξη στὸν καθένα μας.

Πρόγραμμα Ἐκδηλώσεων

2 Μαρτίου, Σάββατο 7-10 π.μ. Θεία Λειτουργία στὸ Ἱερὸ Παρεκκλήσιο τοῦ Ἀγίου Νικολάου τοῦ Πλανᾶ (Ι. Ν. Ἀγίας Βαρβάρας Λαμίας) καὶ σύναξη Ἐθελοντριῶν Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

3 Μαρτίου, Κυριακὴ 11:30 π.μ. Θεία Λειτουργία στὸν Ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ Λαμίας μὲ τὴν πολυμελὴ χορωδία τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ἰασίου Ρουμανίας.

3 Μαρτίου, Κυριακὴ 5:30 μ.μ. Μοναχικὴ Κουρὰ τοῦ θεολόγου Νικολάου Καλῆ στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Βλασίου Στυλίδος.

6 Μαρτίου, Τετάρτη 10 π.μ. Ἐπίσκεψη τοῦ Σεβασμιωτάτου στὸ Ἐκκλησιαστικὸ Λύκειο Λαμίας καὶ ὁμιλία πρὸς τοὺς Ἱεροσπουδαστὰς περὶ τῶν Ἱερατικῶν Κλησεων.

10 Μαρτίου, Κυριακὴ 7-11 π.μ. Θεία Λειτουργία στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίου Κωνσταντίνου Μαλεσίνης καὶ χειροτονία εἰς Διάκονον τοῦ Μοναχοῦ Νικολάου Καλῆ.

10 Μαρτίου, Κυριακὴ 11 π.μ. Θεία Λειτουργία στὸν Ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ Λαμίας μὲ τὴν πολυμελὴ χορωδία τῆς Ἀταλάντης.

10 Μαρτίου, Κυριακὴ 7:30 μ.μ. Ὁμιλία τοῦ Πανοσ. Καθηγουμένου Ἀρχιμ. Ἐφραίμ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βατοπαιδίου στὴ Σχολὴ Γονέων Λαμίας (Ι. Ν. Ἀγίας Βαρβάρας Λαμίας).

16 Μαρτίου, Σάββατο 5 μ.μ. Βάπτισμα ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου 16 Κατηχουμένων στὸ Βαπτιστήριον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Παρασκευῆς Νέας Ἀμπλιανῆς Λαμίας.

17 Μαρτίου, Κυριακὴ. Ἀνάγνωση Ἐγκυκλίου τοῦ Σεβασμιωτάτου σὲ ὅλους τοὺς Ἱερούς Ναοὺς διὰ τὴν διάδοση τῆς Καινῆς Διαθήκης καὶ διανομὴ 5.000 ἀντιτύπων τῆς Καινῆς Διαθήκης, ἐκδόσεως Ἀποστολικῆς Διακονίας (Κείμενο καὶ μετάφραση), διὰ τῶν Ἑνοριῶν.

17 Μαρτίου, Κυριακὴ 11 π.μ. Θεία Λειτουργία στὸν Ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ Λαμίας μὲ τὴν πολυμελὴ χορωδία τῆς Στυλίδος.

17 Μαρτίου, Κυριακή 7 μ.μ. Ἑσπερινὸς τῆς Συγγνώμης στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ Λαμίας. Ὁμιλία τοῦ Σεβασμιωτάτου με θέμα: «Ἴδου καιρὸς εὐπρόσδεκτος...».

20 Μαρτίου, Τετάρτη 6 μ.μ. Ὁμιλία τοῦ Σεβασμιωτάτου στὸν Ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ Λαμίας με θέμα: «Μελετᾶτε τὰς Γραφάς».

Ἐν συνεχείᾳ τέλεση τῆς Θείας Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων Δώρων.

22 Μαρτίου, Παρασκευὴ 7 μ.μ. Ὑποδοχὴ τῶν τιμίων Λειψάνων τῶν Φθιωτῶν Ἀγίων καὶ Ἱερὰ Ἀκολουθία τῶν Α' Χαιρετισμῶν.

22 Μαρτίου, Παρασκευὴ 10 μ.μ. Ὁλονύκτιος ἀγρυπνία πρὸς τιμὴν τῶν Φθιωτῶν Ἀγίων.

23 Μαρτίου, Σάββατο 7 π.μ. Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίων Θεοδώρων Ἀταλάντης. Χειροτονία εἰς Πρεσβύτερον τοῦ Διακόνου Παναγιώτου Καπανδρίτη. Περιφορὰ τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας.

23 Μαρτίου, Σάββατο 7 μ.μ. Μέγας Πανηγυρικὸς Ἑσπερινὸς στὸν Ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ με τὴν συμμετοχὴ καὶ ἄλλων Μητροπολιτῶν.

24 Μαρτίου, Κυριακὴ 7 π.μ. Ὁρθρὸς καὶ Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στὸν Ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ Λαμίας. Ἀπονομὴ μεταλλίων.

24 Μαρτίου, Κυριακὴ 11:30 π.μ. Θεία Λειτουργία στὸν Ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ Λαμίας με τὴν πολυμελὴ χορωδία Λαμίας.

24 Μαρτίου, Κυριακὴ 7 μ.μ. Μέγας Πανηγυρικὸς Ἑσπερινὸς στὸν πανηγυρίζοντα Μητροπολιτικὸ Ναὸ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου. Ὁμιλία τοῦ Ἱεροκλήρου Ἀρχιμ. Ἱερωνύμου Νικολοπούλου.

25 Μαρτίου, Δευτέρα 7-11 π.μ. Πανηγυρικὴ Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στὸν Ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ Λαμίας, Δοξολογία, Λιτάνευση Ἱερᾶς Εἰκόνας, Παρέλαση.

28 Μαρτίου, Πέμπτη 7-10 π.μ. Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία στὸν Ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ Λαμίας ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Ἡρωδίωνος, Ἰδρυτοῦ τῆς Ἐκκλησίας Ὑπάτης, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου. Ὁμιλία τοῦ Ἱεροκλήρου Ἀρχιμ. Σεραφεὶμ Ζαφείρη.

28 Μαρτίου, Πέμπτη 6-8 μ.μ. Ἑσπερίδα στὸ Πνευματικὸ Κέντρο Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου Λαμίας διὰ τοὺς Ὁμιλητὰς τῶν Ἑσπερινῶν Ὁμιλιῶν, Κατηχητὰς καὶ ὑπευθύνους Κύκλων Μελέτης Ἀγίας Γραφῆς. Θέμα: «Τὸ

ἔργον τοῦ εὐαγγελιστοῦ».

29 Μαρτίου, Παρασκευὴ 7 μ.μ. Ἱερὰ Ἀκολουθία τῶν Β' Χαιρετισμῶν εἰς Ἱερὰ Μονὴν Δαμάστας, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου. Ὁμιλία με θέμα: «Τῇ Ὑπερμάχῳ Στρατηγῷ τὰ νικητήρια».

31 Μαρτίου, Κυριακὴ 7 π.μ. Θεία Λειτουργία στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίου Γεωργίου καὶ Δημητρίου Λαμίας, ἱερουργούντος τοῦ Σεβασμιωτάτου. Ψάλλει ὁ Βυζαντινὸς χορὸς τῶν μαθητῶν τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

31 Μαρτίου, Κυριακὴ 7 μ.μ. Κατανυκτικὸς Ἑσπερινὸς στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ Λαμίας, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου με ὁμιλία ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμ. Τιμοθέου Ἀνθη, Γραμματέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου με θέμα: «Ὁ Ἅγιος τοῦ ἀκτίστου Φωτός».

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ τῆς 1ης Ἀπριλίου 2002

Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Εἰρηναῖος Α', με ἀφορμὴ τὶς τελευταῖες δραματικὰς ἐξελίξεις στὴ Μέση Ἀνατολή, προέβη στὴν ἀκόλουθη δήλωση:

Ἐχοντες ζῶσαν τὴν ἐμπειρίαν τῶν δραματικῶν ἐξελίξεων, εἰς τὴν πολυπαθὸν περιοχὴν τῆς Ἁγίας Γῆς, ἐκ τῆς ὁποίας ἐξηγγέλθη ἀνὰ τὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης τὸ μήνυμα «ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία» (Λουκ. Β' 14), ἀπευθύνομεν ἑκκλησίαν, δι' ἅμεσον κατάπαυσιν τῶν αἱματηρῶν ἐχθροπραξιῶν ἐν Αὐτῇ καὶ ἐπαναφορὰν τῶν διαφορῶν εἰς τὴν τράπεζα τοῦ διαλόγου, *ὡς μόνου διεξόδου εἰς τὸ ἀδιέξοδον τῆς βίας*.

Ὡς Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, τῆς ἀρχαιοτέρας Ἐκκλησίας καὶ Μητρὸς τῶν ἀνὰ τὸν κόσμον Ἐκκλησιῶν, καλοῦμεν πάντα ἄνθρωπον, ἀφοσιωμένον εἰς τὰς ἀνθρωπίνους ἀξίας καὶ ἰδιαιτέρως ἅπαντας τοὺς ὀρθόδοξους καὶ Πολιτικούς ἡγέτας τοῦ κόσμου, ὅπως στέρξουν πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ Ἱεροῦ σκοποῦ, τῆς τελικῆς, δηλονότι ἐπικρατήσεως τῆς εἰρήνης ἐν τῇ Μέσῃ Ἀνατολῇ, ἣτις τυγχάνει ἀπαραίτητος προϋπόθεσις διὰ τὴν πρόοδον καὶ εὐημερίαν ὁλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος.

† Ὁ Ἱεροσολύμων Εἰρηναῖος Α'

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ

Μετά τις τελευταίες δραματικές εξελίξεις στους Ἀγίους Τόπους, συνήλθαν χθές 2 Ἀπριλίου (21 Μαρτίου π.ή.) σὲ κοινή σύσκεψη, οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν χριστιανικῶν δογμάτων τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἀποφάσισαν τὴν ἀποστολὴ διὰ τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ. Εἰρηναίου, διαβήματος, πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ ΟΗΕ κ. Kofi Aanan. Τὸ πλῆρες κείμενο τοῦ διαβήματος, ποὺ ἀπεστάλη χθές ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ἐξοχώτατε,

Σὰς γράφω ὡς Πατριάρχης καὶ ἐπικεφαλῆς τῆς Ἐκκλησίας, σὲ αὐτὴν τὴν Ἁγία Γῆ. Θέλουμε νὰ καταγγείλουμε τὰ βάσανα τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι κατοικοῦν σὲ αὐτὴν τὴν γῆ καὶ ὑπογέρουν ἀπὸ τις ἀλλεπάλληλες αἱματηρὲς συγκρούσεις, ποὺ διεξάγονται κοντὰ στὰ σπῖτια τους, γιὰ περισσότερο ἀπὸ πενήντα χρόνια.

Ἡ παροῦσα κατάσταση προκαλεῖ μεγάλη θλίψη καὶ προβλήματα στοὺς περιοίκους καὶ τραυματίζει μὲ ἀπάνθρωπο τρόπο τὰ παιδιά καὶ τοὺς νέους ἀνθρώπους. Ἄν καὶ ἔχουμε γνώση τῶν προσπαθειῶν ποὺ ἐγίναν γιὰ τὴν ἀποκλιμάκωση τῆς κρίσης, εἶναι προφανὲς ὅτι οἱ δύο πλευρὲς, Ἰσραηλινοὶ καὶ Παλαιστίνιοι, δὲν μπόρεσαν νὰ φτάσουν σὲ μιὰ τελικὴ λύση.

Γι' αὐτὸ τὸ λόγο καλοῦμε τὴ Διεθνή Κοινότητα νὰ παρέμβει, καθὼς αὕτὴ ἡ γῆ καὶ οἱ ἀνθρωποὶ τῆς, χρειάζονται τὴν προστασίαν της.

Μέσα στὸ πέρασμα τῶν χρόνων ὁ Ὄργανισμός Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ὕψωσε τὸ ἀνάστημά του, ἀπέναντι σὲ κάθε εἶδους μορφῆς βίας. Ὑπὸ τὸ βάρος τῆς παρούσης κατάστασης, εἶναι περισσότερο ἀναγκαῖο ἀπὸ ποτέ, νὰ γίνουν προσπάθειες γιὰ τὴν εἰρήνευση ἀνάμεσα στὶς δύο πλευρὲς. Τώρα πλεόν χρειάζομαστε οὐσιαστικὲς καὶ θετικὲς λύσεις, ἐὰν θέλουμε νὰ ἐπαναφέρουμε τὴ δικαιοσύνη, τὴν αξιοπρέπεια καὶ τὴν εἰρήνη στὴ χώρα μας, γιὰ κάθε ἄνδρα, γυναῖκα καὶ παιδί».

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Διεθνὴς Ἀνθρωπιστικὸς Ὄργανισμός τῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν (IOCC)

Οἱ συνεχεῖς συγκρούσεις Ἰσραηλινῶν καὶ Παλαιστινίων ἀφήνουν χιλιάδες πολῖτες νεκροὺς καὶ ἀκρωτηριασμένους, μεταξύ αὐτῶν παιδιά ἀπὸ νεογέννητα ἕως 18 ἐτῶν. Αὐτὸς ὁ λυσσαλέος πόλεμος δὲν γλιτώνει κα-

νέναν ἀπὸ τις συνέπειές του. Ὁ θάνατος καὶ ἡ καταστροφὴ βασιλεύουν παντοῦ. Οἱ Παλαιστίνιοι καὶ οἱ Ἰσραηλινοὶ συναγωνίζονται σὲ βιαιότητες. Ὁ φαῦλος κύκλος δείχνει ἀτελείωτος, παρότι ὑπάρχουν ἐκκλήσεις γιὰ παύση τῶν ἐχθροπραξιῶν καὶ ἀπὸ τις δύο πλευρὲς.

Ἡ ἀνεργία ἔχει πλῆξει τὰ 2/5 τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ τῶν Παλαιστινίων. Ἡ φτώχεια ἐξαπλώνεται ταχύτατα. Περίπου 1 ἑκατομμύριο ἄτομα ζοῦν κάτω ἀπὸ τὸ ἐπίπεδο τῆς φτώχειας, δηλαδὴ μὲ λιγότερα ἀπὸ \$2 τὴν ἡμέρα. Τὸ 64% τῶν Παλαιστινιακῶν νοικοκυριῶν διαθέτουν λιγότερα ἀπὸ \$400 τὸ μῆνα γιὰ τις ἀνάγκες μιᾶς ἐξαμελοῦς οἰκογένειας. Λόγω τοῦ ὀλοκληρωτικοῦ ἀποκλεισμοῦ καὶ πολιορκίας, ἡ οἰκονομία νοσεῖ βαρύτερα καὶ οἱ ἀνθρωποὶ ἔχουν ἀρχίσει νὰ νιώθουν ἀβοήθητοι καὶ ἀπελπισμένοι. Ὅσο πιὸ πολὺ διαρκεῖ ἡ κατάσταση αὕτη, τόσο πιὸ δύσκολο θὰ εἶναι νὰ βρεθεῖ μιὰ ἀποδεκτὴ λύση. Οἱ Παλαιστίνιοι πιστεύουν ὅτι τὸ Ἰσραὴλ στοχεύει νὰ ξεφορτωθεῖ τοὺς πρόσφυγες καὶ «τὸ δικαίωμά τους νὰ ἐπιστρέψουν», ἐνῶ ἡ θέση τοῦ Ἰσραὴλ εἶναι νὰ τελειώσει αὐτὸς «ὁ πόλεμος φθορᾶς».

Ἀπὸ τις ἀρχὲς τοῦ 2001 ὁ IOCC, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ προγράμματα ἄμεσης βοήθειας, ἐπικεντρώνει τὸ ἐνδιαφέρον του σὲ ἀγροτικὲς περιοχὲς, ὅπου κανένας ἀνθρωπιστικὸς ὀργανισμὸς δὲν ἔχει δραστηριοποιηθεῖ. Ἔτσι ξεκίνησε νὰ ὑλοποιεῖ ἓνα μακρόπνοο πρόγραμμα δημιουργίας Κοινοτικῶν Κέντρων σὲ ἀγροτικὲς περιοχὲς τῆς Παλαιστίνης. Ἢδη στὶς κοινότητες Deir Ballout, Rantis, Zboubia, Beit-Jala καὶ Beita ἔχουν ἰδρυθεῖ Παιδικοὶ Σταθμοί, Βιβλιοθηκὲς καὶ Σεμιναριακοὶ Χῶροι, ὅπου ἐκπαιδεύονται γυναῖκες καὶ νέοι σὲ μαθήματα Πρώτων Βοηθειῶν, Ὑγείας, Ὑγιεινῆς καὶ Ἡλεκτρονικῶν Ὑπολογιστῶν. Τὰ Κοινοτικά Κέντρα ἐγίναν ἀμέσως οἱ πνεύμονες τῶν περιοχῶν αὐτῶν ποὺ ἔχουν τόσο ἀνάγκη τῇ δύσκολῃ αὐτῇ περίοδῳ. Τὸ πρόγραμμα ὑλοποιεῖται μὲ χρηματοδότηση τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν-ΥΔΑΣ.

Πολλὰ ἀπὸ τὰ χωριὰ ὅπου ὑλοποιοῦνται προγράμματα τοῦ IOCC εἶναι ἐντελῶς ἀποκλεισμένα χωρὶς καμία δυνατότητα εἰσόδου ἢ ἐξόδου. Ἡ σχολικὴ μόρφωση τῶν παιδιῶν παρεμποδίζεται, καθὼς πολλοὶ δάσκαλοι ἔρχονται ἀπὸ ἄλλα χωριὰ καὶ πόλεις τῆς περιφέρειᾶς τους. Τὶς δύσκολες αὐτὲς ὥρες ἡ προσέλευση τῶν μαθητῶν στὰ Κοινοτικά Κέντρα ποὺ ἱδρύσε ὁ IOCC εἶναι πολὺ μεγάλη. Οἱ μαθητὲς περνοῦν πολλὰς ὥρες τῆς ἡμέρας σ' ἓνα εὐχάριστο χῶρο, ὅπου τοὺς δίνεται ἡ ду-

νατότητα νὰ συναντηθοῦν με ἄλλα παιδιά, νὰ διαβάσουν, νὰ ἀποκτήσουν ἐφόδια καὶ νὰ ἐκτονῶνουν τὴν ἀπογοήτευση τους ἀπὸ τὶς συνεχεῖς ταραχὲς ποὺ βιώνουν καθημερινά.

Ἡ Beit Jala ἔχει κατ' ἐπανάληψη δεχθεῖ πυρὰ καὶ ἀπαγόρευση τῆς κυκλοφορίας ἀπὸ τὰ Ἰσραηλινὰ στρατεύματα ποὺ ἀφήνουν πίσω τους κατεστραμμένα οπίτια καὶ δεξαμενὲς νεροῦ, ἐνῶ ὅσο διενεργοῦνται οἱ στρατιωτικὲς ἐρευνες πολλὲς οἰκογένειες μένουν ἀποκλεισμένες στὰ οπίτια γιὰ μέρες χωρὶς νὰ μποροῦν νὰ καλύψουν οὔτε τὶς ἀνάγκες τους σὲ τρῶφιμα.

Ἡ Rantis ἀντιμετωπίζει καθημερινὰ τὴν ἀνεργία, τὸν ἀποκλεισμό καὶ τὸν φόβο, ἐνῶ ὁ πρόσφατος πυροβολισμὸς 16χρονοῦ ἀγοριοῦ τὴν ὥρα ποὺ δούλευε στὸ οἰκογενειακὸ κτῆμα ἐσπείρε τὸν πανικό.

«Παρά τὴν ἐκρυθμὴ κατάσταση» λέει ἡ κα Nora Kort, διευθύντρια τοῦ IOCC στὴν Ἱερουσαλὴμ, «τὸ θυμὸ καὶ τὶς ἐχθροπραξίες, τὸ πρόγραμμα τοῦ IOCC ἀνοίγει ἓνα παράθυρο στὴν Ἑλπίδα, δημιουργώντας τὶς προϋποθέσεις γιὰ ἓνα καλύτερο αὔριο με τὴν προσφορὰ γνώσεων καὶ δεξιοτήτων στοὺς νέους. Ἡ πληγὴ εἶναι ἀνοιχτή, ἀλλὰ ἡ μόρφωση εἶναι ἰσχυρὸ ἐργαλεῖο γιὰ τὸ μέλλον. Τὰ προγράμματα τοῦ IOCC στὰ χωριὰ ἐνισχύουν τὶς παραμελημένες ἀγροτικὲς κοινότητες, βοηθώντας τὶς νὰ δημιουργήσουν τὶς προϋποθέσεις γιὰ τὴ σταθερότητα καὶ τὴν πρόοδο στὴν περιοχὴ».

Ὁ Διεθνὴς Ἀνθρωπιστικὸς Ὄργανισμὸς *International Orthodox Christian Charities-IOCC* ἰδρύθηκε στὶς ΗΠΑ τὸ 1992 με πρωτοβουλία τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς καὶ τὴν ὑποστήριξη ὅλων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Σκοπὸς τῆς ἱδρυσῆς του εἶναι ἡ προσφορὰ βοηθείας σὲ θύματα πολέμου, φυσικῶν καὶ οἰκονομικῶν καταστροφῶν, χωρὶς διακρίσεις φυλῆς καὶ θρησκείας. Γραφεῖα τοῦ IOCC λειτουργοῦν στὶς ΗΠΑ, Ρωσία, Γιουγκοσλαβία, Βοσνία-Ερζεγοβίνη, Γεωργία, Ρουμανία, Λίβανο, Ἱερουσαλὴμ-Δυτικὴ Ὀχθὴ καὶ Ἑλλάδα.

(20.3.2002)

(Γραφεῖο Ἀθηνῶν)

ΡΩΜΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Τὴν 21η Φεβρουαρίου ὁ Πάπας Ἰωάννης Παῦλος Β', ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς συμμετασχόντες στὴ Διεθνή Συνάντησι γιὰ τὴν Εἰρήνη καὶ τὴ Δημοκρατία, ἀφοῦ

ἐπεσήμανε «τὸν κίνδυνο ποὺ διατρέχει ἡ Εὐρώπη νὰ πέσῃ στὴν ἰδεολογικὴ σχετικοκρατία καὶ νὰ ὑποκύψῃ στὸν μηδενισμό», τόνισε: «Ἡ Γηραιὰ Ἥπειρος ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ τὸν Χριστὸ γιὰ νὰ μὴ χάσῃ τὴν ψυχὴ της, τὸν Χριστὸ ποὺ τὴν ἔκαμε μεγάλη στὸ παρελθόν». Ἐπίσης ἐξέφρασε τὴν πικρία του, διότι «ἀπὸ τὴν εὐρωπαϊκὴ χάριτα τῶν θεμελιωδῶν δικαιωμάτων ἀφαιρέθηκε κάθε ἀναφορὰ στὶς θρησκείες, ἐπομένως δὲ καὶ στὸν χριστιανισμό».

— Ἡ πρόσφατη συμπλήρωση 75 ἐτῶν ἀπὸ τὴν ἱδρυσὶ τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Μονῆς Σεβετόν τοῦ Βελγίου ἔδωσεν ἀφορμὴ στὸ νὰ ἐξαρθῇ ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν Ὁρθόδοξο Ἀνατολὴ τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς βενεδικτίνου ἱερομονάχου Lambert Beauduin (Μπωντουέν). Ὁ Μπωντουέν εἶναι ἐκεῖνος, ποὺ διέδωσε στὴ Δύσι τὸ σύνθημα: «L'Occident à l'école de l'Orient» (Ἡ Δύσι νὰ φοιτήσῃ στὸ Σχολεῖο τῆς Ἀνατολῆς). Ἡ Μονὴ Σεβετόν ἔχει ὡς πνευματικὸ κέντρο τῆς εἰκονογραφημένο ἀπὸ τὸν Κόντογλου καὶ τοὺς μαθητὲς του βυζαντινὸ ναό, μέσα στὸν ὁποῖο τελεῖται ἡ θεία Λατρεία κατὰ τὰ ἀνατολικά πρότυπα.

— Ὁ Πάπας προσφωνώντας τὰ Μέλη τοῦ Τρίτου Διεθνοῦς «φόρουμ» τοῦ Ἰδρύματος «Alcide de Gaspari» ἀναφέρθηκε στὸ μέλλον τῆς Εὐρώπης καὶ ἐκτὸς τῶν ἄλλων εἶπε ὅτι «πρέπει νὰ μὴ λησμονῆται ὅτι ἡ Εὐρώπη ἔχει τὶς ρίζες της τόσο στὴν ἑλληνορωμαϊκὴ, ὅσον καὶ στὴν ἰουδαιοχριστιανικὴ κληρονομία, ἡ ὁποία ἐπὶ αἰῶνες ἦταν ἡ ψυχὴ της. Ἐνα μέγα μέρος ἐκείνου, ποὺ ἡ Εὐρώπη δημιούργησε στὴν περιοχὴ τοῦ Δικαίου, τῆς Τέχνης, τῆς Φιλολογίας καὶ τῆς Φιλοσοφίας ἔχει τὴν χριστιανικὴ σφραγίδα καὶ δύναται νὰ κατανοηθῇ καὶ ἀξιολογηθῇ μόνον ἀπὸ χριστιανικὴ σκοπιά».

— Ὁ Πάπας δέχθηκε σὲ ἀκρόασι τοὺς συμμετασχόντες στὴν Γενικὴ Συνέλευσι τῶν μελῶν τοῦ Παπικοῦ Συμβουλίου γιὰ τὸν πολιτισμό. Στὴν προσφώνησί του τόνισε, ὅτι σήμερα εἶναι δύσκολη ἡ μετάδοσις στὴν ἐκκοσμικευμένη καὶ ἀποξενωμένη ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία κοινωνία ἠθικῶν καὶ θρησκευτικῶν ἀξιῶν, καὶ συνέστησε τὸ Παπικὸ αὐτὸ Συμβούλιο ὡς «Observatorium» νὰ παρατηρῇ καὶ μελετᾷ τὴν ἀνάπτυξι καὶ ἐξέλιξι τῶν διαφόρων πολιτισμῶν καὶ νὰ βρίσκῃ τοὺς καταλλήλους δρόμους καὶ τρόπους γιὰ τὸν νέο Εὐαγγελισμό.

— Ὁ Πάπας ἀπευθυνόμενος στὰ μέλη τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Παπικοῦ Συμβουλίου γιὰ τὰ Κοινωνικά Μέσα Ἐπικοινωνίας τόνισε ὅτι τὰ Μέσα αὐτὰ πρέπει νὰ κάνουν ὁρατὸν καὶ ἀκουστὸν τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, διό-

τι ὅπου δὲν ὑπάρχει Θεὸς γιὰ τὸν Χριστό, ἐκεῖ δὲν ὑπάρχει οὔτε γιὰ τὸν ἄνθρωπο Θεός.

— Τὸ Βατικανὸ ἐξέδωσε τὸν μῆνα Μάρτιο 2002 νέα γραμματόσημα γιὰ τὴν 300ετηρίδα τῆς Παπικῆς Ἀκαδημίας Διπλωματῶν.

— Στὸν Πάπα Ἰωάννη Παῦλο Β΄ παρουσιάσθηκε ἡ τρίτη ἐπίσημη μορφή τοῦ Ρωμαικοῦ Β Λειτουργικοῦ βιβλίου «Missale Romanum». Τὴν παρουσίαση ἔκαμε ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὴ Λατρεία καὶ τὴν Τάξη τῶν Μυστηρίων Καρδινάλιος Arturo Medina Estévez. Στὴ νέα αὐτὴ μορφή καταχωρήθηκαν καὶ μερικοὶ Ἅγιοι ἀπὸ τὸ Ἑορτολόγιο τοῦ παγκοσμίου Καθολικισμοῦ, νέα λειτουργικὰ τυπικὰ πρὸς τιμὴν τῆς Παναγίας καὶ Παράρτημα μὲ εὐχὲς γιὰ διάφορες περιστάσεις. Τὸ νέο λειτουργικὸ βιβλίο κάνει νέα βήματα ἐπιστροφῆς στὴν παλαιοχριστιανικὴ καὶ σημερινὴ Ἀνατολικὴ Παράδοσι τῆς Θ. Κοινωνίας ὑπὸ τὰ δύο εἶδη (ἁγιασμένου ἄρτου καὶ οἴνου). Τώρα ἐτοιμάζονται μεταφράσεις τοῦ νέου λειτουργικοῦ βιβλίου ἀπὸ τίς τοπικὲς Συνόδους Ἐπισκόπων, οἱ ὁποῖες πρέπει νὰ ἀναγνωρισθοῦν μὲ «Recognitio» ἀπὸ τὸ Βατικανό. Ἔως τώρα ἐχρησιμοποιεῖτο ἡ μορφή τοῦ βιβλίου «Missale Romanum», ποὺ εἶχε εἰσαχθῇ τὸ ἔτος 1970.

— Τὴν 11η Μαρτίου ἐ.ε. ἀπέθανε σὲ ἡλικία 82 ἐτῶν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Zagreb Καρδινάλιος Franjo Kuharić.

— Ἐξ ἀφορμῆς τῆς συναντήσεως ἐκπροσώπων τῶν Θρησκειῶν στὴ Λευκωσία Κύπρου γιὰ τὸ θέμα «Διάλογος μεταξὺ τῶν Θρησκειῶν», τὴν ὁποία συνάντησι θὰ σχολιάσωμε στὸ ἐπόμενο τεύχος, ὁ Πάπας Ἰωάννης Παῦλος Β΄ ἔστειλε μήνυμα, διαβιβασθὲν διὰ τοῦ «Ἀποστολικοῦ Νουνταίου» τῆς Κύπρου Ἀρχιεπισκόπου Pierro Scambi, στὸ ὁποῖο τονίζεται ὅτι ἡ ἐντατικοποίησις τοῦ διαλόγου μεταξὺ τῶν Θρησκειῶν καὶ Πολιτισμῶν εἶναι οὐσιώδης στοιχεῖον τῆς ἐπιδιώξεως τῆς εἰρήνης στὸν κόσμο.

— Στὸ πρόγραμμα τῶν ταξιδίων τοῦ Πάπα γιὰ τὸ ἔτος 2002 προβλέπεται καὶ ἐπίσκεψις στὴν περιοχὴ Krakau τῆς Πολωνίας περὶ τὰ μέσα Αὐγούστου.

— Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν ΡΚαθολικῶν Ἐπισκοπικῶν Συνόδων τῆς Εὐρώπης πραγματοποιοῖ τὴ γενικὴ τῆς συνέλευση τὸν Νοέμβριο 2001 στὶς Βρυξέλλες. Ἐνα ἀπὸ τὰ κύρια θέματά της ἦταν: «*Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωσις μπροστὰ στὴν πρόκληση τῆς τρομοκρατίας*».

— Γιὰ τὸ Πάσχα δημοσιεύθηκε βιβλίο μὲ νέους ὕμνους, ποὺ θὰ ψάλλωνται ἀπὸ χορωδίες.

Ε.Δ.Θ.

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κανονισμός υπ' αριθμ. 149/2002
«Ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς ὁργάνωσης καὶ λειτουργίας τοῦ
Γραφείου τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἑνωση, στὸ Συμβούλιο τῆς Εὐρώπης
καὶ στὴν UNESCO».

Κανονισμός υπ' αριθμ. 149/2002
«Ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς ὁργάνωσης καὶ λειτουργίας τοῦ
Γραφείου τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἑνωση, στὸ Συμβούλιο τῆς Εὐρώπης καὶ
στὴν UNESCO».

Ἐχοντας υπ' ὄψει:

1. Τὶς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 4, περίπτ. ε' καὶ 9, παρ. 4 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος»,
2. Τὶς διατάξεις τοῦ Ν. 2817/2000 (ΦΕΚ 78/Α/14.3.2000),
3. Τὶς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 11 τοῦ υπ' αριθμ. 99/1998 Κανονισμοῦ (ΦΕΚ 254/Α/13.11.1998),
4. Τὴν ἀπὸ 25.2.2002 Γνωμοδότηση τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,
5. Τὴν υπ' αριθμ. 1/4.3.2002 Πράξη τοῦ Α.Υ.Σ.Ε.
6. Τὴν ἀπὸ 5/3/2002 Απόφασή Της,

ΨΗΦΙΖΕΙ

Τὸν υπ' αριθμ. 149/2002 Κανονισμό μὲ τὸν τίτλο:

«Ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς ὁργάνωσης καὶ λειτουργίας τοῦ Γραφείου τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἑνωση, στὸ Συμβούλιο τῆς εὐρώπης καὶ στὴν UNESCO», ποὺ ἔχει ὡς ἐξῆς:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 149/2002

«Ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς ὁργάνωσης καὶ λειτουργίας τοῦ Γραφείου τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἑνωση, στὸ Συμβούλιο τῆς Εὐρώπης καὶ στὴν UNESCO»

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'
ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ – ΔΙΟΙΚΗΣΗ

Ἄρθρο 1
Ὅργανωση – Λειτουργία

Μὲ τὸν παρόντα Ἐσωτερικὸ Κανονισμό καθορίζονται καὶ ρυθμίζονται τὰ τῆς ὁργάνωσης καὶ λειτουργίας τοῦ Γραφείου τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἑνωση, στὸ Συμβούλιο Εὐρώπης καὶ στὴν UNESCO».

Ἄρθρο 2
Ὅρισμοὶ

- Χάριν συντομίας οἱ κατωτέρω ὅροι θὰ ἀναφέρονται ὡς ἐξῆς:
- α) Ὁ ὅρος «Γραφεῖο τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἑνωση, στὸ Συμβούλιο Εὐρώπης καὶ στὴν UNESCO» ὡς «Ἀντιπροσωπεία».
 - β) Ὁ ὅρος «Εὐρωπαϊκὴ Ἑνωση» ὡς «Ε.Ε.».
 - γ) Ὁ ὅρος «Συμβούλιο τῆς Εὐρώπης» ὡς «Σ.Ε.».

δ) Ὁ ὅρος «Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος» ὡς «Δ.Ι.Σ.».
ε) Ὁ ὅρος «Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Παρακολο-
θήσεως Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων» ὡς «Ε.Σ.Ε.Π.Ε.Θ.».

στ) Ὁ ὅρος «Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν
καὶ πάσης Ἑλλάδος» ὡς «Ἀρχιεπίσκοπος».

Ἄρθρο 3 Ἔδρα

Ἡ Ἀντιπροσωπεῖα ἐδρεύει στὶς Βρυξέλλες, στὸ δι-
οικητικὸ διαμέρισμα τῶν Βρυξελλῶν Etterbeek, ἐπὶ τοῦ
Boulevard Saint-Michel 50.

Ἄρθρο 4 Σφραγίδα

Ἡ Ἀντιπροσωπεῖα ἔχει δική της κυκλική σφραγίδα, ἣ
ὁποία φέρει στὸ κέντρο τὸ μονόγραμμα ΧΡ καὶ περίξ
στὸν πρῶτο κύκλο δώδεκα (12) ἀστερίσκους, στὸν δεύ-
τερο κύκλο τὶς λέξεις BUREAU DE LA REPRESENTATION
DE L'EGLISE DE GRECE καὶ στὸν τρίτο κύκλο ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἄρθρο 5 Ἀρμοδιότητες

Ἡ Ἀντιπροσωπεῖα συνεργάζεται ἄμεσα μὲ τὴν
Ε.Σ.Ε.Π.Ε.Θ. ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν διατάξεων τοῦ ὑπ'
ἀριθμ. 99/1998 Κανονισμοῦ. Εἰδικότερα οἱ Ἀρμοδιότητες
τῆς Ἀντιπροσωπεῖας εἶναι:

1. Νὰ ἐνεργεῖ πάντοτε στὸ πλαίσιο τοῦ προγραμμα-
τισμοῦ καὶ τῶν ὁδηγιῶν, τὶς ὁποῖες λαμβάνει ἀπὸ τὴν
Δ.Ι.Σ., ἣ ὁποία καὶ ἔχει τὴν ἀποφασιστικὴ ἐπὶ παντὸς θέ-
ματος ἀρμοδιότητα.

2. Ἡ Ἀντιπροσωπεῖα εἰδικότερο ἔργο ἔχει:

α. Νὰ ἐνισχύει τὶς προσπάθειες γιὰ τὴν εἰρήνη, συμ-
φιλίωση καὶ συνεργασία τῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης μέσα
ἀπὸ τὴν προώθηση πολιτιστικῶν, πολιτισμικῶν καὶ
ἀνθρωπιστικῶν δραστηριοτήτων, οἱ ὁποῖες βοηθοῦν
στὴν κατανόηση ἀπὸ τὴν κοινὴ γνώμη τῶν ἀρχῶν τοῦ
Εὐαγγελίου καὶ τῆς σημασίας του γιὰ τὴν πνευματικὴ συ-
νύπαρξη τῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης, καὶ γιὰ τὴν προστασία
τῶν θεμελιωδῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ
ατόμου.

β. Νὰ συμβάλλει στὴν προαγωγή τῆς ἐνώσεως τῶν
λαῶν τῆς Εὐρώπης μὲ σεβασμὸ τῆς ταυτότητας, τῆς ἰδιο-
προσωπείας τους, τῶν παραδόσεων, ἡθῶν καὶ ἐθίμων
τους, ἐντὸς ἐνὸς περιβάλλοντος σεβασμοῦ τῆς φύσης
καὶ τῶν δημιουργημάτων τοῦ Θεοῦ.

γ. Νὰ ὑποστηρίζει καὶ νὰ προάγει τὸ πνευματικὸ, πο-
λιτιστικὸ καὶ φιλανθρωπικὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας τῆς
Ἑλλάδος μέσα ἀπὸ τὴν συνεργασία της μὲ τὰ ὄργανα τῆς
Ε.Ε., τοῦ Σ.Ε. καὶ τῆς UNESCO.

δ. Νὰ καλλιεργεῖ καὶ νὰ ἀναπτύσσει δημόσιες σχέ-

σεις μὲ τὰ ἀρμόδια ὄργανα τῆς Ε.Ε., τοῦ Σ.Ε. καὶ τῆς
UNESCO.

ε. Νὰ διατηρεῖ, νὰ ἀναπτύσσει καὶ νὰ συμβάλλει στὴ
σύσφιγξη τῶν σχέσεων μὲ τὴν «Ὁρθόδοξον Εὐρωπαϊκὴν
Ἐπιτροπὴν» τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, μὲ τὶς
Ἀντιπροσωπεῖες τῶν Αὐτοκέφαλων Ὁρθόδοξων Ἐκκλη-
σιῶν, καθὼς καὶ μὲ τὶς Ἀντιπροσωπεῖες τῶν χριστια-
νικῶν ὁμολογιῶν, τῶν θρησκειμάτων καὶ μὲ τὶς Μὴ Κυ-
βερνητικὲς Ὀργανώσεις.

στ. Νὰ συνεργάζεται καὶ νὰ ἐπικοινωνεῖ στενὰ μὲ τὶς
ἐλληνικὲς ὑπηρεσίες καὶ τὶς ὑπηρεσίες τῶν ὑπολοίπων
κρατῶν, τὶς ὁποῖες εἶναι διαπιστευμένες στὴν Ε.Ε., τὸ
Σ.Ε., καὶ τὴν UNESCO γιὰ τὴν ἀμοιβαία ἐνημέρωση καὶ
προώθηση θεμάτων κυρίως ἐκκλησιαστικῶν, μορφω-
τικῶν, πολιτιστικῶν, κοινωνικῶν, ἐκπαιδευτικῶν, νεότη-
τας, περιβάλλοντος ὡς καὶ παντὸς ἄλλου συναφοῦς
πρὸς τὸ ἔργο τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ζ. Νὰ παρακολουθεῖ καὶ νὰ μελετᾷ ὁποιοδήποτε θέ-
μα ἔχει σχέση μὲ τὶς τρέχουσες ἐργασίες, δραστηριό-
τητες, ἐρευνες καὶ ἐξελίξεις τῆς Ε.Ε., τοῦ Σ.Ε. καὶ τῆς
UNESCO καὶ ἐνδιαφέρει τὴν Ἐκκλησία, ὥστε νὰ εἶναι δυ-
νατὴ ἡ διατύπωση σχετικῶν παρατηρήσεων καὶ προτά-
σεων πρὸς τὰ ἀρμόδια εὐρωπαϊκὰ καὶ ἐθνικὰ ὄργανα καὶ
νὰ ἐνημερώνει τὴν Δ.Ι.Σ. πρὸς τὴν ὁποία ὑποβάλλει σχε-
τικὲς προτάσεις πρὸς τὴν Ε.Ε. σχετικά μὲ τὴν κοινω-
νικὴ σύγκλιση τῶν Κρατῶν-μελῶν ὥστε νὰ περιορισθοῦν
μεταξὺ τῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης οἱ μεγάλες οικονομικὲς
καὶ κοινωνικὲς ἀνισότητες καὶ νὰ ἐπικρατήσῃ πνεῦμα
καταλλαγῆς.

η. Νὰ παρακολουθεῖ καὶ νὰ συμβάλλει στὶς δραστη-
ριότητες ἐκεῖνες τῆς Ε.Ε., τοῦ Σ.Ε. καὶ τῆς UNESCO, οἱ
ὁποῖες προωθοῦνται σὲ εὐρωπαϊκὸ ἐπίπεδο καὶ ἀφο-
ροῦν στὴ θρησκευτικὴ, πνευματικὴ, ἀνθρωπιστικὴ, οἰκο-
νομικὴ ἢ ὑλικὴ ἀλληλεγγύη μεταξὺ τῶν λαῶν τῆς Εὐρώ-
πης καὶ τοῦ ὑπόλοιπου κόσμου, ὥστε νὰ ἐνισχυθοῦν οἱ
ἀρχὲς τοῦ ἀλληλοσεβασμοῦ, τῆς ἀλληλοκατανόησης καὶ
τῆς ἀλληλεγγύης, μακρὰν ἀπὸ ξενοφοβίας καὶ φυλετικὲς
διακρίσεις.

θ. Νὰ ἐπιλαμβάνεται ζητημάτων, τὰ ὁποῖα ἀνακύ-
πτουν ἀπὸ μέτρα καὶ ἐνέργειες τῶν ὀργάνων τῆς Ε.Ε.
καὶ τοῦ Σ.Ε., μετὰ ἀπὸ σχετικὴ ἀπόφαση τῆς Δ.Ι.Σ..

ι. Νὰ ἐρευνᾷ τὰ διάφορα προγράμματα, τὰ ὁποῖα
ἐκπονοῦνται ἀπὸ τὴν Ε.Ε. καὶ τὸ Σ.Ε., προκειμένου νὰ
ἐνημερώνεται ἡ Δ.Ι.Σ. καὶ νὰ ἀποφασίζει τὴ συμμετοχὴ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος σὲ αὐτά.

ια. Νὰ ὀργανώνει ἐκδηλώσεις μὲ ἐγκριση τῆς Δ.Ι.Σ.
ὅπως διαλέξεις, σεμινάρια, ὁμάδες ἐργασίας, συνέδρια
καὶ ἄλλες παρεμφερεῖς ἐκδηλώσεις, μὲ θέματα τὰ ὁποῖα
ἀφοροῦν στὴν ὀρθόδοξη παράδοση, στὴν Ἱστορία, στὴν
Τέχνη, στὴν Ἐκπαίδευση ἢ θέματα θεολογικοῦ ἢ ἐπι-
κοινωνιακοῦ περιεχομένου σὲ συνεργασία μὲ τὴν

Ε.Σ.Ε.Π.Ε.Θ. Ἡ ὁργάνωση τῶν ἀνωτέρω ἐκδηλώσεων δύναται νὰ γίνηι σὲ συνεργασία μὲ τὶς ὑπηρεσίες τῆς Ε.Ε., τοῦ Σ.Ε. καὶ τῆς UNESCO, τὴν «Ὁρθόδοξον Εὐρωπαϊκὴν Ἐπιτροπὴν» τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τὶς Ἀντιπροσωπεῖες τῶν ἄλλων Αὐτοκέφαλων Ὁρθοδῶν Ἐκκλησιῶν, καθὼς ἐπίσης καὶ μὲ ἄλλες ὁργανώσεις ἐτεροδόξων ἢ ἐτεροθρήσκων.

ιβ. Νὰ συγκεντρώνει, ταξινομεῖ, συντηρεῖ, φυλάσσει καὶ ἀξιοποιεῖ τὰ γραπτὰ, ὁπτικοακουστικά, καὶ ψηφιακὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα προέρχονται ἀπὸ τὶς Ὑπηρεσίες τῆς Ε.Ε., τοῦ Σ.Ε. καὶ τῆς UNESCO, καὶ τὰ ὁποῖα ἐνδιαφέρουν τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος.

ιγ. Νὰ συντάσσει καὶ διανέμει περιοδικῶς στὸ προσωπικό, τὸ ὁποῖο ὑπηρετεῖ στὶς Ὑπηρεσίες τῆς Ε.Ε., τοῦ Σ.Ε. καὶ τῆς UNESCO, καθὼς καὶ στοὺς ἀνταποκριτὲς ἑλληνικοῦ καὶ ξένου Τύπου, σύντομο Δελτίο Τύπου, γιὰ τὶς δραστηριότητες τῆς Ἀντιπροσωπείας.

3. Γιὰ ἐπείγοντα θέματα, ἡ ἐπίλυση τῶν ὁποίων κρίνεται ἄμεσα, ἀποφασίζει ὁ Ἀρχιεπίσκοπος.

Ἄρθρο 6

Διοίκηση

1. Ἡ Ἀντιπροσωπεία δύναται νὰ διευθύνεται ἀπὸ Ἐπίσκοπο, σύμφωνα μὲ τὴν διάταξη τοῦ ἀρθροῦ 15 §8α τοῦ Ν.2817/2000 (Φ.Ε.Κ. 78Α/14 Μαρτίου 2000).

Ἐὰν αὐτὸς κωλύεται γιὰ ὀρισμένο χρονικὸ διάστημα νὰ ἐκτελέσει τὰ καθήκοντά του ἀναπληροῦται ἀπὸ κληρικὸ ἢ λαϊκὸ, τὸν ὁποῖο προτείνει ἄμα τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων του πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπο καὶ μὲ ἀπόφασή του ἐγκρίνεται ἡ ἀναπλήρωση, ἡ ὁποία ἀνακοινώ-νεται καὶ στὴν Δ.Ι.Σ.

2. Σὲ περίπτωσι παύσεως, παραίτησης, ἢ διακοπῆς παροχῆς ὑπηρεσιῶν τοῦ Διευθυντοῦ, διορίζεται Διευθυντής, μὲ ἀπόφασιν τῆς Δ.Ι.Σ., κληρικὸς οἰουδήποτε βαθμοῦ ἢ λαϊκός, ὁ ὁποῖος διαθέτει τὰ ἀναγκαῖα τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα ἐπιφυλασσομένης τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 15 παρ. 8α τοῦ Ν.2817/2000.

Ἄρθρο 7

Ἀρμοδιότητες τοῦ Διευθυντῆ

1. Ὁ Διευθυντής τῆς Ἀντιπροσωπείας:

α) Μεριμνᾷ πρῶτιστα γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ὡς καὶ τῶν λοιπῶν Κανονισμῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

β) Καθορίζει τὶς προτεραιότητες καὶ τὰ μέσα γιὰ τὴν ἐκπλήρωση τῶν σκοπῶν τῆς κατανέμοντας ὑπευθυνότητες μεταξὺ τῶν συνεργατῶν τῆς.

γ) Ἐκπροσωπεῖ τὴν Ἀντιπροσωπείαν ἐνώπιον τῶν ὁργάνων τῆς Ε.Ε., τοῦ Σ.Ε. καὶ τῆς UNESCO, ὡς καὶ πάσης ἄλλης διοικητικῆς καὶ δικαστικῆς ἀρχῆς, καθὼς καὶ

στὶς σχέσεις τῆς πρὸς τρίτους.

δ) Παρακολουθεῖ καὶ συντονίζει τὶς ἐργασίες τῆς, ὅπως αὐτὲς προβλέπονται, ἀπὸ τὸ ἀρθρο 5 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

ε) Ἀλληλογραφεῖ καὶ ὑπογράφει ἐγγράφα, σύμφωνα μὲ τὸν ἰσχύοντα Κανονισμό τῆς Δ.Ι.Σ.

στ) Καταρτίζει τὸν προϋπολογισμό καὶ τὸν ἀπολογισμό τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἀρθροῦ 14 παρ. 5 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 100/98 Κανονισμοῦ.

ζ) Μεριμνᾷ γιὰ τὴν χρηστὴ διαχείριση τῶν οἰκονομικῶν καὶ τῶν περιουσιακῶν στοιχείων.

η) Διαχειρίζεται τοὺς τραπεζικοὺς λογαριασμοὺς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὸ Βέλγιο γιὰ τὴν Ἀντιπροσωπείαν.

θ) Ἐγκρίνει τὴν πραγματοποίησιν προμηθειῶν καὶ δαπανῶν καὶ τὴν ἀνάληψιν ποσοῦ μέχρι 6.000 ΕΥΡΩ, ἐντὸς τῶν ἐγκεκριμένων πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ. Γιὰ ὁποιαδήποτε δαπάνην, ποὺ ὑπερβαίνει τὸ ποσὸ αὐτό, ἀπαιτεῖται ἀπόφασιν τῆς Δ.Ι.Σ., σὲ ἐπείγουσας δὲ περιπτώσεις μὲ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

ι) Ὑπογράφει τὰ γραμμάτια εἰσπραξῆς καὶ τὰ ἐντάλματα πληρωμῆς, στὰ ὁποῖα ἐπισυνάπτονται ὅλα τὰ δικαιολογητικά. Τὰ γραμμάτια καὶ ἐντάλματα καταχωρίζονται στὸ βιβλίο τοῦ ταμείου, κάθε ἡμέρα.

ια) Σὲ περίπτωσι προσφορᾶς δωρεῶν ἢ ἐν γένει ἄλλων νομίμων προσόδων ἐνημερώνει τὴν Δ.Ι.Σ., ἢ ὁποῖα καὶ ἀποφασίζει γιὰ τὴν ἀποδοχὴ ἢ ἀποποίηση τῶν προτάσεων.

ιβ) Προτείνει στὴ Δ.Ι.Σ. τὴν ἐγκρίσιν προϋπολογισμοῦ γιὰ ἐκτέλεσιν οἰκοδομικῶν καὶ λοιπῶν ἐργασιῶν ἀναγκαίων γιὰ τὴν εὐρεπὴ ἐμφάνισιν τῶν Γραφείων τῆς, τηρουμένων τῶν νόμιμων διαδικασιῶν.

ιγ) Προτείνει στὴ Δ.Ι.Σ. τὴν κατάρτισιν Εἰδικῆς Βιβλιοθήκης.

ιδ) Προτείνει στὴ Δ.Ι.Σ. ἢ ὁποῖα ἀποφασίζει γιὰ τὴν πρόσληψιν τοῦ ἀναγκαίου ἐποχικοῦ ἢ προσωρινοῦ προσωπικοῦ.

ιε) Τηρεῖ μὴτρῳ τῶν ὑπηρετούντων στὴν Ἀντιπροσωπείαν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν (δυναμολόγιο, ὑπηρεσιακῆς καὶ μισθολογικῆς κατάστασης, ἀδειῶν κ.λπ.).

ιστ) Διαχειρίζεται τὴν σφραγίδα τῆς Ἀντιπροσωπείας.

2. α) Μὲ ἀπόφασιν τοῦ Διευθυντοῦ δύναται νὰ ἀνατεθοῦν καθήκοντα λογιστοῦ ἢ ταμίου — Ὑπολόγου — σύμφωνα μὲ τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 15 τοῦ Ν.Δ. 496/74 καθοριζόμενα.

β) Σὲ κάθε ἀλλαγὴ τοῦ Διευθυντοῦ συντάσσεται σὲ πενταπλοῦν πρωτόκολλο παράδοσης καὶ παραλαβῆς τῆς Ἀντιπροσωπείας μὲ τὴν καταγραφὴ καὶ ἀπογραφὴ τῆς ἐν γένει διαχειρίσεως χρηματικοῦ καὶ ὑλικοῦ τῆς, τὸ ὁποῖο ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν παραδίδοντα καὶ τὸν παραλαμβάνοντα.

Ἄρθρο 8

Γραμματειακή ὑποστήριξη

Τὸ Γραφεῖο Γραμματείας:

1. Τηρεῖ τὸ πρωτόκολλο ἀλληλογραφίας καὶ ἐπιμελεῖται καὶ διεκπεραιώνει τὴν ἀλληλογραφία καὶ τὴν ἐπεξεργασία κειμένων σὲ Η/Υ.

2. Ἀρχειοθετεῖ καὶ φυλάττει τὰ ἔγγραφα, βιβλία κ.λπ.

3. Φροντίζει γιὰ τὴν πάσης φύσεως συναντήσεις καὶ τὴν ἐπικοινωνία τοῦ Διευθυντοῦ μὲ τὴν διάφορες ἀρχές καὶ τοὺς φορεῖς, καθὼς καὶ γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση τοῦ κοινού.

4. Παρακολουθεῖ τὰ κυκλοφοροῦντα ἔντυπα τῆς Ε.Ε., τοῦ Σ.Ε. καὶ τῆς UNESCO καὶ προωθεῖ τὴν μέσῳ τοῦ Διαδικτύου ἐπικοινωνία καὶ συνεργασία καὶ ἐνημερώνει σχετικῶς τὴν Ε.Σ.Ε.Π.Ε.Θ.

5. Ἐπιμελεῖται τὸν εὐπρεπισμὸ τῶν Γραφείων τῆς Ἀντιπροσωπείας.

Ἄρθρο 9

Οἰκονομολογιστική – Διαχειριστική Ὑποστήριξη

1. Τὸ ἔργον «τῶν Οἰκονομικῶν» τῆς Ἀντιπροσωπείας ἀσκεῖ ὁ ἐκάστοτε Διευθυντὴς ἐπικουρούμενος ὑπὸ τινος κληρικοῦ ἢ λαϊκοῦ τῆς Ἀντιπροσωπείας ἔχοντος γνώσεις ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου.

2. Ἡ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ταμιακὴ διαχείρισις διεξάγεται ἀπὸ ὑπαλλήλους τῆς Ἀντιπροσωπείας ἢ ἀποσπασμένων σὲ αὐτὴ ὑπαλλήλων. Σὲ ἐξαιρετικὴς περιπτώσεις ἐπιτρέπεται μὲ ἀπόφαση τῆς Δ.Ι.Σ. νὰ ἀνατεθεῖ ἢ διαχειρίσις τῆς Ἀντιπροσωπείας σὲ ὑπαλλήλους ἄλλου Ν.Π.Δ.Δ.

3. Αἱ πληρωμαὶ διενεργοῦνται ὑπὸ τοῦ ταμίου, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀντιπροσωπείας. Ταμίας δύναται νὰ ὀρισθεῖ μόνιμος ὑπάλληλος τῆς Ἐκκλησίας ἢ ἀποσπασμένος στὴν Ἀντιπροσωπεία. Τὰ καθήκοντα τοῦ διαχειριστοῦ χρημάτων, ἀξιών καὶ ὑλικοῦ εἶναι ἀσυμβίβαστα μὲ τὰ καθήκοντα τοῦ διατάκτη.

4. α) Ὁ Ταμίας ὕστερα ἀπὸ ἔλεγχο τῆς ἀριθμητικῆς τιληρότητος καὶ τῶν ἐξωτερικῶν στοιχείων τῶν παραστατικῶν, ἐνεργεῖ βάσει τῶν γραμματίων τὴν εἰσπράξεις καὶ βάσει τῶν ἐνταλμάτων τὴν πληρωμὴν.

β) Τηρεῖ μὲ ἐπιμέλεια τὰ οἰκεία λογιστικὰ καὶ διαχειριστικὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα ἐνημερώνει καθημερινά.

γ) Καταρτίζει τὸν ἰσολογισμό μὲ τὴν ἐποπτεία τοῦ Διευθυντοῦ.

δ) Ἐφαρμόζει τὴν ἰσχύουσες δημοσιολογιστικὴς καὶ φορολογικὴς διατάξεις.

ε) Προέρχεται στὴν κατάθεση καὶ ἀνάληψη χρηματικῶν ποσῶν σὲ πιστωτικὰ ἰδρύματα μὲ εἰδικὴ κάθε φορὰ ἐξουσιοδότηση καὶ ἐντολὴ τοῦ Διευθυντοῦ, ἐνημερώνοντας ἀμέσως τὰ σχετικὰ βιβλία μὲ τὴν ἐποπτεία τοῦ Διευθυντοῦ.

στ) Τηρεῖ καὶ φυλάσσει τὰ παραστατικὰ τῶν χρεωπιστατικῶν ἐγγραφῶν ὡς καὶ ὅλα τὰ συναφῆ δικαιολογητικά.

Ἄρθρο 10

Τηρούμενα βιβλία

1. Τὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα τηρεῖ ἡ Ἀντιπροσωπεία, εἶναι:

α) Πρωτόκολλον εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων, θεωρημένο.

β) Βιβλίον ταμείου, στὸ ὁποῖο καταχωρίζονται κατὰ χρονολογικὴ σειρὰ οἱ πάσης φύσεως εἰσπράξεις καὶ πληρωμὲς διὰ τῶν Γραμματίων εἰσπράξεως καὶ ἐνταλμάτων πληρωμῆς.

γ) Βιβλίον ἰσολογισμῶν καὶ ἀπολογισμῶν, στὸ ὁποῖο καταχωρίζονται οἱ ἰσολογισμοὶ καὶ ἀπολογισμοὶ μετὰ τῶν ἀντιστοίχων ἐκθέσεων τους.

δ) Βιβλίον ἀπογραφῶν, στὸ ὁποῖο καταχωρίζονται στὸ τέλος κάθε χρόνου τὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα τῆς Ἀντιπροσωπείας βάσει τῶν Πρωτοκόλλων καταμετρήσεως δεόντως θεωρημένων καὶ ὑπογραφομένων ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ.

ε) Βιβλίον ὑλικοῦ, μὲ τὸ ὁποῖο παρακολουθεῖται ἡ εἰσαγωγή, ἡ ἐξαγωγή καὶ τὸ ὑπόλοιπο τῶν ἀντικειμένων ἐξοπλισμοῦ τῆς Ἀντιπροσωπείας ἐκδιδομένων τῶν τίτλων εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς.

στ) Θεωρημένα ἀρμοδίως στελέχη τριπλότυπων γραμματίων εἰσπράξεων καὶ ἐνταλμάτων πληρωμῶν.

2. Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀντιπροσωπείας δύναται, ἂν κρίνει σκόπιμο, νὰ ὀρίσει τὴν τήρηση καὶ ἄλλων βιβλίων ἢ στοιχείων.

3. Τὰ λογιστικὰ καὶ ταμειακὰ βιβλία τῆς Ἀντιπροσωπείας ἀριθμοῦνται κατὰ φύλλο καὶ θεωροῦνται στὴν τελευταία σελίδα πρὶν ἀπὸ τὴν χρῆση τους ἀπὸ τὸν Ἀρχιγραμματέα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

4. Τὰ στοιχεῖα τῶν ἀνωτέρω βιβλίων εἶναι δυνατόν νὰ καταχωρίζονται καὶ σὲ ἠλεκτρονικὸ ὑπολογιστὴ, μὴ ἐπιτρεπομένης ὅμως τῆς κατάρτησης τῶν βιβλίων στὴν περίπτωση αὐτῇ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

Ἄρθρον 11

Θέσεις-Προσόντα

1. Γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν ἀναγκῶν λειτουργίας τῆς Ἀντιπροσωπείας συνιστῶνται οἱ ἑξῆς θέσεις:

α) Μία (1) θέση Διευθυντοῦ Κλάδου Εἰδικῶν Θέσεων Α΄ σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 5 παρ. 8α τοῦ Ν.2817/2000.

β) Τρεῖς (3) θέσεις ἐκτάκτων συνεργατῶν μὲ σύμβαση ὀρισμένου χρόνου.

γ) Μία (1) θέση τακτικού υπαλλήλου Κλάδου ΠΕ Διοικητικού – Οικονομικού βαθμοῦ Δ-Α.

δ) Μία (1) θέση τακτικού υπαλλήλου Κλάδου ΤΕ Διοικητικού βαθμοῦ Δ-Α.

ε) Μία (1) θέση τακτικού υπαλλήλου Κλάδου ΔΕ Διοικητικού βαθμοῦ Δ-Α.

στ) Μία (1) θέση τακτικού υπαλλήλου Κλάδου ΔΕ Ὁδηγοῦ-Κλητῆρος βαθμοῦ Δ-Α.

ζ) Μία (1) θέση τακτικού υπαλλήλου Κλάδου ΥΕ Εὐπρεπισμοῦ-Εὐπρεπίστριας βαθμοῦ Ε-Β.

2. α) Στὴ θέση τοῦ Διευθυντοῦ διορίζεται πρόσωπο σύμφωνα με τὸ ἄρθρο 6 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

β) Ὁ διορισμὸς τῶν τακτικῶν υπαλλήλων σὲ ἀντίστοιχο κλάδο καὶ βαθμὸ ἐνεργεῖται σύμφωνα με τὶς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 5/1978 Κανονισμοῦ «Περὶ Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων». Ἐπὶ πλεόν ἀπαιτεῖται ἡ καλὴ γνώση τῆς γαλλικῆς καὶ ἀγγλικῆς γλώσσας, ὡς καὶ πολὺ καλὴ γνώση χρήσης Η/Υ, ἐπεξεργασίας κειμένου καὶ ἀρχειοθέτησης, πιστοποιουμένων τούτων σὲ εἰδικὴ συνέντευξη.

γ) Στὶς θέσεις τῶν ἐκτάκτων συνεργατῶν προσλαμβάνονται με σύμβαση ὁρισμένου χρόνου καὶ ἀπόφαση τῆς Δ.Ι.Σ. ἐπιστήμονες ποὺ γνωρίζουν «λίαν καλῶς» τὶς γλώσσες γαλλικὴ καὶ ἀγγλικὴ καὶ ἔχουν ἀνάλογο πτυχίον, προσόντα καὶ ἐμπειρία ποὺ ἀνταποκρίνονται στὶς ἀρμοδιότητες τῆς Ἀντιπροσωπείας. Οἱ ἀνωτέρω θέσεις δύναται νὰ καλύπτονται προσωρινὰ με ἀπόσπαση υπαλλήλων ἀπὸ τὸ Δημόσιον ἢ τὰ Ν.Π.Δ.Δ.

3. Ἡ κάλυψη τῶν θέσεων τακτικοῦ προσωπικοῦ δύνανται νὰ γίνῃ προσωρινὰ με ἀπόσπαση ἐκκλησιαστικῶν υπαλλήλων, ἢ υπαλλήλων τοῦ Δημοσίου ἢ τῶν Ν.Π.Δ.Δ. σύμφωνα με τὶς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 5/1978 Κανονισμοῦ.

4. Κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ εἰδικοὶ ἐπιστήμονες, ἐκκλησιαστικοὶ υπάλληλοι ἢ μὴ, δύναται νὰ ἀποστέλλονται στὴν Ἀντιπροσωπεία ὡς ἐπιστημονικοὶ ἢ μορφωτικοὶ συνεργάτες αὐτῆς, εἰδικότερα γιὰ τὴν ὑποστήριξη τοῦ ἔργου τῆς ἐνώπιον τῶν ὀργάνων, τῶν ἐπιτροπῶν καὶ τῶν ὁμάδων ἐργασίας, ποὺ λειτουργοῦν στὴν Ε.Ε., τὸ Σ.Ε. καὶ τὴν UNESCO, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Δ.Ι.Σ. μετὰ ἀπὸ αἰτιολογημένη πρόταση τοῦ Διευθυντοῦ. Προκειμένου περὶ ἐκκλησιαστικῶν υπαλλήλων ἢ ἀποστολῇ ἐνεργεῖται μετὰ ἀπὸ γνώμη τοῦ οἰκείου ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου κατὰ τὴ διαδικασία τοῦ ἀρθροῦ 66 παρ. 5 ὑπ' ἀριθμ. 5/1978 Κανονισμοῦ. Στούς ἀνωτέρω καταβάλλονται ἀπὸ τὴν Ε.Κ.Υ.Ο. τὰ ἐξόδα μετακινήσεων καὶ παραστάσεων σύμφωνα με τὶς ἰσχύουσες διατάξεις.

5. Ἡ διαπίστευση τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀντιπροσωπείας γίνεται με ἔγγραφο τοῦ Προέδρου τῆς Δ.Ι.Σ. πρὸς τὶς ἀρμόδιες τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ ἀρχές.

Προσωρινὰ καὶ μέχρι πληρώσεως τῶν θέσεων ἡ λειτουργία τῆς Ἀντιπροσωπείας δύναται νὰ καλύπτεται με ἀπόσπαση υπαλλήλων κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Δ.Ι.Σ. κατὰ τὶς διατάξεις τοῦ «Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων».

Ἄρθρο 12

Ὑπηρεσιακὴ κατάσταση

Οἱ ὑπηρετοῦντες στὴν Ἀντιπροσωπεία με τὴν ιδιότητα τοῦ υπαλλήλου κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ διέπονται ὡς πρὸς τὰ θέματα τῆς ὑπηρεσιακῆς τους κατάστασης ἀπὸ τὸν Κώδικα Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων, ὅπως ἐκαστοτε ἰσχύει. Γιὰ θέματα τὰ ὁποῖα δὲν ρυθμίζονται ἀπὸ τὸν 5/1978 Κανονισμό ἐφαρμόζονται οἱ διατάξεις τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικα.

Ἄρθρο 13

Προϋπολογισμὸς

1. Στὸν ἐτήσιο προϋπολογισμὸ προσδιορίζονται τὰ ἔσοδα καὶ καθορίζονται τὰ ὅρια τῶν ἐξόδων-πιστώσεων.

2. Τὰ ἔσοδα καὶ ἐξόδα ταξινομοῦνται κατ' εἶδος, ὁμάδες καὶ κατηγορίες ἀναλόγως τῆς αἰτίας καὶ τῆς φύσης τους.

3. Τὸ οἰκονομικὸ ἔτος ἀρχίζει τὴν 1ην Ἰανουαρίου καὶ λήγει τὴν 31η Δεκεμβρίου τοῦ ἰδίου ἡμερολογιακοῦ ἔτους.

4. α) Ὁ προϋπολογισμὸς συντάσσεται μέχρι τῆς 31/10 ἐκάστου ἔτους.

β) Ὁ προϋπολογισμὸς μετὰ τῆς εἰσηγητικῆς ἐκθέσεως τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τῆς εἰδικῆς ἐκθέσεως τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως εἰσάγεται διὰ τῆς Ε.Σ.Ε.Π.Ε.Θ., γιὰ συζήτηση καὶ ἔγκριση στὴν Δ.Ι.Σ.

5. Οἱ πιστώσεις τοῦ προϋπολογισμοῦ χρησιμοποιοῦνται ἀποκλειστικὰ γιὰ ἀντιμετώπιση τῶν δαπανῶν γιὰ τὶς ὁποῖες προβλέφθηκαν. Σὲ περίπτωσιν ἀνεπάρκειας ἐπιτρέπεται με ἀπόφαση τῆς Δ.Ι.Σ. αὐξησὶς πιστώσεως με ἰσόποση μείωσις ἄλλης.

6. Κατὰ τὴ διάρκεια ἐκτέλεσης τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτρέπεται ἡ ἀναμόρφωσίς του. Στὸν προϋπολογισμὸ ἀναγράφονται πιστώσεις με τὸν τίτλο:

α) Τακτικὸ ἀποθεματικὸ γιὰ συμπλήρωση τῶν πιστώσεων, οἱ ὁποῖες θὰ εὐρίσκοντο ἀνεπαρκεῖς.

β) Ἐκτακτὸ ἀποθεματικὸ γιὰ ἐγγραφὴ πιστώσεων γιὰ ἀπρόβλεπτες δαπάνες.

Ἡ ἀναμόρφωσις τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐνεργεῖται με ἀποφάσεις τῶν ἀρμοδίων γιὰ τὴν ἔγκριση τοῦ προϋπολογισμοῦ ὀργάνων.

γ) Κάθε μῆνα καὶ μετὰ τὸ «κλείσιμο» τῶν λογαριασμῶν καὶ μέχρι τῆς 10ης τοῦ ἐπόμενου μῆνα, θὰ συντάσσεται ἀναλυτικὴ κατάσταση ἐσόδων-ἐξόδων κατὰ κωδικὸ ἀριθ-

μό, δεόντως θεωρημένη, βάσει της οποίας θα ενημερώνονται τα βιβλία της Ε.Κ.Υ.Ο. Στην ανωτέρω επίσημη κατάσταση θα εμφανίζεται και το τραπεζικό υπόλοιπο.

7. Η έγκριση του προϋπολογισμού με την τήρηση της ανωτέρω διαδικασίας πραγματοποιείται το αργότερο εντός του Δεκεμβρίου.

Σε περίπτωση κατά την οποία αυτό δεν καταστεί έφικτο και ο προϋπολογισμός δεν έχει εγκριθεί, η εκτέλεση του κατά το πρώτο εξάμηνο του έτους τούτου ενεργείται μέχρι ποσοστού 50% των αντίστοιχων αναγραφόμενων πιστώσεων του Προϋπολογισμού, της Ε.Σ.Ε.Π.Ε.Θ. υποχρεωμένης να τον διαβιβάσει στην Δ.Ι.Σ. για έγκριση το αργότερο μέχρι 30ής Ιανουαρίου του Οικουμενικού έτους.

Άρθρο 14

Απολογισμός

1. Εντός του πρώτου τετραμήνου κάθε έτους συστάσσεται και θεωρείται από τον Διευθυντή ο απολογισμός των πραγματοποιηθέντων εσόδων και εξόδων του προηγούμενου οικονομικού έτους, και εν συνεχεία υποβάλλεται άμέσως για έγκριση στην Δ.Ι.Σ. μετά από έλεγχο και με ειδική έκθεση της Διευθύνσεως της Εκκλησιαστικής Οικονομικής Επιθεωρήσεως (άρθρ. 14 καν. 100/98), δια της Ε.Σ.Ε.Π.Ε.Θ. με εισήγησή της.

2. Ο απολογισμός αναγράφει σε ιδιαίτερη στήλη:

α) Τα προϋπολογισθέντα έσοδα και έξοδα.

β) Τα πραγματοποιηθέντα έσοδα και έξοδα.

γ) Τις διαφορές μεταξύ τους με σχετική αιτιολόγηση.

δ) Το ταμειακό υπόλοιπο, το οποίο έχει προκύψει.

3. Μαζί με τον απολογισμό συντάσσεται και ο γενικός ισολογισμός, στον οποίο αναγράφονται τα ενεργητικά και παθητικά περιουσιακά στοιχεία της Αντιπροσωπείας, τα οποία υπάρχουν την 31η Δεκεμβρίου.

4. Για τη διαχείριση της Αντιπροσωπείας ισχύουν και οι διατάξεις του άρθρου 16 του υπ' αριθμ. 100/98 Κανονισμού της Εκκλησίας της Ελλάδος (φ.Ε.Κ. 261 Α/1998).

Άρθρο 15

Πόροι της Αντιπροσωπείας

Η Εκκλησία της Ελλάδος μεριμνά για την ετήσια επιχορήγηση της Αντιπροσωπείας, από τον προϋπολογισμό της, όπου εγγράφονται ετησίως σχετικές πιστώσεις, και φροντίζει για την κατάθεση στους τραπεζικούς λογαριασμούς της στο Βέλγιο.

α) Πόροι της Αντιπροσωπείας είναι οι επιχορηγήσεις του Έλληνικού Δημοσίου, της Ε.Ε., των Ν.Π.Δ.Δ., Τραπεζών, Οργανισμών κ.τ.λ.

β) Δωρεές, κληρονομίες, κληροδοσίες και λοιπές χορηγίες.

γ) Οι τόκοι και εισοδήματα από τραπεζικές ή άλλες

καταθέσεις.

δ) Οι πρόσδοδοι από την κινητή και ακίνητη περιουσία.

ε) Κάθε άλλη πρόσδοδος από νόμιμη και χρηστή πηγή.

Άρθρο 16

Δαπάνες λειτουργίας

Για τις δαπάνες λειτουργίας της Αντιπροσωπείας εγγράφονται ετησίως στον προϋπολογισμό σχετικές πιστώσεις. Στις δαπάνες αυτές περιλαμβάνονται κυρίως:

α) Οι δαπάνες ασφάλισης, καταβολής παντοειδών φόρων και τελών, επισκευών και συντήρησης των γραφείων, εφοδιασμού τους με έπιπλα και τον αναγκαίο εξοπλισμό, καθώς και δαπάνες επισκευής και συντήρησής τους.

β) Κάθε οικονομική υποχρέωση, η οποία προβλέπεται από την Βελγική νομοθεσία σε βάρος του εργοδότη για το προσωπικό, το οποίο προσλαμβάνεται.

γ) Τα τηλεφωνικά, τηλεγραφικά, τηλεομοιοτυπικά και λοιπά τέλη τηλεπικοινωνιών.

δ) Τα γενικά έξοδα γραμματείας, όπως ή γραφική ύλη, τα ταχυδρομικά τέλη, τα έξοδα λειτουργίας ηλεκτρονικού υπολογιστή, φωτοτυπικών και υπολογιστικών μηχανών και συσκευών τηλεομοιοτυπίας, καθώς επίσης και οι απρόβλεπτες μικροδαπάνες, οι σχετικές με τη λειτουργία της Αντιπροσωπείας.

ε) Οι δαπάνες κατασκευής σημαιών, εκκλησιαστικών εμβλημάτων και σφραγίδων.

στ) Οι δαπάνες αγοράς βιβλίων, συνδρομών, εφημερίδων και περιοδικών, οι δαπάνες χάρτου και ειδών γραφικής ύλης και οι δαπάνες ηλεκτρικής ενέργειας γενικώς, θέρμανσης, αερίοφωτος, ύδρευσης και καθαρισμού του ακινήτου.

ζ) Οι δαπάνες αγοράς και ασφάλισης αυτοκινήτου, κίνησης και συντήρησής του, καθώς και κάθε άλλη δαπάνη, η οποία απαιτείται για την εύπρεπτη εμφάνιση και λειτουργία του.

η) Η μίσθωση αγοραίου οχήματος σε περίπτωση μη υπάρξης ή αδυναμίας χρησιμοποίησης του υπηρεσιακού.

θ) Οι άμοιβες μεταφραστών.

ι) Οι δαπάνες αγοράς ή μίσθωσης μηχανημάτων αναγκαίων για τη λειτουργία των γραφείων.

ια) Οι δαπάνες δεξιώσεων, γευμάτων και κάθε είδους φιλοφρονήσεων χάριν επισήμων ή άλλων παραγόντων ή εκπροσώπων των διαφόρων Εκκλησιών και Δογμάτων.

ιβ) Οι δαπάνες για τις πάσης φύσεως δημόσιες σχέσεις.

ιγ) Κάθε άλλη δαπάνη, η οποία έχει σχέση με τη λειτουργία της Αντιπροσωπείας.

Οι δαπάνες πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις ισχύουσες κάθε φορά διατάξεις στην Εκκλησία της Ελλάδος, λαμβανομένων υπ' όψιν και όσων καθορίζουν οι

διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 496/74, ὅπως ἐτροποποιήθη καὶ ἰσχύει σήμερα σὲ συνδυασμὸ καὶ τῆς περὶ Ε.Ε. συναφοῦς νομοθεσίας.

Ἄρθρο 17

Παγία προκαταβολή

1. Γὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν ἐπείγουσας φύσεως τακτικῶν δαπανῶν τῆς Ἀντιπροσωπείας συνιστᾶται σὲ αὐτὲς παγία προκαταβολὴ 10.000 ΕΥΡΩ κατὰ ἀνάλογη ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 25 τοῦ Ν.Δ. 496/74.

2. Ἡ διαχείριση τῆς παγίας προκαταβολῆς γίνεται ἀπὸ τὸν Διευθυντὴ, ὁ ὁποῖος ὑπέχει τὶς εὐθύνες καὶ τὶς ὑποχρεώσεις τῶν δημοσίων ὑπολόγων, σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 26 καὶ 27 τοῦ Ν.Δ. 496/74 περὶ τοῦ Λογιστικοῦ Ν.Π.Δ.Δ. ἰσχύουν καὶ γὰ τὴν παγία προκαταβολὴ τῆς Ἀντιπροσωπείας.

Ἄρθρο 18

Προμήθειες καὶ ἀνάθεση ἐργασιῶν

1. Οἱ προμήθειες καὶ ἐργασίες, οἱ ὁποῖες γίνονται στὴν ἔδρα τῆς Ἀντιπροσωπείας καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἐπιβάρυνση ὑπερβαίνει τὰ 6.000 Εὐρώ ἐνεργοῦνται μετὰ ἀπὸ πρόταση τοῦ Διευθυντοῦ καὶ ἐγκριση τῆς Δ.Ι.Σ. μὲ τὴν διαδικασία τῆς ἀπευθείας προμήθειας ἢ ἀνάθεσης.

2. Γὰ τὸν τρόπο ἐνέργειας ἀπὸ τὴν Ἀντιπροσωπεία τῶν προμηθειῶν, μισθώσεων, ἐκμισθώσεων, ἀγορῶν, ἐκποιήσεων, ἐργασιῶν κ.λπ. ἐφαρμόζονται οἱ Κανονισμοὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ οἱ ἰσχύουσες τοῦ Π.Δ. 715/1979, ὅπως ἐτροποποιήθηκε καὶ ἰσχύει σήμερα.

3. Ἡ κινητὴ περιουσία τῆς Ἀντιπροσωπείας, ὅταν ὑπόκειται σὲ φθορὰ ἢ πλεονάζει, ἐκποιεῖται κατὰ τὸν προσφορότερο καὶ πιὸ συμφέροντα τρόπο, μὲ ἀπόφαση τῆς Δ.Ι.Σ., τὸ δὲ τίμημα κατατίθεται στὸν λογαριασμὸ τῆς Ἀντιπροσωπείας στὴν Τράπεζα.

4. Τὰ μὴ ἐκποιήσιμα, ἄχρηστα ἐν γένει εἶδη, δύνανται νὰ καταστραφθοῦν ἢ νὰ ἀπορριφθοῦν μὲ ἀπόφαση τῆς Δ.Ι.Σ. καὶ μετὰ ἀπὸ σύνταξη πρωτοκόλλου, τὸ ὁποῖο ὑπογράφει ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀντιπροσωπείας καὶ δύο ἄλλα μέλη τῆς καὶ στὸ ὁποῖο ἀναγράφονται λεπτομερῶς τὰ εἶδη αὐτὰ καὶ βεβαιώνεται ὅτι δὲν ἔχουν καμιά ἀγοραία ἀξία.

Ἄρθρο 19

Ἀποδοχὲς προσωπικοῦ

1. Ὡς ἀποδοχὲς τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἀντιπροσωπείας, κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, νοοῦνται ὁ βασικὸς μισθὸς τοὺς καὶ ὅλα τὰ σύμφωνα μὲ τὶς κείμενες στὴν Ἑλλάδα διατάξεις χορηγούμενα ἐπιδόματα καὶ προσαυξήσεις.

2. Στὸν Διευθυντὴ τῆς Ἀντιπροσωπείας λόγω τῶν αὐξημένων ὑποχρεώσεων καὶ εὐθυνῶν τοῦ χορηγεῖται

εἰδικὸ ἐπίδομα γὰ τὰ καθήκοντά του στὴν ἀλλοδαπή. Τὸ ἐπίδομα αὐτὸ καθορίζεται μὲ συντελεστὴ 3 ἐπὶ τοῦ ἐκάστοτε βασικοῦ μισθοῦ του.

Ἄρθρο 20

Ἐξοδα μετακίνησης

Τὰ μέλη τῆς Ἀντιπροσωπείας, κληρικοὶ καὶ λαϊκοί, καὶ τὸ Διοικητικὸ Προσωπικὸ πού θὰ μετακινηθοῦν καὶ θὰ τοποθετηθοῦν στὶς Βρυξέλλες, ἢ θὰ ὑποχρεωθοῦν γὰ λόγους ὑπηρεσιακοῦς νὰ μεταβοῦν σὲ μιὰ ἄλλη πόλη τῆς Ε.Ε., τοῦ Σ.Ε. ἢ τῆς UNESCO συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Ἀθήνας, δικαιοῦνται ὅσα καθορίζονται ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ Νόμου 2685/1999 περὶ τῶν δαπανῶν μετακινουμένων ὑπαλλήλων ἐντὸς καὶ ἐκτὸς Ἑπικρατείας καὶ ἄλλες διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρο 21

Τροποποίηση Κανονισμοῦ

Τὰ θέματα, τὰ ὁποῖα τυχόν δὲν προβλέπονται ἀπὸ τὸν Κανονισμὸ αὐτὸ, ρυθμίζονται μὲ ἀπόφαση τῆς Δ.Ι.Σ. μὲ εἰσήγηση τῆς Ε.Σ.Ε.Π.Ε.Θ. μετὰ ἀπὸ πρόταση τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀντιπροσωπείας.

Ἄρθρο 22

Κατάργηση τῆς Ἀντιπροσωπείας

Ἡ κατάργηση τῆς Ἀντιπροσωπείας δύναται νὰ ἀποφασισθεῖ αἰτιολογημένα ἀπὸ τὴν Δ.Ι.Σ. Σὲ περίπτωσι κατάργησής της, ἡ περιουσία τὴν ὁποία κατέχει, περιέρχεται στὴν κατοχὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, στὴν κυριότητα τῆς ὁποίας καὶ ἀνήκει.

Ἄρθρο 23

Ἰσχὺς τοῦ Κανονισμοῦ

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τὴ δημόσιευση αὐτοῦ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβέρνησης καὶ στὸ περιοδικὸ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἄρθρο 24

Κάλυψη δαπάνης

Ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη σὲ βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ν.Π.Δ.Δ. «Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος», τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθεῖ.

Ἀθήνα, 5 Μαρτίου 2002

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ὁ Σαλῶνων ΘΕΟΛΟΓΟΣ

Εσωτερικός Κανονισμός
της Ι. Ανδρώας
Κοινοβιακής Μονής
«Μεταμορφώσεως
του Σωτήρος»
Δρυοβούνου Σιατίστης

Κανονισμός
λειτουργίας
Εκκλησιαστικού
Ίδρύματος
υπό την επωνυμία
«Όργανισμός Νεότητος
και Πολιτισμού
Ιεράς Μητροπόλεως
Ξάνθης και
Περιθεωρίου»

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΣΙΣΑΝΙΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑΤΙΣΤΗΣ

ΙΕΡΑ ΑΝΔΡΩΑ ΚΟΙΝΟΒΙΑΚΗ ΜΟΝΗ
«ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ»
ΔΡΥΟΒΟΥΝΟΥ ΣΙΑΤΙΣΤΗΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Προοίμιον

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.
Ἐν ἑτὶ χιλιοστῷ ἐννεακοσιοστῷ ἐνενηκοστῷ ἐβδόμῳ προβαίνομεν εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ, ἀφορῶντος εἰς τὴν ὀργάνωσιν, τὴν διοίκησιν, τὸν πνευματικὸν βίον καὶ τὴν ἐν γένει λειτουργίαν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, συμφώνως πρὸς τοὺς θείους καὶ Ἱεροὺς Κανόνας, τὰς μοναχικὰς παραδόσεις τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

Ἄρθρον 1

Ἡ ἐν Δρυοβούνῳ ἀνδρῶα Ἱερὰ Μονὴ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος, ἰδρυθεῖσα ἀπὸ τοῦ ἔτους 1592 καὶ λειτουργοῦσα μέχρι τοῦ ἔτους 1930 ὅτε καὶ ἐξέλιπον οἱ ὑπάρχοντες μοναχοί, ἤδη ἐπανιδρύεται ἀπὸ τοῦ ἔτους 1997 καὶ λειτουργεῖ ὡς ἀνδρῶα Κοινοβιακὴ Ἱερὰ Μονή.

Ἄρθρον 2

Σκοπὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι ὁ ἁγιασμὸς καὶ ἡ ἐν Χριστῷ τελείωσις τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς, μέσῳ τῆς ἀκριβοῦς μοναχικῆς πολιτείας κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῆς διδασκαλίας τῶν Ἁγίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς ὁσίας βιωτῆς αὐτῶν.

Ἄρθρον 3

Ὁ Ἐπίσκοπος, τὸ ὁρατὸν σημεῖον τῆς ὀργανικῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ Ἀδελφότης ὀφείλει νὰ ἀποδίδῃ τὴν πρὸς τὸ ἀξίωμα αὐτοῦ ἀρμόζουσαν τιμὴν καὶ τὸν προσήκοντα σεβασμὸν, ἔχει, συμφώνως τοῖς Ἱεροῖς Κανόσι καὶ τῷ Καταστατικῷ Χάρτῃ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὰς κάτωθι δικαιοδοσίας:

α) Μνημονεύεται ἐν πάσαις ταῖς Ἱεραῖς Ἀκολουθίαις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς συμφώνως τῇ κανονικῇ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τάξει.

β) Ἐγκρίνει τὴν ἐκλογὴν καὶ ἐγκαθιδρύει δι' εἰδικῆς τελετῆς τὸν ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος ἐκλεγέντα Ἡγούμενον.

γ) Ἐγκρίνει τὴν περὶ κουρᾶς ἢ χειροτονίας ἀδελφοῦ πινὸς ἀπόφασιν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

δ) Ἐλέγχει τὴν νομιμότητα τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄ Περὶ διοικήσεως

Ἄρθρον 4

Ὅργανα διοικήσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι:

1. Ὁ Ἡγούμενος.
2. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον.
3. Ἡ σύναξις τῆς Ἀδελφότητος.

Ἄρθρον 5

Ὁ Ἡγούμενος ὡς ποιμὴν καὶ κεφαλὴ τῆς Ἀδελφότητος, πρέπει νὰ συγκεντρῶνῃ τὰς βασικὰς ἀρετὰς τῆς ἀγάπης, τῆς μακροθυμίας, τῆς διακρίσεως, καὶ δι' αὐτὰς παρνήσεως καὶ αὐτοθυσίας νὰ διακονῇ καὶ ἐργάζηται τὴν σωτηρίαν τῶν ἀδελφῶν.

I. Καθῆκοντα καὶ δικαιοδοσίαι τοῦ Ἡγουμένου.

α) Ὡς πνευματικὸς πατήρ ἔχει μόνος τὴν πνευματικὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ἀδελφῶν τῆς Μονῆς.

β) Συγκαλεῖ τὴν Ἀδελφότητα εἰς Σύναξιν πρὸς πνευματικὴν οἰκοδομήν.

γ) Προΐσταται τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ τῶν Συναξέων τῆς Ἀδελφότητος.

δ) Προΐσταται τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν καὶ τῆς Τραπεζῆς.

ε) Παρακολουθεῖ τὴν τήρησιν τῶν τυπικῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ κατὰ καιροῦς τιθεμένου προγράμματος Ἀκολουθιῶν καὶ ἐργασιῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

στ) Κατανέμει ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου τὰ κατ' ἔτος διακονήματα τῶν ἀδελφῶν.

ζ) Προτείνει εἰς τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τὴν πρόσληψιν δοκίμων, τὴν κουράν τῶν ὠρίμων πρὸς τοῦτο καὶ τὴν χειροτονίαν τῶν καταλλήλων ἀδελφῶν.

η) Ἐκπροσωπεῖ τὴν Ἱεράν Μονὴν ἐνώπιον πάσης Ἐκκλησιαστικῆς, Διοικητικῆς, Δημοτικῆς καὶ Κοινοτικῆς Ἀρχῆς, παντὸς Δικαστηρίου, Ὁργανισμοῦ (Ο.Τ.Ε., Δ.Ε.Η., Ι.Κ.Α., κ.λπ.), Τραπεζῶν, Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου, Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, ὡς καὶ παντὸς ἄλλου Ὁργανισμοῦ ἢ Ἰδρύματος. Κωλυόμενος δὲ δι' οἰονδήποτε λόγον ἀναπληροῦται ὑπὸ ἀδελφοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

θ) Ὑπογράφει πάντα τὰ ἐγγραφα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ τὰ διπλότυπα εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν.

ι) Χορηγεῖ εἰς τοὺς ἀδελφούς ἀδειαν ἀπουσίας.

ια) Δύναται νὰ ἔχῃ συμβουλευτικὸν σῶμα τὴν Γερωντία (3 ἀρχαιότεροι ἀδελφοί).

II. Ἐκλογή Ἡγουμένου.

α) Μετὰ τὴν κένωσιν τῆς θέσεως τοῦ Ἡγουμένου, ὡς τοποτηρητῆς ἀναλαμβάνει ἀμέσως καὶ αὐτοδικαίως

ὁ ἀρχαιότερος ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

β) Ἡ ἐκλογὴ διεξάγεται τὸ ἀργότερον δεκαπέντε (15) ἡμέρας μετὰ τὴν κένωσιν τῆς θέσεως, ὅποτε προαναγγέλεται ἐξ ἡμέρας ἐνωρίτερον.

γ) Τὰ τῆς προετοιμασίας καὶ διεξαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν ἐκτελεῖ ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ, ἀποτελούμενη ἐκ τοῦ τοποτηρητοῦ καὶ δύο ἀδελφῶν, τοῦ ἀρχαιότερου καὶ τοῦ νεωτέρου τῇ τάξει, ὁ ὁποῖος καὶ ἐκτελεῖ χρέη γραμματέως τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

δ) Τῆς ἐκλογῆς προηγεῖται τριήμερος νηστεία.

ε) Δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι ἔχουν ἅπαντες οἱ ἔχοντες μοναχικὴν κουράν ἀδελφοί (κληρικοί, μεγαλόσχημοι, ρασοφόροι καὶ ἐγκαταβιούντες εἰς τὴν Ἱεράν Μονήν).

στ) Ἡ ὁλομέλεια τῆς Ἀδελφότητος, συνεργομένη πρὸς ἀνάδειξιν Ἡγουμένου, εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τῶν 4/5 τῶν μελῶν τῆς. Ἡ μὴ ἐπιτευχθεῖς ταύτης, ἡ ἐκλογὴ διεξάγεται μετὰ τριήμερον παρόντων τοῦ ἡμίσεως σὺν ἑνὸς τῶν ἀδελφῶν.

ζ) Ἡ ἐκλογὴ διενεργεῖται μετὰ τὸ πέρας εἰδικῆς πρὸς τοῦτο τελεσθείσης Θ. Λειτουργίας ἐν τῷ Ναῷ. Κλείονται αἱ θύραι τοῦ Ναοῦ καὶ ἐλέγχεται ἡ ἀπαρτία.

η) Ἐκαστος ψηφοφόρος ἀδελφὸς λαμβάνει ἐσφραγισμένον ψηφοδέλτιον (λευκόν), εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ γράψῃ ἐν μόνον ἐκ τῶν ἐκλογίμων ὄνομα καὶ τὸ ρίπτει ἐντὸς ἐσφραγισμένης ψηφοδόχου. Ἐπεὶτα ὑπογράφει εἰς τὸν ὑπὸ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς καταρτισθέντα κατάλογον τῶν ἐκλογέων.

θ) Μετὰ τὸ πέρας τῆς ψηφοφορίας ἀποσφραγίζεται ἡ ψηφοδόχος καὶ καταμετροῦνται αἱ ψῆφοι ἐνώπιον τῆς Ἀδελφότητος.

ι) Ὁ λαβὼν τὰ 2/3 τῶν ψήφων ἐκλέγεται Ἡγούμενος. Ἄλλως ἐπαναλαμβάνεται ἡ ψηφοφορία μετὰ τῶν δύο πλειοψηφησάντων ἀδελφῶν. Τούτων δὲ ἰσοψηφισάντων ἐὰν μὲν ἀμφότεροι εἶναι κληρικοί ἢ μοναχοὶ ἐκλέγεται ὁ ἀρχαιότερος, ἐὰν δὲ ὁ εἷς εἶναι κληρικός καὶ ὁ ἕτερος μοναχός, ἐκλέγεται ὁ κληρικός. Ἐὰν πάλι δὲν ἀναδειχθῇ Ἡγούμενος γίνεται καὶ τρίτη ψηφοφορία καὶ ὁ λαβὼν τὸ ἥμισυ σὺν ἑνὰ τῶν ψήφων ἐκλέγεται.

ια) Ἐνστάσεις κατὰ τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς ὑποβάλλονται ἐντὸς τῆς ἰδίας ἡμέρας καὶ γίνονται δεκταὶ ἐὰν συγκεντρώσουν τὴν πλειοψηφίαν τῶν 2/3 τῶν παρόντων ἀδελφῶν. Ἐὰν ἀκυρωθῇ ἡ ἐκλογὴ, διεξάγεται εὐθὺς νέα ψηφοφορία.

ιβ) Περαιτωθείσης τῆς ἐκλογῆς συντάσσεται πρακτικόν, ὅπερ ὑπογράφεται παρὰ πάντων τῶν ψηφισάντων ἀδελφῶν καὶ ὑποβάλλεται ἐντὸς τριημέρου εἰς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην.

ιγ) Τὴν ἐκλογὴν ἀκολουθεῖ εὐχαριστήριος δέησις ἐν τῷ Καθολικῷ μετὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἐκλεγείς Ἡγούμενος ἀναλαμβάνει ἐγκύρως τὴν ἀσκήσιν τῶν καθηκόντων του.

ιδ) Ὁ ἐκλεγείς Ἡγούμενος εἶναι ἰσόβιος.

III. Χρηεὶα θέσεως Ἡγουμένου.

α) Ἔνεκα θανάτου.

β) Ἔνεκα παραιτήσεως, ἡ ὁποία γίνεται δεκτὴ διὰ πλειοψηφίας τῶν 2/3 τῆς Ἀδελφότητος.

γ) Ἔνεκα παύσεως ὡς ἀκολούθως:

Ἐὰν συμβῇ ποτὲ ὁ Ἡγούμενος νὰ παραχαράττῃ τὴν ἀκρίβειαν τοῦ μοναχικοῦ βίου ἢ νὰ ἀθετῇ τινα ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Ἑσωτερικοῦ Κανονισμοῦ, δὲν θὰ ἐξανίστανται πάντες οἱ ἀδελφοί, ἀλλὰ οἱ πρεσβύτεροι τῇ τάξει θὰ ὑπενθυμίζουν εἰς αὐτὸν ἡπίως καὶ μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ τὸ σφάλμα του καὶ θὰ ὑποβοηθοῦν αὐτὸν εἰς διόρθωσιν οὐχὶ ἅπαξ ἀλλὰ πολλάκις. Καὶ μόνον ἐὰν τελικῶς ἐμμένῃ εἰς τὸ σφάλμα, τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον ἐπιλαμβάνεται τοῦ θέματος καὶ συγκαλεῖ τὴν Σύναξιν τῆς Ἀδελφότητος.

Ἡ Σύναξις συγκαλεῖται καὶ ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας τοῦ Ἡγουμένου εἰς τὴν ἀσκήσιν τῶν καθηκόντων του ἔνεκα βαρείας ἀσθενείας προκαλούσης ἀνικανότητα ἢ οἰοῦντοτε ἄλλου σοβαροῦ λόγου.

Ἡ ἀπόφασις τῆς Συνάξεως περὶ τυχόν παύσεως τοῦ Ἡγουμένου λαμβάνεται διὰ πλειοψηφίας τῶν 2/3 τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος.

Ἄρθρον 6

I. Συγκρότηση Ἡγουμενοσυμβουλίου.

α) Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον εἶναι 3μελὲς μετὰ τοῦ Ἡγουμένου, ὅταν ἡ Ἀδελφότης ἀριθμεῖ μέχρι δεκαπέντε (15) ἀδελφούς, 5μελὲς ὅταν δὲν ὑπερβαίνει τοὺς εἴκοσι πέντε (25) καὶ 7μελὲς πέραν τοῦ ἀριθμοῦ τούτου.

β) Τὰ μέλη του ἐκλέγονται ἀνὰ 3ετίαν καὶ εἶναι ἐπανεκλέξιμα.

γ) Ἐκλόγιμα εἶναι ἅπαντα τὰ ἐγκαταβιοῦντα εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν μέλη τῆς Ἀδελφότητος. Δέον νὰ χαρακτηρίζονται ἀπὸ τὴν ἀκρίβειαν καὶ συνέπειαν τῆς μοναχικῆς ζωῆς, τὸ ταπεινὸν φρόνημα, τὸ ὀρθόδοξον ἥθος, τὴν διοικητικὴν ἰκανότητα καὶ τὸ πνεῦμα συνεργασίας.

δ) Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν.

ε) Συνεδριάζει ἅπαξ τοῦ μηνὸς καὶ ἐκτάκτως ὡσάκις ἀνδεήσει.

στ) Ἡ ἀντικατάστασις μέλους, λόγῳ θανάτου ἢ δι' οἰονδήποτε λόγον γίνεται διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος.

ζ) Ἡ ἐκλογή τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου διεξάγεται καθ' ὃν τρόπον καὶ ἡ τοῦ Ἡγουμένου. Ἡ ἔγκρισις τοῦ Μητροπολίτου, εἰς ὃν ἐντὸς πέντε (5) ἡμερῶν ἀνακοινούνται τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐκλογῆς, παρέχεται γραπτῶς (βλ. παρακ. §II).

η) Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον διαχειρίζεται τὴν περιουσίαν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἀποδέχεται ἢ ἀποποιεῖται δω-

ρεὰς καὶ κληρονομίας, συνάπτει δάνεια, προβαίνει εἰς ἀγορὰς καὶ πωλῆσεις ἀκινήτων οἰασδήποτε ἀξίας, ἀποφασίζει διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῶν οἰκοδομικῶν συγκροτημάτων, καὶ ἐν γένει φροντίζει διὰ πᾶν ἕτερον θέμα μὴ ρητῶς ἀναφερόμενον ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ, τηροῦν τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους καὶ τοὺς Κανόνας τῆς Ἐκκλησίας.

θ) Ἀποφασίζει περὶ προσλήψεως δοκίμων.

ι) Συντάσσει τὸν ἐτήσιον Προϋπολογισμόν καὶ Ἀπολογισμόν καὶ ὑποβάλλει αὐτοὺς εἰς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην.

ια) Ἐκλέγει ἐν μέλος αὐτοῦ ὡς Ταμίαν καὶ ἕτερον ὡς Γραμματέα.

ιβ) Ἀποφαίνεται περὶ τῆς μεταβολῆς τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

II. Ἐκλογή Ἡγουμενοσυμβουλίου.

α) Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ λήξις τῆς θητείας τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου συμπίσῃ μετὰ τὴν χρειαὴν τῆς θέσεως τοῦ Ἡγουμένου, τότε παρατείνεται ἡ θητεία του μέχρι τῆς ἐκλογῆς νέου Ἡγουμένου.

β) Ἡ ἐκλογή διεξάγεται ἐντὸς τῆς τελευταίας ἐβδομάδος πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας του.

γ) Τὰ τῆς διεξαγωγῆς ρυθμίζει Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Ἡγουμένου καὶ δύο ἀδελφῶν, τοῦ ἀρχαιότερου καὶ τοῦ νεωτέρου τῇ τάξει.

δ) Δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι ἔχουν ἅπαντες οἱ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸ Μοναχολόγιον ἀδελφοί καὶ ἐγκαταβιοῦντες εἰς τὴν Ἱερὰν Μονήν.

ε) Ἐπὶ τοῦ ὑπὸ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς συνταχθέντος ψηφοδελτίου, ἀναγράφοντες τὰ ὀνόματα τῶν ὑποψηφίων, σημειοῦνται δύο (2) σταυροὶ ἐπὶ 3μελοῦς Ἡγουμενοσυμβουλίου, τέσσερις (4) σταυροὶ ἐπὶ 4μελοῦς καὶ ἕξ (6) ἐπὶ 7μελοῦς.

στ) Ἐπὶ πάσης ἰσοψηφίας προκρίνεται ὁ ἀρχαιότερος τῇ τάξει ἀδελφός.

ζ) Οἱ δύο πρῶτοι ἐπιλαχόντες ὡς ἀναπληρωματικὰ μέλη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ μετὰ τὴν αὐτὴν διάρκειαν θητείας.

III. Κένωσις θέσεως Ἡγουμενοσυμβουλίου.

α) Ἔνεκα θανάτου, παραιτήσεως ἢ παύσεως.

β) Παῦσις λόγῳ ἀπουσίας ἐπὶ τριῶν συνεχῶν συνάξεων.

Ἡ παῦσις ἢ ἡ ἀποδοχὴ παραιτήσεως κρίνονται ὑπὸ τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος τῇ εἰσηγήσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

Ἄρθρον 7

Τηρούμενα βιβλία

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τηροῦνται μερίμνη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου τὰ κάτωθι βιβλία:

- α) Βιβλίον Πρακτικῶν Ἡγουμενοσυμβουλίου.
- β) Πρωτόκολλον.
- γ) Μοναχολόγιον.
- δ) Κτηματολόγιον.
- ε) Βιβλίον Ταμείου.
- στ) Καθολικόν.
- ζ) Κατάλογος Ἀγίων Λειψάνων, Κειμηλίων καὶ πολυτίμων ἀντικειμένων.

Ἄρθρον 8

Σύναξις τῆς ἀδελφότητος

α) Ἀποτελεῖται ἀπὸ πάντας τοὺς ἐγγεγραμμένους εἰς τὸ Μοναχολόγιον καὶ ἐγκαταβιούντας ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ ἀδελφούς.

β) Συγκαλεῖται ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, τακτῶς μὲν δις τοῦ ἔτους, ἥτοι 1) κατὰ μῆνα Ἰανουάριον πρὸς ἐνημέρωσιν τῆς Ἀδελφότητος ἐπὶ τῆς ἐν γένει πορείας τῆς Μονῆς καὶ 2) κατὰ μῆνα Αὐγουστον, πρὸς ἀνάθεσιν διακονημάτων διὰ τὸ νέον ἐκκλησιαστικόν ἔτος, ἐκτάκτως δὲ πρὸς ἀντιμετώπισιν λίαν σοβαρῶν θεμάτων τῆς Μονῆς καὶ πρὸς τροποποίησιν τοῦ παρόντος Ἑσωτερικοῦ Κανονισμοῦ.

γ) Εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τῶν 2/3 τῶν μελῶν αὐτῆς ἢ τουλάχιστον τοῦ ἡμίσεως σὺν ἑνὸς αὐτῶν.

δ) Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄

Τὸ σῶμα τῆς Ἀδελφότητος

Ἄρθρον 9

α) Ἡ συγκαταρίθμησις τῶν προσερχομένων μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς γίνεται κατόπιν προσεκτικῆς δοκιμασίας.

β) Ὡς κατώτατον ὅριον εἰσόδου ὀρίζεται τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας ἢ καὶ μικροτέρας ἡλικίας ἂν ὑπάρχῃ συγκατάθεσις γονέων.

γ) Ἡ διάρκεια δοκιμασίας διαρκεῖ τρία ἔτη, δυναμένη νὰ συντηρηθῇ ἢ νὰ αὐξηθῇ ἀναλόγως τῆς πνευματικῆς ὀριμότητος ἢ ἐξ ἄλλων σοβαρῶν καὶ ἐκτάκτων περιστάσεων.

δ) Μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν ὑπάρχει ἡ ἐξῆς ἱεραρχία: προηγούνται οἱ ἔχοντες τὰ πρεσβεῖα τῆς Ἱεροσύνης καὶ μεταξὺ μοναχῶν κατὰ ἀρχαιότητα κουρᾶς.

ε) Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει ἐπιτρέπεται μετάπεμψις, μετεγγραφή ἢ ἀπόσπασις ἀδελφοῦ εἰς ἑτέραν Ἱερὰν Μονὴν ἄνευ εὐλογίας τοῦ Ἡγουμένου, ὡς τοῦτο ὀρίζεται παρὰ τῶν Ἱερῶν Κανόνων.

στ) Ἡ εἰσδοχή ξενοκούρου εἰς τὴν Ἀδελφότητα, ἐπιτρέπεται κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως εἰδικῶς πρὸς τοῦτο συγκαλουμένης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄

Ἄρθρον 10

α) Κέντρον τῆς ζωῆς τοῦ μοναχοῦ εἶναι ὁ Ἱερὸς Ναὸς, τὸ «Καθολικόν». Ἀκολουθεῖται λειτουργικὸν πρόγραμμα ἐμπνεόμενον ἀπὸ τὸ ἐν Ἀγίῳ Ὁρει τηρούμενον.

β) Ἀγρυπνίαι τελοῦνται κατὰ τὰς ἐορτὰς τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος (6ῃ Αὐγούστου), τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ (24ῃ Αὐγούστου) καὶ ὅποτε ἤθελε τοῦτο συναποφασισθῇ ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως κατόπιν προτάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

Ἄρθρον 11

α) Ὁ χώρος τῆς Τραπεζῆς θεωρεῖται ἱερός, διότι πάντα τὰ τοῦ μοναχοῦ ἀποβλέπουν εἰς τὴν κατὰ Χριστὸν τελειώσιν του. Ἀπαντες οἱ ἀδελφοί, ἐκτὸς τῶν ἐχόντων εἰδικὸν κώλυμα —ἥτοι ἀσθένειαν ἢ διακονίαν ἐκτὸς Μονῆς— ὀφείλουν νὰ συμμετέχουν ἐν τῇ κοινῇ Τραπέζῃ.

β) Εἰς τὴν Τράπεζαν ἐκάστην Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν (ἐκτὸς ἐορτῶν) δὲν παρατίθεται ἔλαιον.

Ἄρθρον 12

Πνευματικὰ καθήκοντα ἀδελφῶν

α) Εἰς τὰς μεταξὺ τῶν σχέσεις οἱ ἀδελφοί τηροῦν μετὰ σχολαστικότητος τὴν ἱεραρχίαν. Οἱ νεώτεροι τῇ τάξει ὑπακούουν καὶ σέβονται τοὺς ἀρχαιοτέρους, οἱ δὲ ἀρχαιότεροι τῇ τάξει ἀγαποῦν καὶ συμπαρίστανται θετικῶς εἰς τὴν πρόοδον καὶ τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τῶν νεωτέρων.

β) Ὁ ἀδελφὸς ὀφείλει πρωτίστως —ἐκτὸς μόνον περιπτώσεως ἀσθενείας— νὰ συμμετέχῃ εἰς πάσας τὰς Ἀκολουθίας καὶ νὰ φροντίζῃ κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῶν νὰ κατανοῇ τὰ νοήματα τῶν ψαλλομένων καὶ ἀναγιγνωσκομένων διότι οὕτω θὰ δυνηθῇ, διὰ τῆς πολυχρονίου ἐντρυφήσεώς του εἰς αὐτά, νὰ ἀποκτήσῃ «*νοῦν Χριστοῦ*». Ὁ Ναὸς εἶναι διὰ τὸν ἀδελφὸν «*Πύλη τοῦ Οὐρανοῦ*», διὰ τῆς ὁποίας ἐπικοινωνεῖ μὲ τὴν θριαμβεύουσαν ἐν οὐρανοῖς Ἐκκλησίαν ὡς «*ἡγορασμένος ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀπαρχῇ τῷ Θεῷ καὶ τῷ ἀρνίῳ*» (Ἀποκ. ιδ' 4).

γ) Εἰς πάσας τὰς ἱερὰς Ἀκολουθίας, ὡς καὶ ἐν τῇ Τραπέζῃ, οἱ μοναχοὶ φέρουν ράσον καὶ κουκούλιον, εἰς

όσας δὲ ἐκ τῶν λατρευτικῶν ἐκδηλώσεων προβλέπει ἡ μοναχικὴ παράδοσις φέρουν καὶ τὸ μέγα σχῆμα.

δ) Ἐκαστος ἀδελφὸς ἐκτελεῖ καθημερινῶς τὸν ἀτομικὸν τοῦ κανόνα, τὸν ὁποῖον τοῦ καθορίζει ὁ Ἡγούμενος.

ε) Μία ἐκ τῶν θεμελιωδῶν ἀρχῶν τῆς μοναχικῆς ζωῆς εἶναι ἡ ἀκτημοσύνη. Κατὰ συνέπειαν τὸ κελλίον, τὸ ἐνδυμα, τὰ ὑποδήματα καὶ ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ ἀτομικὰ εἶδη τοῦ μοναχοῦ δὲν εἶναι δικά του. Ἀπλῶς τοῦ παραχωροῦνται ἀπὸ τὴν Μονὴν διὰ νὰ τὸν ἐξυπηρετήσουν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπιγείου ζωῆς του. Διὰ τοῦτο τὰ χρῆσι-μοποιεῖ μετὰ πολλῆς ἐπιμέλειας καὶ προσοχῆς.

στ) Οἱ ὑποτακτικοὶ θὰ ὑπακούουν ἀδιακρίτως εἰς τὰς ἐντολὰς τοῦ Ἡγουμένου, εἰς τὸν ὁποῖον θὰ ἀναφέρουν λεπτομερῶς καὶ ἐπακριβῶς πάντα τὰ κρύφια τοῦ νοὸς καὶ τῆς καρδίας των διὰ τῆς παραδεδομένης μοναχικῆς ἐξαγορεύσεως. Ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ μόνον θὰ ἐξομολογοῦνται καὶ μυστηριακῶς, πλὴν τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν ὁ Ἡγούμενος θὰ εἶναι μοναχός, ὅποτε θὰ ἐξομολογοῦνται εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ Ἡγουμένου ὀριζόμενον Πνευματικόν.

ζ) Ἡ ὑποχρέωσις αὕτη τῆς ἀπολύτου καὶ ἀδιακρίτου υπακοῆς καὶ ἀναφορᾶς τοῦ ὑποτακτικοῦ πρὸς τὸν Γέροντα ἀποτελεῖ τὴν φυσικωτάτην ἀπόρροιαν τοῦ πνευματικοῦ καὶ αἰωνίου δεσμοῦ ὁ ὁποῖος ἐνώνει τὰς δύο ψυχάς. «Ὁ γὰρ καθηγούμενος», τονίζει ὁ Μ. Βασίλειος, «οὐδὲν ἕτερον ἐστὶν ἢ ὁ τοῦ Σωτῆρος ἐπέχων πρόσωπον καὶ μεσότης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου γενόμενος». Μεταξὺ δὲ Γέροντος καὶ ὑποτακτικοῦ συνάπτεται «σύμβασις πνευματικῆς συμβιώσεως τῆς αἰώνιον καὶ αἰώνιον τὴν συνάφειαν κεκτημένης». Διὰ τοῦτο συμπληρώνει ὅτι «ὁ ἀπαξ εἰς σύνδεσμον καὶ συνάφειαν ἐλθὼν πνευματικῆς ἀδελφότητος οὐχ οἷός τε ἂν ἢ ἀποκόπτεσθαι καὶ χωρίζεσθαι τούτων, οἷς συνηρμόσθη», ἐφ' ὅσον «ὁ πνευματικὴ κοινωνία συναρμοσθεὶς, ὑπ' αὐτῷ μάρτυρι καὶ μεσιτῇ τῷ Πνεύματι, ὑπόδικος ἐπὶ τῷ χωρισμῷ γίνεται» (Ασκητ. Διατάξεις κα', κβ').

Ἄρθρον 13 Διακονήματα

α) Πάντες οἱ ἀδελφοὶ ὀφείλουν νὰ ἐργάζονται, ἕκαστος κατὰ τὸ μέτρον τῶν δυνάμεών του, ἐκτελοῦντες μετὰ ζηλοῦ καὶ ἐπιμέλειας, ἅπασαν ἀνατιθεμένην ἐργασίαν μὲ τὴν σκέψιν ὅτι πᾶσα ἐν τῇ Μονῇ ἐργασία εἶναι προσφορά πρὸς τὸν Θεόν.

β) Τὰ κύρια διακονήματα εἶναι: τοῦ ἀρχοντάρη, τοῦ οἰκονόμου, τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ, τοῦ μαγείρου, τοῦ τραπεζάρη, τοῦ κηπουροῦ κ.λπ.

γ) Περὶ τῆς ἀναθέσεως τῶν διακονημάτων ὅρα ἄρθρον 5,στ) τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ ἐν ἄρθρῳ 8,β)II διαλαμβανόμενα.

Ἄρθρον 14

Τὰ κελλία τῶν Μοναχῶν καὶ οἱ προσωπικοὶ αὐτῶν χώροι θὰ εἶναι ἄβατοι διὰ τὰς γυναῖκας. Ἡ φιλοξενία γυναικῶν ἐντὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἀπαγορεύεται.

Ἄρθρον 15 Φιλοξενία

α) Τοὺς ἐπισκέπτας ὑποδέχεται κατάλληλος ἀδελφός, ὁ «ἀρχοντάρης», μετὰ προσηνείας, συνέσεως καὶ σοβαρότητος.

β) Μετὰ τῶν ἐπισκεπτῶν ἔρχεται εἰς ἐπαφὴν καὶ συνομιλίαν καὶ ὁ Ἡγούμενος, ὅπως ἐπίσης καὶ οἱ ἔχοντες εἰδικὴν εὐλογίαν ἀδελφοί.

γ) Ἡ διάρκεια παραμονῆς εἶναι 24 ὥραι. Διὰ μεγαλύτερον χρονικὸν διάστημα ἀποφασίζει ὁ Ἡγούμενος.

δ) Ἡ Ἱερὰ Μονὴ παραμένει κλειστὴ κατὰ καθορισμένης ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ὥρας καὶ ἡμέρας.

Ἄρθρον 16 Πειθαρχικὸς ἐλεγχος

α) Ὁ πειθαρχικὸς ἐλεγχος ἀσκεῖται κατὰ πρῶτον λόγον καὶ ἐν παντὶ ὑπὸ τοῦ Ἡγουμένου, ὅστις καὶ ἐπιβάλλει τὰ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων προβλεπόμενα ἐπιτίμια μετὰ διακρίσεως καὶ ἀγάπης, ἀποβλέπων εἰς τὴν διόρθωσιν τοῦ σφάλλλοντος ἀδελφοῦ.

β) Εἰς περίπτωσιν ὑποτροπῆς ἢ βαρυτέρου τυχόν παραπτώματος, τὸν πειθαρχικὸν ἐλεγχον ἀσκεῖ τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον.

γ) Ἐὰν δέ, ὁ μὴ γένοιτο, συμβῇ παράπτωμα ἐπισῦρον καὶ κανονικὰς κυρώσεις ἢ ἀπειλοῦν τὴν εὐρυθμον λειτουργίαν τῆς Μονῆς, τότε ἐπιλαμβάνεται τοῦ θέματος ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ' Οἰκονομικά

Πόροι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι:

α) Οἱ ἐκ τοῦ κηροῦ τῆς Ἐκκλησίας προερχόμενοι.

β) Οἱ ἐκ τοῦ ἐργοχείρου τῶν ἀδελφῶν.

γ) Οἱ ἐκ τῆς διαθέσεως βιβλίων τῶν ἐκδόσεων τῆς Μονῆς.

δ) Αἱ πάσης φύσεως δωρεαί.

ε) Πᾶν ἄλλο ἔσοδο ἐκ χρηστῆς καὶ νομίμου πηγῆς.

Αἱ ἐκ τῶν ὡς ἄνω πηγῶν πρόσοδοι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, διατίθενται:

α) Διὰ πάσης φύσεως ἀνάγκην τῶν ἀδελφῶν (διατροφὴν, ἐνδυμασίαν, ἱατροφαρμακευτικὴν περίθαλψιν, κ.τ.λ.).

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΞΑΝΘΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΘΕΩΡΙΟΥ

«ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΞΑΝΘΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΘΕΩΡΙΟΥ»

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1 παράγρ. 4, 29 παράγρ. 2, 59 παράγρ. 2 καὶ 67 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος»,

2. Τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου (Φ.Ε.Κ. 158/τ. Α'/11.9.1970).

3. Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμανούσης Ἐκκλησίας τὰς ἀπορρεούσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν Ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα.

4. Τὰς ὑφισταμένας κοινωνικὰς καὶ πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ξανθῆς καὶ Περιθεωρίου.

5. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 33/10.1.2001 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ξανθῆς καὶ Περιθεωρίου κ. Παντελεήμονος.

6. Τὴν ἀπὸ 27.9.2001 γνωμάτευσιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

7. Τὴν ἀπὸ 8.3.2002 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Συνιστᾷ εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Ξανθῆς καὶ Περιθεωρίου Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΞΑΝΘΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΘΕΩΡΙΟΥ», τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργεῖ μὲ τὴν μορφὴν Νομικοῦ Προσώπου Ἰδιωτικοῦ Δικαίου μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρος, ὑπὸ τὸν ἑλεγχον καὶ ἐποπτεῖαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ θὰ ἐδρεύει εἰς τὴν Πόλιν τῆς Ξανθῆς. Ἡ ὁργάνωσις, διοικήσεις, διαχειρίσεις καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος τούτου θὰ διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

Κανονισμὸς λειτουργίας Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος
ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν«Ὁργανισμὸς Νεότητος καὶ Πολιτισμοῦ
Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ξανθῆς καὶ Περιθεωρίου»

Ἄρθρο 1

Σύστασις - Ἐπωνυμία - Ἔδρα

Εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ξανθῆς καὶ Περιθεωρίου καὶ ὑπὸ τὴν πνευματικὴν ἐποπτεῖαν αὐτῆς συνιστᾶται Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα, λειτουργοῦν ὡς Νομικὸν Πρόσωπον Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ.), μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρος, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν

β) Διὰ τὴν συντήρησιν καὶ ἀνοικοδόμησιν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

γ) Διὰ τὴν φιλοξενίαν τῶν προσκυνητῶν.

δ) Διὰ τὴν ἐκδοσιν βιβλίων.

ε) Διὰ τὴν προμήθειαν καὶ συντήρησιν πάντων τῶν συντελούντων εἰς τὴν εὐρυθμὸν λειτουργίαν τῆς Μονῆς.

στ) Διὰ ἐλεημοσύνην καὶ ἄλλας ἐκδηλώσεις ἀγάπης.

Ἄρθρον 18

Σφραγίς

Ἡ σφραγίς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι κυκλικὴ φέρουσα εἰς τὸ κέντρον αὐτῆς τὴν ἀπεικόνισιν τῆς Θείας Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος κύκλῳ δὲ τὴν ἐνδειξιν: *Σφραγίς Ἱερᾶς Μονῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Δρυοβούνου.*

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

Γενικαὶ Διατάξεις

Ἄρθρον 19

Πᾶν θέμα μὴ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ παρόντος

Ἑσωτερικοῦ Κανονισμοῦ ρυθμίζεται ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, δι' εἰδικῶν παραρτημάτων.

Ἄρθρον 20

Ὁ παρὼν Ἑσωτερικὸς Κανονισμὸς τροποποιεῖται δι' ἀποφάσεως τῶν 2/3 τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος, κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

Ἄρθρον 21

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὸ ἐπίσημον Δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ο ΗΓΟΥΜΕΝΟΣ

† Ἀρχιμανδρίτης π. Στέφανος Ρήνος

ΤΟ ΗΓΟΥΜΕΝΟΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

† Ἀρχ. Κοσμάς Λαμπρόπουλος

† Ἱερομόναχος Ἀντώνιος Πανταζῆς

«ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΞΑΝΘΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΘΕΩΡΙΟΥ», τὸ ὁποῖον θὰ διέπεται ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ. Ἡ ἔδρα τοῦ Ἰδρύματος τούτου εἶναι ἡ πόλις τῆς Ξάνθης. Τὸ Ἰδρυμα θὰ στεγάζεται εἰς τὰς ἐγκαταστάσεις τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Βλασίου Ξάνθης, αἱ ὁποῖαι εὑρίσκονται ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βενιζέλου, ἀριθ. 14, εἰς τὴν πόλιν τῆς Ξάνθης.

Τοιοῦτοτρόπως ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς ἐφέσεις καὶ ἀνησυχίας τῶν νέων τῆς συγχρόνου ἐποχῆς τῆς περιφερείας τῆς, τῶν ὁποίων προστάτης καὶ πρότυπον καθίσταται ὁ Ἅγιος Βλάσιος, Ἐπίσκοπος Σεβαστείας, διότι οὗτος ἐπέδειξε μέριμναν οὐ τὴν τυχούσαν ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου του, καὶ μάλιστα τῆς νεότητος, ἀναδειχθεὶς διδάσκαλος αὐτῆς.

Ὡς ἐπίσημος ἡμέρα ἑορτῆς τοῦ Ἰδρύματος ὀρίζεται ἡ 11η Φεβρουαρίου, ἡμέρα μνήμης τοῦ Ἀγίου Βλασίου.

Ἄρθρον 2 Σκοποὶ

Σκοποὶ τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

1. Ἡ Ὁρθόδοξος διαπαιδαγώγησις τῶν νέων σχολικῆς, ἐφηβικῆς καὶ μετεφηβικῆς ἡλικίας καὶ ἡ καλλιέργεια Ὁρθοδόξου ἡθους καὶ φρονήματος.

2. Ἡ Πνευματικὴ, ἠθικὴ, μαθησιακὴ, ἐπαγγελματικὴ καὶ κοινωνικὴ συγκρότησις τῶν νέων.

3. Ἡ προσφορὰ δημιουργικῆς ψυχαγωγίας, ἡ ἀξιοποίησις τοῦ ἐλευθέρου χρόνου τῶν νέων καὶ ἡ ἐξοικείωσις τῶν μετὰ τῆς ὀρθοδόξου πολιτιστικῆς παραδόσεως.

4. Ἡ μύησις τῶν νέων εἰς τὴν λατρευτικὴν καὶ λειτουργικὴν παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας.

5. Ἡ προαγωγή τῆς ἀδελφότητος, τοῦ ἀλληλοσεβασμοῦ καὶ τῆς κατανοήσεως μετὰ τῶν νέων, ἀδιακρίτως θρησκευτικῶν πεποιθήσεων.

6. Ἡ προσφορὰ τῶν νέων εἰς τὴν τοπικὴν κοινωνίαν.

7. Ἡ μαρτυρία τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν ἀκαδημαϊκὴν, ἐκπαιδευτικὴν καὶ μαθητικὴν κοινότητα.

Ἄρθρον 3

Μέσα πρὸς ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν

1. Ἡ λειτουργία εὐχαρίστου χώρου ἀναψυχῆς, ὡς ἐντευκτηρίου καὶ κυλικείου, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΤΟ ΣΤΕΚΙ» εἰς οἶκον ποῦ εὑρίσκεται εἰς τὸν αὐλεῖον χώρον τοῦ Ἱ.Ν. Ἀγίου Βλασίου Ξάνθης καὶ ἀνήκει εἰς τὸν Δῆμον Ξάνθης, ὁ ὁποῖος εὐγενῶς ἔχει παραχωρήσει τὴν χρῆσιν αὐτοῦ εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου.

2. Ἡ διοργάνωσις ἑορταστικῶν, πολιτιστικῶν καὶ ψυχαγωγικῶν ἐκδηλώσεων (κινηματογραφικῶν προβολῶν, μουσικοχορευτικῶν ἐκδηλώσεων, θεατρικῶν παραστάσεων, ἐκθέσεων κ.ἄ.).

3. Ἡ πραγματοποίησις τακτικῶν ἐβδομαδιαίων συναντήσεων ὁμάδων νέων ποῦ θὰ συνοδεύονται ἀπὸ ἱερὰς Ἀκολουθίας εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἀγίου Βλασίου.

4. Ἡ κατάρτισις νέων εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς τέχνας τῆς Ἀγιογραφίας, τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς, τῆς συντηρήσεως ἐκκλησιαστικῶν κειμηλίων, κ.λπ.

5. Οἱ ἐπισκέψεις σὲ σωφρονιστικὰ ἱδρύματα, νοσοκομεῖα, στρατόπεδα καὶ γενικώτερον οἱ δραστηριότητες κοινωνικοῦ χαρακτῆρος.

6. Ἡ διοργάνωσις σειρᾶς σεμιναρίων ἐπαγγελματικοῦ προσανατολισμοῦ ὡς καὶ φροντιστηριακῶν ἐνισχυτικῶν μαθημάτων.

7. Ἡ λειτουργία δανειστικῆς βιβλιοθήκης ποικίλης θεματολογίας.

8. Ἡ διοργάνωσις ἐκδρομῶν ψυχαγωγικοῦ καὶ ἐπιμορφωτικοῦ χαρακτῆρος.

9. Ἡ συμμετοχὴ τῶν νέων εἰς Νεανικὰ Συνέδρια ὡς εκπροσώπων τοῦ Ἰδρύματος.

10. Ἡ ἐνταξίς εἰς ἐθνικὰ ἐπιμορφωτικὰ προγράμματα ἢ ἀνάλογα προγράμματα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως.

11. Ἡ ἐκδοσις ἐντύπων ποικίλης θεματολογίας.

12. Ἡ συνεργασία μετὰ τῶν διαφόρων τοπικῶν πολιτιστικῶν φορέων.

13. Ἡ συνεργασία μετὰ τῶν φοιτητικῶν συλλόγων τοῦ Δ.Π.Θ.

14. Ἡ διεξαγωγή μελετῶν σὲ θέματα μεγάλου κοινωνικοῦ ἐνδιαφέροντος (ἀνεργία, ναρκωτικά, κοινωνικὸς ἀποκλεισμός ΑΜΕΑ κ.λπ.).

15. Ἡ φιλοξενία καὶ ἀνταλλαγὴ ἀπόψεων μὲ ἀνάλογες ὁμάδες νέων.

16. Ἡ δημιουργία ὁμάδων ἐργασίας ψυχοκοινωνικῆς ὑποστήριξης ἀτόμων, ἀποτελουμένων ἐκ νέων ἐπιστημόνων.

17. Ἡ λειτουργία νεανικῶν κατασκηνώσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως εἰς τὸ προσκύνημα τοῦ Ἀγίου Γεωργίου Δρυμῆς Ξάνθης.

18. Ἡ συμμετοχὴ τοῦ Ἰδρύματος εἰς διορθοδόξους κινήσεις νέων.

19. Ἡ συγκρότησις ὁμάδων νέων ἐπιστημόνων καὶ ἐκπαιδευτικῶν καὶ ἡ διοργάνωσις σεμιναρίων καὶ διαλέξεων γιὰ θέματα θεολογίας, παιδείας καὶ πολιτισμοῦ.

Ἄρθρον 4

Ὁργάνωσις - Διοίκησις - Διοικητικὸ Συμβούλιο

1. Τὸ Ἰδρυμα διοικεῖται ὑπὸ ἐπταμελοῦς Διοικητικοῦ

Συμβουλίου ἀπαρτιζομένου ἐκ: α) τοῦ ἐκάστοτε Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐάνθης καὶ Περιθεωρίου, ὡς Προέδρου, β) τοῦ ἐκάστοτε Ἱεροκλήρυκος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἐάνθης καὶ Περιθεωρίου καὶ Διευθυντοῦ τοῦ Ἰδρύματος, ὡς Ἀντιπροέδρου, ὁ ὁποῖος, ἀπόντος ἢ κωλυομένου τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, θὰ ἀναπληροῖ τοῦτον καὶ θὰ προεδρεύει τοῦ Δ.Σ., γ) ἐνὸς ἐτέρου προσοντούχου κληρικοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἐάνθης καὶ Περιθεωρίου, διοριζομένου ἀριστίνδην ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, δ) ἐνὸς ἐπιστήμονος λαϊκοῦ, κατοικοῦντος εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἐάνθης καὶ Περιθεωρίου καὶ διακρινομένου διὰ τὸ ἥθος, τὴν πνευματικὴν κατάρτισιν καὶ ὠριμότητά του καὶ σχετιζομένου μὲ τὸ ἔργον καὶ τὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας, διοριζομένου ἀριστίνδην ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου, ε) τριῶν ἐκ τῶν νέων τῆς περιοχῆς, οἱ ὁποῖοι ἐκλέγονται κατόπιν ἀρχαιρεσιῶν μεταξὺ τῶν νέων ποὺ συμμετέχουν ἐθελοντικῶς εἰς τὰς δραστηριότητας τοῦ Ἰδρύματος καὶ διορίζονται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

2. Τὰ ὡς ἄνω τακτικὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. διορίζονται ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου διὰ μίαν διετίαν. Ἐπίσης ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου διὰ τὴν αὐτὴν διετίαν διορίζονται τρία ἀναπληρωματικὰ μέλη συμφώνως πρὸς τὴν διαδικασίαν τῆς παραγράφου 1ε τοῦ παρόντος ἀρθρου. Οἱ διορισθέντες δύνανται νὰ ἐπαναδιορισθοῦν.

3. Μέλη τοῦ Δ.Σ. ποὺ δὲν ἀνταποκρίνονται εἰς τὰ καθήκοντά των ἢ προβαίνουν εἰς ἐνεργείας ἐρχομένας εἰς ἀντίθεσιν μὲ τοὺς σκοποὺς τοῦ Ἰδρύματος, παύονται καὶ ἀντικαθίστανται ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου.

4. Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος συγκροτεῖται εἰς σῶμα κατὰ τὴν πρώτην συνεδριάσιν αὐτοῦ καὶ ἐκλέγει τὸν Γραμματέα καὶ τὸν Ταμίαν. Τὸ ἀξίωμα τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. εἶναι τιμητικὸν καὶ ἀμισθον.

5. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. α) ἔχει τὴν εὐθύνην ὅλων τῶν ἐκδηλώσεων τοῦ Ἰδρύματος καὶ συντονίζει τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. πρὸς ὑλοποίησιν τῶν σκοπῶν αὐτοῦ, β) εκπροσωπεῖ τὸ Ἰδρυμα ἐνώπιον πάσης Διοικητικῆς, Δικαστικῆς καὶ Ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς καὶ οἰασδῆποτε ἄλλης ἀρχῆς καὶ εἰς ὅλας τοὺς σχέσεις μετ' ἄλλων Ἰδρυμάτων, Ὁργανισμῶν, νομικῶν προσώπων καὶ φυσικῶν προσώπων, γ) λαμβάνει γνώσιν ὅλων τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων τοῦ Ἰδρύματος, συνυπογράφει μετὰ τοῦ Γραμματέως ὅλην τὴν ἀλληλογραφίαν αὐτοῦ καὶ συνυπογράφει μετὰ τοῦ Ταμίου τὰ οἰκονομικῆς φύσεως ἐγγράφα, δ) συγκαλεῖ τὸ Δ.Σ. εἰς συνεδριάσεις, διευθύνει τὰς ἐν αὐταῖς συζητήσεις καὶ συνυπογράφει μετὰ τῶν ὑπολοίπων μελῶν τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων.

6. Ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Δ.Σ. ἀναπληροῖ τὸν Πρόεδρο, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον, εἰς ὅλας τὰς ἄνω ἀρμοδιό-

τητας αὐτοῦ καὶ ἐνεργεῖ κατόπιν ἐντολῆς του.

7. Ὁ Γραμματέας τηρεῖ τὸ βιβλίον πρωτοκόλλου τοῦ Ἰδρύματος καὶ συντάσσει ὅλα τὰ ἐγγράφα καὶ ὅλην τὴν ἀλληλογραφίαν τοῦ Ἰδρύματος περὶ τῆς ὁποίας ἐνημερῶναι τὸν Πρόεδρον καὶ τὴν ὁποίαν συνυπογράφει μετ' αὐτοῦ. Ἐπίσης τηρεῖ τὸ Βιβλίον Πρακτικῶν τῶν Συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος, συνυπογράφει μὲ τὰ ὑπόλοιπα μέλη τὰ ἐν λόγῳ πρακτικά, τὰ ὁποῖα συντάσσει καὶ φυλάσσει τὴν σφραγίδα τοῦ Ἰδρύματος.

8. Ὁ Ταμίαις τηρεῖ τὸ Βιβλίον Ταμείου καθὼς καὶ τὰ Διπλότυπα Γραμματίων Εἰσπράξεων καὶ Ἐνταλμάτων Πληρωμῶν τοῦ Ἰδρύματος, εἰσπράττει μὲ διπλότυπα Γραμμάτια Εἰσπράξεων, τὰ ὁποῖα συνυπογράφει μετὰ τοῦ Προέδρου, πᾶν ἔσοδον τοῦ Ἰδρύματος, διενεργεῖ τὰς πληρωμὰς ποὺ ἀποφασίζει τὸ Δ.Σ. βάσει διπλοτύπων Ἐνταλμάτων Πληρωμῶν, τὰ ὁποῖα συνυπογράφει, ὅπως ἄλλωστε καὶ ὅλα τὰ οἰκονομικῆς φύσεως ἐγγράφα μετὰ τοῦ Προέδρου, εὐθύνεται διὰ τὴν φύλαξιν τῶν χρημάτων τοῦ Ἰδρύματος, τὰ ὁποῖα κατατίθενται εἰς μίαν ἐκ τῶν λειτουργουσῶν εἰς τὴν πόλιν τῆς Ἐάνθης Τραπεζῶν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἰδρύματος, διενεργεῖ καταθέσεις καὶ ἀναλήψεις χρημάτων κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. καὶ ἐν γένει διαχειρίζεται τὴν περιουσίαν τοῦ Ἰδρύματος. Ἐπίσης τηρεῖ τὸ Βιβλίον Κτηματολογίου καὶ τὸ Βιβλίον Ὑλικού.

Ἄρθρον 5

Ἀρμοδιότητες τοῦ Δ.Σ.

1. Τὸ Δ.Σ. συνέρχεται τακτικῶς μὲν ἀνά δίμηνον, ἐκτάκτως δὲ ὡσάκις παρίσταται ἀνάγκη, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Προέδρου, ἢ ἀπόντος ἢ κωλυομένου αὐτοῦ, τοῦ Ἀντιπροέδρου, ἢ κατόπιν ἐγγράφου αἰτήσεως τεσσάρων τουλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ.

Τὸ Δ.Σ. εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ ὅταν παρίσταται ὅπως δῆποτε ὁ Πρόεδρος ἢ, ἀπόντος ἢ κωλυομένου αὐτοῦ, ὁ Ἀντιπρόεδρος καὶ τρία τουλάχιστον ἐκ τῶν ἐτέρων μελῶν αὐτοῦ, αἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτοῦ λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν. Εἰς περίπτωσιν ἰσοψηφίας ὑπερισχέει ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου.

2. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἰδρύματος ἔχει τὰς κάτωθι ἀρμοδιότητας: α) ἀποφασίζει διὰ πᾶν θέμα ἀφορὸν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος, β) συνεργάζεται μετὰ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων τῶν Ἐνοριῶν τῆς περιφερείας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἐάνθης καὶ Περιθεωρίου, καθὼς εἰς τὸ Ἰδρυμα ἀνήκει ὁ ἐπιτελικὸς σχεδιασμὸς τοῦ ἐν ταῖς Ἐνορίαις ἐπιτελουμένου νεανικοῦ κατηχητικοῦ ἔργου καὶ τὰ ἐνοριακὰ νεανικά κέντρα λειτουργοῦν ὡς προέκτασις αὐτοῦ, μετὰ τῶν διαφορῶν πολιτιστικῶν, ἐπιστημονικῶν καὶ φιλανθρωπικῶν

συλλόγων, ὡς ἐπίσης καὶ μετὰ τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ τῶν τοπικῶν φορέων διὰ τὴν προαγωγὴν καὶ ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος, γ) συντάσσει τὸν Ἑσωτερικὸν Κανονισμὸν λειτουργίας τοῦ Ἐντευκτηρίου - Κυλικείου, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΤΟ ΣΤΕΚΙ», δ) μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τῶν ἀναγκαίων οἰκονομικῶν πόρων καὶ διὰ τὴν ὀρθὴν, ὁμαλὴν καὶ ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν τοῦ Ἰδρύματος καὶ τοῦ ἐντευκτηρίου - κυλικείου, ε) ἀποφασίζει διὰ τὴν πρόσληψιν τοῦ ἀναγκαίου διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Ἰδρύματος καὶ τοῦ ἐντευκτηρίου - κυλικείου ἐμμίσθου προσωπικοῦ, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς ἰσχύουσας ἐργατικῆς καὶ λοιπῆς νομοθεσίας, καθορίζει δὲ τὰς ἀρμοδιότητας καὶ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ, στ) καταρτίζει τὸν ἐτήσιον Προϋπολογισμὸν καὶ Ἀπολογισμὸν τοῦ Ἰδρύματος καὶ ὑποβάλλει τούτους πρὸς ἐγκρίσιν εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τοὺς μῆνας Νοέμβριον καὶ Φεβρουάριον ἐκάστου ἔτους ἀντιστοίχως, ζ) ἀποφασίζει διὰ πᾶν ἕτερον θέμα, τὸ ὁποῖον δὲν προβλέπεται ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἐν συνεδρίᾳ, εἰς τὴν ὁποία παρίσταται ὅπωςδῆποτε ὁ Πρόεδρος αὐτοῦ.

Ἄρθρον 6
Τηρούμενα Βιβλία

Τὸ Ἰδρυμα ἔχει ἰδίαν διαχείρισιν, τηρεῖ δὲ μερίμνη τοῦ Δ.Σ. τὰ Διαχειριστικὰ αὐτοῦ Βιβλία, συμφώνως πρὸς τὸ σύστημα τηρήσεως τῶν λογιστικῶν βιβλίων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Νομικῶν Προσώπων, θεωρημένα διὰ πᾶσαν νόμιμον χρῆσιν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου, ἥτοι 1) Βιβλίον Πρωτοκόλλου, 2) Βιβλίον Πρακτικῶν τῶν Συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ., 3) Βιβλίον Ταμείου καὶ Διπλότυπα Γραμματίων Εἰσπράξεων καὶ Ἐνταλμάτων Πληρωμῶν, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐκτελεστέα ἐφόσον φέρουν ἀπαραίτητως τὴν ὑπογραφήν τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμείου τοῦ Ἰδρύματος, 4) Βιβλίον Κτηματολογίου, εἰς τὸ ὁποῖον καταγράφεται ἅπαντα ἡ ἀκίνητος περιουσία τοῦ Ἰδρύματος, 5) Βιβλίον Ὑλικοῦ, εἰς τὸ ὁποῖο καταγράφεται ἅπαντα ἡ κινητὴ περιουσία τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρον 7
Πόροι τοῦ Ἰδρύματος

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι: α) ἐτήσια ἐπιχορήγησις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου καὶ εἰσφοραὶ τῶν Ἑνοριῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τοῦ ὕψους αὐτῶν ἀναγραφομένου καὶ καθοριζομένου κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου εἰς τὸν ἐτήσιον Προϋπολογισμὸν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ἀναλόγως τῆς οἰκονομικῆς δυνατότητος τούτου καὶ ἐγκρινο-

μένου ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, β) πρόσδοι ἐκ τῆς πραγματοποιήσεως διαφόρων ἐκδηλώσεων τοῦ Ἰδρύματος, λαχειοφόρων ἀγορῶν, ἐράνων νόμιμα διενεργουμένων, περιφορᾶς δίσκων ὑπὲρ ἐνισχύσεως αὐτοῦ κ.ἄ., γ) δωρεαί, κληρονομίαι καὶ κληροδοσίαι κινήτων καὶ ἀκινήτων, δ) εἰσφοραὶ, εἰς εἶδος ἢ εἰς χρήμα, φίλων τοῦ Ἰδρύματος, ε) πρόσδοι ἐκ τῆς ἀξιοποιήσεως τῆς κινητῆς καὶ ἀκίνητης περιουσίας τοῦ Ἰδρύματος, στ) Κρατικαὶ ἐπιχορηγήσεις, Κοινοτικαὶ ἐπιχορηγήσεις, ἐπιχορηγήσεις ἐκ μέρους τῆς Νομαρχιακῆς ἢ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, Ὁργανισμῶν καὶ ἄλλων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, Ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἄλλων καὶ ἐν γένει πᾶσα νόμιμος ἐπιχορήγησις, ζ) πόροι ἐκ τῆς ἀξιοποιήσεως Ἐθνικῶν προγραμμάτων ἢ προγραμμάτων τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως ἢ ἄλλων διεθνῶν προγραμμάτων, η) πᾶν ἔσοδον σύμφωνον πρὸς τὸ Ὁρθόδοξον Χριστιανικὸν πνεῦμα, προερχόμενον ἐκ παντὸς εἶδους δραστηριοτήτων τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἐκ πάσης νομίμου πηγῆς.

Ἄρθρον 8
Διάθεσις πόρων

1. Οἱ ἀνωτέρω πόροι τοῦ Ἰδρύματος διατίθενται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ.: α) διὰ τὴν προμήθειαν τοῦ ἀπαιτούμενου διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Ἰδρύματος καὶ τοῦ ἐντευκτηρίου - κυλικείου ἐξοπλισμοῦ παντὸς εἶδους, β) διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν παγίων ἐξόδων λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος καὶ τῶν ἐξόδων ἐξωραϊσμοῦ τῶν ἐγκαταστάσεων του καὶ ὁργανώσεως τῶν ὑπηρεσιῶν του, γ) διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἐξόδων διοργανώσεως διαφόρων ἐκδηλώσεων, αἱ ὁποῖαι προάγουν τοὺς σκοποὺς τοῦ Ἰδρύματος, δ) διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἐξόδων ἐκδόσεως διαφόρων ἀπαραίτητων διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Ἰδρύματος ἐντύπων, ε) διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἐξόδων διοργανώσεως σεμιναρίων, διαλέξεων καὶ ὁμιλιῶν, λειτουργίας τῆς δανειστικῆς βιβλιοθήκης, διοργανώσεως ἐκδρομῶν, λειτουργίας νεανικῶν κατασκηνώσεων, λειτουργίας ὁμάδων ἐργασίας ψυχοκοινωνικῆς ὑποστηρίξεως ἀτόμων, ἀποστολῆς ἐκπροσώπων τοῦ Ἰδρύματος εἰς Συνέδρια εἰς τὴν ἡμεδαπὴν καὶ ἀλλοδαπὴν, φιλοξενίας νέων κ.ἄ., στ) διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἀμοιβῶν τοῦ προσληφθησομένου ἐμμίσθου προσωπικοῦ, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς ἰσχύουσας νομοθεσίας, ζ) διὰ τὴν κάλυψιν πάσης ἄλλης δαπάνης ἀποσκοπούσης εἰς τὴν ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος καὶ εἰς τὴν εὐρυθμὸν λειτουργίαν του, μὴ προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

2. Τὸ τυχὸν χρηματικὸν πλεόνασμα ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴν διαχείρισιν τοῦ Ἰδρύματος, τὸ ὁποῖον ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν περὶ τοῦ ὁποῖου ἀποφασίζει τὸ Δ.Σ., κατατί-

θεται εἰς λογαριασμὸν μιᾶς ἐκ τῶν λειτουργουσῶν εἰς τὴν πόλιν τῆς Ξάνθης Τραπεζῶν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρον 9

Σφραγίς - Τελικαὶ διατάξεις

Τὸ Ἰδρυμα ἔχει ἰδίαν σφραγίδα, κυκλικοῦ σχήματος, ἢ ὅποια εἰς τὸ μέσον φέρει παράστασιν τοῦ Ἁγίου Βλασίου, πέριξ δὲ εἰς μὲν τὸν ἐσωτερικὸν κύκλον τὰς λέξεις: «Ὁργανισμὸς Νεότητος καὶ Πολιτισμοῦ», εἰς δὲ τὸ ἐξωτερικὸν τὰς λέξεις: «Ἱερὰ Μητρόπολις Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου».

Ἄρθρον 10

Τὸ παρὸν Ἰδρυμα καταργεῖται δι' ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κατόπιν ἡτιολογημένης καὶ ὁμοφώνου ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. αὐτοῦ, παρόντων ὅλων τῶν μελῶν του (εἰδικὴ ἀπαρτία), ὅταν δὲν ἐκπληροῖ τὰς ἐκκλησιολογικὰς αὐτοῦ προθέσεις καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ τιθεμένην ἀποστολήν του, ὅταν παρεκκλίνῃ τῶν σκοπῶν του ἢ ὅταν καταστῇ ἀνέφικτος ἢ λειτουργία του. Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν καταργήσεως τοῦ Ἰδρύματος πᾶν κινητὸν ἢ ἀκίνητον περιουσιακὸν αὐτοῦ στοιχεῖον, ὡς καὶ πᾶν δικαίωμα καὶ ἀξίωσις αὐτοῦ περιέρχεται εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου, ἢ ὅποια ὑποχρεοῦται νὰ χρησιμοποιοῦται ταύτην δι' ἄλλον παρεμφερῆ σκοπὸν, κατὰ τὴν ἀπόλυτον καὶ ἐλευθέραν

κρίσιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου.

Ἄρθρον 11

Τροποποιήσεις τοῦ Κανονισμοῦ

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς τροποποιεῖται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, κατόπιν ἡτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος, ἐν συνεδρία εἰς τὴν ὅποια παρίσταται ὁπωσδήποτε ὁ Πρόεδρος αὐτοῦ, τῆς τροποποιήσεως δημοσιευθεσομένης ὡς καὶ ὁ παρὼν Κανονισμός.

Ἄρθρον 12

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὸ ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καὶ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 13

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθεῖ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8ῃ Μαρτίου 2002

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ὁ Σαλῶνων ΘΕΟΛΟΓΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 1162
Διεκπ. 612

Ἀθήνησι τῇ 5ῃ Ἀπριλίου 2002

**Συμπληρωματικὸς
προκαταρκτικὸς
δι' ἐγγραφὴν εἰς τὸν
Κατάλογον τῶν
πρὸς Ἀρχιερατείαν
ἐκλογίμων**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», δημοσιεύομεν κατωτέρω ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς ὑπὸ τοῦ Νόμου τασσομένης δεκαπενθημέρου προθεσμίας «Συμπληρωματικὸν Προκαταρκτικὸν Πίνακα» Κληρικῶν προταθέντων διὰ τὴν ἐγγραφὴν τῶν εἰς τὸν Κατάλογον τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν ἐκλογίμων καὶ ἐχόντων τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζόμενα προσόντα.

Συμφώνως πρὸς τὴν παράγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Νόμου 590/1977, κατὰ τῆς ἐγγραφῆς τῶν κατωτέρω προτεινομένων ὑποψηφίων δύναται νὰ ἀσκηθῇ παρ' οἰουδήποτε κληρικοῦ καὶ λαϊκοῦ ἔνστασις ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσίευσως, ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι οἱ προτεινόμενοι δὲν διαθέτουν τὰ πρὸς Ἀρχιερατείαν οὐσιαστικά ἢ τυπικά προσόντα.

Ἡ ἔνστασις αὕτη δύναται νὰ ὑποβληθῇ εἴτε πρὸς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην, εἴτε πρὸς τὴν Ἀρχιεραγματείαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ τὰ περαιτέρω.

**ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΣ
ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ
ΔΙ' ΕΓΓΡΑΦΗΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ
ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΙΑΝ ΕΚΛΟΓΙΜΩΝ**

1. Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Σάββας Δημητρεᾶς
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης.
2. Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Παῦλος Κίτσος
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φιλίππων, Νεπόλεως καὶ Θάσου.
3. Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Νίκων Κουτσίδης
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης.
4. Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Χρυσόστομος Κουλουριώτης
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεγάρων καὶ Σαλαμίνος.
5. Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Βαρνάβας Λαμπρόπουλος
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης.
6. Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἰωαννίκιος Μπίλιας
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης.
7. Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἀμφιλόχιος Σεργίου
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεγάρων καὶ Σαλαμίνος.

Ἐντολῇ καὶ Ἐξουσιοδοτήσῃ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Ἀρχιεραγματεὺς

† Ὁ Σαλῶνων ΘΕΟΛΟΓΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
 Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
 ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθμ. Πρωτ. 892
 Διεκπ. 467

Ἀθήναι τῇ 14ῃ Μαρτίου 2002

Κλητήριον θέσπισμα

Προκηρύξεις

Ἱερῶν Μητροπόλεων:

Φθιώτιδος,

Κασσανδρείας

Σερβίων καὶ Κοζάνης

Μεσογαίας καὶ Λαυρεω-
 τικῆς

Νικαίας

Κορίνθου

Ἑλασσῶνος

Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας

Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης

Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου

Στρατιωτικῶν ἱερέων

ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟΝ ΣΥΝΟΔΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

ΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΘΕΣΠΙΣΜΑ

Πρὸς

Τὸν Πρεσβύτερον

Κωνσταντῖνον Κολιὸν τοῦ Ἀργυρίου.

Κληρικὸν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Βεροίας καὶ Ναούσης.

(νῦν ἀγνώστου διαμονῆς).

Καλοῦμεν σε, ἵνα ἐμφανισθῇς αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καὶ Μοναχοὺς Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν τῷ Συνοδικῷ Μεγάρῳ, κειμένῳ ἐπὶ τῶν ὁδῶν Ἰωάννου Γενναδίου 14 καὶ Ἰασίου 1, τὴν 27ην Ἰουνίου 2002, ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 6.00 μ.μ., προκειμένου ἵνα δικασθῇς κατηγορούμενος διὰ κανονικὰ παραπτώματα, ἅτινα ἐκ τῆς φύσεώς των κρίνεται σκόπιμον, ὅπως μὴ ἀναφερθῶσιν ἐν τῷ παρόντι Κλητηρίῳ Θεσπίσματι, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 110 τοῦ Νόμου 5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸ Αὐτῶν διαδικασίας».

Προσεπιδηλοῦμέν σοι ὅτι ἐν περιπτώσει ἀπειθείας σου καὶ μὴ ἐμφανίσεώς σου τῇ ὥς ἂν ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρᾳ, θέλεις δικασθῇ ἐρήμην.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟΥ

ΣΥΝΟΔΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

† Ὁ Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου ΣΠΥΡΙΔΩΝ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Τσιρίγκας

Ἱερὰ Μητρόπολις Φθιώτιδος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 817/1978 (Φ.Ε.Κ. 170/τ. Α'/8.10.1978) «Περὶ ρυθμίσεως ἐνίων ἐκπαιδευτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν θεμάτων», ὡς καὶ τὸ Προεδρικὸν Διάταγμα 582/1980 (Φ.Ε.Κ. 158/τ. Α'/11.7.1980) «Περὶ κατανομῆς θέσεων Ἱεροκληρύκων εἰς τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ἀποφασίζομεν, ὅπως προκηρύξωμεν διὰ τῆς παρούσης τὴν πληρῶσιν δύο (2) κενῶν θέσεων Ἱεροκληρύκων τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Καλοῦμεν τοὺς ἔχοντας τὰ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ Νόμων προβλεπόμενα προσόντα, ὅπως ὑποβάλωσιν ἡμῖν σχετικὴν αἴτησιν μετὰ δικαιολογητικῶν, ἵνα προβῶμεν εἰς τὰς περαιτέρω ὑπηρεσιακὰς ἐνεργείας πρὸς τοποθέτησίν των.

Ἐν Λαμίᾳ, τῇ 20ῇ Μαρτίου 2002

† Ὁ Φθιώτιδος ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Κασσανδρείας

Προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς τὴν κατ' ἐξαίρεσιν δι' ἐπιλογῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 15 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5/1978 Κανονισμοῦ «Περὶ Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων» πληρῶσιν μιᾶς θέσεως Κλάδου ΔΕ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τοῦ Ν. 2819/2000, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους, ὅπως ἐντὸς εἴκοσι (20) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, υποβάλωσιν ἡμῖν αἴτησιν μετὰ τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν.

Οἱ ὑποψήφιοι διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ὡς ἄνω θέσεως δεόν ἵνα ἔχωσι καὶ τὰ λοιπὰ δι' ἐκκλησιαστικὸν ὑπάλληλον προσόντα, ὡς ταῦτα ὀρίζονται ἐν τοῖς ἀρθροῖς 6 ἕως 13 τοῦ ὡς ἄνω Κανονισμοῦ.

Ἐν Γιολυγύρῳ, τῇ 22ᾳ Μαρτίου 2002

† Ὁ Κασσανδρείας ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Σερβίων καὶ Κοζάνης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρῶν 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν:

1. Ἀγίας Παρασκευῆς Κοζάνης,
2. Ἀγίου Δημητρίου Σκήτης,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης υποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Κοζάνῃ, τῇ 26ῃ Μαρτίου 2002

† Ὁ Σερβίων καὶ Κοζάνης ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρῶν 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἀναλήψεως Κυρίου Κορωπίου - Ἀττικῆς καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης υποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω

κενῆς θέσεως.

Σπάτα, τῇ 27ῃ Μαρτίου 2002

† Ὁ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς ΑΓΑΘΟΝΙΚΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Νικαίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρῶν 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν:

1. Ἀγίας Μαρίνης Χαϊδαρίου,
 2. Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Αἰγάλεω καὶ 3. Παναγίας Βλαχερνῶν Κεραταινίου,
- καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης υποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Νικαίᾳ, τῇ 27ῃ Μαρτίου 2002

† Ὁ Νικαίας ΑΛΕΞΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Κορίνθου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρῶν 33-34 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὰς κενὰς Ἐφημεριακὰς θέσεις τῶν Ἱερῶν Ναῶν

- 1) Ἀγίας Παρασκευῆς Βραχατίου,
- 2) Εὐαγγ. τῆς Θεοτόκου Ἀθικίων καὶ
- 3) Ἀγίου Νικολάου Λυκοποριᾶς,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης υποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Κορίνθῳ, τῇ 2ᾳ Ἀπριλίου 2002

† Ὁ Κορίνθου ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἐλασσῶνος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ.

2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἑφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Τιμίου Προδρόμου Πυθίου Ἑλασσῶνος
καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Ἑλασσῶνι, τῇ 9ῃ Ἀπριλίου 2002

† Ὁ Ἑλασσῶνος ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-34 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἑφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

α) Ἀγίου Δημητρίου Κατοχῆς

β) Ἀγίου Ἀθανασίου Καραϊσκάκη

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Μεσολογγίῳ, τῇ 10ῃ Ἀπριλίου 2002

† Ὁ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-34 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἑφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

α) Ἀγίου Κωνσταντίνου Καστανέας Βοιῶν,

β) Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου Βασιλικῆς,

γ) Ἀγίου Νικολάου Βεργαδεῖκων καὶ

4) Ἀγίας Τριάδος Ταλάντων,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Σπάρτῃ, τῇ 10ῃ Ἀπριλίου 2002

† Ὁ Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης ΕΥΣΤΑΘΙΟ

Ἱερὰ Μητρόπολις Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 9/2002 Πράξεως ἡμῶν προκηρυσσομεν τὰς Ἐφημεριακάς θέσεις: 1) «Τιμίου Σταυροῦ Βαρυπέτρου Κυδωνίας 2) «Γενεσίου τῆς Θεοτόκου» Γέρο Λάκκου Κυδωνίας 3) «Ἀγίου Γεωργίου» Παῖδοχωρίο 4) «Ἀγίου Γεωργίου» Ἀλικάμπου 5) «Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου» Κεφαλᾶ 6) Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου» Φρ. Ἀποκορώνου καὶ 7) Ἀγίων Ἀποστόλων «Πέτρου καὶ Παύλου» Χανίων προσκαλοῦμε δὲ τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐνεργήσουν τὰ δέοντα διὰ τὰ περαιτέρω.

Χανιά, 4 Ἀπριλίου 2002

† Ὁ Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου, ΕΙΡΗΝΑΙΟ

Προκήρυξη συμμετοχῆς κατάταξης κληρικῶν γιὰ πλήρωση κενῶν θέσεων στρατιωτικῶν ἱερέων Α' καὶ Β' τάξεως

Με βάση τὸ ΝΔ 90/1973 «Περὶ τοῦ Ὀρησκευτικοῦ Σύματος τῶν Ἑνόπλων Δυνάμεων», (Φ.Ε.Κ. Α' 168) τὸ Ὑπουργεῖο Ἐθνικῆς Ἀμύνης προκηρύσσει διαγωνισμό γιὰ τὴν κατάταξη κληρικῶν τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, γιὰ τὴν πλήρωση ἑπτὰ (7) κενῶν θέσεων Στρατιωτικῶν Ἱερέων Α' καὶ Β' Τάξεως (Λοχαγῶν καὶ Ὑπολοχαγῶν) Ἀριθμ. Ἐγκυκλ. 12 / Ἀθήνα 22 Φεβ. 2002.

Οἱ κενὲς ὀργανικὲς θέσεις τῶν Στρατιωτικῶν Ἱερέων θὰ πληρωθοῦν μὲ ἱερεῖς, ὕστερα ἀπὸ ἐπιλογή, μετὰ τῶν ὑποψηφίων ἀγάμων ἢ ἐγγάμων, ποὺ φέρουν τὸ πρῶτο ἢ δεῦτερο ἱερατικὸ βαθμὸ (Διακόνου-Πρεσβυτέρου) καὶ ἔχουν ἐκπληρώσει τίς στρατιωτικὰς τοὺς ὑποχρεώσεις ἢ νόμιμα ἀπαλλαγῇ ἀπ' αὐτὰς. Γιὰ τίς προϋποθέσεις ποὺ πρέπει νὰ πληροῦν οἱ ὑποψήφιοι καὶ γιὰ ἐπιπλέον πληροφορίες οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νὰ ἐπικοινωνοῦν μὲ τὴν Διεύθυνση Ὀρησκευτικοῦ το ΓΕΕΘΑ στὸ τηλέφωνο 010-6420120 καθὼς καὶ μὲ ὅλα τὰ Γραφεῖα Ὀρησκευτικοῦ τῶν Μεγάλων Μονάδων.

Ἡ προθεσμία ὑποβολῆς αἵτησης καὶ δικαιολογητικῶν λήγει τὴν 20ῃ Μαΐου 2002.